

@hpe24

کانال آموزش پزشکی

گام‌های توسعه در آموزش پزشکی

ISSN 1735-4242

دانشگاه علوم پزشکی
خدمات بهداشتی درمانی کرمان

مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

انجمن آموزش پزشکی ایران
دانشگاه علوم پزشکی کرمان

هشتمین همایش کشوری آموزش پزشکی
کرمان - ۱۵ تا ۱۷ اسفند ۸۵
Kerman, 6-8 March 2007

8th NATIONAL CONGRESS ON MEDICAL EDUCATION

ارزشیابی آموزشی

برگزار کنندگان:
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان
و وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
با همکاری:
انجمن آموزش پزشکی ایران

موضوع های مورد بحث
ارزشیابی سیستم های آموزشی
ارزشیابی پیشرفت تحصیلی
مدل های ارزشیابی
فرا ارزشیابی
تجربه های موفق در ارزشیابی
نقش ارزشیابی موفق در اصلاح نظام آموزش پزشکی
سایر موارد مرتبط با آموزش پزشکی

مهلت ارسال مقالات: ۱۵/۲/۸۵ تا ۳۰/۳/۸۵

نشانی دبیرخانه:
کرمان - بلوار جمهوری اسلامی
سازمان مرکزی دانشگاه علوم پزشکی
معاونت آموزشی - مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

تلفن: ۰۲۴۱-۲۱۱۳۰۲۴

ویژه نامه خلاصه مقالات
هشتمین همایش کشوری
آموزش پزشکی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کام‌های توسعه در آموزش پزشکی

مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

دوره دوم، ویژه‌نامه خلاصه مقالات هشتمین همایش کشوری آموزش پزشکی

- صاحب امتیاز: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان - مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی
- مدیر مسئول: دکتر سید حسن افتخار وافی
- سردبیر: دکتر زهرا جلیلی

◀ مدیر اجرایی ویژه‌نامه: دکتر افشین صراف‌نژاد
◀ طرح جلد و صفحه‌آرایی: دکتر افشین صراف‌نژاد
◀ چاپ جلد: مؤسسه خشت
◀ لیتوگرافی: کتیه
◀ چاپ: کارمانیا
◀ تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه
◀ تاریخ انتشار: زمستان ۱۳۸۵

◀ نشانی دفتر مجله: کرمان - بلوار جمهوری اسلامی - مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

• کد پستی: ۷۶۱۸۷۴۷۶۵۳ • تلفن: ۲۱۱۸۰۶۲ • دورنویس: ۲۱۱۳۰۰۵

Web Address: <http://sdme.kmu.ac.ir>

Email Address: medej@kmu.ac.ir

مجموعه خلاصه مقالات

(به همراه برنامه زمانبندی سخنرانی‌ها و بانل‌ها)

هشتمین همایش کشوری آموزش پزشکی

«ارزشیابی آموزشی»

معرفی همایش

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی کرمان با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و انجمن آموزش پزشکی ایران هشتمین همایش کشوری آموزش پزشکی را از تاریخ ۱۵ لغایت ۱۷ اسفندماه ۱۳۸۵ برگزار می‌نماید. هدف این همایش دستیابی به راهکارهای کاربردی جهت ارتقاء کیفیت ارزشیابی آموزشی با بهره‌گیری از تجربیات اساتید و دست‌اندرکاران امر آموزش پزشکی کشور می‌باشد.

موضوع اصلی این همایش ارزشیابی آموزشی بوده و محورهای مورد بحث به شرح زیر می‌باشند:

✓ ارزشیابی سیستم های آموزشی

✓ مدل های ارزشیابی

✓ ارزشیابی پیشرفت تحصیلی

✓ نقش ارزشیابی آموزشی در اصلاح نظام آموزش پزشکی

✓ فرارزشیابی

✓ تجربه های موفق در ارزشیابی

✓ سایر موضوعات مرتبط با آموزش پزشکی

برگزار کنندگان همایش:

انجمن آموزش پزشکی ایران

دانشگاه علوم پزشکی
خدمات بهداشتی و درمانی کرمان

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

با سپاس فراوان از حمایت‌های بی‌دریغ استاندار محترم کرمان، جناب آقای دکتر محمد رنوفی نژاد

آدرس دبیرخانه: کرمان، بلوار جمهوری اسلامی ایران، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، دبیرخانه هشتمین همایش آموزش پزشکی

تلفن و فاکس: ۰۳۴۱-۲۱۱۳۰۲۴ - ایمیل: 8thmecongress@kmu.ac.ir

رئیس همایش:	دکتر محمد جواد زاهدی
نایب رئیس همایش:	دکتر سیدحسن افتخار واقفی
دبیر همایش:	دکتر زهرا جلیلی
دبیر علمی همایش:	دکتر علیرضا فکری
دبیر اجرایی همایش:	دکتر حسین صافی زاده

پیام رئیس همایش:

با درود و سلام بر روح پیامبر مهربانی و معرفت، و خاندان پاکش که علم‌آموزی و معلمی را تکریم نمودند و به حق والاترین مقامشان روشنگری و هدایت‌گری بود و خواهد بود.

و سلام بر شما مقربین علم و محرمان اسرار خلقت که در تجارت گوهر گران عمر با اکسیر حیات بخش علم و دانش می‌کوشید که عمری به بلندای معرفت بیابید.

بسی جای خوشبختی است که این افتخار نصیبمان شد تا بتوانیم با الفاظی قاصر، گرد و خاک سفری بس طولانی را به دیار کریمان و سرزمین عزیزان و آشیان عاشقان علم و معرفت، از شما بزداییم و با خیر مقدم گفتن به شما فرهیختگان کشور در حیطة آموزش پزشکی آرزو نماییم که بتوانیم روزهای حضورتان در این محفل علمی، محیطی گرم و دوستانه، مفرح به بوی عطرآگین علم و دانش و روشن به انوار معرفت، برای شما بیافرینیم و خاطراتی در صفحات ذهنتان باز نماییم که بازتابش در تمامی فصول فکرتان بدرخشد.

و اینک که به حمد خدا، شأن والای معلمی آنهم در حیطة علم پزشکی که از علوم عالیه است فزونی یافته و تجربه مدرسین والامقام با اصول علم آموزش پزشکی ترکیب و از توانمندیهای تکنولوژی نوین نیز بهره می‌گیرد؛ لازم است تا پیشکسوتان و نوپایگان، متفکرین و اهل عمل؛ نوآوران و محققین، و مدرسین و مسئولین بتوانند در کنار یکدیگر بگویند و بشنوند؛ بیاموزند و بیاموزانند و تفکر نمایند و تصمیم بگیرند. و این مهم بود که ما را بر آن داشت تا سختیهای چنین همایشی را با عشق و علاقه به جان بخریم و بکوشیم در حد بضاعت سفره درویشیمان را در پیش روی شما سخاوتمندان دنیای علم و دانش بگسترانیم تا با یکدیگر از لذت معانی معنوی، سیر گردیم.

خوش آمدید و باشد که بس راضی بدرود گویتان باشیم.

دکتر محمد جواد زاهدی
رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمان و
رئیس هشتمین همایش آموزش پزشکی کشور

پیام دبیر همایش:

ابتدا آنکه به عالم، معلمی آغاز کرد خداوند بود. آنکه که به رسول خودش وحی کرد «اقرء»

نخستین دانشگاه‌های رسمی جهان (پالنسیای اسپانیا ۱۲۱۰) در ابتدا به آموزش محض می پرداختند ولی در ادامه رسالت دانشگاه‌ها از تک‌نقشی بودن به چند نقشی (آموزشی، پژوهشی، خدماتی، انتشاراتی و رشد حرفه‌ای) تکامل یافت. سپس این سؤال مطرح شد که دانشگاه‌ها چگونه کار می‌کنند؟ راز و رمز موفقیت آنها کدام است؟ تجارب خود را بر چه پایه و راهبردی استوار ساختند؟ مطالعات انجام شده مبین کاربرد روز افزون دانشگاه‌های جهان از مدیریت علمی و شیوه‌های نوین برنامه‌ریزی و ارزشیابی است. نظام آموزشی به عنوان پدیده‌ای هدفمند دارای دو بعد کمی و کیفی است. که رشد و توسعه کمی نظام آموزشی بدون توجه به کیفیت، مسائلی مانند اتلاف منابع مالی و انسانی متخصص را بوجود می‌آورد.

کیفیت در آموزش برای دانشجویان، اعضای هیأت علمی، مدیران، برنامه‌ریزان، پژوهشگران، گیرندگان خدمات و جامعه از موضوعات پر اهمیت است. از سوی دیگر کیفیت در آموزش امری پویا و دارای ابعاد متعددی است که دائم تغییر می‌کند و موجب شده که برنامه‌ریزان آموزشی برای ارتقاء آن بکوشند. این عوامل لزوم ایجاد یک نظام کارآمد برنامه‌ریزی و ارزشیابی را به منظور بهبود و ارتقاء کیفیت آموزش و پژوهش ایجاد می‌نماید.

با این وصف به نظر می‌رسد که همایش‌های آموزش پزشکی فرصت ارزشمندی را برای ارائه راهکارهای ارتقاء و بهبود کیفیت آموزش پزشکی، پژوهشی و خدمات تخصصی که هدف متعالی نظام آموزش و پژوهش می‌باشد، فراهم می‌آورد. هشتمین همایش کشوری آموزش پزشکی با محوریت ارزشیابی که با اتکال به قدرت لایزال الهی در اسفند ۸۵ در دانشگاه علوم پزشکی کرمان برگزار می‌گردد، به عنوان یکی از بزرگترین اجتماع متولیان، فعالان و سیاست‌گذاران آموزش پزشکی محسوب گردد که برای نهادینه شدن فرهنگ ارزشیابی کیفیت مدار تلاش می‌کند. امید است که با حضور مؤثر و مشارکت متولیان آموزش و اساتید برجسته و بهره‌گیری از مباحث گوناگون به نتایج و راهکارهای جدید برای چالش‌های آموزش علوم پزشکی دست یابیم.

دکتر زهرا جلیلی

دبیر هشتمین همایش آموزش پزشکی

اعضای کمیته علمی (به ترتیب حروف الفبا)

نام و نام خانوادگی	سمت
دکتر محمد مهدی اصفهانی	مشاور معاونت آموزشی و اموردانشجویی
دکتر محمد اسماعیل اکبری	رئیس انجمن آموزش پزشکی ایران
دکتر امیرحسین امامی	مشاور اجرایی مرکز مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران
دکتر محمود امدادی	مدیر مرکز مطالعات توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان
دکتر ابوالقاسم امینی	مشاور معاونت آموزشی و امور دانشجویی
دکتر میترا امینی	عضو هیأت علمی مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشکده علوم پزشکی شیراز
دکتر کامران باقری لنگرانی	وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
دکتر نعمت بیلان	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز
دکتر زهرا جلیلی	مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان
دکتر طاهره چنگیزی	مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
دکتر ولی ا. حسنی	دبیر شورای آموزش پزشکی عمومی
دکتر علی اکبر حقدوست	معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان
دکتر حسین خوشرنگ	مدیر مرکز مطالعات توسعه و آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان
دکتر علیرضا دلاوری	رئیس دانشگاه علوم پزشکی کردستان
دکتر سید اصغر رسولی نژاد	عضو هیأت علمی مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان
دکتر سید کامران سلطانی عربشاهی	مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران
دکتر فرهاد سمیعی	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران
دکتر محمد شریف زاده	دبیر شورای آموزش داروسازی و تخصصی
دکتر محمدرضا شکیبی	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان (رئیس دانشکده علوم پزشکی کرمان)
دکتر بهزاد شمس	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
دکتر حسین صافی زاده	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان (دبیر کمیته اجرائی)
دکتر مهوش علیزاده	مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شیراز
دکتر بهرام عین الهی	دبیر شورای آموزش پزشکی و تخصصی
دکتر اکبر فاضل نجف آبادی	دبیر شورای آموزش دندانپزشکی و تخصصی
دکتر علیرضا فکری	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان (دبیر کمیته علمی)
دکتر حسین کنشاورز	دبیر شورای آموزش علوم پایه پزشکی، بهداشت و تخصصی
دکتر ابوالفتح لامعی	مشاور معاونت آموزشی و امور دانشجویی
دکتر رضا لباف قاسمی	رئیس مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی
دکتر محمد علی محقق	معاون آموزشی و امور دانشجویی (رئیس کمیته علمی)
دکتر عباس مکارم	مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
دکتر علیرضا ملایری	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اهواز
دکتر عبدالله موسوی	مدیر کل دفتر گسترش و ارزیابی آموزش پزشکی
دکتر عظیم میرزازاده	عضو هیأت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران
عصمت نوحی	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان
دکتر عباسعلی نوریان	مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی زنجان
دکتر پدram نیک نفس	عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان
دکتر کوروش وحیدشاهی	عضو هیأت علمی مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران
دکتر مجتبی یاسینی	عضو هیأت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی یزد
دکتر شهرام یزدانی	مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دبیر کمیته اجرایی

دکتر حسین صافی زاده

اعضای دبیرخانه

رقیه ارشاد سرابی

زینت روانگرد

هاجر شفیعیان

دکتر الهام ایرانمنش

لیدا عمرانی

اعضای کمیته اجرایی

دکتر منظومه شمسی میمندی

مهر آرا صالحی

دکتر افشین صرافی نژاد

دکتر عباس عباس زاده

دکتر رضا عباسی رایینی

زهرا فتاحی

دکتر رضا لباف قاسمی

دکتر عباس کامیابی

سید مصطفی موسوی

حسین میرزاده

دکتر حمید نجفی پور

محمد نظری

عصمت نوحی

حسین اخلاقی نسب

اشرف ادهمی

ماشاءالله اشرف گجویی

دکتر زهرا جلیلی

غلامعباس حاج امینی

مهدی حسنی

دکتر علی اکبر حقدوست

دکتر محمد خاکساری

دکتر غلامرضا خزاعی

دکتر محمودرضا دهقانی

فرخنده رفیع زاده

سکینه سبزواری

فرنگیس شوقی شفق آریا

همکاران کمیته اجرایی

احمد شعبان نژاد	خاطره احمدی
محمد حسن شگرف نخعی	ناصر بنی اسدی
اعظم شمس الدینی	مرتضی امینی فر
آذر شیخ الاسلامی	علیرضا بامر
دکتر بهنام صادقی	علیرضا باهنر
مسعود صافی	مهديه برجسته
نجیبه عربی	پروین برهانی
مهری عربی	سمیه پور غریب شاهی
شهره فرودنیا	نوبید جعفری
آزاده فروزش	مهندس وحید حبیبی فر
فرانک فکرت	سیما حسنی
زهرا قرائی	فاطمه حسنی
مسعود کارآموز	سعیده حشمتی
علی اکبر کلامی	فاطمه خسروی
شهین لنگری	علی دانشور
کاظم مجیدی	دکتر مریم دماوندی
محمدجواد محلاتی	کبری دهقان
سکینه محمدعلیزاده	مهندس رجبی زاده
فاطمه مرادی	پروین رضایی
سیدمحمد موقر افضلی	هادی رنجبر
حسین نجفی	احمد روغنیان
شیما نخعی	عبدالرضا زاهدی
مریم نظریان	وحید زندی
دکتر مریم السادات هاشمی	مهندس سعید شریفی

با تشکر و سپاس از

جناب آقای دکتر محمد رئوفی نژاد استاندار محترم کرمان

معاونت دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

معاونت پشتیبانی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی کرمان

روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

استانداری کرمان

دانشکده پرستاری بم

مرکز رایانه و فن آوری اطلاعات دانشگاه علوم پزشکی کرمان

هلال احمر استان کرمان

هتل پارس کرمان

سازمان ایرانگردی و جهانگردی

برنامه زمان بندی همایش

روز اول: سه شنبه ۸۵/۱۲/۱۵		
کارگاه‌های آموزشی - از ۸ الی ۱۶		
افتتاح - از ۱۶:۳۰ تا ۱۸:۰۰		
-	تلاوت آیات قرآن مجید	۱۶:۳۰ تا ۱۶:۴۰
-	سرود جمهوری اسلامی	۱۶:۴۰ تا ۱۶:۴۵
رئیس همایش	خیرمقدم	۱۶:۴۵ تا ۱۷:۰۰
دبیر علمی همایش	ارائه گزارش همایش	۱۷:۰۰ تا ۱۷:۱۰
سخنرانی معاونت محترم آموزشی وزارت	اهداف همایش	۱۷:۱۰ تا ۱۷:۳۰
سخنرانی مقام محترم وزارت	افتتاح همایش	۱۷:۳۰ تا ۱۸:۰۰

روز دوم: چهارشنبه ۸۵/۱۲/۱۶		
ثبت نام از شرکت کنندگان همایش		۷:۳۰ تا ۸:۱۵
تلاوت آیات قرآن مجید		۸:۳۰ تا ۸:۴۵
ارائه دهنده - اداره کننده (گان)	برنامه	زمان
دکتر ابوالفتح لامعی	سخنرانی جامع: ارزشیابی؛ واقعیت ها و آرزوها	۸:۳۰ تا ۹:۰۰
سمپوزیوم:		
دکتر رضا لباف قاسمی	سخنرانی: ارزشیابی و تعالی سازمان	۹:۰۰ تا ۹:۲۰
دکتر شهرام یزدانی	سخنرانی: ارزشیابی؛ مدیریت و رهبری آموزش	۹:۲۰ تا ۹:۴۰
دکتر ملک زاده	سخنرانی: پیشنهادات و نقطه نظرات فرهنگستان علوم پزشکی در مورد اصلاح ساختار و محتوای آموزش پزشکی	۹:۴۰ تا ۱۰:۲۰
پذیرایی		۱۰:۳۰ تا ۱۰:۴۰
دکتر فرتوک زاده (رئیس جلسه) دکتر ملک زاده، دکتر عزیززی، دکتر جمشیدی، دکتر ملک افضلی، دکتر لامعی، دکتر اکبری، دکتر پرویزی، دکتر عباس پور، دکتر پیرمودن، دکتر حائری	پانل: ادغام آموزش پزشکی در نظام ارایه خدمات (فرصت‌ها، ظرفیت‌ها و چالش‌ها)	۱۰:۳۰ تا ۱۱:۴۵
ناهار و نماز		۱۱:۴۵ تا ۱۳:۰۰
ارائه پوستر		۱۳:۰۰ تا ۱۴:۰۰
سمپوزیوم پوستر		۱۴:۰۰ تا ۱۵:۰۰

برنامه زمان بندی همایش (ادامه)

روز دوم: چهارشنبه ۸۵/۱۲/۱۶			
ارائه دهنده - اداره کننده (گان)	برنامه		زمان
دکتر محمدعلی محققی (رئیس جلسه) دکتر دلاوری، دکتر یزدانی، دکتر لامعی دکتر لاریجانی، دکتر ملک افضلی	پانل: ترسیم نقشه جامع علمی کشور		۱۵:۰۰ تا ۱۶:۰۰
گرداننده	بحث گروهی	سخنران	سخنرانی های کوتاه
دکتر ولی ا... حسینی	۱- استانداردسازی آموزش پزشکی	دکتر ابوالقاسم امینی	۱- ارزشیابی مبتنی بر دستاورد
دکتر کوروش وحیدشاهی	۲- پورت فولیو	دکتر مسیح صبوری	۲- ارزشیابی بالینی
دکتر علی یوسفی	۳- پژوهش در آموزش	دکتر شهرام یزدانی	۳- ارزشیابی رفورم
دکتر سیدکامران سلطانی عربشاهی	۴- بهبود آموزش درمانگاهی	دکتر لطیفی	۴- خود کنترلی: ابزار ارزشیابی اداره دانشگاهها در هزاره سوم
دکتر رضا لباف قاسمی (رئیس جلسه) دکتر زاهدی، دکتر افتخار واقفی، دکتر فکری، دکتر شمس، دکتر امامی رضوی، دکتر عزیزی، دکتر هنرپیشه، دکتر صبری، دکتر استقامتی، دکتر طیبی، دکتر توکلی، دکتر مرتضوی	پانل: چالش های پذیرش دانشجوی پزشکی		۱۷:۰۰ تا ۱۸:۰۰

برنامه زمان بندی همایش (ادامه)

روز سوم پنج شنبه ۸۵/۱۲/۱۷		
ارائه دهنده - اداره کننده (گان)	برنامه	زمان
	تلاوت آیات قران مجید	۸:۰۰ تا ۸:۱۵
دکتر بهزاد شمس	سخنرانی جامع: ارزشیابی آموزشی، ریشه ها و اهداف	۸:۱۵ تا ۸:۴۵
	سمپوزیوم:	۸:۴۵ تا ۹:۰۰
دکتر عظیم میرزازاده	سخنرانی: ارزشیابی - رویکردها و مدل ها	۹:۰۰ تا ۹:۱۵
دکتر طاهره چنگیز	سخنرانی: چالش های ارزشیابی آموزشی	۹:۱۵ تا ۹:۳۰
دکتر علی اکبر حقدوست	سخنرانی: فرا ارزشیابی	۹:۳۰ تا ۹:۴۵
دکتر عین اللهی	سخنرانی: اعتبار بخشی	۹:۴۵ تا ۱۰:۰۰
	پرسش و پاسخ	۱۰:۰۰ تا ۱۰:۱۰
	پذیرایی	۱۰:۱۰ تا ۱۰:۲۰
دکتر ابوالقاسم امینی (رئیس جلسه) دکتر علی اکبر حقدوست، دکتر طاهره چنگیز، دکتر کامران سلطانی عربشاهی، دکتر کشاورز، دکتر عین اللهی، دکتر شکیبی	پانل: ارزشیابی آموزشی در کشور: چالش ها و پیامدها	۱۰:۲۰ تا ۱۱:۴۵
	ناهار و نماز	۱۱:۴۵ تا ۱۳:۰۰
	ارایه پوستر	۱۳:۰۰ تا ۱۴:۰۰
	سمپوزیوم پوستر	۱۴:۰۰ تا ۱۵:۰۰

برنامه زمان بندی همایش (ادامه)

روز سوم پنج شنبه ۸۵/۱۲/۱۷				
گرداننده	بحث گروهی	سخنران	سخنرانی های کوتاه	زمان
دکتر علی اکبر حقدوست	۱- نهضت نرم افزاری در علوم پزشکی	دکتر تابعی	۱- تحلیل وضعیت اخلاق پزشکی در دانشگاه های علوم پزشکی کشور	۱۵:۰۰ تا ۱۶:۰۰
دکتر کوهپایه زاده	۲- تجربه های موفق در ارزشیابی	دکتر محمد رضا شکیبی	۲- کارنامه آموزشی هیأت علمی	
دکتر ابوالقاسم امینی	۳- اثربخشی همایش های آموزش پزشکی کشور در سیاستگزاری و اعتلای آموزش پزشکی	دکتر سید جلیل حسینی	۳- گزارش هفته آموزش	
دکتر علی جعفریان	۴- رویکرد نوین به ارتقاء هیأت علمی (بازتعریف Scholarship)			
دکتر نوحی (رئیس جلسه)		پانل: چالش های ارزشیابی استاد در کشور		۱۶:۰۰ تا ۱۷:۳۰
دکتر اسماعیل اکبری، دکتر دلاوری، دکتر سیم فروش، دکتر خضری، دکتر لاریجانی، دکتر مجاهدی، دکتر جوادیان، دکتر یاسینی، دکتر صافی زاده، دکتر جلیلی				
اختتامیه				۱۷:۳۰ تا ۱۸:۰۰

بحث های گروهی			
تاریخ	زمان	عنوان بحث	گرداننده
۸۱/۸/۵۷	۱۶:۰۰ تا ۱۷:۰۰	استانداردسازی آموزش پزشکی	دکتر ولی الله حسنی
		پورت فولیو	دکتر کوروش وحید شاهی
		پژوهش در آموزش	دکتر علی یوسفی
		بهبود آموزش درمانگاهی	دکتر کامران سلطانی عربشاهی
۸۱/۸/۵۷	۱۵:۰۰ تا ۱۶:۰۰	نهضت نرم افزاری در علوم پزشکی	دکتر علی اکبر حقدوست
		تجربه های موفق در ارزشیابی	دکتر کوهپایه زاده
		اثر بخشی همایش های آموزش پزشکی کشور در سیاستگذاری و	دکتر ابوالقاسم امینی
		اعتلای آموزش پزشکی	دکتر علی جعفریان
		رویکرد نوین به ارتقاء هیأت علمی (باز تعریف scholarship)	

پانل ها			
تاریخ	زمان	عنوان	گردانندگان
۸۱/۸/۵۷	۱۰:۳۰ تا ۱۱:۴۵	ادغام آموزش پزشکی در نظام ارائه خدمات (فرصت ها، ظرفیت ها و چالشها)	دکتر فرتوک زاده (رئیس جلسه)
	۱۱:۴۵ تا ۱۳:۰۰		دکتر ملک زاده ، دکتر عزیزی، دکتر جمشیدی، دکتر ملک افضلی، دکتر لامعی، دکتر اکبری ،دکتر پرویزی دکتر عباس پور ، دکتر پیرموزن، دکتر حائری
۸۱/۸/۵۷	۱۷:۰۰ تا ۱۸:۰۰	چالش های پذیرش دانشجوی پزشکی	دکتر رضا لباف قاسمی (رئیس جلسه)
			دکتر زاهدی، دکتر افتخار واقفی، دکتر فکری، دکتر شمس، دکتر امامی رضوی، دکتر عزیزی، دکتر هنرپیشه، دکتر صبری، دکتر استقامتی، دکتر طیبی، دکتر توکلی
۸۱/۸/۵۷	۱۵:۰۰ تا ۱۶:۰۰	ترسیم نقشه جامعه علمی کشور	دکتر محمدعلی محقق (رئیس جلسه)
			دکتر دلاوری، دکتر یزدانی، دکتر لامعی، دکتر لاریجانی، دکتر ملک افضلی، دکتر توکل
۸۱/۸/۵۷	۱۰:۲۰ تا ۱۱:۴۵	ارزشیابی آموزشی در کشور: چالش ها و پیامدها	دکتر ابوالقاسم امینی (رئیس جلسه)
			دکتر علی اکبر حقدوست، دکتر طاهره چنگیز، دکتر کامران سلطانی عربشاهی، دکتر کشاورز، دکتر عین اللهی ، دکتر شکیبی
	۱۶:۰۰ تا ۱۷:۳۰	چالش های ارزشیابی استاد در کشور	دکتر نوحی (رئیس جلسه)
			دکتر اسماعیل اکبری ، دکتر دلاوری، دکتر سیم فروش، دکتر خضری ، دکتر لاریجانی، دکتر مجاهدی، دکتر جوادیان، دکتر یاسینی، دکتر صافی زاده، دکتر جلیلی

سخنرانی‌های جامع و سخنرانی‌های کوتاه

سخنران	عنوان سخنرانی	ساعت	تاریخ
دکتر رضا لباف قاسمی	ارزشیابی و تعالی سازمان	۹:۲۰ تا ۹:۰۰	۶۱/۸۱/۵۷
دکتر شهرام یزدانی	ارزشیابی مدیریت و رهبری آموزش	۹:۴۰ تا ۹:۲۰	
دکتر ملک زاده	پیشنهادات و نقطه نظرات فرهنگستان علوم پزشکی در مورد اصلاح ساختار و محتوای آموزش پزشکی	۱۰:۲۰ تا ۹:۴۰	
دکتر ابوالقاسم امینی	ارزشیابی مبتنی بر دستاورد	۱۷:۰۰ تا ۱۶:۰۰	
دکتر مسیح صبوری	ارزشیابی بالینی		
دکتر شهرام یزدانی	ارزشیابی رفورم		
دکتر لطیفی	خود کنترلی ابزار ارزشیابی اداره دانشگاه‌ها در هزاره سوم		
دکتر عظیم میرزازاده	ارزشیابی رویکردها و مدل‌ها	۹:۱۵ تا ۹:۰۰	۸۱/۸۱/۵۷
دکتر طاهره چنگیز	چالش‌های ارزشیابی آموزشی	۹:۳۰ تا ۹:۱۵	
دکتر علی اکبر حقدوست	فرا ارزشیابی	۹:۴۵ تا ۹:۳۰	
دکتر عین الهی	اعتبار بخشی	۱۰:۰۰ تا ۹:۴۵	
دکتر تابعی	تحلیل وضعیت اخلاق پزشکی در دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور	۱۶:۰۰ تا ۱۵:۰۰	
دکتر محمد رضا شکیبی	کارنامه آموزش هیأت علمی		
دکتر سید جلیل حسینی	گزارش هفته آموزش		

فهرست خلاصه سخنرانی‌های جامع

- ارزشیابی؛ واقعیتها و آرزوها ۱۵
- ارزشیابی و تعالی سازمانی ۱۶
- ارزشیابی بالینی ۱۷
- خود کنترلی ابزار ارزشیابی اداره دانشگاه ها در هزاره سوم ۱۸
- ارزشیابی آموزشی ریشه ها و اهداف ۱۹
- چالشهای ارزشیابی آموزشی ۲۱
- اعتبار بخشی ۲۲
- تحلیلی بر آموزش اخلاق پزشکی در ایران ۲۸
- هفته آموزش فرصتی برای ارتقاء جایگاه آموزش ۳۰
- ارزشیابی مبتنی بر دستاورد ۳۲

فصول کتاب - محورهای مقالات ارائه شده

- فصل اول: ارزشیابی پیشرفت تحصیلی ۳۵
- فصل دوم: ارزشیابی سیستم های آموزشی ۵۴
- فصل سوم: تجربه های موفق در ارزشیابی ۱۸۱
- فصل چهارم: فرا ارزشیابی ۱۸۵
- فصل پنجم: مدل های ارزشیابی ۱۸۶
- فصل ششم: نقش ارزشیابی در اصلاح نظام آموزش پزشکی ۱۹۲
- فصل هفتم: سایر موضوعات مرتبط با آموزش پزشکی ۲۰۱

فهرست خلاصه مقالات پذیرفته شده به زبان فارسی

- تأثیر یک برنامه آموزشی بر دانش، نگرش و عملکرد اعضای هیأت علمی برای تهیه جدول مشخصات آزمون ۳۵
- آسیب شناسی ارزشیابیهای پیشرفت تحصیلی در دانشگاه علوم پزشکی کاشان..... ۳۶
- بررسی مهارت های مطالعه در دانشجویان مقطع کارشناسی دانشکده بهداشت یزد ۱۳۸۴..... ۳۶
- بررسی عوامل موثر بر وضعیت تحصیلی دانشجویان مامایی دانشگاه علوم پزشکی بابل..... ۳۷
- بررسی نظرات و رضایت شرکت کنندگان در کارگاه آموزشی Curriculum Planning طرح توانمندی مربیان علوم پزشکی ۳۷
- ارزیابی مبتنی بر شواهد کارورزان پزشکی..... ۳۸
- ارزیابی پیشرفته عملکرد بالینی دانشجویان پزشکی ۳۸
- عوامل موثر در پیشرفت تحصیلی دانشجویان رفسنجان بر اساس سنجش نگرش آنها ۳۹
- بررسی کارایی روش حل مسئله با استفاده از فرم پیش آزمایشگاه از دید دانشجویان دروس آزمایشگاه شیمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۴۱
- بررسی نگرش پزشکان عمومی فارغ التحصیلان نسبت به اهمیت درون دوره علوم پایه در دانشگاه علوم پزشکی ۴۱
- بررسی وضعیت پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کاشان ۴۲
- بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مازندران در مورد اولویت های ارزشیابی اساتید ۴۳
- گامی برای تحول مدیریت در آموزش عالی ارائه الگوی ارزشیابی سازمانی ۴۳
- بررسی سؤالات امتحانی چند گزینه ای اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز در سال ۱۳۸۴ ۴۴
- بررسی فعالیتهای آموزشی پژوهشی و اجرایی گروههای آموزشی دانشکده پزشکی اردبیل-۸۴ ۴۵
- بررسی فرایند آموزش بالینی فعلی و ضرورت تغییر در آن از نظر اعضای هیأت علمی ۴۵
- بررسی رابطه رضایت از تحصیل و پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پرستاری شیراز..... ۴۶
- ارزیابی درونی در دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران..... ۴۶
- بررسی مقایسه ای تأثیر روشهای آموزش سخنرانی و بحثی انگل شناسی پزشکی بر میزان یادگیری دانشجویان علوم..... ۴۷
- بررسی میزان توانمندی دانشجویان سال آخر پزشکی در مورد مهارت های روانپزشکی ۴۸
- بررسی نگرش و میزان بهره وری آموزش کارورزان رشته پزشکی از بخش گوش و حلق و بینی بیمارستان امام خمینی دانشگاه علوم پزشکی همدان در سال تحصیلی ۸۴-۸۳ ۴۸
- بررسی خصوصیات شخصیتی کارورزان و ارتباط آن با ترجیح رشته تخصصی..... ۴۹
- بکارگیری مدل یادگیری باگرز راهکاری برای ارتقاء فرایند تدریس و یادگیری دانشجویان دانشکده علوم پزشکی خراسان شمالی ۴۹
- بررسی مقایسه ای ضریب ماندگاری محتوای آموزشی روشهای تدریس سخنرانی و بحث گروهی در پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرستاری دانشکده علوم پزشکی خراسان شمالی ۵۰
- مقایسه ضریب همبستگی نمرات ارتقاء و درون بخشی دستیاران دانشکده پزشکی تبریز در سال ۸۴ و ۸۵ ۵۱

- بررسی سبکهای یادگیری دانشجویان پزشکی در مقاطع مختلف براساس نظریه کلب، در دانشگاه علوم پزشکی کردستان در سال ۱۳۸۵..... ۵۱
- شیوه ارزشیابی بالینی دانشجویان پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی لرستان..... ۵۲
- بررسی مهارت‌ها و عادات مطالعه دانشجویان پزشکی زنجان در سال ۱۳۸۳..... ۵۲
- بررسی راهبردهای مطالعه ویادگیری در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کاشان..... ۵۴
- بررسی میزان تفاوت برخی از شاخصهای ارزیابی کارایی درونی آموزش در رشته های فنی مهندسی دانشگاه شهید باهنر با شاخصهای اعلام شده در رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان..... ۵۵
- بررسی نظر دانشجویان پزشکی مقطع کارآموزی پیرامون نحوه ارزشیابی در بخشهای بالینی در سال ۱۳۸۲..... ۵۵
- بررسی و ارزشیابی نحوه ارائه دروس در گروههای آموزشی دانشکده های داروسازی سراسر کشور..... ۵۶
- بررسی میزان اهمیت گزینه های ارزشیابی از دیدگاه دانشجویان غیر بالینی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی..... ۵۶
- ارزشیابی فرایند آموزش گروه روانپزشکی از دیدگاه کارآموزان پزشکی..... ۵۷
- گزارش ارزشیابی درونی گروه روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۱۳۸۵..... ۵۷
- ارزشیابی نیازهای دستیاران در آموزش بالینی به کارورزان..... ۵۸
- ارزشیابی درونی: ابزاری جهت تصمیم‌گیری‌های مدیریتی در راستای ارتقاء کیفیت..... ۵۸
- بررسی دیدگاه اساتید و کارورزان در رابطه با کیفیت آموزش بالینی کارورزان در بخشهای ماژور دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۳۸۵..... ۵۹
- بررسی میزان رضایتمندی دانشجویان پزشکی از کارگاههای آموزش مهارتهای بالینی برگزار شده در مرکز مهارتهای بالینی دانشگاه علوم پزشکی کاشان..... ۶۰
- ارزشیابی مدیریت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تبریز..... ۶۰
- تاثیر نقش استاد و جذابیت درس مربوطه بر میزان یادگیری دانشجویان طب..... ۶۱
- ارزشیابی لزوم برگزاری دوره‌های آموزش مداوم و شیوه اجرای آنها از دیدگاه پزشکان عمومی استان کردستان در..... ۶۱
- ارزشیابی و رتبه‌بندی آموزشی بخشهای بالینی از دیدگاه دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کردستان..... ۶۲
- مدل آموزش بالینی دانشجو محور (Student centered bedside teaching)..... ۶۳
- خود ارزشیابی برنامه دستیاری رشته گوش، گلو و بینی و جراحی سر و گردن دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران بر اساس استانداردهای ملی رشته..... ۶۳
- بررسی اعتبار متغیرهای قبل از ورود به دانشگاه برای پیش‌بینی نمره آزمون علوم پایه دانشجویان پزشکی..... ۶۴
- ارزشیابی کیفیت آموزش بالینی در دانشگاه علوم پزشکی یاسوج از دیدگاه دانشجویان در تیرماه ۱۳۸۵..... ۶۴
- بررسی روند ارزشیابی گروههای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد (نیمسال اول ۸۱-۸۰ تا نیمسال اول ۸۵-۸۴)..... ۶۵
- بررسی نمرات کسب شده ارزشیابی اساتید به تفکیک گزینه های موجود در پرسشنامه ارزشیابی در سال ۱۳۸۴ در دا..... ۶۶
- ارزشیابی آزمونهای کتبی چند گزینه ای دروس بهداشت دانشجویان پرستاری سال ۱۳۸۵..... ۶۷
- مقایسه ارزشیابی برنامه های حضور (مدون) و غیر حضوری (مکاتبه ای) آموزش مداوم از دیدگاه پزشکان عمومی..... ۶۷

- ۶۸ بررسی مقایسه ای تاکسونومی آزمون های دستیاران دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۱۳۸۵
- ۶۹ بررسی میزان یادگیری مهارت های عملی دانشجویان مقطع بالینی پزشکی
- ۶۹ ارزشیابی دوره چرخشی بیماری های داخلی کارورزان بیمارستان امام خمینی (ره): ارزشیابی پیامد در کنار فرایند
- ۷۰ بررسی رضایتمندی فرایند آموزش و برنامه درس بالینی گروه های دانشکده پزشکی مقطع کارآموزی
- ۷۰ ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی، ارزیابی وضعیت موجود و استاندارد نمودن روشها
- ۷۱ ارزشیابی پیش نویس استانداردهای برنامه آموزش پزشکی عمومی از دیدگاه مدیران آموزشی
- بررسی نظرات چهارده گروه دانشجویان پزشکی دوره بالینی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در یک دوره دوازده ساله در رابطه با وضعیت موجود و راهکارهای مؤثر بهبود کیفیت آموزش پزشکی
- ۷۱ تاثیر آموزش مهارت های بالینی مورد نیاز در گذاشتن چست تیوب و انجام کاتدان بر میزان شایستگی و صلاحیت
- ۷۲ آسیب شناسی مهارت های مطالعه دانشجویان راهکاری برای ارتقاء پیشرفت تحصیلی
- ۷۳ بررسی کیفیت آزمون های چند گزینه ای کارآموزی بالینی دانشکده پزشکی اصفهان در نیمسال دوم تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴
- ۷۴ تفکر انتقادی دانشجویان ترم اول و آخر مقطع کارشناسی پیوسته پرستاری
- ۷۵ تجارب دانشجویان و مربیان بالینی از مفهوم ارزشیابی در آموزش بالینی: یک مطالعه کیفی
- ۷۵ نگرش و آمادگی دانشجویان پزشکی برای یادگیری بین حرفه ای Inter-professional learning
- گزارش مقدماتی طرح پایلوت استفاده از روش های نوین ارزشیابی در ارزیابی عملکرد دستیاران در دانشگاه های علوم پزشکی کشور
- ۷۶ نتایج بررسی گزارشات ارزشیابی درونی گروه های آموزش دانشگاه های علوم پزشکی
- ۷۶ بالینی پزشکی به صورت همزمان و نیز برگزاری آزمون شفاهی دانشنامه تخصصی بصورت OSCE
- ۷۷ تعیین ارزشیابی دانشجویان کارشناسی پرستاری از نحوه آموزش دروس تئوری و بالینی در دانشکده پرستاری و مامایی حضرت فاطمه (س)
- ۷۸ بررسی وضعیت آموزش در مانگاهی از دیدگاه دانشجویان پزشکی
- ۷۹ بررسی نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز نسبت به سیستم ارزشیابی جاری اساتید توسط دانشجویان
- ۸۰ ارزیابی درونی دستیاران بخش اطفال مرکز آموزشی و درمانی ولیعصر از دیدگاه اعضای هیأت علمی در سال ۸۵-۸۴
- ۸۱ بررسی نحوه اجرای طرح ارزشیابی درونی گروه های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی قزوین
- ۸۱ مطالعه کیفی بررسی مشکلات اعضای هیأت علمی در زمینه عملکرد پژوهشی از دیدگاه آنان در دانشگاه علوم پزشکی
- ۸۲ بررسی مقایسه ای ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران از دیدگاه دانش
- ۸۲ بررسی میزان اهمیت گزینه های ارزشیابی اساتید از دیدگاه اساتید دانشگاه علوم پزشکی کردستان
- ۸۳ بررسی نحوه ارزشیابی اساتید از دیدگاه مدیریت کیفیت
- میزان توافق بین نظرات دانشجویان و مربیان گروه مامایی در مورد آموزش موفقیت آمیز مهارت های بالینی در دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه ۸۴-۸۲
- ۸۳ بررسی دیدگاه اعضای هیأت علمی در باره اهمیت طرح درس در فرایند ارزشیابی
- ۸۴

- ۸۵ ارزیابی فرایند آموزش اسکرین زیر نظر دستیاران از نظر کارورزان
- بررسی مقایسه ای کیفیت آموزش درس اپیدمیولوژی به روش سخنرانی و یادگیری بر پایه مسئله در دانشجویان پرستاری
- ۸۵ دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد
- ۸۶ بررسی خصوصیات پایان نامه های دانشکده پزشکی شاهد
- ۸۶ سنجش پایایی آزمونها
- بررسی تأثیر آموزش کوتاه مدت بر آگاهی و نگرش پزشکان عمومی شاغل در بخش خصوصی شهرستان کرج در مورد طرح
- ۸۷ ملی مبارزه با سل سال ۱۳۸۲
- ۸۷ نگاهی از درون: مطالعه کیفی چالش های موجود در آموزش دوره پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران
- ۸۸ بررسی کفایت و تناسب برنامه های آموزش پرستاری و پیراپزشکی از دیدگاه فارغ التحصیلان دانشکده علوم پزشکی
- ۸۹ بررسی نیازهای آموزشی اعضاء هیأت علمی دانشکده بهداشت از دیدگاه اساتید، دانشجویان و کارشناسان آموزشی
- ۸۹ ارزیابی بیرونی در دانشگاه های علوم پزشکی کشور
- ۹۰ بررسی نظرات شرکت کنندگان در برنامه های خودآموزی در زمینه کیفیت کتابها و سؤالات و شیوه آموزشی خودآموز
- بررسی وضعیت آموزش اساتید عرصه آموزش پزشکی جامعه نگر از دیدگاه دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در
- طی
- ۹۱ سالهای ۸۳-۸۴
- ۹۱ بررسی دیدگاه کارورزان در مورد آمادگی برای ورود به دوره کارورزی
- ۹۲ بررسی نظرات کارورزان پزشکی در خصوص کیفیت آموزش سرپایی درمانگاهی
- ۹۲ بررسی مشکلات آموزش پزشکی و راه حل های ممکن از دید کارورزان دانشکده پزشکی اراک
- ۹۳ ارزیابی مدرسان بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری
- ۹۳ بررسی وضعیت آموزشی دانشگاه از دیدگاه مدرسین غیربالینی دانشگاه علوم پزشکی کردستان در سال ۱۳۸۵
- ۹۴ ارزیابی دیدگاه های اساتید هیأت علمی در مورد وضعیت آموزش بالینی پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی کردستان
- ۹۴ بررسی کفایت آموزش های ارائه شده جهت دستیابی به اهداف آموزشی مصوب از دیدگاه دانشجویان پزشکی مقطع کارورزی
- ۹۵ ارزیابی میزان استفاده اعضاء هیأت علمی و دانشجویان از سایت up-to-date در سال ۲۰۰۶
- بررسی میزان استفاده از اینترنت و منابع تمام متن به هدف آموزش، پژوهش و درمان در مراجعین به مرکز اطلاع رسانی
- ۹۶ دانشگاه علوم پزشکی کرمان
- ۹۶ بررسی ویژگی های مطلوب یک استاد بر اساس نظر سنجی از اساتید دانشکده علوم پزشکی فسا
- ۹۷ بررسی دیدگاه های اعضاء هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در خصوص موانع ارتقاء کیفیت علمی مدرسین
- ۹۷ توانمندی دانشجویان سال آخر دندانپزشکی در حیطه مهارتهای اصلی دندانپزشک عمومی
- بررسی آگاهی، نگرش و عملکرد کارورزان پزشکی در مورد پنج بیماری رایج طب سرپایی در بیمارستان های آموزشی دانشکده علوم
- ۹۸ پزشکی جهرم
- ۹۹ سیر تحول آموزش بین حرفه ای در علوم پزشکی
- ۹۹ توسعه یادگیری اشتراکی در آموزش علوم پزشکی ایران

- ۱۰۰ بررسی ارتباط دروس دانشگاهی رشته پرستاری و کاربالینی پرستاری از دیدگاه پرسنل طرح برخی از بیمارستانهای شهر اصفهان
- ۱۰۱ ارزیابی کیفیت خدمات آموزشی بر اساس ادراک و انتظار دانشجویان در دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان
- ۱۰۱ مقایسه ارزشیابی عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی توسط دانشجویان با خود ارزیابی آنها در دانشکده بهداشت بندرعباس.....
- ۱۰۲ بررسی عوامل موثر بر وضعیت تحصیلی دانشجویان مامایی.....
- ۱۰۲ تاثیر اجرای برنامه نظارت و راهنمایی بالینی بر مهارتهای دانشجویان پرستاری دانشکده علوم پزشکی جهرم از.....
- ۱۰۳ مدل ادغام یافته آموزش آبشاری (Cascade Education) و آموزش بر مبنای تظاهرات بالینی (Clinical Presentation).....
- ۱۰۳ ارزشیابی گزارش صبحگاهی (morning report) دانشجو محور.....
- ۱۰۴ بررسی ارزیابی مستمر در بهبود آموزش بالینی کارورزان کودکان دانشگاه علوم پزشکی گلستان ۸۳-۸۴ و ۸۴-۸۵.....
- ۱۰۵ ارزیابی نیازهای آموزشی و شیوه‌های مطلوب بازآموزی در دوره‌های آموزش مداوم پزشکان عمومی استان کردستان در سال ۱۳۸۴
- ۱۰۵ بررسی وضعیت آموزش بخش پوست در دانشکده علوم پزشکی جهرم در سال ۱۳۸۴.....
- ۱۰۶ ارزیابی وضعیت آموزشی گروه های پزشکی اجتماعی دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی کشور.....
- ۱۰۶ بررسی دیدگاه دانشجویان دوره کارآموزی نسبت به آموزش بالینی.....
- ۱۰۷ بررسی موارد افت تحصیلی و عوامل مرتبط با آن در دانش آموزان دانشکده پرستاری و مامایی کاشان.....
- ۱۰۸ بررسی پایایی و اعتبار OSCE روانپزشکی.....
- ۱۰۹ آیا بیماران استاندارد شده قادرند که در OSCE به قضاوت بنشینند؟.....
- ۱۰۹ ارزیابی درونی گروه آموزشی اطفال دانشگاه علوم پزشکی اراک در سال ۸۵-۸۴.....
- ۱۱۰ در مرکز یادگیری مهارتهای بالینی اصفهان.....
- ۱۱۱ بررسی و مقایسه تعلل، تفکر انتقادی و ارزشیابی پایانی دانشجویان علوم پزشکی - تهران.....
- ۱۱۱ بررسی نظرات کارورزان پزشکی در زمینه میزان و منبع کسب مهارت های بالینی مقدماتی.....
- ۱۱۲ بررسی وضعیت برگزاری گزارشات صبحگاهی در بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۸۴.....
- ۱۱۲ روشی نو برای ارزشیابی دوره پزشکی عمومی: طراحی و پیاده سازی نظام ارزشیابی دوره از دیدگاه دانش آموزان.....
- ۱۱۳ بررسی دیدگاه دانشجویان از کیفیت مشاوره اساتید راهنما در دانشگاه علوم پزشکی بابل در سال ۱۳۸۵.....
- ۱۱۴ بررسی مقایسه‌ای نمرات ارزشیابی اساتید دانشگاه علوم پزشکی بابل بین سالهای ۱۳۷۹ و ۱۳۸۵.....
- ۱۱۴ بررسی میزان آگاهی و مهارت تشخیصی اینترنهای پزشکی دانشگاههای علوم پزشکی کرمان و زاهدان در مورد بیماری.....
- ۱۱۵ "بررسی بهبود وضعیت آموزشی دانشجویان پزشکی پس از گذراندن یکماه دوره کارورزی آزمایشگاه طبی.....
- ۱۱۵ بازنگری در شاخص های ارزشیابی اعضای هیأت علمی بالینی و ارائه الگوی مناسب ارزشیابی.....
- ۱۱۶ ارزیابی برخی از شاخص های کارایی درونی آموزش رشته پزشکی دانشکده علوم پزشکی کرمان.....
- ۱۱۶ روش شناسی ارتقاء فرآیند های آموزش با استفاده از نظرات فراگیران.....
- ۱۱۸ بررسی توانایی نسخه نویسی ده بیماری شایع با روش OSCE در کارورزان دانشکده پزشکی ساری در تابستان ۱۳۸۳.....
- ۱۱۸ بررسی تاثیر کارگاه مهارت های بالینی در آموزش دانشجویان پزشکی.....

- ۱۱۹..... بررسی روش برگزاری راند آموزشی و نقش آن در یادگیری دانشجویان
- ۱۱۹..... بررسی میزان مطابقت نتایج ارزشیابی اساتید از دیدگاه دانشجویان با نظرات اساتید در مورد خود در دانشگاه
- ۱۲۰..... بررسی سریع وضعیت مدیریت آموزش بالینی پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی تبریز
- طراحی و اجرای آزمون OSCE نوع Exercise به صورت کم هزینه و قابل اجرا، به منظور بهبود مهارت‌های معاینه فیزیکی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
- ۱۲۱..... بررسی نسبت تغییرات کمی پذیرش دانشجوی پزشکی عمومی به امکانات و فضاهای آموزشی
- ۱۲۲..... جایگاه ارزشیابی دروس از دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان
- ۱۲۲..... ارزیابی فرایند آموزش در گروه جراحی عمومی از نظر کارآموزان پزشکی
- ۱۲۳..... ارزیابی درونی گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۸۴
- ۱۲۴..... ارزیابی تحقق برنامه آموزش گروه عفونی با استفاده از log book (دفترچه تکلیف) در مقطع کارآموزی پزشکی
- ۱۲۴..... بررسی تاثیر تجزیه و تحلیل سؤالات آزمون‌های پایان ترم بر نحوه طراحی سؤال توسط اعضای هیأت علمی
- ۱۲۵..... بررسی نظرات دانشجویان پزشکی زاهدان در مورد تاثیر درس بهداشت ۴ و اتاق مشاوره بر پایان‌نامه آنان
- ۱۲۵..... مقایسه برنامه‌های حضوری و غیر حضوری (خودآموز) از نظر مشمولین قانون آموزش مداوم آذربایجان شرقی در سال ۸۴
- ۱۲۷..... ارزیابی برنامه توسعه آموزشی علوم پایه و بالینی در دانشگاه علوم پزشکی تهران
- ۱۲۷..... تهیه و اصلاح فرم ارزشیابی کیفیت تدریس نظری و بالینی اعضای هیأت علمی در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه
- ۱۲۸..... ارزیابی دانشجویان از نحوه آموزش بالینی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه در سال ۸۵
- ۱۲۸..... معیارهای مناسب ارزشیابی دانشجویی از عملکرد معلم بالینی
- ۱۲۹..... بررسی ارتباط نظرات دانشجویان موفق و ناموفق در برنامه ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشگاه تبریز
- ۱۲۹..... بررسی ارتباط نتایج ارزشیابی نحوه تدریس در دروس آسان و مشکل در دانشگاه علوم پزشکی تبریز ۸۴
- ۱۳۰..... بررسی ارتباط میزان تسلط علمی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تبریز با نحوه تدریس آنان در سال ۸۴
- ۱۳۰..... بررسی عوامل مؤثر بر مشروط شدن از دیدگاه دانشجویان شاغل به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد
- ۱۳۱..... طراحی فرآیند ارزشیابی رسانه‌ها و شیوه‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
- ۱۳۲..... بررسی نظرات اعضای هیأت علمی در مورد به کارگیری مراکز درمانی تخصصی اعضای هیأت علمی در آموزش دانشجویان
- ۱۳۲..... بررسی نگرش دانشجویان کارورز پزشکی نسبت به واحد پایان‌نامه و روند اجرای آن در دانشکده پزشکی
- ۱۳۳..... دیدگاه دانشجویان پزشکی مقطع بالینی در مورد نقش درس آناتومی در دستیابی به اهداف بالینی (۱۳۸۴)
- ۱۳۴..... ارزیابی درونی گروه آموزشی سم شناسی و داروسازی در دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران
- ۱۳۴..... ارزیابی دوره‌های کارآموزی و کارورزی در عرصه براساس نظر سنجی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران
- ۱۳۵..... بررسی نظر دانشجویان پزشکی مقطع کارآموزی پیرامون نحوه ارزشیابی آنان در بخش‌های بالینی
- ۱۳۵..... بررسی نگرش دانشجویان پزشکی ساری نسبت به آینده شغلی در سال ۱۳۸۴
- ۱۳۷..... بررسی وضعیت مراکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی (EDC) دانشگاه‌ها و دانشکده‌های علوم پزشکی کشور در ابتدا

- ۱۳۷..... بررسی مشکلات کار آموزی در عرصه دانشجویان ترم آخر مامایی دانشکده پرستاری مامایی کاشان ۱۳۸۵.....
- بررسی تاثیر کارگاه آموزشی احیای قلبی ریوی نوزاد بر میزان آگاهی و مهارت دانشجویان پزشکی دوره کارورزی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در اردیبهشت ماه ۱۳۸.....
- بررسی موضوع ساختار و ویژگیهای پایان نامه های دوره دکتری عمومی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۱۳۸.....
- شکاف کیفیت خدمات آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کاشان: دیدگاه دانشجویان از وضعیت موجود و مطلوب ۱۳۹.....
- بررسی آگاهی و نگرش اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان نسبت به مهارتهای تدریس ۱۴۰.....
- توسعه ارتباطات بین المللی از طریق ویدئو کنفرانس: ارزیابی نقاط قوت و ضعف آموزش پزشکی از طریق ویدئو کنفرانس ۱۴۰.....
- بررسی نظرات اساتید و دانشجویان دوره بالینی پزشکی در مورد لزوم تحول در آموزش پزشکی، روشها و ارزشیابی آموزش بالینی در دانشگاه علوم پزشکی کردستان در نیمسال اول ۱۳۸۴..... ۱۴۱.....
- ارزیابی زمان آموزش بالینی در دانشجویان دانشکده پزشکی ۱۴۲.....
- نیاز سنجی مهارت های بالینی عملی پایه قبل از دوره کارورزی ۱۴۲.....
- بررسی نظرات دانشجویان کارورز پزشکی (اینترن) در ارتباط با آزمون آسکی برگزار شده برای ایشان و تعیین ضرر ۱۴۳.....
- ارزشیابی بخش مهارتهای بالینی از جنبه های مختلف از دیدگاه مراجعین در سال ۱۳۸۴ ۱۴۴.....
- بررسی همکاری متقابل دانشجویان پزشکی مقطع بالینی و پرستاران و عوامل موثر بر آن ۱۴۴.....
- مقایسه نتایج ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی ایران در سالهای ۸۴..... ۱۴۵.....
- بررسی تاثیر کارشناسی سؤالات بر ضریب پایایی ((Reliability آزمونهای چند گزینه ای (MCQ) دوره مقدمات پزشکی بالینی در دانشگاه اصفهان طی سالهای ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۴..... ۱۴۶.....
- ارزش گذاری معیارهای ورود اعضای دفتر استعدادهای درخشان با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی: پیشنهاد یک راهکار ۱۴۶.....
- روند تغییرات کیفیت آموزشی مدرسان دانشگاه علوم پزشکی کرمان و ارتباط آن با ویژگی های شخصی آنان ۱۴۷.....
- بررسی نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در مورد ارزشیابی استاد ۱۴۸.....
- بررسی نیازهای آموزش مداوم (مدون) دکترای حرفه ای علوم آزمایشگاهی شهرستان تبریز سال ۸۵-۱۳۸۴..... ۱۴۸.....
- بررسی نظرات دانشجویان دانشکده دندانپزشکی کرمان در مورد میزان کارایی روش آسکی در ارزیابی دانش عملی آنان ۱۴۹.....
- ارزشیابی آموزشی درپانزده گروه آموزشی علوم بالینی و پایه در دانشگاه علوم پزشکی تهران ۱۴۹.....
- بررسی وضعیت درون داد و فرآیند آموزش بالینی در دانشگاه علوم پزشکی ایران ۱۵۰.....
- آگاهی، نگرش و توانمندی پژوهشی دانش آموختگان دوره دکترای حرفه ای پزشکی و دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ۱۵۱.....
- ارزیابی عملکرد آموزش دستیاران زنان و مامایی توسط اینترنهای همان دوره در بیمارستان شهید بهشتی ۱۳۸۴..... ۱۵۱.....
- مقایسه مهارتهای تفکر انتقادی و گرایش به تفکر انتقادی در دانشجویان ترم اول و ترم آخر کارشناسی مدیریت خدمات بهداشتی ۱۵۲.....
- بررسی تأثیر اشتغال به کار بر میزان بازدهی دروس دانشجویان ۱۵۳.....
- مقایسه میانگین نمره امتحان جامع علوم پایه درس فیزیولوژی با نمره کلاسی فیزیولوژی دانشجویان پزشکی دوره های مختلف ۱۵۳.....
- بررسی دیدگاه دانشجویان در خصوص عملکرد آموزشی اساتید دانشگاه علوم پزشکی گلستان-در سال تحصیلی ۸۵-۸۴..... ۱۵۴.....

- آگاهی دانشجویان پزشکی از آزمایشات دوره‌ای سلامت: یک مطالعه مقطعی ۱۵۴
- نقش مداخله در ارتقاء نتایج آزمون جامع علوم پایه دانشجویان پزشکی ۱۵۵
- مقایسه تاثیر آموزش ویدئویی با نمایش بر میزان یادگیری مهارتهای عملی دانشجویان ۱۵۵
- ارزشیابی درونی گروه جراحی مغزواعصاب وستون فقرات دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۸۴ ۱۵۶
- ارزشیابی دیدگاه دانشجویان رشته های علوم پزشکی نسبت به آموزش مجازی و آموزش کلاسی (دانشکده علوم پزشکی فسا) ۱۵۷
- ارزشیابی کیفیت برنامه های آموزشی براساس نظر سنجی از دانش آموختگان ۱۵۷
- بررسی خصوصیات شخصیتی کارورزان و ارتباط آن با ترجیح رشته تخصصی توسط ایشان ۱۵۸
- مقایسه نظرات اساتید و کارشناسان خبره در ارتباط با سؤالات MCQ طراحی شده در دانشگاه علوم پزشکی اهواز ۱۵۹
- ارزیابی وضعیت کارآموزی و کارورزی بهداشت دانشجویان پزشکی از نظر دانشجویان این رشته در دانشگاه علوم پزشکی ۱۵۹
- بررسی موانع اجرایی ارزشیابی بالینی با ساختار عینی (OSCE) از دید مدرسین بالینی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۱۶۰
- چگونگی بررسی تغییرات کمی و کیفی دانشکده های پزشکی در طرح های رتبه بندی در طول زمان ۱۶۱
- بررسی نتایج ارزیابی روش تدریس اساتید با استفاده از روش بحث گروهی متمرکز ۱۶۱
- بررسی تاثیر برنامه های مدون آموزش مداوم بر میزان آگاهی پزشکان عمومی ساری - ۱۳۸۵ ۱۶۲
- ارزیابی سر فصلهای موجود درس ایمنولوژی پزشکی ۱۶۳
- بررسی دیدگاه اساتید و دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران راجع به کیفیت آموزشی برنامه گزارش صبحگاهی در بخش های مختلف آموزشی در سال ۱۳۸۴ ۱۶۳
- بررسی پرونده دستیاران مردود در آزمونهای ارتقاء و گواهینامه در دانشکده پزشکی تبریز در سالهای ۷۹ تا ۸۵ ۱۶۴
- وضعیت دوره آموزش پزشکی عمومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در مقایسه با استانداردهای ملی ۱۶۵
- بررسی رابطه بین عملکرد تحصیلی با انگیزه پیشرفت، رضایت از رشته و دانشگاه بین دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز ۱۶۵
- بررسی دیدگاه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد در خصوص ارزشیابی آموزشی ۱۶۶
- بررسی نظرات دستیاران در خصوص محتوای برنامه آموزشی گروه اطفال مرکز آموزشی درمانی ولیعصر عج ۸۴-۸۵ ۱۶۶
- اولویت بندی شاخصهای ارزشیابی استاد از دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد- ۱۳۸۴ ۱۶۷
- بررسی تاثیر آموزش در دوره کارورزی داخلی در جهت نیل به اهداف آموزشی این دوره در دانشکده پزشکی شیراز ۱۶۸
- بررسی میزان تناسب دروس نظری و دوره کارآموزی با نیاز دانشجویان رشته مامایی ۱۶۸
- ارزیابی درونی گروه آموزشی آسیب شناسی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۸۴ ۱۶۹
- ارزشیابی نحوه مدیریت شرح وظایف اعضاء هیأت علمی دانشکده پزشکی بر اساس ضوابط کشوری ۱۶۹
- مقایسه نتایج ارزیابی از روش تدریس در ارائه فید بک مناسب به اساتید با استفاده از دو روش چک لیست و بحث ۱۷۰
- بررسی رابطه بین اضطراب و خودکارآمدی با موفقیت تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی بیرجند ۱۷۰
- ارزشیابی کیفیت آموزش سرپایی درمانگاهی از نظر کارآموزان پزشکی ۱۷۱

- ۱۷۲..... علل عدم انطباق بین آموخته های حین تحصیل دانشجویان پزشکی و محیط واقعی کار یک پزشک چیست؟
- ۱۷۲..... بررسی فرآیند یادگیری خودمحور در دانشجویان پزشکی سال ۴ دانشگاه علوم پزشکی شیراز در سال ۱۳۸۵
- ۱۷۳..... ارزیابی طرح درسهای تدوین شده و تاکسونومی اهداف پیش بینی شده توسط مدرسین دانشگاه علوم پزشکی کرمان
- ۱۷۴..... گزارش ارزیابی درونی گروه زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۱۳۸۵
- ۱۷۴..... بررسی خصوصیات روان سنجی آزمون های چهارگزینه ای گروههای دستپاری دانشگاه علوم پزشکی کاشان
- ۱۷۵..... بررسی وضعیت فرایند آموزشی دستپاری در بخش داخلی دانشگاه علوم پزشکی زنجان در سال ۱۳۸۴
- ۱۷۵..... بررسی ویژگیهای یک استاد خوب از دیدگاه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کردستان در سال ۱۳۸۵
- ۱۷۶..... بررسی زمان و ضرورت محتوای آموزشی درس مهارتهای بالینی از دید دانشجویان داندانپزشکی کرمان
- ۱۷۷..... بررسی علل مشروطی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان در سال تحصیلی ۸۱-۱۳۸۰
- ۱۷۸..... بررسی نظرات دانشجویان مامایی در مورد اولویت های مدرسین تئوری در نیمسال دوم سال تحصیلی ۸۵-۸۴
- ۱۷۸..... بررسی مشکلات آموزش بالینی و ارائه راه حل ها از دیدگاه دانشجویان مامایی در سال تحصیلی ۸۴-۸۳ در دانشکده
- ۱۷۹..... تأثیر یک مدل مشارکتی ارزشیابی استاد بر دیدگاه اساتید نسبت به مدل ارائه شده
- ۱۷۹..... بررسی نظرات دانشجویان در مورد ویژگیهای فردی و فنون تدریس اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان
- بررسی نظرات دانشجویان و اساتید در مورد کارایی فرم نظرسنجی دانشجویان از نحوه تدریس اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان
- ۱۸۰.....
- ۱۸۱..... بررسی تأثیر ارزیابی مداوم صلاحیت های بالینی دانشجویان بر روی میزان یادگیری بالینی آنها
- ۱۸۲..... توجه به خود ارزشیابی راهکاری در جهت بهبود کیفیت ارزشیابی بالینی
- ۱۸۲..... خودارزشیابی، تجربه ای موفق در آموزش پزشکی
- ۱۸۳..... طراحی ابزارهای اندازه گیری مهارتهای شناختی و رفتاری هشت گروه از کارکنان بهداشتی در زمینه مالاریا
- تمرکز زدایی در آزمونهای پیشرفت تحصیلی بررسی دیدگاههای اعضای هیأت علمی به فرایند آزمون ارتقاء دستپاری غیر متمرکز در سال ۱۳۸۵
- ۱۸۳.....
- ۱۸۴..... تهیه و طراحی چک لیست های ارزشیابی بالینی توسط مربیان
- ۱۸۵..... فرا ارزشیابی: بررسی وضعیت ارزشیابی اعضای هیأت علمی بر اساس استانداردهای ارزشیابی کارکنان
- ۱۸۶..... ارزشیابی استاد توسط دانشجویان از نگاه مدیران، اعضاء هیأت علمی، رابط ها
- بررسی دیدگاه اساتید و دانشجویان دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در مورد ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان ۱۳۸۴
- ۱۸۷.....
- مقایسه دو روش ارزشیابی استاد (Evaluation self evAlustion, student) از دیدگاه اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی یزد
- ۱۸۸.....
- بررسی عوامل مؤثر بر موفقیت دانشجویان در نتایج امتحانات جامع پیش کارورزی در ورودی های ۷۷ و ۷۸ دانشگاه علوم پزشکی مازندران
- ۱۸۹.....
- گزارش استراتژی های اجرایی در استفاده از روش OSCE در آزمون عملی مورد سال ۱۳۸۵ در ۲۴ رشته پزشکی تخصصی در کشور
- ۱۸۹.....

- ۱۹۰..... بررسی روایی و پایایی فرم های ارزشیابی اساتید در سال ۱۳۸۵ دانشگاه علوم پزشکی مازندران.....
- ۱۹۰..... انفرادی سازی فرمهای ارزشیابی اعضای هیأت علمی: ارائه یک مدل اجرایی.....
- ۱۹۲..... بررسی نقش آموزش درمانگاهی از دیدگاه دانشجویان کارورز پزشکی.....
- ۱۹۳..... مقایسه نتایج میزان دستیابی به اهداف آموزشی در مقاطع مختلف فراگیران بخش جراحی ارومیه در ۳ سال متوالی.....
- ۱۹۳..... بررسی نظرات دانشجویان در مورد تأثیر ارایه طرح درس بر میزان آمادگی مدرس و دانشجو در کلاس.....
- بررسی مقایسه ای دیدگاه دانشجویان پرستاری و مربیان در رابطه با ارزشیابی محیط آموزش بالینی در دانشگاه آزاد اسلامی
واحد یزد در سال ۱۳۸۵.....
- ۱۹۴.....
- ۱۹۵..... خود ارزیابی، ابزاری برای سهولت انجام ارزشیابی های آموزش بالینی در بخش اورژانس و چگونگی ارتقاء کیفیت آن.....
- بررسی دیدگاه اساتید و دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران راجع به ویژگی های گزارش صبحگاهی مطلوب
در بخش های مختلف آموزشی در سال ۱۳۸۴.....
- ۱۹۶.....
- ۱۹۶..... کدام دانشجویان برای ارزیابی استاد مناسب تر هستند؟.....
- میزان تطابق نتایج نظر سنجی از فراگیران با نتایج نظرسنجی از مدیران گروههای آموزشی در ارزشیابی فعالیتهای آموزشی
اعضاء هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی زنجان از ۸۵.....
- ۱۹۷.....
- ۱۹۸..... مقایسه نتایج ارزشیابی درونی گروههای بالینی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران طی سالهای ۸۱ و ۸۳.....
- ۱۹۸..... تدوین استانداردهای ارزشیابی برنامه آموزش پرستاری در ایران.....
- ارزیابی مهارت جستجوی اینترنتی مقالات علمی توسط دانشجویان پزشکی سال چهارم دانشگاه علوم پزشکی شیراز
در سال ۱۳۸۵.....
- ۱۹۹.....
- ۲۰۰..... بررسی میزان همخوانی خود ارزیابی نحوه آموزش اساتید مقطع بالینی با دیدگاه دانشجویان دانشکده پزشکی ساری ۱۳۸۴.....
- بررسی میزان آگاهی اعضای هیأت علمی، پزشکان متخصص غیرهیأت علمی، دستیاران و کارورزان دانشگاه علوم پزشکی
قزوین از وظایف مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی در سال ۱۳۸۵.....
- ۲۰۱.....
- ۲۰۲..... آسیب شناسی درس «بررسی وضعیت سلامت» دوره کارشناسی پرستاری: یک مطالعه کیفی.....
- ۲۰۳..... بررسی عوامل موثر در افت تحصیلی دانشجویان رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اهواز از دیدگاه خودشان سال ۱۳۸۵.....
- ۲۰۳..... تاثیر مرکز مهارتهای بالینی بر ارتقاء کیفیت آموزش بالینی دانشجویان مامایی.....
- ۲۰۴..... بررسی الگوهای مطالعاتی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان.....
- ۲۰۴..... مسئولیت پذیری و رفتارهای دینی در دانشجویان دانشگاه آزاد شهرستان طبس.....
- ارزشیابی نسبت میزان امتیاز کسب شده از برنامه های مدون و سایر برنامه ها به کل امتیازات کسب شده در پنج ساله سوم
اجرای قانون آموزش مداوم.....
- ۲۰۵.....
- بررسی مشکلات و نقاط ضعف موجود در منابع مطالعاتی از دیدگاه دانشجویان رشتههای مختلف دانشکده علوم پزشکی
شاهرود در سال ۸۵.....
- ۲۰۶.....
- ۲۰۶..... ارزیابی شاخص های تدریس اثربخش از دیدگاه دانشجویان دانشکده علوم پزشکی شاهرود طی سال تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴.....
- ۲۰۷..... پزشکی از راه دور.....
- ۲۰۸..... امتحان میان ترم شیوه ای مناسب برای ارزشیابی.....

- ۲۰۸..... بررسی نظرات کارآموزان و کارورزان در ارتباط با تغییر کوریکولوم آموزشی
- بررسی مشکلات آموزشی موجود در بخش‌های بالینی دانشگاه علوم پزشکی کردستان از دیدگاه دانشجویان پزشکی مقطع بالینی در سال ۸۵..... ۲۰۹
- ارزشیابی کلی سخنرانی‌های هفتمین همایش کشوری آموزش پزشکی تبریز..... ۲۰۹
- تحلیل عوامل موثر در اخلاق پزشکی و حرفه‌ای از دیدگاه اساتید و دانشجویان..... ۲۱۰
- بررسی نقطه نظرات دانشجویان در مورد ویژگی‌های مطلوب استاد..... ۲۱۰
- چگونگی به روز کردن اطلاعات پزشکان و دندانپزشکان بعد از فراغت از تحصیل..... ۲۱۱
- بررسی وضعیت آموزشی و کار عملی کارآموزان گروه اطفال دانشگاه علوم پزشکی شیراز براساس یادداشتهای روزانه..... ۲۱۲
- طراحی و اجرای فرایند جدید آموزش واحد کارآموزی بارداری ۳ دانشجویان مامایی دانشکده پرستاری مامایی کاشان..... ۲۱۲
- بررسی نیازهای آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در سال ۸۴..... ۲۱۳
- بررسی نظرات پزشکان شرکت کنندگان در برنامه‌های آموزش مداوم سال ۱۳۸۴ دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان..... ۲۱۳
- تأثیر بازنگری برنامه آموزش اخلاق پزشکی دوره پزشکی عمومی بر آموزش دانشجویان در دانشکده پزشکی شیراز..... ۲۱۴
- بررسی نیاز و اولویتهای آموزشی از دیدگاه متخصصین پوست شرکت کننده در برنامه‌های آموزش مداوم- سال ۸۴..... ۲۱۵
- بررسی تاثیر مدل همکار آموزش بالینی بر کیفیت آموزش بالینی به دانشجویان پرستاری در بیمارستانهای دانشکده..... ۲۱۵
- بررسی آگاهی دستیاران شیراز از هفت پارامتر مهم تستهای آزمایشگاهی..... ۲۱۶
- تحلیل پرسشی آزمونهای فیزیوپاتولوژی دانشکده پزشکی شیراز در سال ۱۳۸۵..... ۲۱۶
- بررسی تحلیلی سؤالات چند گزینه‌ای امتحانات پایان ترم دانشکده پرستاری بم..... ۲۱۷
- بررسی همبستگی سبک رهبری اثربخش و سبک مشکل گشائی مدیران گروههای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی همدان..... ۲۱۸
- نگرش اعضای هیأت علمی بالینی دانشکده پزشکی ساری درباره لزوم آموزش مهارتهای ارتباطی پزشک با بیمار به د..... ۲۱۸
- نیاز سنجی آموزشی پزشکان و ماماهاى شاغل در طرح پزشک خانواده و بیمه روستائیان در شبکه‌های بهداشت و درمان..... ۲۱۹
- بررسی ساختار متدولوژیک پایان نامه‌های دانشگاه علوم پزشکی گلستان از سال ۱۳۷۵ تا پایان ۱۳۸۳..... ۲۲۰
- ارزشیابی برنامه‌های حضوری (مدون) آموزش مداوم از دیدگاه پزشکان عمومی، دندانپزشکان و دارو سازان استان گل..... ۲۲۰
- بررسی معیارهای دانشجویان در ارزشیابی اساتید دانشگاه علوم پزشکی کردستان..... ۲۲۱
- بررسی علل افت تحصیلی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ۱۳۸۲..... ۲۲۲
- بررسی انگیزه شغلی و عوامل موثر بر آن در اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران ۱۳۸۵..... ۲۲۲
- ارزیابی عملکرد مربیان کارآموزی از نظر دانشجویان مدارک پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی کاشان در دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال تحصیلی ۸۴-۸۵..... ۲۲۳
- بررسی نتایج نظرسنجی پزشکان عمومی از خودآموز S. T. I منتشر شده در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مشهد سال ۸۵-۱۳۸۳..... ۲۲۴
- بررسی نظرات پزشکان عمومی در خصوص شیوه‌های اجرا و ارزیابی برنامه‌های آموزش مداوم..... ۲۲۴
- کیفیت اجرای کارآموزی در عرصه از دیدگاه دانشجویان پرستاری..... ۲۲۵

- توزیع فراوانی استفاده از منابع علمی در پایان نامه های دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان..... ۲۲۵
- ارزشیابی نحوه برقراری ارتباط دانشجویان پرستاری با بیماران در بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ۲۲۷
- مقایسه آگاهی و عملکرد دستیاران ورودی مهر ۸۵ تبریز در ثبت داده های پزشکی قبل و بعد از آموزش عملی ۲۲۷
- بررسی وضعیت مدیریت آموزشی بخش های مختلف علوم پایه و بالینی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان از دیدگاه دانشجویان در سال تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴..... ۲۲۸
- بررسی نتایج نظرسنجی پزشکان عمومی از خودآموز ترک اعتیاد موفق منتشرشده در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مشهد در سال ۱۳۸۳-۸۴..... ۲۲۹
- بررسی نظر کارآموزان داخلی درباره تکمیل logbook در دانشگاه علوم پزشکی شیراز..... ۲۲۹
- تبیین شرح وظایف هیأت علمی دانشگاه های علوم پزشکی..... ۲۳۰
- ارزیابی وضعیت تولید اطلاعات علمی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان..... ۲۳۱
- مشکلات آموزش بالینی کار آموزی در عرصه از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (۱۳۸۵) ... ۲۳۱
- تعیین مهمترین عوامل تاثیرگذار در برنامه ریزی آموزشی از دیدگاه دانشجویان ۲۳۲
- راهکارهای ارتقاء کیفیت آموزش پرستاری از دیدگاه دانشجویان پرستاری..... ۲۳۲
- مهارت های ارتباطی دانشجویان پزشکی و رابطه آن با رضایتمندی بیماران..... ۲۳۳
- ارزشیابی مدرسین بخش مهارتهای بالینی تبریز از دیدگاه دانشجویان پزشکی در نیمسال دوم سال تحصیلی ۸۴ - ۸۵..... ۲۳۳
- بررسی عوامل موثر در ارتقاء کیفیت آموزش مداوم و مشکلات عمده آن از دیدگاه مشمولین طرح آموزش مداوم در دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز..... ۲۳۴
- بررسی میزان رضایتمندی اعضاء هیأت علمی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز از وضعیت آموزشی ۲۳۵
- بهبود روند آموزش بالینی دانشجویان پزشکی در بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان..... ۲۳۶
- مهارتها و نیازهای آموزشی اساتید در مورد روشهای تدریس بالینی ۲۳۶
- آینده حرفه پرستاری از دیدگاه دانشجویان پرستاری (رفسنجان و کرمان) ۱۳۸۵..... ۲۳۷
- بررسی نتایج اجرای انتخاب واحد تحت وب در نیمسال دوم ۸۵-۸۴ در دانشگاه علوم پزشکی همدان..... ۲۳۷
- بررسی مقایسه ای دو روش آموزش بر اساس سخنرانی و بحث گروهی بر میزان یادگیری و یاددهی دانشجویان پرستاری ۲۳۸
- ارزشیابی استاد از دیدگاه مدیران گروههای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز..... ۲۳۸
- بررسی میزان و علل استرس ادراک شده توسط دانشجویان پزشکی ۲۳۹
- کاربرد، وضعیت جهانی و وضعیت کشور در اهدای جوایز آموزشی و آشنایی با سیستم جامع اهدای جوایز آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران ۲۴۰
- بررسی اثربخشی کارگاه دوره ارزشیابی منتقدانه شواهد بر دانش، مهارت و نگرش دستیاران داخلی بیمارستان شریعتی در سال ۸۴..... ۲۴۰
- انگیزه ورود به رشته دندان پزشکی در دانشجویان دانشکده دندان پزشکی کرمان..... ۲۴۱
- مقایسه خصوصیات دموگرافیک دانشجویان موفق و ناموفق دانشکده پیراپزشکی کاشان..... ۲۴۱

- ۲۴۲..... Moodle آموزش با استفاده میکروسکوپی مجازی و نرم افزار آموزشی
- ۲۴۲..... ۱۳۵۸ ارزیابی مقایسه بعضی از شاخص های آموزش و پژوهش در دانشکده های پزشکی دولتی و آزاد اسلامی اردبیل،
- ۲۴۳..... شکاف موجود بین علم و عمل در آموزش پزشکی چگونه است؟
- ۲۴۴..... قصه گویی، روشی مؤثر در آموزش مفاهیم پیچیده علم پزشکی
- ۲۴۴..... ارزیابی کیفیت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان مامایی کارآموز و کارورز در سال تحصیلی ۸۵-
- ۲۴۵..... انگیزه های پزشکان عمومی جهت شرکت در برنامه های آموزش مداوم چیست؟

فهرست مقالات پذیرفته شده به زبان انگلیسی

Internal consistency of medical students' scores in general and basic science exams, Kerman University of Medical Sciences.....	39
The internal consistency of medical students' scores in their physiopathology and clinical courses.....	40
The effect of a problem solving, learner centered course on the faculty staff's skill in applying technology and internet.....	66
Job Characteristics and Computer Anxiety in the Academic Staff of Mashad Universities, 2006-2007.....	78
A study on factors affecting university performance of nursing alumni of kashan university of medical science (KMUMS).....	108
Satisfaction of medical sciences students about their field of studies.....	117
The Evaluating quality of teaching in faculty member of jahrom medical science.....	126
Medical student's attitude of their success rate in clerkship period in Birjand University of Medical Sciences...	136
Assessment of medical education success about hyperlipidemia in Shiraz medical school interns 1385.....	176
Comparison of effectiveness of lecture, game and role playing on nutritional knowledge & practice in adolescent student girls.....	200
ICT-Based Medical Texts in English for Medical Purposes.....	202
Working skills, habits and styles in employees of Mashad University of Medical Science.....	219

خلاصه مطالب سخنرانان

ارزشیابی: واقعیتها و آرزوها

دکتر ابوالفتح لامعی

استاد بیماریهای عفونی و گرمسیری دانشگاه علوم پزشکی ارومیه - مشاور معاونت آموزشی و امور دانشجویی

خلاصه سخنرانی:

واقعیت این است که در نظام آموزش پزشکی ما موضوع ارزشیابی از جایگاه شایسته ای برخوردار نیست. اغلب موارد آنچه به نام ارزشیابی دانشجو انجام می گیرد با مفهوم واقعی ارزشیابی فرسنگها فاصله دارد. بدین معنی که اولاً به جای ارزشیابی، ارزیابی که عبارت از سنجش است، انجام می گیرد. ثانیاً ارزیابی در یک محیط انتزاعی و به صورت بی ارتباط با نظام آموزشی انجام می گیرد. اساساً اگرچه ارزیابی یا سنجش مقدمه ارزشیابی است ولی به خودی خود یک کار آموزشی نیست بلکه یک اقدام اداری است. در مفهوم ارزشیابی این سؤال نهفته است که به اتکای کدام ارزشهای مورد عمل، ارزشیابی انجام می گیرد؟ یا ارزشیابی کدام ارزشهای مؤسسه آموزشی را آشکار خواهد کرد. همه ما می دانیم که متأسفانه در دانشگاه های ما ارزشیابی که مورد عمل و پشتوانه ارزشیابی باشند، وجود خارجی ندارند. از طرف دیگر ارائه "بازخورد" تنها اقدام آموزشی است که در فرایند ارزشیابی باید به آن اهمیت داده شود، ولی در نظام آموزشی ما ارائه بازخورد جایی از اعراب ندارد.

یکی دیگر از نارسایی های حائز اهمیت، نوع رویکردی است که برای ارزشیابی اتخاذ می شود. آنچه بنام ارزشیابی انجام می گیرد اغلب از روش های "تحلیلی" یعنی ارزیابی دانش، نگرش و مهارت استفاده می شود. علاوه بر آن، به بُعد دانش بیش از سایر ابعاد توجه می شود. درحالی که برای ارزشیابی "عملکرد" دانشجو در محیط آموزشی و "صلاحیت های" او در خارج از عرصه های آموزشی، باید از روش های "ترکیبی" استفاده شود اصولاً عملکرد و صلاحیت دانشجو در نظام آموزشی ما مورد توجه نمی باشد.

بالاخره، ارزشیابی باید به ارتقاء و تعالی نظام آموزشی کمک کند. بنابراین ارزشیابی باید از اصول ارتقاء مستمر تبعیت کند. واقعیت این است که دانشگاه های علوم پزشکی از این منظر به ارزشیابی نگاه نمی کنند. در این مقاله به واقعیت های موجود و آرزوهای قابل تحقق در زمینه ارزشیابی، خواهیم پرداخت.

واژه های کلیدی: ارزشیابی، ارزیابی، ارتقاء مستمر، دانشجو، آموزش

ارزشیابی و تعالی سازمانی

دکتر رضا لباف قاسمی

رئیس مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

خلاصه سخنرانی:

برای تعیین جایگاه ارزشیابی در حرکت یک مؤسسه به سوی تعالی، باید به فلسفه، ارزشها و رسالت آن مؤسسه که در برنامه های آموزشی مؤسسه تبلور پیدا می کنند، توجه نمود. ارزشیابی چیزی بیش از آنچه قبلاً برنامه ریزی شده را نشان نمی دهد. اساساً مؤسسه آموزشی باید بگونه ای رهبری شود که بتواند به سوی شکوفایی پیش رود. در این صورت، ارزشیابی می تواند به عنوان یک ابزار پایش قوی و جهت نمایی مطمئن مسیر حرکت و راه طی شده به سوی تعالی را نشان دهد. تعالی سازمانی در یک مؤسسه آموزشی به معنی تسهیل کمیّت و کیفیت یادگیری و شکوفایی استعدادها است. این تفسیر از تعالی سازمانی را تعالی مبتنی بر شکوفایی استعدادها می گویند. در نقطه مقابل آن تعالی مبتنی بر منابع وجود دارد. در دیدگاه دوم مؤسسه آموزشی اغلب به دنبال داشتن بهترین ها است. برای مثال داشتن بهترین دانشجویان، بهترین اساتید، بهترین فضاها و امکانات. چون تعیین و سنجش شاخص های تعالی مبتنی بر منابع آسان است، همواره در ارزشیابی مؤسسه آموزشی مد نظر قرار می گیرند. بر عکس، شاخص های تعالی مبتنی بر شکوفایی استعدادها به سادگی قابل تعریف و سنجش نیستند و به همین دلیل در ارزشیابی نظام آموزشی کمتر به آنها توجه می شود. واقعیت این است که بین داشته های یک مؤسسه، چیزی که تعالی مبتنی بر منابع به دنبال آن است، با شکوفایی استعدادها رابطه معنی دار مستقیمی وجود ندارد. با توضیحی که داده شد، ارزشیابی فقط می تواند ارزشهای تبیین شده و مورد عمل یک مؤسسه را نشان دهد. اگر مؤسسه بر مبنای دورنما، رسالت، اهداف و ارزشهای روشن و قابل درک به سوی شکوفایی حرکت بکند، ارزشیابی می تواند نشان دهد که آیا مؤسسه بر اساس آنچه برنامه ریزی شده است، پیش می تازد یا نه. در یک جمله باید گفت طراحی و رهبری صحیح نظام آموزشی و طراحی استفاده از یک نظام ارزشیابی پویا کلید دستیابی به تعالی یک مؤسسه آموزشی است.

واژه های کلیدی: مؤسسه آموزشی، رهبری نظام آموزشی، تعالی سازمانی، ارزشیابی

ارزشیابی بالینی

دکتر مسیح صبوری

دانشیار گروه جراحی مغز و اعصاب و کارشناس ارشد آموزش پزشکی

خلاصه سخنرانی:

دوره بالینی در رشته های علوم پزشکی از حساسیت ویژه ای برخوردار است و از طرفی اهداف آموزشی پایه و اساس هر آموزش اثربخش را تشکیل می دهد. با تعیین اهداف یادگیری مناسب، اولین قدم در راه حصول اطمینان از اثربخش بودن آموزش از جمله در حیطه بالینی برداشته می شود. در یک رویکرد کلی موفقیت یا عدم موفقیت برنامه های آموزشی از آن جهت مشخص می شود که آیا فراگیران به اهداف آموزشی از قبل تعیین شده خود نائل گردیده و عملکرد مطلوبی پس از پایان دوره یا دانش آموختگی از خود نشان داده اند؟

آنچه که در رابطه با ارزشیابی آموزش بالینی مهم است وجود اهداف یادگیری و مناسب بودن آن با وظیفه ای است که فراگیر پس از دانش آموختگی باید انجام دهد. **تحلیل موقعیت** و مشخص نمودن لیست کامل از شرح وظایفی که انتظار می رود فراگیر آنها را انجام دهد، قدم اول در ارزشیابی بالینی می باشد. قدم دوم **تحلیل وظایف** برای درک مهارتهای لازم جهت انجام کار و شناخت دانش و رفتارهای مورد نیاز برای اجرای شایسته آنها است که مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. متأسفانه اولین مشکل نظام آموزش بالینی ما شفاف نبودن **واجبات یادگیری** مورد نیاز فراگیران است. که در دانشگاههای علوم پزشکی ما به روشنی تعریف نشده و معمولاً این مهارتها حسب محیط آموزش بالینی فراهم شده برای فراگیر، از طریق اساتید مربوطه و از طریق آزمایش و خطا بطور سلیقه ای آموزش داده می شود.

روش اجرا: در یک تحقیق و مطالعه توصیفی از نوع پیمایشی که توسط نویسندگان و همکاران انجام شد. حداقل واجبات یادگیری در دوره کارورزی در چهار بخش اصلی داخلی جراحی زنان و اطفال براساس تجزیه و تحلیل شغل مشخص و سپس اقدام به مقایسه توانمندی کارورزان پزشکی در این چهار بخش اصلی در سه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، چهارمحال و بختیاری و آزاد اسلامی نجف آباد گردید. نتیجه گیری این مطالعه نشان داد بین توانمندی کارورزان پس از دانش آموختگی در رابطه با واجبات یادگیری بالینی در بخشهای اصلی فوق الذکر تفاوت معنادار وجود دارد و در مجموع کارورزان پزشکی در سه دانشگاه مورد بررسی توانایی خود را در ۲۰٪ از واجبات یادگیری در کل بصورت عالی، ۳۵٪ در حد خوب، ۲۴٪ در حد متوسط و ۲۱٪ ضعیف ارزیابی نموده اند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به مطالب فوق قدم اصلی قبل از بررسی ارزشیابی بالینی در کشور ما و بکارگیری شیوه های نوین ارزیابی بالینی، تعیین و شفاف نمودن واجبات یادگیری رده های مختلف فراگیر براساس تجزیه و تحلیل موقعیت و شغل می باشد و در مرحله بعد تعیین سطح شایستگی مورد انتظار رده فراگیر براساس هرم توانمندی میلر است که اعتبار ارزشیابی بالینی ما را تحقق می بخشد. در یک ارزشیابی بالینی خوب باید موارد زیر در مورد مهارتهای بدست آمده در یک فراگیر در نظر گرفته شود.

۱- دانش پایه ۲- جمع آوری اطلاعات ۳- مهارت ثبت و ارائه داده ها ۴- مهارتهای تجزیه و تحلیل راه حل مسئله و قضاوت بالینی ۵- مهارتهای بالینی ۶- مهارتهای فردی ۷- نگرشهای حرفه ای که بدین منظور و برای طرح ریزی یک آزمون بالینی و بدنبال آن یک ارزشیابی بالینی روا و معتبر باید پس از تعیین واجبات یادگیری و تعیین سطح شایستگی فراگیر، جدول دو بعدی ارزیابی آموزش بالینی، بمنظور تحت پوشش قراردادن کلیه واجبات یادگیری مشخص گردد و سپس براساس آن نوع آزمون مورد نظر انتخاب و ارزشیابی بالینی صورت گیرد.

پیشنهاد: اما کار در اینجا پایان نمی یابد. در این مرحله نظارت بر ارزشیابی بالینی و بازخورد مناسب به رده فراگیر، استاد، سیستم و برنامه آموزشی رکن اساسی را خواهد داشت که لازم است برای حصول به این نتیجه و بررسی مشکلات، کمیته های کارشناسی مرکب از نخبگان آموزش پزشکی در کشور با همکاری و حمایت معاونت آموزشی وزارت متبوع تشکیل گردد و با مشخص نمودن برنامه راهبردی بهبود کیفیت آموزش بالینی، فرصتها، تهدیدها، نقاط ضعف و قوت برنامه، مشخص شود. به این ترتیب می توان اطمینان حاصل نمود که فرآیند آموزش بالینی ما دارای نتایج مثبت است و ارزشیابی آن گام مؤثری در بهبود آموزش پزشکی کشور که ما حاصل آن ارتقاء کیفیت سلامت جامعه است بر می دارد. انشاء..

خود کنترلی ابزار ارزشیابی اداره دانشگاه ها در هزاره سوم

دکتر نور احمد لطیفی

معاون آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران

خلاصه سخنرانی:

دانشگاه به عنوان یک سیستم زنده و پویا و موتور محرکه در رشد و توسعه فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی موجبات رفاه، صلح، برابری، عدالت، بشر دوستی و آزادگی را فراهم می نماید و در جهانی که مداوم در حال تغییر می باشد زمینه را برای رنسانس روح، یادگیری مادام العمر، اندیشیدن، خرد ورزی، کسب مهارت های خود تنظیم کنندگی و خود کنترلی و توانائی های زندگی فردی و اجتماعی و حرفه ای و کار آفرینی را در دانشجویان فراهم می نماید به نحوی که دانشجو در هر سن و با هر علاقه ای بتواند به عنوان یک انسان منحصر به فرد و بدور از هر گونه تعصبات فرقه ای، نژادی، مذهبی، جنسی، اجتماعی و سیاسی به کسب تجربه تحصیل علم و تقویت ارزش های معنوی و انسانی بپردازد و خود را برای ورود به یک زندگی موفق فردی و حرفه ای آینده آماده سازد. لذا تفاوت عمده ای بین سازمان دانشگاه با سایر سازمان ها وجود دارد. ظهور انتظارات جدید از دانشگاه ها در عصر حاضر و تغییر نقش آنها از تک نهادی (university) به چند نهادی (multiversity) جایگاه دانشگاه ها را به عنوان برترین نهاد پردازش انسان های عامل توسعه، دستخوش تحولات و چالش های عمده ای کرده است. پیچیدگی فرایندها و تعاملات دانشگاه ها به صورت یک حرفه تخصصی سال هاست که در اکثر دانشگاه های جهان جای خود را باز کرده است و الگوهای اداره دانشگاه ها از مدل های مکانیکی به سمت مدل های ارگانیکی سوق داده شده است. بالنتیجه سبک های ارزشیابی رهبری و اداره دانشگاه ها نیز بر اساس ویژگی های خود آشکاری و خود تنظیم کنندگی و خود کنترلی که مشخصه سیستم ها یسایبر نیتیک می باشد در کانون توجه صاحب نظران و متخصصین علم آموزش پزشکی قرار گرفته است. در این سخنرانی با ایان نقش های جدید دانشگاه های علوم پزشکی و تغییرات ساختاری و مدیریتی و تنوع و تعدد انتظارات دانشجویان و دگرگونی در برنامه های درسی و شیوه های نوین آموزشی مرتبط با موضوعات فناوری اطلاعات و ارتباطات در دانشگاه و مؤلفه های اصلی دانشگاه یعنی اعضای هیأت علمی، کارکنان تخصصی و دانشجویان تحول در رهبری و اداره دانشگاه ها و شیوه های ارزشیابی و الگوهای نوین ارائه می گردد. دانشگاه علوم پزشکی ایران با تشکیل شورای ارزشیابی اقدام به بررسی سالانه وضعیت موجود عملکرد اساتید، مدیران و برنامه های آموزشی نموده که نتایج این بررسی ها در سال های مختلف به صورت نقاط قوت و ضعف استخراج گردیده که متعاقب آن برنامه های توانمند سازی اجرا شده با بررسی مقایسه ای ارزشیابی سال های مختلف میزان تغییر ناشی از برنامه های توانمند سازی منتج از نتایج ارزشیابی سالانه مشخص به صورت مجموعه ای تدوین شده است که در غرفه دانشگاه علوم پزشکی ایران در دسترس علاقه مندان قرار داده خواهد شد.

ارزشیابی آموزشی ریشه ها و اهداف

دکتر بهزاد شمس

دانشیار دانشکده پزشکی اصفهان، عضو مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

خلاصه سخنرانی

از ارائه این مبحث روشنتر شدن ریشه و سیر تکاملی ارزشیابی و اهداف (ارزشی) آن می باشد، زیرا با بهره گیری از این سیر تکاملی و اهداف ارزشیابی، می توان پایه های علم ارزشیابی آموزشی را در کشور محکم تر کرد. و کیفیت آموزشی را ارتقاء بخشید. این مبحث در سه بخش زیر ارائه می شود:

دیدگاه کلی در مورد ریشه ها و اهداف ارزشیابی

ریشه ها و اهداف ارزشیابی در تعلیم و تربیت

نتیجه گیری کاربردی از تاریخچه ارزشیابی آموزشی

دیدگاه کلی: در تحولات زندگی نسل انسان - شاید ارزشیابی مهمترین فعالیتی بوده است که اجازه داد تا ما تکامل پیدا کنیم. از منظر الهی ما انسانها آزمایش (ارزشیابی) می شویم تا معین گردد کدام عمل "أَحْسَن" خواهیم داشت که موجب قرب بیشتر الهی ما شود. با مرور بر خلقت و تکامل انسان، بوضوح می بینیم که سراسر سیر تحولات ما انسانها را آزمونهای مختلف پر کرده است که نمونه های بارز آن را در معلمین خود که همان انبیاء و اولیاء هستند می بینیم، در واقع ریشه ارزشیابی به زمان خلقت انسان (حضرت آدم (ع)) بر می گردد که پس از خلقت، آموزش داده شد و سپس امتحان گردید و این آزمونها برای همه نوع بشر بارها و بارها تکرار گردید. بعبارت دیگر از نظر ریشه، آزمایش و ارزشیابی سنت الهی است که هدف آن تکامل و بندگی خداوند است. با مرور بر واژه هائی مانند: حَسِبَ، "بَلَوُ"، "أَلْفِتْنَه" و مشتقات آن در قرآن مجید و نهج البلاغه به تنهائی بیش از پانصد مورد طرح موضوع مشاهده می شود که با مطالعه آنها ریشه ها و اهداف ارزشیابی بسیار عینی و واضح بیان شده است.

در بخش دوم یعنی ریشه ها و اهداف ارزشیابی در تعلیم و تربیت بویژه در قسمت رسمی و دولتی منابع موجود نشان می دهد که شروع این نوع سنجش و ارزشیابی از قرن هیجدهم و در قالب آزمونهای شفاهی شکل گرفته و از آن زمان تاکنون سه دوره کلی را طی کرده است که عبارتند از: ۱- دوران بازسازی و رشد کند، ۲- دوران انفجارها و قوانین آموزشی ۳- دوران ساختارمند شدن و گسترش. البته با نگاه عمیق تر به این دوره های کلی هفت دوره مشخص را می توان ردگیری کرد که عبارتند از: دوران ۱- Reform (۱۹۰۰ - ۱۷۹۲)، ۲- دوران کارائی و آزمونها (۱۹۳۰ - ۱۹۰۰)، ۳- دوران تیلوریزم (۱۹۴۵ - ۱۹۳۰)، ۴- دوران رکود (۱۹۵۷ - ۱۹۴۵)، ۵- دوران توسعه (۱۹۷۲ - ۱۹۵۸)، ۶- دوران حرفه ای شدن (۱۹۸۳ - ۱۹۷۲)، ۷- دوران گسترش و ادغام (۲۰۰۰ - ۱۹۸۳). آنچه در این دوره ها میتوان دید، تغییر تکامل گونه ای است که از بکارگیری ارزشیابی و اصلاح رویکرد و تعریف آن حاصل شده است.

در آخرین دوره (فعلی) ارزشیابی تعریف خاصی پیدا کرده است که مورد توافق بیشتر علمای مربوطه می باشد. این تعریف به شرح زیر است: جمع آوری اطلاعات (شواهد) برای قضاوت ارزشی چیزها و کیفیت و اهمیت آنها در قالبی نظام دار که منجر به اقدام (های) معین می گردد. این تعریف مبنای توسعه مؤسسه ای و ایجاد مؤسسات یادگیرنده Learning organization شده است که نمود واضحی از جایگاه ارزشیابی در دهه اخیر است.

در بخش سوم که نتیجه گیری و بررسی از این سیر تکاملی در ارزشیابی آموزشی می باشد، توضیحات مختصر در مورد هفت مرحله بند ۲- مطرح می شود و درسهای را که می توان از این تکوین گرفت و سپس در رابطه با کشورمان مطرح کرد بطور خلاصه ذکر می گردد.

در اولین دوران ارزشیابی (بازنگری Reform) که با تغییرات تاریخی اروپا ظاهر شد، ارزشیابی های آموزشی جنبه شعاری و سمبولیک داشت، در آن دوره ارزشیابیها را انجام می دادند، احساس می کردند چیزی بدست آمده و سپس فراموش می کردند. ارزیاب ها حالت بازرس داشتند و بازدیدها دوره ای بود. در سال ۱۸۱۵ سازمانهای نظامی شروع به منظم سازی نظام های خود و رده بندی شدند و ارزشیابیها را در آن قالب انجام می دادند. در آموزش ارزشیابی شفاهی و پراکنده و فاقد نظم مشخص بود. در سال ۱۸۴۵ در بوستون اولین ارزشیابی عملکرد در مدارس انجام شد ولی محور بر نتایج امتحانات متکی بود سپس هاو (Haw) آزمون تشریحی را مطرح کرد و رایس (Rice) (۱۸۸۷ - ۱۸۹۸) اولین مرتبه ارزشیابی رسمی آموزشی را انجام داد که موضوع طراحی تجربی (Experimental) را مطرح کرد (۱۹۱۴). این دوران تحت تأثیر Reform در اروپا بود و اتفاق خاص دیگر نیفتاد.

سپس دوران دوم و سوم (Tylorism) (۱۹۴۵ - ۱۹۳۰) شروع شد که با حرکت علمی تیلور شروع گردید و تکیه آن بر نظام دار شدن. استاندارد داشتن و سنجش بازده و کارائی (Efficiency) اصول ارزشیابی بودند و ارزشیابیها بر اساس اهداف عینی و سنجش خروجی outcome انجام می گرفت. این دوره بر نظام دار شدن ارزشیابیها تأثیر زیادی گذاشت ولی همزمانی این دوره با جنگ جهانی و سپس خستگی عمومی موجب شد دوران رکود (Innocence) (دوره چهارم) ایجاد شود، دولتها منابع را برای زندگی خوب good life صرف نمودند. بتدریج طبقه بندی های Bloom و اقدامات آقای ثوراندیک موجب نظام دار شدن ارزشیابیها و پیدایش تست های استاندارد Standard tests گردید که بصورت منطقه ای-محلی ارزشیابیهای مؤسسه ای را با آنها انجام می دادند. ولی بتدریج حالت بیمار گونه ای ارزشیابیها را فرا گرفت و نیاز به فرضیه های جدید و روشهای ملاک مدار (Criterion reference) احساس شد در ۱۹۶۰ کروناخ، محققین ارزشیابی را به سمت رشد و توسعه برنامه های آموزشی (Curriculum development) -هدایت کرد و آنرا جایگزین مسابقه ای نمود که در آن ارزشیابیها، دستیابی به اهداف را فقط پیگیری می کرد، سپس Scriven و استافل بیم Stufflebeam یک بازنگری اساسی را مطرح نمودند که در آن ابعاد مختلف برنامه (اهداف، ورودیها، اجرا و خروجی مورد نظر و آنچه مورد نظر نبود) ارزشیابی می شد و گستره وسیعی از ارزشیابی آموزشی را مهیا ساخت و موجب گردید افراد زیادی (ارزشیاب ها) به این موضوع ها بپردازند ولی نمی دانستند که آیا ارزشیاب ها در واقع معلم اند-مشاورند، فیلسوف هستند، بت شکن هستند، چه مقدار شایستگی، مهارت و دانش لازم دارند. بتدریج این مشکلات موجب شد رشته تحصیلی ارزشیابی آموزشی در دانشگاه اوهایو تأسیس گردد و مقطع دکترای رشته نیز راه اندازی گردید ولی هنوز سردرگمی جایگاه ارزشیاب ها باقی بود هیچ مجله علمی سازمان مخصوص برای ارزشیابی موجود نبود، و زمینه برای حرفه ای شدن Professionalism این رشته فراهم آمد.

در دهه ۱۹۷۰ مجلات - کتابها و منابع علمی زیادی منتشر شد و بتدریج "فرا ارزشیابی" metaevaluation توسط استافل بیم و Scriven مطرح گردید و کمیته استانداردهای ارزشیابی از ۱۲ مؤسسه حرفه ای تشکیل گردید و این استانداردها در ۱۹۹۱ مجدداً تجدید نظر شد و از این مرحله به بعد ارزشیاب ها متوجه شدند که باید پاسخگوی موارد زیادی باشند از جمله ۱- خواست درخواست کنندگان (Client). ۲- توجه به ارزشهای واقعی، ۳- توجه به واقعیات موجود، ۴- تأمین اصول اخلاقی مورد انتظار، تأمین صحت مورد نیاز بتدریج ارزشیابی جایگاهی پیدا کرد که بطور همزمان برنامه ها طراحی اجراء و ارتقاء کیفیت داد می شد در این دوره مدلهای بسیار زیادی از ارزشیابی ارائه گردید از جمله Goal free, CIPP, فرا ارزشیابی، Responsive evaluation, case study, و... .

درسهائی که از دوره های فوق میتوان گرفت عبارتند از:

الف: تجربه های تاریخ تکاملی ارزشیابی را به دقت مرور و تحلیل نموده و جایگاه فعلی ارزشیابیهای آموزشی کشور را در آن راستا شناسائی و جهت دهی نمائیم.

ب: ارزشیابی های موجود آموزشی رشته های علوم پزشکی را هر چه بیشتر علمی انجام دهیم بعبارت دیگر با ۲۲ (Approaches) مطرح شده در دنیا (استافل بیم) تطبیق و الگوهای مناسب بومی تهیه اجرا و ارزشیابی نمود تا مجموعه رویکردهای مناسب کشوری تهیه گردد که در آن درگیر شدن ذینفعان Stakeholders و استفاده از روشهای مختلف ارزشیابی از اصول آنها باشد.

منابع:

المعجم المفهرس قرآن مجید. جستجوی واژه های حَسِبَ، "بَلَوُ"، "الْفِتْنَةُ".

المعجم المفهرس نهج البلاغه نوشته آقای دشتی و.....

ارزشیابی آموزشی، کیامنش.

Daniel Stufflebeam, Evaluation Models 2nd edition 2000.

E. Jane Davidson, Evaluation Methodology Basics 2000.

چالشهای ارزشیابی آموزشی

دکتر طاهره چنگیز

مدیر مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

خلاصه سخنرانی

ارزشیابی آموزشی به خودی خود دارای وجوه مختلفی است که در بسیاری موارد تحقق همه این وجوه در ظرف یک پروژه ارزشیابی امکان پذیر و مقرون به صرفه نیست. این امر سبب می شود تا طراحان و مجریان ارزشیابی های آموزشی در گزینش وجه یا وجوه مناسب از بین گزینه های متعدد و متعارض با چالشهایی مواجه شوند. از جمله این موارد، افتراق یا هم پوشانی ارزشیابی آموزشی با پژوهشهای آموزشی، لزوم رسمی یا غیر رسمی بودن ارزشیابی، نسبت ارزشیابی کنندگان با مجریان برنامه، نقش مدیران برنامه در طراحی، اجرا و گزارش ارزشیابی، و تعارض های اخلاقی و قانونی در ارائه و انتشار گزارشهای ارزشیابی را می توان برشمرد. غلبه بر این چالشها مستلزم داشتن بینش وسیع ارزشیابی کنندگان در زمینه مبانی و کارکردهای اصلی ارزشیابی آموزشی و همچنین خلاقیت ایشان در برابر شرایط درونی و بیرونی برنامه مورد ارزشیابی است.

از طرف دیگر، ارزشیابی آموزشی به عنوان بخشی لاینفک از فرآیند مدیریت آموزشی، برای حفظ کارکردهای اصلی خود نیازمند برقراری ارتباط پویا، متوازن، و نظام مند با سایر اجزای سامانه آموزش (از جمله درون دادها و منابع، فرآیند های تصمیم گیری، و برون دادها) است. این موضوع نیز جبهه جدیدی را در برابر ارزشیابی کنندگان قرار می دهد. برای کسب موفقیت در این گروه از چالشها، لازم است کارشناسان ارزشیابی اشراف کافی بر نظام مدیریت برنامه مورد ارزشیابی داشته باشند.

در مقاله مشروح، ضمن بیان مثال هایی از تعارض ها و چالشهای فوق، اصولی که می توان برای خروج از این چالشها به کار بست مورد بحث قرار خواهد گرفت.

اعتبار بخشی

دکتر بهرام عین اللهی
دبیر شورای آموزش پزشکی و تخصصی

خلاصه سخنرانی

کوششهای قابل توجهی در راستای ارتقای کیفیت آموزش پزشکی صورت گرفته است و کیفیت برنامه های آموزشی از جمله موضوعاتی است که اهمیت آن بویژه در آموزش پزشکی مبرهن می باشد. کیفیت آموزش پزشکی، به عنوان یکی از رشته های آموزش عالی، به دلیل اهمیت و حساسیت نقش فارغ التحصیلان آن در تامین سلامتی افراد جامعه از اهمیت مضاعفی برخوردار است و نیاز به تضمین کیفیتی دارد که با دیدگاه کیفیت به عنوان آستانه "Threshold" منطبق است. فلکسنر در گزارش تاریخی خود در ۱۹۱۰، به همین مطلب اشاره می کند و آورده است که: - مراقبت پزشکی باید براساس دانش علوم زیست پزشکی باشد. تنها به مدارس با سطح بالای کیفیت باید مجوز تربیت پزشک داد. - مدارس تایید شده باید به آموزش در آزمایشگاهها و تجربه بالینی، اهمیت بیشتری دهند و مدارس بدون کیفیت لازم باید بسته شوند. در واقع فلکسنر پایه گذار ارزشیابی مبتنی بر استاندارد و یا همان اعتباربخشی در آموزش پزشکی می باشد.

نخستین سیستم اعتباربخشی نوین در آموزش عالی، حوالی شروع قرن بیستم در امریکا برقرار گردید که هم اکنون سیستماتیک ترین سیستم موجود تضمین کیفیت آموزش عالی است. در دهه ۱۹۳۰، انجمنهای ملی اعتباربخشی تاسیس شد و ارزشیابی برنامه آموزش به گونه ای متفاوت توسعه یافت. در دهه ۱۹۴۰، دوره پایداری توسعه ارزشیابی اولیه بود و آزمونهای استاندارد شده طرحهای نیمه تجربی اعتباربخشی و بررسی پیمایشی مدارس ارتقا یافت.

در دهه های آخر قرن بیستم، نیاز به تغییر و نوآوری در آموزش پزشکی در سراسر جهان مورد توجه قرار گرفت و بسیاری از کشورها از فرایند اعتباربخشی به عنوان محرک و ابزار ایجاد این تغییر استفاده کردند. طرفداران این روش معتقدند این فرایند ضمن تضمین حداقل کیفیت، می تواند در صورت طراحی دقیق استانداردها و فرایند، انگیزه لازم برای ارتقای مداوم کیفیت را در خود داشته باشد. فدراسیون جهانی آموزش پزشکی (WFME) نیز سازمانی جهانی است که در ارتباط با آموزش و مهارت آموزی پزشکان در سطح آموزش مقدماتی (پزشکی عمومی)، آموزش تخصصی، و آموزش مداوم فعالیت می کند. هدف کلی فدراسیون جهانی آموزش پزشکی، تلاش برای بالاترین استانداردهای علمی و اخلاقی در آموزش پزشکی است و در ارائه روشهای جدید، ابزار جدید مدیریت آموزش پزشکی پیش قدم می باشد.

در کشور ما نیز با توجه رشد کمی سریع که دانشکده های پزشکی در سالهای اخیر داشته اند و نگرانیهایی که در زمینه کیفیت آموزش پزشکی و کارایی فارغ التحصیلان بوجود آمده و از سوی دست اندرکاران آموزش پزشکی مکررا مطرح شده است، نیاز به یک سیستم کارآمد تضمین کیفیت آموزش پزشکی به وضوح احساس می گردد و در برنامه سوم توسعه نیز، اعتباربخشی به عنوان راهکاری برای ارتقای کیفیت آموزش پزشکی پیشنهاد شده است.

فرایند اعتباربخشی و سیستمهای مختلف آن در جهان

اعتباربخشی فرایندی برای تضمین کیفیت بر اساس استانداردهای از پیش تعیین شده می باشد و در جریان آن یک سازمان مشخص با استفاده از نظر مجموعه ای از خبرگان یک حوزه تخصصی بر اساس استانداردهای مدون از پیش تعیین شده، نسبت به انجام ارزشیابیهای ادواری منظم واحدهای آموزشی در حوزه مورد نظر اقدام نموده و در مورد اعطای صلاحیت آموزشی به آنها تصمیم گیری می نماید. اعتباربخشی برنامه آموزش پزشکی مشخص می کند که آیا دانشکده پزشکی استانداردهای ملی در زمینه سازمان، عملکرد، و کارایی دوره آموزش پزشکی عمومی و یا دوره آموزشی هر یک از رشته های تخصصی را رعایت کرده است یا خیر؟ اعتباربخشی بر اساس تعریف Phare، تفویض یک شان است و از تصویب، به رسمیت شناختن و گاهی گواهی عملکرد خبر می دهد.

اعتباربخشی دانشگاهها در دوسطح ملی و بین المللی است و با تبیین راههای بهبود کیفیت و برای تضمین حداقل کیفیت بر مبنای استانداردها صورت می گیرد و اولین گام آن، تعیین استانداردها می باشد. حوزه های اعتباربخشی در برنامه آموزش پزشکی شامل: آموزش، ارایه خدمات و پژوهش می باشد.

برای استقرار ساختار اعتباربخشی لازم است که ابتدا مقطع دوره آموزشی مورد ارزشیابی تعیین گردد و سپس سازمان متولی مشخص شده و نهادهای موردنیاز استقرار می یابند و با تدوین استانداردهای لازم مراحل اعتباربخشی آغاز می گردد. استاندارد اشاره به یک طرح، مثال یا قانون دارد که کمیت، وزن، گستره، ارزش، یا کیفیت چیزی را اندازه می گیرد. استانداردها باید نه تنها به منظور برقراری نیازهای حداقل، بلکه برای تشویق به ارتقای کیفیت، طراحی شوند و علاوه بر نیازهای پایه و اساسی باید شامل مسیرهایی برای ارتقای کیفیت باشند. استانداردها می تواند اجباری مثل قانون، اختیاری (حدود تعیین شده بوسیله سازمانهای حرفه ای) و یا بالفعل (مثل عادات رفتاری مرسوم در جامعه) باشد.

سه هدف عمده از استانداردسازی آموزش پزشکی دنبال می شود:

۱. تثبیت سیستم ملی ارزشیابی و اعتبار گروهی دانشکده های پزشکی به منظور تضمین حداقل استانداردهای کیفیت در برنامه ها
 ۲. حمایت علمی از طبابت و بکارگیری نیروهای انسانی پزشکی و افزایش حمایت ملی
 ۳. تحریک دانشکده های علوم پزشکی برای تنظیم طرحهای خود برای تغییر و ارتقای کیفیت مطابق توصیه های ملی و بین المللی
- انجام اعتباربخشی با تمام علاقه و ضرورتی که برای آن وجود دارد مستلزم فراهم آوردن برخی مقدمات و ملزومات است و برای استقرار تدریجی سیستم، مراحل ذیل اجرا می گردد:

- انجام مطالعات و بررسی سیستمهای اعتباربخشی معتبر جهانی
- تفاهم بر سر مراحل اصلی استقرار سیستم اعتباربخشی
- تقسیم وظایف بر اساس توافق بدست آمده
- ایجاد ساختار مشخص برای نظارت، اجرا و پیگیری در ستاد دانشگاه
- پایلوت طرح در واحدهای نمونه
- نظارت بر اجرای طرح در کلیه مراحل

در همین راستا، سیستم اعتباربخشی ملی آمریکا و کانادا (LCME) به عنوان با سابقه ترین سیستم اعتباربخشی پزشکی و سیستم اعتباربخشی استرالیا و نیوزیلند (AMC) به عنوان یک سیستم قدیمی که در حال تغییر به سوی یک الگوی نوین اعتباربخشی است و سیستم اعتباربخشی مکزیکی (AMFEM) به عنوان سیستمی کاملاً نوپا، انتخاب و بررسی شدند.

در سیستم LCME، اعتبار بخشی در آمریکا و کانادا اختیاری است و توسط یک نهاد غیر دولتی و بنا بر درخواست خود موسسات و برنامه ها انجام می پذیرد. وزارت آموزش LCME را به عنوان مرجع کلی مسئول برنامه های اعتباربخشی آموزشی جهت درجه MD تعیین نموده است و به منظور کسب اعتبار، برنامه ها باید از استانداردهای ملی LCME تبعیت کنند و گاهی این استانداردها به شکلی بیان شده اند که قابلیت کمی شدن نداشته و نمی توان آنها را دقیقاً تعریف کرد. علت این امر آن است که ماهیت ارزشیابی کیفی است و فقط در صورت قضاوت تخصصی افراد دارای صلاحیت انجام پذیر است. استانداردها در دو سطح باید (MUST) و بهتر است باشد (SHOULD) و در ۶ حوزه تدوین شده اند که شامل حوزه های

- اهداف ویژه (OBJECTIVES)
- مدیریت عالی (GOVERNANCE)
- مدیریت اجرایی (ADMINISTRATION)
- برنامه آموزشی برای اعطای مدرک MD دانشجویان پزشکی
- منابع برنامه آموزشی

گروه کاری "سیاست گذاری اعتباربخشی و رویایی و پایایی شاخصها" ارزیابی مستمر استانداردها و راه اندازی طرحهای پیشنهادی جدید را برعهده دارند و اعضای تشکیل دهنده تیم بازدید از میان شاغلین پزشکی و متخصصین آموزش علوم پایه و بالینی، محققان آموزشی و مجریان انتخاب می شوند و اعتباربخشی کامل برای یک دوره ۷ ساله است.

در سیستم AMC، به منظور تضمین کیفیت فاز اولیه آموزش پزشکی استرالیا، اعتباربخشی بر اساس یک فرایند بررسی منظم مدارس پزشکی توسط یک آژانس مستقل خارجی، انجام می شود. شورای پزشکی استرالیا که یک نهاد مستقل است و گرچه موظف به ارائه گزارش به وزرای بهداشت فدرال و ایالت‌های استرالیاست اما بازوی دولت نیست و خود مختار می باشد، کمیته اعتباربخشی را تاسیس کرد که از گوناگونی رویکردهای آموزشی حمایت می کند به شرط آنکه مدارس پزشکی فارغ التحصیلانی بپرورند که واجد صلاحیت طبابت تحت نظارت به عنوان کارورز و دارای پایه کافی جهت مهارت آموزیهای بعدی باشند. AMC ابتدا استانداردها را در حوزه های زیر منتشر نمود:

- اهداف کلی و جزئی
- برنامه درسی
- سنجش دانشجویان
- پایش و ارزیابی و تغییر برنامه درسی
- امور دانشجویان
- پژوهش
- امور مدیریت مدرسه پزشکی
- منابع اقتصادی
- کارکنان آکادمیک
- منابع فیزیکی
- تداوم آموزش پزشکی

سپس در جولای ۲۰۰۰، روند تغییر سیستم اعتباربخشی خود را به سمت یک سیستم نوین آغاز نمود، به گونه ای که استانداردها را حتی الامکان به استانداردهای WFME نزدیک نماید. حوزه ها به ۱۰ حوزه تغییر یافت که علاوه بر حوزه های WFME، حوزه پیوستگی بین آموزش و پژوهش را نیز در بر می گیرد و برای هر زیر حوزه تنها یک سطح استاندارد را مشخص نموده است.

در سیستم AMFEM، انجمن دانشکده ها و مدارس پزشکی مکزیک که انجمن مدنی مرکب از موسسات خصوصی و دولتی است با هدف تقویت کیفیت آموزش مدارس و دانشکده های پزشکی که منجر به اعتباربخشی مدارس می گردد تشکیل گردید. این کمیته استانداردها را در چهار سطح تعیین نمود: A: الزامات ضروری B: الزاماتی که در میان مدت (چهار سال) ضروری خواهند شد. C: مولفه های موسسات ممتاز. D: توصیه های ایده آل.

در استانداردهای آموزش پزشکی پایه مکزیک ۱۰ حوزه دیده شده است که شامل موارد زیر است:

- مبانی عمومی و اهداف آموزشی
- مدیریت عالی و جهت گیری سازمانی
- برنامه درسی و ساختار آکادمیک
- ارزیابی فرایند آموزشی
- دانشجویان
- اساتید
- ارتباطات موسسه ای
- منابع
- محیط های آموزش بالینی
- مدیریت

اعتبار اعطا شده برای ۵ سال معتبر است و اعتباربخشی AMFEM کاملاً داوطلبانه و به درخواست خود موسسه یا دانشکده انجام می گیرد.

در سیستم اعتبار بخشی بین المللی (WFME)، فدراسیون جهانی آموزش پزشکی در سال ۱۹۹۸، با هدف پیگیری برنامه همکاری بین المللی خود برای جهت یابی تازه در آموزش پزشکی، اعتبار بخشی بین المللی را استراتژی اجرایی خود در سطح موسسات قرار داد و در اولین مرحله اقدام به تدوین استانداردهای بین المللی آموزش پزشکی در دو سطح نمود. سطح اول که با عبارت **MUST** یا "باید" عنوان شده است، دلالت بر این دارد که این استاندارد باید در هر دانشکده پزشکی از ابتدا تا تکمیل ارزشیابی وجود داشته باشند. و سطح دوم که استانداردهای ارتقای کیفیت می باشد و با عبارت **SHOULD** بیان شده است و دانشکده باید بتواند واجد برخی و یا تمام آنها بوده و یا نشان دهد که برای دستیابی به آن اقدام نموده و یا خواهد نمود. حوزه های مطرح شده در استانداردهای WFME شامل این موارد می باشد:

- رسالت و اهداف
- برنامه آموزشی
- سنجش دانشجویان
- دانشجویان
- کادر علمی / هیأت علمی
- منابع آموزشی
- ارزیابی برنامه
- مدیریت عالی و اجرایی
- تازه سازی مداوم.

در تمام سیستمهای اعتبار بخشی ذکر شده، علی رغم تفاوت در تعداد و نحوه طبقه بندی حوزه های استانداردها، موضوعات تحت پوشش حوزه ها، یکسان است بطوریکه تمام عوامل موثر یک برنامه را در بر می گیرد.

فرایند اعتبار بخشی این مراحل را شامل می شود:

- ۱- جمع آوری اطلاعات در مورد موسسه توسط تکمیل پرسشنامه ها
- ۲- فرایند خودارزشیابی که بوسیله خود موسسه هدایت می شود
- ۳- بازدید از موسسه بوسیله کارشناسان خارجی
- ۴- تهیه گزارش توسط نهاد ارزشیابی
- ۵- تصمیم گیری نهایی در مورد اعتبار بخشی

در طی فعالیتهای فوق، با تشکیل کمیته های کاری، یک خود ارزشیابی کامل توسط موسسه انجام می شود و در طی آن، موسسه به آنالیز اطلاعات و مستندات خود می پردازد و در گزارش ارزشیابی درونی خود نه تنها نتایج این تجزیه و تحلیل و همچنین نقاط قوت و ضعف خود را عنوان می کند بلکه توصیه هایی در جهت رفع نواقص و ارتقای کیفیت آموزش پزشکی خود نیز ارائه می دهد. پرسشنامه اعتبار بخشی می تواند شامل یک قسمت خودارزشیابی شامل آنالیز اطلاعات و تجزیه و تحلیل نقاط قوت و ضعف (SWOT) باشد. از آنجا که در ارزیابی کیفیت برنامه های آموزشی، در بسیاری از موارد معیار سنجش کمی وجود ندارد و معیارهای کیفی باید مورد ارزیابی قرار گیرند، در تمامی این سیستمها برای کارشناسان ارزشیابی بیرونی ویژگیهایی نظیر داشتن تجربه کافی در آموزش پزشکی، خیره بودن در فن آموزش، ویا گذراندن دوره های ویژه آموزش ارزشیابی بیرونی در نظر گرفته می شود. بنابراین در فرایند اعتبار بخشی، موضوع ارائه نظر تخصصی خبرگان و بازدید آنها از محل اهمیت بسزایی داشته و در بسیاری از موارد جایگزین اعداد و ارقام می گردد.

طرح عملیاتی فعالیتهای اعتبار بخشی با مراحل ذیل اجرا می گردد.

۱- نهادینه کردن تشکیلات پروژه

- الف- توجیه پروژه و اهمیت آن برای مدیران سیاستگذار در دانشگاه
- ب- تعیین و تفویض اختیارات لازم به تشکیلات مناسب هدایت پروژه
- ج- درگیر نمودن همه افراد ذینفع (کادر اداری / علمی، دانشجویان) در پروژه

- ۲- تعیین وضعیت موجود دانشگاه در مقایسه با استانداردها
- الف- شناسایی پرسنل با کفایت برای تهیه گزارش
- ب- آماده نمودن گزارش توصیفی وضعیت موجود با یک برآورد از زمان مورد نیاز برای دستیابی به استانداردها ۳- ارزشیابی درونی مبتنی بر استانداردها
- الف- طراحی طرح عملیاتی برای ارزشیابی هر حوزه از استانداردها
- ب- فراهم نمودن اسناد مورد نیاز در هر حوزه
- ج- تجزیه و تحلیل نتایج
- د- ارائه گزارش نهایی به شورای کسب اعتبار دانشگاه
- ۴- مطالعات تکمیلی در هر حوزه از استانداردها
- الف - مطالعه تحلیلی نقاط ضعف منتج از مطالعه ارزشیابی درونی در هر یک از گروههای موظف
- ب- مطالعات جز به جز پیرامون موضوع وضعیت مطلوب هر یک از حوزه ها
- ۵- طرحهای بلند مدت نهادهای عالی دانشگاه بر اساس نتایج ارزشیابی درونی
- الف- انتشار گزارش نهایی ارزشیابی درونی بین مسئولین متخصص در دانشگاه و یا در وزارت
- ب- ارائه طرحهای عملی بر مبنای توصیه های منتج برای استفاده توسط همه مسئولین ذکر شده در بالا
- ج- ارائه برنامه کاری زمان بندی برای هر یک از شوراهای عالی کسب اعتبار و اجرایی دانشگاه
- ۶- پیگیری پروژه به منظور تضمین اجرا
- الف- دریافت گزارشات بطور منظم از مسئولین اختصاصی گروه موظف هر حوزه
- ب- ارائه منظم گزارشات پیشرفت
- ج- رفع مشکلات پیش آمده از طریق پیگیری مداوم و مداخله شورای عالی کسب اعتبار دانشگاه و شورای اجرایی
- ۷- اعلام آمادگی برای بازدید همتایان
- الف- روز آمد کردن مستندات ارزشیابی درونی و یا تهیه مستندات جدید برای ارائه به بورد اعتباربخشی
- ب- ارائه گزارش نهایی و مستندات برای بازدید همتایان

از آنجا که در فرایند اعتباربخشی به خودارزشیابی و ارزشیابی بیرونی به صورت بازدید همتایان اشاره شد، بطور خلاصه مفاهیم آنها بیان می گردد. "ورتن و ساندروز" ارزشیابی را چنین تعریف می کنند: شناسایی، شفاف سازی و کاربرد معیارهای قابل دفاع به منظور مشخص کردن ارزش (قدر یا شایستگی)، کیفیت، کارایی، اثربخشی یا اهمیت موضوع مورد ارزشیابی نسبت به آن معیارها. و بنابر تعریف "سیف" ارزشیابی به یک فرایند نظامدار سیستماتیک برای جمع آوری و تحلیل و تفسیر اطلاعات گفته می شود به این منظور که تعیین شود آیا هدفهای مورد نظر تحقق یافته اند و در حال تحقق یافتن هستند و به چه میزانی؟

با توجه به تعاریف فوق، ارزشیابی درونی را می توان به عنوان یک ابزار موثر در بهبود کیفیت آموزش در نظر گرفت که توسط اعضای هیأت علمی در گروههای آموزشی خلق و به خدمت گرفته می شود. در خودارزشیابی، افراد ذینفع در برنامه به قضاوت نسبت به عوامل مورد نظر می پردازند و نتایج ارزشیابی درونی توانمند ساختن دست اندرکاران برنامه نسبت به کنترل برنامه ها، خود و کمک به رشد آنان در فرایند برنامه خواهند بود. ارزشیابی درونی شرایطی را فراهم می کند که کیفیت آموزشی تصویر شود و به مجموعه آموزشی امکان می دهد تا در راه دستیابی به اهداف بلند مدت خود تلاش کند و راه را برای ایجاد یک برنامه توسعه در سازمان باز نگاه دارد. ارزشیابی درونی تاکید فراوان بر برنامه هایی دارد که از طریق آنها ماموریت، جایگاه، اهداف و نقاط ضعف و قوت مجموعه آموزشی مشخص می شود و آن مجموعه برای تضمین و بهبود کیفیت خود روشهای مفید را اتخاذ می نماید. بنابراین ارزشیابی درونی نقشهای زیر را ایفا می کند:

- چهارچوبی فراهم می کند تا هدفهای واحد دانشگاهی کاملاً آشکار گردد.
- ابزاری بدست می دهد تا منابع موجود دانشگاهی تصویر گردد، همچنین جریان فعالیتهای واحد دانشگاهی و میزان مرتبط بودن آنها با تحقق هدفها مشخص گردد.
- معیاری بدست می دهد تا میزان تحقق هدفهای واحد دانشگاهی مورد قضاوت خود اعضای هیأت علمی قرار گیرد.

- با استفاده از تفکر راهبردی کوششهای لازم با مشارکت اعضای هیأت علمی برای بهبود شرایط و ارتقای کیفیت واحد دانشگاهی مشخص شده و مراحل دستیابی به آنها برنامه‌ریزی شود.

پس از ارزشیابی درونی، ارزشیابی بیرونی بصورت بازدید همگنان، از مراحل فرآیند اعتباربخشی است. در پروژه تضمین کیفیت در آموزش عالی (فر)، ارزشیابی درونی و بیرونی دو سنگ بنای یک رویه از ارزشیابی در آموزش عالی در نظر گرفته می‌شود. ارزشیابی بیرونی توسط افرادی صورت می‌گیرد که درون موسسه، برنامه و یا پروژه نیستند. این کارشناسان به دلیل برخورداری از مهارتها و تخصصهایشان به مدت معینی برای ارزشیابی مواردی مشخص دعوت می‌شوند. ارزشیابی بیرونی به منظور تضمین کیفیت لازم است با ابزارهای دیگر مثل برنامه‌ریزی، پایش، اجرا و ارزشیابی درونی هماهنگ باشد و بررسی بیرونی، باید در خدمت هدف حمایت از کارشناسان در تکمیل وظایفشان و تضمین فرآیند مناسب باشد و فرصتهای فراهم آورد که تمام دست‌اندرکاران و تمام نظرات به حساب بیایند.

نتیجه گیری:

با توجه به اینکه امروزه هم دولتها و هم مردم خواهان دگرگونی کیفی خدمات هستند و کشور ما نیز از این قاعده مستثنی نمی‌باشد و در سالهای اخیر گزارشات متعددی نیاز به تغییرات بنیادی در ساختار و فرآیند آموزش پزشکی را شرح داده‌اند که برای آماده بودن پزشکان در جهت نیازها و خواسته‌های جامعه، هماهنگی با انفجار اطلاعات در علم و فناوری پزشکی، تضمین کیفیت آموزش پزشکی با شرایط درحال تغییر نظام ارائه مرقبتهای پزشکی ضروری است.

با توجه به اهداف فوق، از سال ۱۳۷۴، ارزشیابی درونی در گروههای آموزشی با رویکرد مبتنی بر هدف، با توجه به نبودن استانداردهای برنامه آموزشی، با هدف فرهنگ‌سازی و انتقال دانش ارزشیابی آغاز گردید. سپس با گسترش طرحهای ارزشیابی درونی در تمام دانشگاههای علوم پزشکی کشور، از سال ۱۳۸۰ ارزشیابی بیرونی مبتنی بر ارزشیابی درونی بصورت پایلوت در تعداد محدودی از دانشگاههای داوطلب (اهواز، همدان، سمنان، کاشان، کرمانشاه) اجرا گردید. با توجه به ضرورت وجود استانداردهای برنامه آموزشی پزشکی تخصصی، کمیته‌های تدوین استاندارد متشکل از صاحب‌نظران تشکیل گردید. برای تدوین استانداردها مراحل زیر طی می‌گردد:

- تعریف کیفیت مطلوب از محصول
- پیشنهاد اولیه شاخصهای کیفیت و حوزه‌های مورد ارزیابی
- ارائه شاخصها به کلیه دست‌اندرکاران (فراهم نمودن زمینه اجماع)
- تدوین استانداردها بر اساس شاخصهای کیفیت مورد اجماع
- انتشار استانداردها و نظرسنجی از دست‌اندرکاران
- بازنگری
- پایلوت استانداردها

به این ترتیب استانداردهای ۹ برنامه آموزش تخصصی شامل جراحی کلیه و مجاری ادراری تناسلی، آسیب‌شناسی، زنان و زایمان، بیهوشی، بیماریهای اعصاب، بیماریهای پوست، چشم‌پزشکی، رادیولوژی، گوش و حلق و بینی و جراحی سروگردن تدوین گردید.

به منظور ارزشیابی تمام برنامه‌های آموزش پزشکی و بویژه برنامه‌های دارای استاندارد مصوب، دبیرخانه شورای آموزش پزشکی و تخصصی کمیته ارزشیابی و اعتباربخشی متشکل از صاحب‌نظران در هیأت‌های ممتحنه، اعضای هیأت علمی، نمایندگان دانشگاههای علوم پزشکی تشکیل داده است.

روند اجرای فعالیت بدین شرح می‌باشد: اسناد لازم برای خودارزشیابی که شامل راهنمای ارزشیابی درونی است برای دانشگاهها ارسال و زمان بازدید ارزشیابی تعیین خواهد شد. دانشگاه باید خلاصه و اصل گزارش خودارزشیابی و سایر اسناد مربوطه را به دبیرخانه ارسال نموده و حدود ۳-۲ روز قبل از انجام بازدید، برنامه زمان‌بندی توسط تیم ارزشیابی در دبیرخانه نهایی و به دانشگاه اعلام می‌گردد. برنامه بازدید اعضای تیم شامل: جلسه میان خود اعضا برای مرور برنامه بازدید، جلسه با ریاست دانشگاه برای بیان اهداف و تعیین موقیتهای و موانع، جلسه با تیم خودارزشیابی و مدیر گروه، جلسه با اعضای هیأت علمی و جلسه برای بحث درباره کوریکولوم با حضور افرادی که دانشگاه و مدیر برنامه آنها را مسئول تدوین، اجرا و ارزشیابی کوریکولوم می‌داند. سپس بازدید از محیط انجام می‌شود، و جلسه با دستیاران، شرکت در فعالیتهای آموزشی و بالاخره نهایی بین اعضای تیم بازدید کننده است برای تعیین آنچه باید در جلسه پایانی با ریاست دانشگاه و مدیر گروه و ریاست دانشکده مطرح شود.

در نهایت گزارش ارزشیابی بیرونی توسط اعضای بازدیدکننده تنظیم می‌گردد و پس از در نظر گرفتن فرصتی برای دانشگاه به منظور اظهارنظر و یا مخالفت در زمینه عدم انعکاس و قایع در گزارش، گزارش نهایی به دبیرخانه به منظور تصمیم‌گیری فرستاده خواهد شد.

تحلیلی بر آموزش اخلاق پزشکی در ایران

دکتر تابعی

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز

خلاصه سخنرانی:

امروزه یکی از مهمترین مباحث مطرح در علوم پزشکی اخلاق می باشد. که ضرورت آموزش آن بر هیچ کس پوشیده نیست. آنجا که یکی از صاحب نظران آموزش پزشکی میگوید: "پزشکی به انتهای خود رسیده است اگر به مسئله اخلاق حرفه ای توجه نشود."

بسیاری از دست اندرکاران آموزش پزشکی در دنیا معتقدند که آموزش پزشکی بویژه در دهه های پایانی قرن بیستم بیشتر جنبه تجاری پیدا کرده و اصول پایه در اخلاق حرفه ای پزشکی رو به افول گذارده و جای خود را به مقاصد اقتصادی داده است این موضوع بخصوص از این بعد مورد توجه است که باید در آموزش پزشکی علاوه بر جنبه های پزشکی و درمانی به جنبه های انسانی نیز اهمیت داده شود. به همین دلیل اخلاق جزئی لاینفک از علم پزشکی تلقی می شود و توصیه های آن معیارهای عملکردی برای هدایت بخش درمان می باشد. جهت نیل به هدف فوق در حال حاضر قوانین و بیانیه های متعددی جهت هدایت رفتارها و روش های حرفه ای پزشکی تدوین شده است علیرغم سابقه دیرینه، اخلاق پزشکی طی سی و پنج سال گذشته در حیطه برنامه آموزش پزشکی کشورهای غربی گنجانیده شده است. این دانش بخشی از یک برنامه آموزشی گسترده ای است که از آمریکای شمالی سرچشمه می گیرد و به منظور ارتقاء سطح ارزشهای دانشجویان، دیدگاههای اجتماعی و مهارتهای ارتباطی در علوم پزشکی ابداع و در برنامه رسمی دانشکده های پزشکی در نظر گرفته شده است.

در کشور ما تاکید خاصی بر ارزشهای دینی و معنوی وجود دارد که میتواند زیربنای اقداماتی در جهت حفظ مقام وارزش انسانها در نظر گرفته شود. اخلاق پزشکی جایگاه ویژه ای در این میان دارد و مباحثی که بطور عمده در حیطه اخلاق پزشکی می آید شامل حفظ استقلال بیمار، آگاهی و رضایت کامل وی در مورد روش درمان، رعایت احساس استقلال او، مرگ با وقار، مرگ راحت و (اتانازی)، مسائل اخلاقی در ابتدا و انتهای زندگی، مسئولیت در قبال تداوم مراقبت، تصدیق بیماری، حمایت اجتماعی، عدالت اجتماعی در دسترسی به مراقبتهای بهداشتی، درمانی، عدالت در پرداخت هزینه ها، قابلیت دسترسی به مراقبتهای کیفی، پرداخت حداقل هزینه، امکان دسترسی آسان به پزشک در موقع بروز بیماری، حفظ کارایی منابع مادی و زمان مصروفه، دقت در استفاده از روشهای تشخیصی - درمانی، داروها و خدمات اثربخش می باشد.

بعد از انقلاب اسلامی درس اخلاق پزشکی از سال ۱۳۶۵ با تاکید ستاد انقلاب فرهنگی بصورت درس دو واحدی به برنامه رسمی دوره پزشکی عمومی اضافه شد. هرچند متاسفانه، هیچ ارزشیابی مدونی مبنی بر نتایج آموزش اخلاق پزشکی در طی پانزده سال گذشته و تأثیر آن بر نگرش و عملکرد دانشجویان پزشکی وجود ندارد. در خیرنامه معاونت آموزشی آمده است که سوء تفاهم و برداشتهای متفاوت در مورد مبانی این علم سبب شده که اخلاق پزشکی در حد ارائه یک واحد درسی آن هم با کیفیت نازل محدود گردد. تدریس این درس در دانشگاههای مختلف کشور بنا بر سلیقه های افراد و با محتوا و روشهای متفاوتی ارائه می گردد. تا حدی که در برخی موارد به بیراهه کشیده شده و می توان گفت برای این درس مهم، برنامه مشخصی وجود ندارد. این مشکل در دانشگاه علوم پزشکی شیراز نیز مانند سایر دانشگاه ها وجود داشت. مطالعات انجام شده در ای زمینه نیز حاکی از آن است که:

در تمامی دانشگاهها و دانشکده های علوم پزشکی مدرسان درس اخلاق پزشکی به عنوان درس دو واحد تدریس میشود، و اکثراً مدرسان از اعضای هیأت علمی خود دانشگاه هستند و تخصصی در اخلاق پزشکی ندارند.

اکثر دانشگاهها از منابع متعدد به عنوان مرجع درس اخلاق پزشکی استفاده می کنند که برخی از دانشگاهها نیز جزواتی را به عنوان منبع این درس تالیف و تهیه نموده اند. در برخی دانشگاهها به جای مبانی اخلاق پزشکی مباحث مربوط به پزشکی قانونی و معارف اسلامی تدریس می شود. هر چند در شیوه های آموزش تنوع وجود دارد اما اکثراً از روش سخنرانی استفاده میکنند.

عناوین آموزش این درس از یک دانشگاه به دانشگاه دیگر متفاوت است ولی تقریباً در هیچ یک نیازهای واقعی آموزش دانشجویان گروه علوم پزشکی به طور کامل و حتی نسبی در نظر گرفته نشده است. باتوجه به وابستگی آموزش اخلاق پزشکی به زمینه (Context) در اغلب موارد به جای عناوین و اهداف کاربردی بیشتر موضوعات نظری و تاریخیچه ای اخلاق پزشکی تدریس میشود (۵). بنابراین دور از انتظار نیست که شاهد افزایش روز افزون

شکایت‌ها و نارضایتی‌ها بی‌در ارتباط با سیستم سلامت باشیم. موارد فوق نشان از اولویت آموزش اخلاق پزشکی در همه‌ی شئون و زوایای آموزش پزشکی دارد که اگر به آن بی‌توجهی شود می‌تواند انسان را به ورطه سقوط بکشاند. بنابراین تدوین برنامه اخلاق پزشکی یکی از مهم‌ترین اولویت‌های برنامه ریزی درسی می‌باشد و در صورت عدم نیل به این هدف کلیات وجود حرفه پزشکی را از طریق زیر سؤال رفتن پزشکی به عنوان یک حرفه، سلامت جامعه را به مخاطره می‌اندازد. هر چند در سالهای اخیر تلاش شده است و گام‌های مهمی در جهت توسعه اخلاق پزشکی برداشته شده است، (کنگره اخلاق پزشکی ۱۳۷۲ تهران، کارگاه‌های آموزشی برنامه استراتژیک اخلاق پزشکی تبریز و مشهد) اما این کافی نمی‌باشد و در تحقیقات انگشت شماری که در ایران انجام شده است موضوع تدوین برنامه و یا اثربخشی برنامه موجود به چشم نمی‌خورد. در هر حال بررسی پیشینه موجود نشان می‌دهد که برنامه‌های آموزش پزشکی در دنیا با اهداف و رویکردهای مختلف طراحی شده‌اند و بیشتر برنامه‌ها با موفقیت‌هایی همراه بوده است. از این رو در دانشگاه علوم پزشکی شیراز ابتدا برنامه آموزش اخلاق پزشکی تدوین شده و سپس تاثیر اجرای آن برنامه را بردانش و دیدگاه دانشجویان پزشکی با طرح سالمون چهارگروهی و به شیوه کارگاهی مورد بررسی قرار گرفته است.

یافته‌ها نشان می‌دهد که اجرای برنامه آموزش اخلاق پزشکی بازنگری شده به شیوه کارگاهی باعث تأثیر در تفاوت‌های بدست آمده در میانگین نمرات آزمون‌ها شده است و برنامه جدید در صورت تداوم اجرایی می‌تواند در ارتقاء آموزش اخلاق حرفه‌ای در پزشکان موثر باشد.

هفته آموزش فرصتی برای ارتقاء جایگاه آموزش

دکتر سید جلیل حسینی، دکتر محمد رضا سهرابی، دکتر مهناز بالادست، دکتر علیرضا فیروزی، دکتر مهناز یاونگی، دکتر فرید ایمانزاده، دکتر یوسف پورخوشبخت، دکتر جمشید سلام زاده، دکتر عبدالمجید ظفرمند، دکتر امیر محسن ضیایی، دکتر بهنام منصوری، الهه نگهبان

معاونت آموزشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی

خلاصه سخنرانی:

آموزش و پژوهش دو رکن اصلی دانشگاه در جهت ارائه خدمات سلامتی به جامعه می باشند. در بین این دو، انتخاب رکن برتر مشکل است، چرا که این دو به مانند دو بال یک پرنده لازم و ملزوم هم هستند، پژوهش در متن آموزش معنا می یابد و آموزش بر پایه پژوهش استوار است. اما در عمل یکی از این دو رکن به صورت شایسته و درخور مورد توجه قرار نگرفته است و در صورت ادامه این روند چرخه تولید دانش که رسالت اصلی دانشگاه است شتاب لازم برای حضور در عرصه رقابت جهانی را نخواهد داشت. چالشهایی که حوزه آموزش با آن روبرو بوده از جمله جزء نگیری به جای فرایندنگری، عدم توجه کافی به برنامه ریزی آموزشی، عدم توجه کافی به فن آوری آموزشی، عدم امتیاز دهی همسنگ به فعالیتهای آموزشی و پژوهشی در دانشگاه و در نظر گرفتن آموزش به عنوان یک امر روزمره و وظیفه اجرایی بدون ارائه پاداش لازم باعث ایجاد رکود و خمودگی در بعضی از بخشهای آموزش و کاهش رضایت اساتید و دانشجویان در برخی از موارد شده بود.

برای برون رفت از این وضعیت با راهبرد ارتقاء جایگاه آموزش در دانشگاه راهکارهای متعددی در حوزه معاونت آموزشی دانشگاه های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اتخاذ شده است، در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی یکی از مهمترین راهکارها، انتخاب زمانی برای معرفی فعالیتهای آموزشی و گرامیداشت آن بود. بدین منظور با محوریت روز معلم که مقارن با سالگرد شهادت استاد شهید مرتضی مطهری بود، پیشنهاد نامگذاری هفته ای به نام «هفته آموزش» برای اولین بار در کشور از سوی این دانشگاه مطرح تا در طی آن با برگزاری جشنواره آموزشی دانشگاه فرصتی برای معرفی روشهای آموزشی موفق و بهترین راه بیان آشکار و صریح مقام استادی ایجاد شود تا با معرفی روشهای برجسته آموزشی دانشگاه و ارزشهای بی مثال استادان گرانقدر ضمن تأمین انرژی لازم، الگویی جهت ارتقاء آموزش در دانشگاه فراهم و در این رهگذر به آموزش، آموزش دهندگان و آموزش گیرندگان ارج گزارده و مطلوب ترین روندهای آموزشی دانشگاه را در معرض دید خانواده دانشگاه قرار داده و الگویی جهت روند ارتقاء آموزش در آینده دانشگاه طراحی نمود. بعلاوه با اجرای برنامه های متنوع، زمینه بازدید اعضای هیأت علمی و دانشجویان از نمایشگاه دستاوردهای آموزشی فراهم شود. سالهای گذشته در روز معلم تعداد محدودی اعضای هیأت علمی به عنوان استاد نمونه معرفی و ارج گذاشته می شدند و این روال به مانند تصویری غیر جامع و ثابت (Picture) از آموزش بود که گویای همه اجزاء آموزش و معرفی کننده ابعاد آن نبوده و فقط از مجموعه اجزاء فرایند آموزش تنها به استاد توجه داشت. در حالیکه اگر فرایندهای آموزشی معرفی گردند علاوه بر هنر استاد، تعهد استاد و نقش استاد به نحوه برگزاری آموزش، روش تدریس، ارزیابی آموزش، روش تعامل با فراگیران و... پرداخته و در حقیقت نمایش فیلمی از آموزش با جزییات آن صورت خواهد گرفت. در نتیجه با معرفی فرایندها علاوه بر اکثریت اساتید فعال آموزشی جنبه های دیگر آموزشها نیز فرصت معرفی شدن خواهند داشت.

پس از مطرح شدن پیشنهاد «هفته آموزش» از سوی معاونت آموزشی و تصویب برگزاری اولین جشنواره آموزشی در هیأت ریسه دانشگاه، برای برگزاری هر چه بهتر و درگیر نمودن همه ذینفعان حوزه آموزش، کمیته های اجرایی، علمی تخصصی، مشورتی و دانشجویی تشکیل شد و کارهای اجرایی آن به صورت فشرده و از اواخر اسفند ماه ۱۳۸۴ لغایت ۹ اردیبهشت ۱۳۸۵ انجام و جشنواره از تاریخ ۹ اردیبهشت لغایت ۱۳ اردیبهشت برگزار گردید. برنامه های جشنواره در دو بخش طراحی و شامل بازدید از فرایندهای آموزشی در دانشکده ها و مراکز از یکطرف و تبادل افکار در مورد فرایندهای آموزشی در غرفه های نمایشگاه در دانشگاه، برنامه های دانشجویی و برنامه های مخصوص اعضای هیأت علمی از طرف دیگر بود. در روز آخر جشنواره همایش سراسری برگزار گردید که در این همایش جمعی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی، مسئولین وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، روسا و معاونین آموزشی سراسر کشور شرکت نمودند و طی ارائه سخنرانی های جامع، الگوهایی در زمینه فرایندهای آموزشی مطلوب و اخلاق پزشکی ارائه شد. روزهای مختلف این هفته نیز به اسامی روز آموزش و اعضای هیأت علمی، آموزش و فراگیران، آموزش و فرایندهای آموزشی، آموزش و کارکنان آموزش، آموزش و دانشگاه نامگذاری گردید.

در طراحی برنامه های جشنواره موارد زیر مورد توجه ویژه قرار گرفت:

فرایندهای آموزشی برتر توسط همه بخشها و گروه ها در همه دانشکده ها و مراکز اجازه معرفی در سطح دانشگاه را داشته باشند.

فرایندهای آموزشی برتر در سطح مرکز و دانشکده معرفی شوند و همزمان در نمایشگاه دانشگاه به معرض دید و قضاوت قرار گیرند.

اعضای دفاتر توسعه آموزش (EDO) ضمن حضور در مراکز و دانشکده ها و همچنین نمایشگاه، فرایندهای آموزشی برتر را با استفاده از استانداردها و الگو مورد ارزیابی و نقد قرار دهند و فرایندهای مطلوب را انتخاب نمایند.

دانشگاه فرایندهای مطلوب را مورد حمایت و تشویق قرار داده و نسبت به ارتقاء سایر فرایندهای معرفی شده اقدام نماید.

دستاوردهایی که به دنبال برگزاری این جشنواره بدست آمد به طور خلاصه عبارتند از:

معاونین آموزشی دانشکده ها و مراکز به عنوان برنامه ریزان فرایندهای آموزشی فرصت اعلام فعالیت های برجسته را پیدا نمودند.

روسای بخشها و مدیران گروه و اساتید بعنوان صاحبان فرآیند فرصت معرفی برنامه آموزشی خود را پیدا نمودند و رقابت مثبت و بسیار خوبی بین بخش ها در کل دانشگاه ایجاد شد.

به آموزش در دانشگاه نگاه دیگری شد و از گوشه نشینی و عدم توجه به آن خارج شد.

با معرفی بیش از ۴۰۰ فرآیند آموزشی دانشگاه در محل نمایشگاه، ضمن انتقال اطلاعات خوب و جامع، زمینه روابط آموزشی پژوهشی بین بخشهای پایه و بالینی در آینده فراهم شد.

از رهگذر معرفی مراکز و دانشکده ها، بروشور اطلاعاتی همه مراکز تهیه و چاپ شد و مراکز امکان معرفی کامل پیدا کردند.

شور و نشاط و رقابت بسیار مثبتی در دانشگاه بین معاونین آموزشی مراکز و دانشکده ها، اعضای هیأت علمی، دانشجویان و کارمندان آموزش ایجاد شد.

عزم راسخ در ارتقاء روند آموزش در دانشگاه از طریق ارزشیابی فرایندهای معرفی شده و حمایت از روند های مطلوب بوجود آمد که نتیجه آن یقیناً آموزش نتیجه بخش و موثر در دانشگاه خواهد بود.

زمینه لازم برای نامگذاری هفته آموزش با ارائه یک الگوی موفق و هدفمند فراهم و پیشنهاد آن به مراجع ذیربط ارسال شد.

در پایان به نظر می رسد روند جشنواره آموزشی با هدف معرفی فرایندها و روندهای آموزشی خوب، برجسته و مطلوب در دانشگاه زمینه تشویق اعضای هیأت علمی دخیل در آموزش به انتقال تجارب آموزشی به سایر اعضای هیأت علمی دانشگاه و ارتقاء آموزش را در بر خواهد داشت.

تشکر و قدر دانی: انجام این مهم بدون همکاری صمیمانه هیأت ریسه محترم دانشگاه، معاونین محترم آموزشی دانشکده ها و مراکز آموزشی درمانی، مشاورین، کارشناسان و کارکنان حوزه معاونت آموزشی میسر نبود. بدینوسیله از زحمات بی شائبه آنان قدردانی می نمایم.

ارزشیابی مبتنی بر دستاورد

دکتر ابوالقاسم امینی

مشاور معاونت آموزشی و امور دانشجویی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

خلاصه سخنرانی:

مرور جامع در رویکرد های بکار رفته در مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی علوم پزشکی نشان داده است که سه رویکرد اساسی زیر با توجه به تمرکز برنامه‌ریزان بر هر یک از ابعاد برنامه آموزشی بتدریج شکل گرفته و توسعه یافته است.

رویکرد ساختارگرا:

در این نگرش مدیریتی، کانون توجه برنامه‌ریزان بر درونداهای آموزشی (Inputs) مانند نیروی انسانی، ساختمان، تجهیزات و بودجه است. چنین رویه ای در اغلب سازمانها و مدیریت های سنتی بخصوص در کشور ما رایج است. دلیل افزایش تعدد برنامه‌ها، مؤسسات و پروژه‌ها و اقبال مدیران از افتتاح و راه‌اندازی آنان و ارائه بیلان کار و نهایتاً کم رنگ شدن یا فراموش شدن پیگیری، پایش و حمایت های بعدی پس از سرمایه‌گذاری اولیه و افت کارها و از سرگیری و تکرار برنامه‌های مشابه تا حد زیادی ناشی از چنین نگرشی است.

رویکرد فرآیندگرا:

در اینجا تمرکز مدیریت یا سازمان بر چگونگی اجرای برنامه‌ها است. چنین رویکردی در مقایسه با رویکرد اول در حقیقت گامی به جلو تلقی میشود و مدیران سعی در نظارت و ارزشیابی فعالیت‌ها مانند حضور بموقع اساتید و دانشجویان، تعداد واحدهای درسی ارائه شده، تعداد مقالات یا کتب انتشار یافته، و تعداد کثیری از شاخصهای عملکرد کمی فرآیند یا برونداها (Outputs) برنامه دارند.

در چنین رویکردی ممکن است عمل‌گرایی صرف و توجه یک جانبه بر نحوه اجرای برنامه، مدیران را از فلسفه وجودی برنامه‌ها و فعالیت‌ها غافل کرده و بعنوان مثال علیرغم برگزاری دهها و صدها ساعت جلسه آموزشی زبان انگلیسی یا عربی یا... در مدارس یا دانشگاهها و فعالیت چشم گیر مدرسان و صرف هزینه‌های زیاد و ارائه مدارک یا گواهیهای متعدد، ای بسا نتیجه مطلوب که فلسفه تدریس این دروس بود حاصل نشود و دانشجویان قادر به رفع حداقل نیازهای خود به زبان انگلیسی یا عربی و یا سایر آموخته‌های ذهنی خود نباشند.

رویکرد دستاوردگرا:

در اینجا نگاه برنامه‌ریزان و مدیران به فلسفه ایجاد رشته یا برگزاری دوره آموزشی و یا هر برنامه دیگری است. بنابر این دستاوردهای مورد انتظار از هر برنامه‌ای یا آموزشی مورد ارزشیابی و توجه قرار میگیرند. توجه به چنین رویکردی مانع از توقف فعالیت‌ها در مراحل اول و دوم برنامه آموزشی شده و ارزشیابی بر مبنای چنین نگرشی سبب ریشه‌یابی مشکلات در کلیه مراحل برنامه‌ریزی و اجرا شد و علاوه بر آن، ناظر بر میزان پاسخگویی برنامه آموزشی به نیاز جامعه یا مشتریان دیگران نیز خواهد بود.

در این مقاله ابتدا انواع دستاوردهای آموزشی و چگونگی برنامه‌ریزی درسی بر اساس دستاوردها یا نتایج مورد انتظار از برنامه را مرور کرده و سپس به شیوه‌های ارزشیابی برنامه و شاخصهای عمده آن خواهیم پرداخت.

دستاوردهای اصلی یک برنامه آموزشی کدامند؟

از هر برنامه آموزشی انتظار میرود در رشته یا زمینه آموزشی مورد نظر، در ابعاد زیر به یادگیرندگان کمک کند:

دانش یادگیرندگان را در آن دوره یا مقطع تحصیلی تا حد مورد انتظار ارتقاء بخشید.

نگرش مناسب را در راستای فلسفه وجودی رشته و انتظارات حرفه ای از آنان ارتقاء دهد.

مهارت آنان را برای ایفای نقش مورد انتظار ارتقاء دهد.

رفتار یا عملکرد اختصاصی و حرفه‌ای مورد نیاز را در یادگیرندگان ایجاد و توسعه بخشد.

سایر انتظارات برنامه‌ریزان و جامعه از یک برنامه آموزشی معمولاً عبارتند از:

توسعه دانش و فناوری در رشته یا حیطه‌های علمی مربوط به برنامه آموزشی.

کمک به یادگیری و ارتقاء مستمر حرفه‌ای.

ایجاد زمینه خلاقیت و نوآوری در اساتید و دانشجویان برای گسترش مرزهای دانش، شناسایی و حل مشکلات و پاسخگویی به نیازهای حال و آینده جامعه.

ارتقاء بهره‌وری و کیفیت آموزش در جهت استفاده بهینه از منابع، کاهش هزینه برنامه‌ها، افزایش کارایی و اثربخشی برنامه‌ها. بهبود کمی و کیفی خدمات اختصاصی مورد انتظار از دانش‌آموختگان، در زمینه رشته یا حرفه اختصاصی آنان.

روشهای ارزشیابی دستاوردهای آموزشی:

اگر بخواهیم برنامه آموزشی را بر مبنای دستاوردهای مورد انتظار از آن ارزشیابی کنیم، دیگر نمی‌توانیم به نظرخواهی صرف از دانشجویان در مورد کیفیت تدریس استادان و یا نظرخواهی از استادان در مورد کیفیت و کمیت امکانات آموزشی و یا تعداد مقالات و یا تعداد قبولی‌ها و واحدهای درسی و نظایر آن متکی باشیم. چنین ارزشیابی‌هایی معمولاً ما را از توجه به رسالت مؤسسه یا برنامه دور کرده و ممکن است موجب اتلاف وقت، نیرو و سرمایه شوند.

در برنامه‌ریزی و ارزشیابی مبتنی بر دستاورد ابتدا فلسفه و رسالت برنامه آموزشی و سپس دستاوردهای مورد انتظار از آن به روشنی تعریف می‌شود. آنگاه این دستاوردها بعنوان معیارهای ارزشیابی مورد سنجش و قضاوت قرار می‌گیرند.

مراحل سنجش و ارزشیابی دستاوردها:

مرحله آمادگی

تعیین دستاوردهای مورد انتظار

تعیین شاخصهای اختصاصی برای هر یک از دستاوردها

سازماندهی برای گردآوری اطلاعات مرتبط با شاخصها

انتخاب روشها و ابزار متناسب گردآوری (اطلاعات، متناسب با شاخصها و حیطه‌های یادگیری)

گردآوری و طبقه‌بندی اطلاعات مورد نیاز

تجزیه و تحلیل و ارائه نتایج ارزشیابی

اصلاح برنامه بر مبنای نتایج ارزشیابی

پایش و ارزشیابی مستمر دستاوردها

شاخصها و روشهای ارزشیابی دستاوردها:

در جدول ۱ برخی از شاخصهای کلیدی بر مبنای دستاوردهای اساسی یک برنامه آموزشی و همچنین روشهای متناسب ارزشیابی آنها آورده شده است.

جدول شماره ۱ - دستاوردها و روشهای ارزشیابی آموزشی

ردیف	برخی دستاوردهای یادگیری	روشهای سنجش و ارزشیابی
۱	برخورداری از دانش روزآمد علوم پایه و بالینی برای تشخیص بیماریهای رایج	<ul style="list-style-type: none"> آزمون‌های شفاهی و کتبی تشریحی آزمون‌های چندگزینه‌ای و ...
۲	برقراری ارتباط موثر و تهیه شرح حال مناسب برای ارزیابی سلامت مراجعین	<ul style="list-style-type: none"> پورتفولیو OSCE کارنامه یادگیری بالینی نظرخواهی از مراجعین، بیماران، همکلاسی‌ها، همکاران
ردیف	برخی دستاوردهای یادگیری	روشهای سنجش و ارزشیابی
۳	اهمیت قائل شدن به مشکلات و نگرانی‌های مراجعین و حفظ اسرار آنان	<ul style="list-style-type: none"> کارنامه عملکرد بالینی پورتفولیو نظرخواهی، استفاده از روشهای غیرمستقیم، مانند ویدئو، بیمارنا و ...
۴	معاینه صحیح دستگاهها و اندامهای بدن	<ul style="list-style-type: none"> OSCE کارنامه بالینی نظرخواهی چک لیست مشاهده
۵	استفاده مناسب از یافته‌های آزمایشگاهی در تشخیص و اولویت‌بندی مشکلات مراجعین	<ul style="list-style-type: none"> OSCE کارنامه بالینی پورتفولیو بررسی پرونده‌های بالینی

۶	اولویت‌بندی و سازماندهی یافته‌های بالینی	● OSCE ● MCQ ● بررسی پرونده عملکرد
۷	تدوین برنامه مراقبت متناسب با مشکلات و سن و جنس و شرایط اجتماعی و فرهنگی مراجعین	● پورتفولیو ● OSCE ● بررسی پرونده عملکرد بالینی ● کارنامه بالینی
۸	انجام اقدامات بالینی با در نظر گرفتن صحت، دقت، به ضرر بودن و اثربخشی اقدامات و امکانات موجود	● ارزشیابی مستقیم با چک لیست ● OSCE ● Skill Lab ● پورتفولیو ● کارنامه بالینی
۹	پیگیری مراقبت به روش صحیح	● کارنامه بالینی ● بررسی عملکرد / پرونده ● OSCE
۱۰	مشاوره با مراجعین، همراهان و همکاران به روش صحیح	● بیمارنا ● OSCE ● کارنامه بالینی ● نظرخواهی
۱۱	رفتار متناسب با مقررات حرفه و ارزشهای اخلاقی	● نظرخواهی ● پورتفولیو ● مشاهده و روشهای غیرمستقیم ● OSCE
۱۲	سازماندهی و مدیریت متناسب با نیازهای حرفه‌ای	● ارزشیابی عملکرد ● رضایت سنجی ● OSCE ● سنجش میزان بهره‌وری ● مطالعات هزینه - اثربخشی
۱۳	توسعه دانش و فنآوری در رشته یا حیطه‌های علمی مربوط به برنامه آموزشی	● دلفی ● ارزشیابی دستاوردهای علمی و پژوهشی
ردیف	برخی دستاوردهای یادگیری	روشهای سنجش و ارزشیابی
۱۴	یادگیری و ارتقاء مستمر حرفه‌ای	● ارزشیابی عملکرد حرفه‌ای ● ارزشیابی توانایی‌های اختصاصی
۱۵	خلاقیت و نوآوری در جهت گسترش مرزهای دانش، شناسایی و حل مشکلات و پاسخگوئی به نیازهای حال و آینده جامعه	● OSCE ● تست‌های خلاقیت ● ارزشیابی عملکرد
۱۶	ارتقاء بهره‌وری و کیفیت آموزش در جهت استفاده بهینه از منابع، کاهش هزینه برنامه‌ها، افزایش کارایی و اثربخشی برنامه‌ها	● ارزشیابی مقایسه‌ای با استفاده از روشهای اعتبارسنجی ● مطالعات هزینه - اثربخشی ● ارزشیابی دستاوردها و بهره‌وری
۱۷	بهبود کمی و کیفی خدمات اختصاصی مورد انتظار از دانش‌آموختگان در زمینه رشته یا حرفه اختصاصی آنان	● رضایت سنجی ● بررسی شکایات و خطاهای حرفه‌ای ● نظرخواهی از مدیران ● ارزشیابی عملکرد حرفه‌ای

در پایان لازم به یادآوری است که آشنایی با روشها و فنون ارزشیابی دستاوردها و طراحی نظام ارزشیابی مبتنی بر دستاورد مستلزم برگزاری دوره‌های اختصاصی و برنامه‌ریزی اجرایی جامع و گسترده است. برای مطالعه بیشتر علاقمندان برخی منابع مرتبط با این موضوع ذیلاً اشاره می‌شود:

1. Measuring program outcomes, A practical Approach, 1996,
2. A practical Guide For Medical Teachers, J. A. Dent, R.M. Harden, 2005.
3. Teaching, Assessing and Evaluation for Clinical Competence, M. Neary,
4. The Assessment of Educational outcomes, ERIC Digest, Heaney, Barbara, <http://ericap.net/db/edo/ED32/834.htm>.
5. Competency based Medical Training review, Leung WC. BMJ September, 28, 2002, 325: 693-6.
6. Carraccio C, et al. Shifting paradigms: from Flexner to competencies. Academic Medicine May 2002; 77: 361-7.

عنوان:**آسیب شناسی ارزشیابی‌های پیشرفت تحصیلی در دانشگاه علوم پزشکی کاشان****ارائه‌دهنده: دکتر محسن ادیب حاج باقری****نویسنده(گان):**

دکتر محسن ادیب حاج باقری، عفت امین الرعایایی یمینی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی پیشرفت تحصیلی از ارکان اصلی در فرایند آموزش بوده و نقش اساسی در بررسی میزان تحقق اهداف آموزشی و نقایص موجود در عملکرد دانشجو، مدرس، محتوا و روش آموزش دارد. با وجود این به نظر می‌رسد که ارزشیابی‌های موجود مطابق با اصول پذیرفته شده علمی انجام نمی‌شوند. تحقیق حاضر با هدف آسیب شناسی ارزشیابی‌های پیشرفت تحصیلی انجام شد. روش مطالعه: تحقیق با استفاده از جستجو در منابع علمی و مصاحبه با پنج دانشجوی رشته‌های پرستاری و پزشکی و نیز سه نفر از مدرسان پزشکی و پرستاری انجام شد. داده‌ها به روش تحلیل محتوا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: شش علامت اصلی بیماری در ارزشیابی‌های پیشرفت تحصیلی از داده‌ها استخراج شد که عبارتند از: "اضطراب"، "عدم توجه به تفاوت‌های فردی"، "گمشدگی برخی از عناصر"، "سکون و ایستایی"، "شکاکیت"، "فقدان مشاوره مناسب". نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌ها، ارزشیابی‌های پیشرفت تحصیلی بیمار بوده و بجای این که برای مشخص سازی میزان تحقق اهداف و رفع نقایص بکار روند تنها برای صدور نمره مجوز ارتقاء به سطح بالا تر استفاده شده و از آنها برای رفع نقایص موجود در دانشجو و مدرس مورد استفاده قرار نمی‌گیرند.

** ** ** **

کد مقاله: ۴۷۱

عنوان:**بررسی مهارت‌های مطالعه در دانشجویان مقطع کارشناسی دانشکده بهداشت یزد ۱۳۸۴****ارائه‌دهنده: شهین اسلامی****نویسنده(گان):**

محمدحسین احمدیه، محمدحسین دهقانی تفتی، معصومه عباسی شوازی، شهین اسلامی، محمدحسین حسینی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با شتاب روز افزون پیشرفت علم، مطالب علمی در کلیه رشته‌ها به طور سرسام آوری افزایش یافته در نتیجه موفقیت تحصیلی در دانشگاه مرهون تلاش مؤثر و مدیریت وقت است. یکی از مهمترین دلایلی که بعضی از دانشجویان از تلاش خود نتیجه مطلوبی به دست نمی‌آورند نداشتن مهارت‌های مطالعه است، این مطالعه با هدف تعیین مهارت‌های مدیریت وقت، تمرکز، یادداشت برداری، خواندن و امتحان دادن در دانشجویان انجام شد، تا وضعیت مهارت‌های مطالعه دانشجویان شناسایی و با ارائه راهکارهای مناسب در بهبود کیفیت تحصیلی آنها که توسعه اقتصادی و اجتماعی را به دنبال خواهد داشت، موثر واقع شود. روش مطالعه: این مطالعه از نوع توصیفی بوده و به روش مقطعی انجام شد. جامعه هدف، کلیه دانشجویان مقطع کارشناسی دانشکده بهداشت یزد به حجم ۲۴۰ نفر بودند که به روش سرشماری مورد بررسی قرار گرفتند. از این تعداد ۱۹۲ نفر پرسشنامه را تکمیل و عودت دادند. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه استاندارد که روایی ظاهری و محتوای آن مورد تایید کارشناسان قرار گرفت و پایایی آن با استفاده از مقیاس آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آمد جمع آوری شد. نرم افزار مورد استفاده SPSS بود و بر حسب نوع متغیرها از آزمونهای آماری مناسب مانند آنالیز واریانس، t-test و کای دو استفاده شد. یافته‌ها: از مجموع ۳۰ نمره مهارت مطالعه، میانگین نمره مهارت مطالعه دانشجویان $20/1 \pm 4/2$ به دست آمد، که بیشترین میانگین مربوط به نمره یادداشت برداری $2/1 \pm 1/5$ و کمترین آن مربوط به مدیریت وقت $2/6 \pm 1/3$ بود. این دانشجویان به طور متوسط در شبانه روز ۲/۵ ساعت مطالعه می‌کردند و میانگین معدل ترم قبل آنها $2/1 \pm 64/16$ به دست آمد. در این مطالعه بین نمره مهارت مطالعه با سن، جنس، رشته تحصیلی، ترم تحصیلی، روزانه یا شبانه بودن، تعداد ساعات مطالعه در شبانه روز و معدل ترم قبل آنها از نظر آماری رابطه معنی داری دیده نشد. بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به اینکه حدود ۷۰ درصد از دانشجویان از نظر مهارت مطالعه در وضعیت ضعیف یا

اعلام نمودند. نظر ۸۹ درصد شرکت کنندگان در خصوص تسلط علمی نحوه آموزش مدرسان و کاربرد مطالب با توجه به امکانات کشور را خوب ارزیابی نمودند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به رضایت شرکت کنندگان و روال مناسب این برنامه و ادامه اجرای طرح توانمندی مربیان سراسر کشور لازم است مدت زمان برنامه جهت افزایش اثربخشی آن در گروه های آتی افزایش یابد.

کد مقاله: ۴۶۳

عنوان:

ارزیابی مبتنی بر شواهد کارورزان پزشکی

ارائه دهنده: دکتر نعمت بیلان

نویسنده(گان):

دکتر نعمت بیلان،

خلاصه مقاله:

مقدمه تعیین حیطه و سطح و عرصه یادگیری و نیز مشخص کردن حیطه های ارزیابی از جمله شاخص های مهمی هستند که میتوانند هم آموزش کارورزی را هدفمند نموده و هم سنجش آن را عینی تر سازند. این مطالعه بر آن است تا با ارائه الگوئی مرکب از تعیین نقش و جایگاه کارورز و نیز استفاده از مدل های ارزیابی تراکمی و تکوینی مشکل فوق را تا حدودی حل نماید. روش مطالعه: کارورزان به عنوان مسئول گزارش صبحگاهی بوده و هر کس بیمارانی را که بستری نموده گزارش مینماید، در همین زمان توسط استاد مسئول از نظر عناصری چون قدرت ارائه مفاهیم، پاسخگوئی به درمان ها و آزمایشات انجام شده، ویزیت مکرر بیمار از زمان بستری و... سنجیده میشود. کارورز بیماران بستری را از طریق " دفتر پیگیری بیمار تا حصول نتیجه " پیگیری نموده و نتیجه را هر هفته در روز مشخص در گزارش صبحگاهی ارائه و پس خوراند لازم را دریافت میکند. در کنار دو شاخص اساسی مسئولیت گزارش صبحگاهی و پیگیری بیمار، از نظر مسئولیت پذیری در بخش و کشیک و نیز روابط درون بخشی و نوشتن روزانه پیشرفت بیماری و... نیز مرتباً ارزیابی و ثبت اطلاعات شده و در پایان دوره نیز امتحان OSCE به عمل می آید. یافته ها: در این مدل ضمن تعریف جایگاه و مسئولیت کارورز، حیطه های دانش و منش و کنش وی مرتباً در قالب گزارش صبحگاهی، مدیریت بیمار، پیگیری تا حصول نتیجه در طول دوره سنجیده شده و با انجام امتحان OSCE در پایان دوره عملاً مدل ادغام یافته ای از ارزیابی تکوینی و تراکمی با شواهدی معتبر به نمایش گذاشته می شود. نتیجه گیری: تعریف نقش و تعیین جایگاه کارورزان و نیز استفاده از شواهد معتبر در طول و پایان دوره میتواند ضمن افزایش توانمندی کارورزان، سنجش آن را نیز عینی تر سازد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۲۴

عنوان:

ارزیابی پیشرفته عملکرد بالینی دانشجویان پزشکی

ارائه دهنده: دکتر فاطمه جاویدان

نویسنده(گان):

دکتر فاطمه جاویدان، دکتر ولی ا... حسنی، دکتر محمد صادق دهقان،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزیابی توانمندی بالینی یکی از وظایف بسیار پیچیده و مشکل در حیطه آموزش پزشکی می باشد. امروزه مقوله ارزیابی عملکرد بالینی به نحو چشمگیری بیمار محور و دانشجو مدار شده است. در روش سنتی، روشهای ارزشیابی بالینی مشتمل بر مشاهدات اساتید، آزمونهای شفاهی و تستهای چند گزینه ای بود. افزایش حجم کاری اساتید بالینی، نارضایتی از شیوه های سنتی ارزیابی مهارتهای بالینی و پیشرفتهای بوجود آمده در رشته های روانشناسی و آموزش منجر به شکل گیری ماهیت جدید و ایجاد انواع روشهای ارزیابی عملکرد با تعریف مشخص گردیده است. توانمندیهای بالینی عبارت است از: جمع آوری اطلاعات از بیمار با گرفتن شرح حال و معاینه فیزیکی، ادغام این اطلاعات برای رسیدن به تشخیص، انتخاب آزمایشات مناسب برای تأیید تشخیص و مدیریت موثر بیماری. امروزه چندین حیطه درجهت گیری ارزیابی عملکرد در آموزش پزشکی، پیشنهاد شده است: الف: توسعه ارزیابیهای محلی مبتنی بر شواهد، ب: شناخت پیامدهای آموزشی و عوامل ارزیابی غیرشناختی، ج: افزایش دانشجو مداری

achievement. The temporal variations in students' achievements were more or less constant. Students' scores in anatomy, biochemistry, histology, immunology, medical English, microbiology and physiology had the greatest discrimination indices and also stronger intra-cluster correlations. Conclusion: It seems that a cluster analysis and the discrimination index are powerful approaches to be used in a course-based assessment and to check the validity of students' scores.

کد مقاله: ۲۸۸

عنوان:

The internal consistency of medical students' scores in their physiopathology and clinical courses

ارائه دهنده: دکتر علی اکبر حقدوست

نویسنده(گان):

دکتر علی اکبر حقدوست، دکتر آرزو اسماعیلی

خلاصه مقاله:

Purpose: To quantify the internal consistency of medical students' scores, we assessed the associations between medical students' scores in physiopathology and clinical courses and compared these scores with their scores in their comprehensive exams. Method: We collected medical students' scores in their courses and also in their comprehensive exam in six consecutive years. Using Pearson correlation coefficient and linear regression, we assessed the associations between students' scores and their personal characteristics, and the consistency between theoretical and practical courses. In addition, we computed difficulty and discrimination indices of students' scores in their courses by comparing these scores with comprehensive clinical exam (CCE). Results: Generally, females and younger students were more successful. CCE were predicted by students' scores and their characteristics relatively accurate (the adjusted R² of the model was 0. 59). Students' scores in the pathology and in thesis had the maximum and minimum discrimination indices, while the difficulties of these two courses were in reverse order. The strongest association was observed between theoretical and practical scores in internal medicine while the associations between theoretical and practical scores in the other courses were not strong although all of them were statistically significant. Conclusions: Using this approach to explore the students' score, might highlight the weak points of current educational system. For example we found that the students' score in thesis had the minimum accuracy; although students obtained very high score in this course. Hence, for better comparison of the accuracy students' scores in colleges around the world, we recommend similar quantitative approach.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۵۱

عنوان:

بررسی کارایی روش حل مسئله با استفاده از فرم پیش آزمایشگاه از دید دانشجویان دروس آزمایشگاه شیمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه‌دهنده: انسیه حمیدی

نویسنده(گان):

انسیه حمیدی، عصمت نوحی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: نیاز به توسعه کیفی در آموزش امری ضروری است و ارزشیابی اثر بخشی روشهای مختلف یاددهی و یادگیری از وظایف محققین می باشد. روشهای دانشجو محور و برانگیزنده کنجکاوی مطالعه قبل از درس در یادآوری دقیق ترین مطالب تدریس شده مؤثر است. هدف: تحقیق حاضر جهت ارزیابی کارایی این روش نوین با استفاده از فرم پیش آزمایشگاه از دید دانشجویان دانشکده داروسازی کرمان در درس عملی شیمی انجام شده است.

روش مطالعه: این پژوهش یک مطالعه توصیفی است که بر روی ۷۹ نفر از دانشجویان داروسازی انجام گرفته است. ابزار مورد مطالعه، پرسشنامه پژوهشگر ساخته، شامل ۱۹ سؤال در زمینه کارایی فرم پیش آزمایشگاه با رتبه بندی بر اساس طیف ۵ درجه ای لیکرت (باحتدافل نمره ۱۹ و حداکثر ۹۵) بوده است. روایی پرسشنامه با استفاده از نظرات صاحب نظران مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن با محاسبه ضریب آلفا $20/72 =$ تعیین گردید. تجزیه و تحلیل نتایج با استفاده از نرم افزار spss12 و آزمونهای آماری ANOVA و t-test انجام شد.

یافته ها: $65/8\%$ واحدهای پژوهش اعلام نمودند که این فرم باعث ترغیب دانشجو به مطالعه قبل از آزمایشگاه می شود. $74/6\%$ معتقد بودند درک مطالب برای آنها آسانتر می شود. $69/6\%$ این فرم را موجب سرعت انجام آزمایش و $78/5\%$ آمادگی برای سؤال کردن و رفع اشکالات را از مزایای فرم دانسته اند. $58/2\%$ معتقدند خطا در طول آزمایش و $65/8\%$ خطای نتیجه آزمایش کمتر می دانند. $58/2\%$ کمبود وقت برای نوشتن این فرم را از معایب آن و $55/7\%$ آنرا عامل استرس می دانند. $75/9\%$ معتقد بودند منابع برای نوشتن این فرم به قدر کافی در دسترس نیست و 62% معتقد بودند زمانی را که صرف می شود نسبت به فواید آن بیشتر است. میانگین کل نمرات $(11/72 \pm 59/20)$ بود. بیشترین میانگین نمرات داده شده به این فرم مربوط به ورودی $84 (29/28 \pm 65/1)$ بود. دانشجویان دختر بیش پسرها نسبت به این فرم نظر موافق داشته اند ($p < .0/001$)

بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان دهنده توافق نسبی دانشجویان نسبت به فرم ارزشیابی قبل از آزمایشگاه بود. اگرچه تعداد زیادی از دانشجویان نبودن منابع کافی و صرف زمان جهت این فرم را از معایب آن دانسته اند اما اکثرا معتقدند که این روش آموزش با استفاده از فرم پیش آزمایشگاه دانشجو را به مطالعه ترغیب کرده و درک مطالب را آسانتر و آمادگی سؤال کردن را افزایش می دهد. در نهایت پیشنهاد می گردد در برنامه ریزی آینده استفاده از این روش توسعه یابد و از نظر اثر بخشی بصورت تجربی مورد تحقیق قرار گیرد.

کلمات کلیدی: کارایی، روش حل مسئله، فرم پیش آزمایشگاه، نظر دانشجو

** ** ** **

کد مقاله: ۵۲۲

عنوان:

بررسی نگرش پزشکان عمومی فارغ التحصیلان نسبت به اهمیت درون دوره علوم پایه در دانشگاه علوم پزشکی

ارائه‌دهنده: دکتر احمد خورشیدی

نویسنده(گان):

دکتر احمد خورشیدی، دکتر داود آقادوست، سید غلامعباس موسوی، محسن تقدسی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: برای ارتقاء آموزش و متناسب نمودن آن با نیازهای جامعه، مطلع شدن از دیدگاههای فارغ التحصیلان جدید، در مورد وضعیت آموزش، این امکان را فراهم می سازد تا بر اساس آن نقاط قوت و ضعف را مشخص نموده و با تقویت جنبه های مثبت و رفع نارسایی ها در ایجاد تحول و

اصلاح گردش کارها گام مناسبی برداشته شود. در راستای رسیدن به این اهداف و ارزیابی روند آموزش، مطالعه ای به صورت ارزیابی درونی آموزش پزشکی در مقطع علوم پایه در دانشگاه علوم پزشکی کاشان از دیدگاه فارغ التحصیلان در سالهای ۱۳۸۳ و ۱۳۸۲ انجام گرفت. مواد و روشها: این مطالعه توصیفی از نوع Cross-sectional می باشد که پس از جمع آوری نمونه ها و حذف مواردی از پزشکان فارغ التحصیلان که مقطع علوم پایه در این دانشگاه گذرانیده اند، پرسشنامه استاندارد حاوی متغیرهایی (سال فارغ التحصیلی، نوع دروس و نوع اهمیت) تنظیم شد. پس از جمع آوری داده ها، یافته ها به صورت دستی طبقه بندی و شاخص های توصیف مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته، بصورت جداول توزیع فراوانی ارائه شد. یافته ها: از مجموع ۹۱ پرسشنامه تکمیل شده، ۳۴ نفر فارغ التحصیل سال ۱۳۸۲، ۴۵ نفر فارغ التحصیل ۱۳۸۳ و ۱۳ نفر سال فارغ التحصیلی خود را مشخص نکرده بودند. در مجموع درس فارماکولوژی را خیلی مهم دانسته، پس از آن به ترتیب دروس فیزیولوژی، آناتومی، آسیب شناسی، میکروب شناسی و انگل شناسی قرار گرفتند. و کمترین اهمیت مربوط به درس آمار و اپیدمیولوژی بود (۵۴/۵٪). ۴۶/۶٪ افراد عنوان کردند که آموزش های علوم پایه آمادگی کافی را برای دوران بالینی فراهم نمی کند و ۵۳/۸٪ افراد با بازدهی به موقع کورس علوم پایه موافق نبودند ۷۲/۱٪ افراد نیز با اضافه نمودن کورس های اقتصاد پزشکی و قابلیت های فرهنگی در مباحث پزشکی موافقت داشتند. یافته ها: دروسی از قبیل فارماکولوژی، فیزیولوژی، میکروب شناسی و انگل شناسی که کاربرد وسیع تری در دوران بالینی دارند در مراتب بالاتر اهمیت قرار گرفتند. ولی در مجموع آموزش های علوم پایه توانایی لازم را در پزشکان ایجاد نمی کند که این می تواند ناشی از عدم ارتباط کافی آموزش های علوم پایه با علوم بالینی باشد. واژگان کلیدی: نگرش، پزشکان عمومی فارغ التحصیل، دوره علوم پایه، دانشکده پزشکی

*** ** * * * * * **

عنوان:

کد مقاله: ۶۴۵

بررسی وضعیت پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کاشان

ارائه دهنده: دکتر سید اصغر رسولی نژاد

نویسنده (گان):

دکتر سید اصغر رسولی نژاد، محسن اربابی، دکتر سید فخرالدین صدر، دکتر اسماعیل فخاریان، دکتر احمد خورشیدی، منصور سیاح، محمود اطهری زاده، عبدالله امیدی، شجاع قره باغ، محسن تقدسی

خلاصه مقاله:

سابقه وهدف: با توجه به اهمیت ارزشیابی در یک برنامه عملیاتی وهمچنین تاثیر عوامل قبل از دانشگاه این پژوهش به منظور بررسی پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کاشان انجام گرفت. روش مطالعه: این پژوهش یک مطالعه توصیفی است که در آن ۳۷۶ دانشجو به روش نمونه گیری سهمیه ای مورد بررسی قرار گرفتند. سن، جنس، وضعیت تاهل، وضعیت تحصیلی قبل از ورود به دانشگاه، نمرات هر ترم تحصیلی و معدل کل دریک فرم اطلاعاتی ثبت شد. همچنین نظرات دانشجویان نسبت به اساتید گروه های آموزشی ونیز میزان علاقه دانشجویان نسبت به رشته تحصیلی خود مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس اطلاعات استخراج شده مورد تجزیه وتحلیل آماری قرار گرفته ونتایج به صورت آمار توصیفی-تحلیلی گزارش گردید. همچنین متغیرهای تاثیر گذار بر پیشرفت تحصیلی مانند جنس محاسبه ومعنی دار بودن آن با آزمون مناسب آماری مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته ها: داده های بدست آمده نشان داد که محدوده معدل دیپلم افراد مورد مطالعه در هنگام ورود به این دانشگاه از ۱۰/۲۵ تا ۱۹/۸ متغیر بوده است. میانگین معدل دیپلم افراد مورد مطالعه ۱۵/۹۶ وانحراف معیار آن ۱/۹۸ بوده است. تحقیق نشان داد که بین معدل دیپلم وجنسیت دانشجویان از نظر آماری اختلاف معنی دار وجود دارد، به طوری که نمره دانشجویان دختر بهتر از دانشجویان پسر بوده ($P=0.003$) و نمرات دانشجویان دختر در ترم های مختلف بهتر از دانشجویان پسر بوده است ($P<0.0073$). نتیجه گیری: تحقیق نشان داد وضعیت تحصیلی دانشجویان دختر بهتر از پسر می باشد. لذا بررسی درمورد عوامل این اختلاف توصیه وجهد تقویت میزان انگیزه دانشجویان توصیه های کاربردی و قابل اجرا در زمینه تقویت فرایند عملیات آموزش-یادگیری پیشنهاد می شود.

*** ** * * * * * **

کد مقاله: ۸۷

عنوان:

بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مازندران در مورد اولویت های ارزشیابی اساتید

ارائه دهنده: فاطمه سالمه

نویسنده (گان):

فاطمه سالمه، طاهره یعقوبی، منیژه زکی زاده،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از متداولترین روش های ارزشیابی فعالیت های آموزشی اساتید، ارزشیابی توسط دانشجویان است. هدف از ارزشیابی اساتید، بهبود نحوه تدریس و ارتقاء اثر بخشی آن است. دانشجویان بیش از کلید دست اندرکاران آموزش در جریان روند آموزش قرار دارند بنابراین به خوبی می توانند نسبت به کم و کیف آن نظر دهند. ارزشیابی اساتید شامل سه ویژگی حرفه ای، علمی و فردی می باشد. در یک تدریس اثربخشی علاوه بر شایستگی حرفه ای، توان علمی و تسلط استاد بر موضوع درس، شخصیت استاد و ویژگی های اخلاقی او به عنوان شاخص های دیگر در ارزشیابی دانشجو دخالت دارد. با شناخت نگرش دانشجویان دانشگاه مازندران در مورد اولویت های ارزشیابی می توان برنامه ریزان را با نقاط قوت و ضعف آن در دانشگاه آشنا و امکان اصلاح و بهبود کیفیت را فراهم نمود. روش کار: این تحقیق توصیفی بر روی ۵۶ دانشجوی رشته های پزشکی و پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام گردید. روش گرد آوری داده ها پرسشنامه بوده است که طبق فرم نظرسنجی دانشجویان از اساتید مرکز E. D. C دانشگاه علوم پزشکی مازندران تهیه گردید. تجزیه و تحلیل داده ها توسط آمار توصیفی انجام گردید. یافته ها: ۶۸ درصد دانشجویان دختر و ۳۲ درصد پسر بودند. اکثریت (۵۱/۸ درصد) دانشجویان با حضور به موقع و مرتب دانشجو موافق و ۲۶/۸ درصد مخالف بودند. ۱۰۰ درصد واحدهای پژوهش در تمام رشته های دانشگاه علوم پزشکی مازندران باید برخورد محترمانه استاد با دانشجو موافق بودند. اکثریت ۶۸ درصد دانشجویان موافق طرح سؤالات از طرف استاد در طول ترم و ارزیابی مستمر خود بودند ۹۸ درصد موافق تسلط مفاهیم علمی و مطالب درسی استاد بودند توانایی اسبجاده انگیزه در دانشجویان برای یادگیری و مطالعه بیشتر به عنوان یکی از مهمترین معیار ارزشیابی اساتید معرفی شده است بین نگرش دانشجویان رشته های مختلف دانشگاه علوم پزشکی در مورد اولویت های ارزشیابی اساتید تفاوت هایی مشاهده شد. نتیجه گیری: هر سه ویژگی حرفه ای، علمی و فردی استاد با اندکی تفاوت در ارزشیابی استاد توسط دانشجو مهم تلقی شده است. بهره برداری از نتایج تحقیقات می تواند در اصلاح اشکالات سیستم ارزشیابی و استاندارد نمودن آن کمک شایانی نماید.

** ** ** **

کد مقاله: ۹۳۹

عنوان:

گامی برای تحول مدیریت در آموزش عالی، ارائه الگوی ارزشیابی سازمانی

ارائه دهنده: زهره سهرابی

نویسنده (گان):

زهره سهرابی، آریتا عجمی، جلیل کوهپایه زاده اصفهانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: به منظور ارزشیابی میزان موفقیت تحصیلی دانشجویان و ارزشیابی برنامه و همچنین ارزشیابی اجرای برنامه، باید برنامه واحدی جهت ارزشیابی سیاستگذارهای سازمانی صورت گیرد. بدین منظور می توان با راه اندازی کمیته ای مخصوص، هر سازمان را در خصوص مدرک تحصیلی ارائه شده به فارغ التحصیلان مورد تفویض قرار داده و اعتبار و اختیار کافی به عهده آن سازمان در خصوص اعتبارگذاری مدرک تحصیلی واگذار شده خود، تفویض نمود. در این راستا هر سازمانی می تواند معیارهایی تنظیم نموده و ارزشیابی را طبق آن معیارها انجام دهد. ارزشیابی سازمانی یک فرآیند مداوم و هماهنگ می باشد که در آن تحلیل و قدردانی از نحوه هدایت و پیشبرد رسالت آموزشی یک سازمان مدنظر قرار می گیرد. ارزشیابی سازمانی به نوبه خود، رسالت آموزشی سازمان و اهداف سازمانی اصلی منتج شده از آن را منعکس می نماید. این ارزشیابی سپس سازمان را به سوی نگاهی عمیق به تشکیلات و مدیریت خود، اندازه گیری میزان دستیابی به اهداف سازمانی، تقدیر از روشهای بکار گرفته شده برای اطمینان از ایجاد توسعه و تطبیق خود

کد مقاله: ۹۰۹

عنوان:

بررسی فعالیتهای آموزشی پژوهشی و اجرایی گروههای آموزشی دانشکده پزشکی اردبیل-۸۴

ارائه‌دهنده: دکتر سعید صادقیه اهری

نویسنده(گان):

دکتر سعید صادقیه اهری، یوسف حمیدزاده، دکتر عدالت حسینیان، علیرضا خوئی زاده، دکتر سوسن فرخی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در نظام آموزشی دانشگاه ارزشیابی آموزشی بهترین شاخص است که میزان رسیدن به هدفها را نشان و به تحلیل کیفیت فعالیتهای اعضای هیأت علمی نیز می پردازد. این مطالعه هم به منظور "ارزیابی و مقایسه فعالیتهای آموزشی و اجرایی گروههای آموزشی مختلف دانشکده پزشکی" انجام گرفته است.

روش مطالعه: این بررسی یک مطالعه توصیفی است که بر روی کلیه اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی انجام شده است. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه سنجش کیفیت تدریس هیأت علمی دانشگاه بوده و از یک چک لیست هم برای بررسی فعالیتهای اجرایی و پژوهشی نمونه ها استفاده گردید. اطلاعات وارد نرم افزار آماری SPSS و در تجزیه و تحلیل اطلاعات از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (Anova و T test استفاده گردید.

یافته ها: نتایج نشان داد میانگین کیفیت آموزشی در گروه علوم پایه ($80/98 \pm 7/67$) بیشتر از گروه داخلی و جراحی بوده ولی این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نبود. همچنین کمیت تدریس در گروه جراحی ($10/66 \pm 4/88$ واحد) بیشتر از گروه علوم پایه و داخلی ($7/21 \pm 1/66$ و $8/74 \pm 1/95$) بوده و این تفاوت از نظر آماری معنی داری بود ($P=0/02$) همچنین نمره کل فعالیت آموزشی در گروه علوم پایه، داخلی و جراحی بترتیب $104/71$ ، $96/67$ و $90/17$ بوده و این اختلاف معنی دار نبود.

بحث و نتیجه گیری: براساس یافته های این مطالعه می توان گفت که عملکرد آموزشی و اجرایی تفاوت چشمگیری با یکدیگر نداشته ولی رویهم رفته عملکرد گروههای مختلف گروه علوم پایه بهتر از گروه بالینی می باشد و پیشنهاد می شود در تخصیص واحدها به اعضای هیأت علمی گروه جراحی تجدید نظر صورت گیرد

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۱۱

عنوان:

بررسی فرایند آموزش بالینی فعلی و ضرورت تغییر در آن از نظر اعضاء هیأت علمی

ارائه‌دهنده: دکتر مسیح صبوری

نویسنده(گان):

دکتر مسیح صبوری، دکتر محمد رضا صبری، دکتر امرالله ابراهیمی، مریم آویژگان، دکتر نفیسه طغیانی فر

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: علم پزشکی باسرعت سرسام آوری در حال تغییر و پیشرفت است. اعضاء هیأت علمی به عنوان صاحب نظران در امر آموزش بخوبی از نقاط ضعف وقوت برنامه فعلی آگاهی دارند لذا استفاده از نظر آنان از جنبه های مهم ارزشیابی برنامه است. هدف: فرایند آموزش بالینی و ضرورت تغییر از دید اساتید در سال ۱۳۸۵ در دانشکده پزشکی اصفهان ارزیابی شد. روشها و مواد: در یک مطالعه توصیفی- مقطعی، تمامی اعضای هیأت علمی بالینی (۲۸۶ نفر) مورد مطالعه قرار گرفتند. جمع آوری اطلاعات با پرسشنامه هایی روا و پایا حاوی ۱۴ سؤال درسه قسمت مشکلات موجود، ضرورت تغییر و حیطه های تغییر درمقیاس لیکرت، و یک سؤال باز انجام شد. یافته ها: در این مطالعه ۸۷٪ اساتید معتقدند که در آموزش فعلی مشکلاتی وجود دارد و نیاز به تغییر توسط ۸۶٪ تایید گردید. میزان موافقت با ضرورت تغییر در خصوص آموزش تئوری، عملی، شیوه ها و سرفصل های آموزشی به ترتیب ۶۷٪، ۸۴٪، ۸۷٪ و ۶۲٪ بدست آمد. در حیطه های تغییر میزان موافقت در خصوص کشیک های عصر و شب اورژانس ویژه دانشجویان و شیوه های نوین تدریس ۸۹٪، درمورد ایجاد دوره اکسترنی و تغییر سرفصل ها ۷۱٪ و ثبت فعالیت های روزانه دانشجویان ۷۵٪ تعیین شد. بحث و نتیجه گیری: نتایج

نشان میدهد که سیستم فعلی آموزش مبتنی بر نیاز پزشکان عمومی نیست و نیاز به تغییر توسط اکثریت اساتید بخصوص در آموزش عملی و همچنین شیوه های آموزش بیان شده است و مهمترین پیشنهادات در خصوص تغییر، ثبت فعالیت های روزانه دانشجویان، شیوه های نوین تدریس، کشیک های عصر و شب ویژه دانشجویان و در اختیار گذاشتن بخشی از وظایف کارورزان به کارآموزان تحت عنوان اکسترن ... می باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۴۲

عنوان:

بررسی رابطه رضایت از تحصیل و پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پرستاری شیراز

ارائه دهنده: روح اله عبدلی

نویسنده (گان):

روح اله عبدلی، مصطفی جوادی، میترا ادراکی، زهره السادات رضوی، حمیده انصاری، مهدی بیگلر خانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بشر در طول تاریخ برای پیشرفت همواره راههای گوناگونی را آزموده است و در نهایت متوجه گردیده که تنها از راه یادگیری است که طریق سعادت را به سلامت طی خواهد کرد. از عوامل موثر بر یادگیری افراد می توان به تمایل افراد به یادگیری و رضایت از تحصیل اشاره کرد. انگیزه ها نیروهای قوی در فرآیند یاددهی یادگیری هستند، بطوری که حتی غنی ترین و بهترین برنامه های آموزشی سازماندهی شده نیز در صورت فقدان انگیزه در فراگیران سودمند نخواهد بود. هدف: هدف از انجام این مطالعه بررسی رابطه بین رضایت از تحصیل و پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پرستاری شیراز بوده است. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی، به منظور بررسی رضایت تحصیلی از "پرسشنامه استاندارد شده رضایت از تحصیل" استفاده شد. معدل دانشجویان نیز به عنوان ملاک پیشرفت تحصیلی در نظر گرفته شد. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه بندی شده ۱۱۷ نفر بعنوان نمونه های پژوهش مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان دهنده این بود که رضایت از تحصیل و پیشرفت تحصیلی رابطه معناداری ندارند ($I=0/135$). در مقایسه رضایت از تحصیل در سنوات مختلف تحصیلی، تفاوت بین سال اول و سوم ($P < 0.05$) و اول و چهارم ($P < 0.01$) مشاهده شد و بین سالهای چهارم و سوم تفاوتی وجود نداشت ($P > 0.05$). نتیجه گیری: نظامهای آموزشی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی با توجه به رویکرد به سوی یادگیری عمقی نقش بسیار مهمی در یادگیری افراد و بالاخص دانشجویان دارند. با توجه به اینکه موفقیت هر مدرس به میزان انگیزه یادگیری فراگیران بستگی دارد پس در برنامه ریزی آموزشی باید سعی مدرسین بر این باشد که از روشهای موثر بر انگیزت دانشجویان برای یادگیری مطلع بوده و آنها را بکار گیرند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۴

عنوان:

ارزیابی درونی در دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

ارائه دهنده: دکتر ناهید عین الهی

نویسنده (گان):

دکتر فرشته فرزبان پور، دکتر ناهید عین الهی، رویا شریفیان، دکتر حسین درگاهی، دکتر رضا صفدری، مرجان قاضی سعیدی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزیابی درونی عبارت است از فرایند تعیین، تهیه و فراهم آوردن اطلاعات توصیفی و قضاوتی درباره ارزش یا اهمیت هدفهای آموزشی برنامه ها، عملیات و نتایج آن به منظور هدایت تصمیم گیری، پاسخگویی و اطلاع رسانی. هدف: و هدف نهایی ارزیابی درونی در این گروه های آموزشی، بهبود کیفیت و ارتقاء کیفیت آموزش و پژوهش می باشد. در این مطالعه گروه های آموزشی مدارک پزشکی و علوم آزمایشگاهی دانشکده پیراپزشکی در دانشگاه علوم پزشکی تهران باهدف انطباق آموزش با نیازهای جامعه و ارتقاء کیفیت با استفاده از پرسشنامه نظرسنجی از استادان، دانشجویان و دانش آموختگان در سال ۱۳۸۳ ارزشیابی شدند. روش مطالعه: این پژوهش یک مطالعه مقطعی (Cross sectional) و از نوع سنجش

آوری گردید. اطلاعات دموگرافیک و تحصیلی دانشجویان نیز توسط فرم پرسشنامه جمع آوری شد. جهت تعیین روایی فرم های جمع آوری اطلاعات از اعتبار محتوی و جهت تعیین پایایی از روش آلفا کرانباخ استفاده شد. در پایان با استفاده از آزمونهای آماری توزیع فراوانی اطلاعات مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: عناوین مطرح شده توسط دانشجویان در زمینه مشارکت در ارتقاء فرایند تدریس و یادگیری ۱۴ عنوان بود که به ترتیب میزان فراوانی عبارت بودند از: تسلط علمی استاد (۸۵٪)؛ استفاده از وسائل کمک آموزشی مناسب (۷۹٪)؛ ایجاد شور و نشاط در اداره کلاس (۷۹٪)؛ عدم تبعیض بین دانشجویان (۷۳٪)؛ سوء برداشت شخصی از دانشجویان (۷۳٪)؛ متکلم وحده نبودن استاد (۶۷٪)؛ کاهش اضطراب دانشجویان (۶۷٪)؛ پاسخ مناسب به سوالات دانشجویان (۶۱٪)؛ ایجاد حس رقابت بین دانشجویان (۵۸٪)؛ عدم تحقیر دانشجویان توسط استاد (۵۲٪)؛ ایجاد حس نیاز به یادگیری (۳۵٪)؛ در نظر گرفتن مشکلات روحی و جسمی دانشجویان (۲۹٪)؛ ارتباط دادن موضوع جلسه پیش به جلسه فعلی (۲۰٪) و بیان اهداف توسط استاد (۱۴/۷٪). بحث و نتیجه گیری: بنابر نتایج گرفته شده ارتقاء فرایند تدریس و یادگیری با شیوه های مختلف نگرش فراگیران بسیار مرتبط است لذا باید توافق همگانی فراگیران در باره دانش، دانش چگونگی و ویژگیهای شخصیتی مورد انتظار برای رشد و توسعه بررسی و مد نظر واقع شود. بدیهی است نحوه برآورده کردن توقعات دانشجویان بویژه در محتوای برنامه آموزشی تدریس، هدایت و آزمون از اهمیت خاصی برخوردار است و باید متناسب با اهداف آموزش عالی که همان یادگیری فراگیر باشد بدیهی است که هدف نباید راضی کردن دانشجویان باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۶۳۳

بررسی مقایسه ای ضریب ماندگاری محتوای آموزشی روشهای تدریس سخنرانی و بحث گروهی در پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرستاری دانشکده علوم پزشکی خراسان شمالی

ارائه دهنده: دکتر حامد مرتضوی

نویسنده (گان):

دکتر حامد مرتضوی، دکتر فرخ سهیل ارشدی، دکتر رحیم نعمت، محمدرضا آرمات، محبوبه طباطبایی چهر،

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: توجه دادن برنامه ریزان سیستم های آموزشی، بخصوص اساتید دانشگاهها در بکارگیری ابزارها و اصول خاص برای افزایش کیفیت فرایند تدریس و یادگیری با هدف ایجاد یادگیری مطلوب و ماندگار در فراگیران و پیشگیری از اتلاف منابع؛ امکان دسترسی به افقهای روشن و بلند تری را برای جامعه بوجود می آورد، که دانشجویان با کیفیت پرورش داده و موجب رضایت مشتریان شود. لذا پژوهش حاضر باهدف تعیین ضریب ماندگاری محتوای آموزشی در روشهای تدریس سخنرانی در مقایسه با روشهای سخنرانی بعلاوه بحث گروهی در پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرستاری دانشکده علوم پزشکی خراسان شمالی انجام شد. روش کار: در این مطالعه تجربی ۶۸ نفر از دانشجویان پرستاری در دو ورودی و دو درس به روش نمونه گیری مبتنی بر هدف انتخاب شدند. سپس این دانشجویان در دو مرحله که در مرحله اول ۳۲ نفر در دو درس پرستاری روانی و پرستاری کودکان به طور تصادفی و در مرحله دوم ۳۶ نفر در دروس کودکان و روانی به صورت مبتنی بر هدف در دو گروه آزمون و شاهد قرار گرفتند. در هر دو مرحله با روش خود کنترلی همسان سازی انجام شد. در گروه آزمون روش تدریس سخنرانی بعلاوه بحث گروهی و شیوه امتحان در پایان ترم و یکماه پس از امتحان، و در گروه شاهد سخنرانی و روش معمول امتحان و یکماه پس از امتحان (جهت اندازه گیری ضریب ماندگاری یادگیری) انتخاب شد. در مرحله دوم نوع درس در دو روش تدریس فوق جهت حذف اثر آن در میزان پیشرفت تحصیلی در گروه آزمون و شاهد تغییر کرد. در هر ۴ گروه نمرات پره کوئیز، پره تست، امتحان پایانی، درصد ضریب ماندگاری یادگیری (امتحان یک ماه بعد)، سنجیده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آزمونهای تی، ویلکاکسون و من ویتنی و با نرم افزار SPSS انجام شد. یافته ها: آزمون های آماری نشان داد که تفاوت میانگین نمرات پره کوئیز و پره تست در دو گروه معنی دار نبود. میانگین نمرات پایانی در گروه آزمون بیشتر و در هر دو ورودی ۸۰ و ۸۱ و در مجموع دارای تفاوت معنی دار بود ($P < 0.01$ و $018/0=81$ P, $P < 0.01$). درصد ضریب ماندگاری در ورودی ۸۰ و در مجموع در گروه آزمون بیشتر و معنی دار بود ($P < 0.04$ و $P < 0.07$ و $P < 0.01$). بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج کسب شده در این پژوهش اساتید می توانند اطمینان پیدا کنند که با بکارگیری شیوه های گوناگون تدریس؛ هر دانشجو می تواند از فرایند تدریس و یادگیری با ارائه زمان کافی، حمایت، انگیزه، منابع و فرصت برای یادگیری ماندگار در نیل به استانداردهای مورد توافق آموزش عالی در یک محیط کاملا با کیفیت پیشرفت تحصیلی خود را کسب کند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۵۴

عنوان:

مقایسه ضریب همبستگی نمرات ارتقاء و درون بخشی دستیاران دانشکده پزشکی تبریز در سال ۸۴ و ۸۵

ارائه‌دهنده: دکتر رامین مصری

نویسنده(گان):

دکتر رامین مصری، دکتر مرتضی قوجازاده، دکتر ناصر اصلان آبادی، دکتر داریوش سوادی اسکوتی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آزمون ارتقاء ابزاری برای سنجش سطح دانش دستیاران میباشد. از طرف دیگر ارزیابی درون بخشی دستیاران نیز ملاک سنجش توانمندی، عملکرد و مهارت دستیاران در عرصه بالینی است. این مطالعه برای ارزیابی منطقی بودن واگذاری آزمون ارتقاء به دانشگاهها و نیز لزوم بکار گیری روشهای نوین ارزیابی درون بخشی انجام شده است. روشها: طی یک مطالعه توصیفی و تحلیلی نمرات ارتقاء و درون بخشی دستیاران دانشکده پزشکی در سالهای ۸۴ و ۸۵ با کل جامعه مورد مطالعه ۴۳۳ نفر و با استفاده از فرم جمع آوری داده ها استخراج و توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۳ مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. یافته ها: میانگین نمره درون بخشی در سال ۸۴ $(127/78 \pm 6/94)$ و در سال ۸۵ $(124/21 \pm 8/97)$ بود. میانگین نمره ارتقاء در سال ۸۴ $(93/86 \pm 13/15)$ و در سال ۸۵ $(92/28 \pm 15/66)$ بود نتایج بررسی نشان میدهد که تفاوت میانگین نمرات درون بخشی و ارتقاء ۸۴ و ۸۵ از نظر آماری معنی دار است $(t = 24/39, df = 206, t = 29.32, df = 225, P < 0.0005, P < 0.0005)$ نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان میدهد که بین نمرات ارتقاء و درون بخشی همبستگی مثبت وجود دارد: $(r = 0.28, n = 226, P < 0.0005)$ تفاوت میانگین نمرات درون بخشی در سال ۸۴ و ۸۵ از نظر آماری معنی دار بوده بطوریکه میانگین نمرات درون بخشی در سال ۸۴ کمتر از ۸۵ بود $(t = 43.81, df = 431.00, P < 0.00025)$ و تفاوت میانگین نمرات ارتقاء در سال ۸۴ و ۸۵ از معنی دار بوده بطوریکه میانگین نمرات ارتقاء در ۸۵ کمتر از ۸۴ بود $(t = 10.79, df = 431, P < 0.00025)$ همبستگی بین نمره ارتقاء سال ۸۴ و سال ۸۵ از نوع معکوس بوده است. نتیجه گیری: بررسی کمی یافته ها حاکیست که علیرغم اولین تجربه واگذاری آزمون ارتقاء به دانشگاهها، آزمون ارتقاء سال ۸۵ در دانشکده پزشکی تبریز با استحکام کافی برگزار شده و انحراف نداشته است. ضعیف بودن ضرایب همبستگی نمرات آزمون ارتقاء و درون بخشی در سالهای ۸۴ و ۸۵ که ارزیابی درون بخشی از اعتبار و استحکام لازم و کافی برخوردار نبوده و باید مورد توجه بیشتر قرار گیرد. لذا باید ضمن برنامه ریزی برای افزایش روایی و پایایی آزمون ارتقاء، نسبت به استفاده از روشهای نوین ارزیابی درون بخشی دستیاران اقدام کرد تا ارزیابی درون بخشی نمود واقعی توانمندی، عملکرد، مهارت و سطح دانش دستیاران باشد.

* * * * *

کد مقاله: ۶۹۲

عنوان:

بررسی سبکهای یادگیری دانشجویان پزشکی در مقاطع مختلف بر اساس نظریه کلب، در دانشگاه علوم پزشکی کردستان در سال ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: امیر مولانایی

نویسنده(گان):

دکتر آرش پولادی، دکتر مژده بهرام‌رضایی، فرزاد عابدی، امیر مولانایی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: توجه به عوامل تأثیرگذار بر یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانشجویان، از مشخصات یک نظام آموزش دانشگاهی موفق است. سبک یادگیری فراگیران از جمله این عوامل است که امکان تطابق روش تدریس با یادگیری را فراهم می‌آورد. لذا این مطالعه به هدف تعیین سبک غالب یادگیری دانشجویان پزشکی مقاطع مختلف انجام شده است. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی-تحلیلی با استفاده از سیاهه‌ی ارزیابی سبکهای یادگیری تجربی دیوید کلب، شامل ۱۸ سؤال دوتایی (۹ سؤال در هر محور عمودی و افقی)، به شیوه نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌بندی شده، سبک (۱۶۰) دانشجوی پزشکی را در مقاطع مختلف تحصیلی، بررسی نموده و براساس آن ۴ نوع سبک یادگیری تعیین گردیده است. یافته‌ها: اکثریت افراد مورد پژوهش در این مطالعه به سبک همگر (۳۳/۳٪) گرایش داشته‌اند. الگوی گرایش به سایر سبکها بدین منوال بود: جذب کننده (۲۹/۶٪)، انطباق

یابنده (۲۳/۳٪) و واگرا (۱۳/۸٪). در این مطالعه میان سبک یادگیری و مقطع تحصیلی دانشجویان اختلاف آماری معنی‌داری مشاهده نشد ($P=0/365$) ولی اختلاف آماری میان سبک یادگیری با نمرات معدل کل ($P=0/000$) و معدل نمره در دروس عملی ($P=0/36$) مشهود بود. سن با ($P=0/858$) و جنس با ($P=0/94$) نیز با سبک یادگیری دانشجویان به لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری را نشان نداد. بحث ونتیجه‌گیری: براساس نتایج فوق دانشجویان دارای نمرات بالاتر در رشته پزشکی دارای سبک همگرا بوده‌اند. از آنجا که افراد همگرا بیشترین توانایی را در کاربرد عملی اندیشه‌ها دارند، لذا از لحاظ تئوریک نیز تطابق این سبک با حرفه تخصصی پزشکی قابل توجیه است. البته توجه به سایر سبک‌ها و استفاده از شیوه‌های آموزشی متنوع به گونه‌ای که بتواند امکان یادگیری مناسب را برای تمامی دانشجویان فراهم آورد، حائز اهمیت است.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۲۸

عنوان:

شیوه ارزشیابی بالینی دانشجویان پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی لرستان

ارائه‌دهنده: سید سعید نجفی

نویسنده(گان):

سید سعید نجفی، مرضیه مؤمن نسب، محمد حسین کاوه،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: از آنجا که ارزشیابی صحیح نقش مهمی را در فرایند آموزش - یادگیری به عهده دارد، تعیین نقاط ضعف و قوت آن بخصوص در ارزشیابی بالینی از اهمیت به سزایی برخوردار است. هدف: مطالعه حاضر با هدف تعیین شیوه‌های ارزشیابی بالینی دانشجویان پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی لرستان در سال ۱۳۸۴ انجام شد. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی - مقطعی بر روی ۴۰ نفر از دانشجویان پزشکی در مقطع بالینی شامل کارآموز و کارورز انجام شد. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه بود که روایی آن با استفاده از نظرات متخصصین تعیین گردید. یافته‌ها: در اکثر بخشها شیوه ارزشیابی دانشجویان پزشکی آزمون کتبی در پایان دوره بوده است. فقط در درصد کمی از بخشها علاوه بر آزمون کتبی آزمون شفاهی انجام شده است. در هیچیک از بخشها آزمون عملی صورت نگرفته و حضور مستمر دانشجو در بخش و نیز حضور و فعالیت وی در راندها و سایر برنامه‌ها، ملاکی برای ارزشیابی بالینی نبوده است. در واقع آزمون کتبی از یک کتاب مرجع تعیین شده توسط استاد، ملاک قبول یا رد دانشجویان در اغلب بخشها بوده است. از نظر ۴۴٪ دانشجویان مهارتهای عملی آنان اصلا در ارزشیابی آنها مورد توجه قرار نگرفته و از نظر اکثریت آنان روشهای استفاده شده در ارزشیابی، مهارتهای بالینی آنان را در حد بسیار کم سنجیده است. در کل ۴۵/۸٪ دانشجویان کارآیی ارزشیابی بالینی خود را در حد متوسط و ۴۱/۷٪ در حد ضعیف دانسته‌اند. بحث و نتیجه‌گیری: علیرغم اینکه برای یک پزشک بسیاری مهارتهای بالینی و عملی ضروری است، متاسفانه در ارزشیابی بطور شایسته به آنها توجه نشده و دانشجو با مطالعه کتاب معرفی شده و حتی بدون داشتن مهارتهای عملی و بالینی لازم می‌تواند با نمره خوب دوره را به اتمام برساند. به نظر میرسد برگزاری کارگاههای آموزشی ارزشیابی بالینی برای اساتید باعث بهبود شیوه ارزشیابی آنان گردد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۸۷

عنوان:

بررسی مهارت‌ها و عادات مطالعه دانشجویان پزشکی زنجان در سال ۱۳۸۳

ارائه‌دهنده: دکتر عباسعلی نوریان

نویسنده(گان):

دکتر عباسعلی نوریان، دکتر سیدنورالدین موسوی نسب، دکتر آرزو فهری، دکتر اکبر محمد زاده

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خواندن یک فعالیت پیچیده است و هیچ روشی نمی‌تواند به تنهایی پاسخگویی همه‌ی موقعیت‌ها باشد. شیوه‌ی مطالعه را باید از طریق انتخاب و ترکیب فنون مختلف خواندن برگزید. از آنجائی که یک دانشجویی رشته‌ی پزشکی در مدت طولانی تحصیل خود با حجم بسیار متنوعی از

فصل دوم

ارزشیابی سیستم های آموزشی

کد مقاله: ۷۹۰

عنوان:

بررسی راهبردهای مطالعه و یادگیری در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کاشان

ارائه دهنده: محسن اربابی

نویسنده(گان):

محسن اربابی، حسین اکبری، دکتر سید اصغر رسولی نژاد،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: باتوجه به اهمیت پیشرفت تحصیلی و عوارض شناخته عدم پیشرفت تحصیلی و با توجه به ارتباط راهبردهای مطالعه و یادگیری مورد استفاده دانشجویان و موفقیت تحصیلی آنان و فقدان اطلاعات از وضعیت آن در این دانشگاه، این مطالعه به منظور تعیین راهبردهای مطالعه و یادگیری دانشجویان پزشکی، پرستاری، مامائی، علوم آزمایشگاهی، بهداشت و مدارک پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۸۲-۱۳۸۱ صورت پذیرفت. روش مطالعه: تحقیق به روش مقطعی (Cross -Sectional) و به صورت تصادفی در مورد ۴۰۶ دانشجوی شاغل به تحصیل صورت پذیرفت. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه راهبردهای مطالعه و یادگیری تالیف دکتر وین اشتاین بود که یک ابزار تشخیصی و شامل: ۱۰ حیطه نگرش، انگیزش، کنترل وقت، اضطراب، تمرکز، انتخاب ایده اصلی، راهنمای مطالعه، پردازش اطلاعات خودآزمائی و راهبردهای آزمون می باشد. اطلاعات فردی به وسیله پرسشنامه جمع آوری شد. دادهای فرم اطلاعاتی طبقه بندی و نتایج به صورت آمار توصیفی و تحلیلی گزارش گردید. یافته ها: از ۴۰۶ دانشجوی مورد بررسی، ۱۰۲ نفر (۲۵/۱٪) پسر و ۳۰۴ نفر (۷۴/۹٪) دختر بودند. سن دانشجویان $23/4 \pm 2/7$ و در محدوده ۱۹ تا ۳۹ سال بود. ۶۸ نفر (۱۶/۷٪) متاهل و ۲۰۲ نفر (۴۹/۸٪) ساکن خوابگاه های دانشجویی بودند. در حیطه نگرش ۵۸ نفر (۱۴/۳٪) و ۲۳۹ نفر (۵۸/۹٪) به ترتیب در زمره دانشجویان عالی و دانشجویان خوب بودند. میزان عالی بودن حیطه های راهبردهای مطالعه عبارت بود از: نگرش ۱۴/۳٪، کنترل وقت ۱۲/۳٪، اضطراب ۲۶/۸٪، تمرکز ۲۵/۶٪، راهنمای مطالعه ۱۳/۳٪، پردازش اطلاعات ۲۹/۶٪، خودآزمائی ۱۷/۲٪، راهبردهای آزمون ۳۸/۲٪ و در حیطه انتخاب ایده اصلی ۴۲/۹٪. میانگین و انحراف معیار نمره نگرش در دختران $16/3 \pm 3$ و در پسران $15/8 \pm 3/2$ بود که این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار نبود. به طور کلی ۳۱۳ نفر (۷۷/۱٪) در درجه خوب و ۳۷ نفر (۹/۱٪) در درجه خیلی خوب قرار داشتند. ارتباط معنی داری بین راهبردهای مطالعه با جنس مشاهده شد. $P = 0.033$) ولی ارتباط معنی داری با سن، وضعیت تاهل و محل سکونت مشاهده نشد. بحث و نتیجه گیری: باتوجه به پائین بودن میزان نگرش و انگیزش دانشجویان، بررسی عوامل مؤثر بر این راهبردها، آموزش و اصلاح راهبردهای مطالعه و یادگیری به منظور افزایش توان یادگیری دانشجویان و تهیه جدول هنجاری راهبردهای مطالعه و یادگیری دانشجویان ایرانی به عنوان ملاکی برای ارزشیابی نتایج حاصل از پرسشنامه پیشنهاد می گردد

* * * * *

کد مقاله: ۷۰۵

عنوان:

بررسی میزان تفاوت برخی از شاخصهای ارزیابی کارایی درونی آموزش در رشته های فنی مهندسی دانشگاه شهید باهنر با شاخصهای اعلام شده در رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه دهنده: زهره اشرف گنجویی

نویسنده(گان):

زهره اشرف گنجویی، دکتر نعمت الله موسی پور

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزیابی کارایی درونی با استفاده از شاخصهای مربوطه تصویری واضح از جریان آموزش دانشجویانی را که وارد یک مرکز آموزشی می شوند به وجود آورده که این امر به مدیران و سیاستگذاران در امر تصمیم گیری واتخاذ سیاستهای مناسب کمک شایانی را مینماید. این مطالعه ضمن تعیین برخی از شاخصهای ارزیابی کارایی درونی آموزش در رشته های فنی و مهندسی دانشگاه باهنر به بررسی میزان تفاوت آنها با نرخهای اعلام شده در دانشجویان رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان پرداخته است. روش مطالعه: روش مطالعه توصیفی با روش کوهرت واقعی شاخصهای ترک تحصیل، متوسط طول تحصیل و نرخ فارغ التحصیلی در ۶۴۱ دانشجوی فنی و مهندسی ورودی ۱۳۷۹ با استفاده از اطلاعات موجود و نرم افزار SPSS محاسبه و سپس با نرخهایی که در بررسی انجام شده در این زمینه در رشته پزشکی وجود داشت مقایسه گردید. یافته ها: نرخ ترک تحصیل در دانشجویان فنی و مهندسی ۱۶٪ بود که در مقایسه با دانشجویان پزشکی ۱۴/۶٪ بیشتر است و نرخ فارغ التحصیلی این دانشجویان ۸۰٪ که در مقایسه با رشته پزشکی ۱۳٪ کمتر میباشد. اما متوسط طول تحصیل در گروه مهندسی ۸/۴۸ بوده که نسبت به متوسط طول تحصیل رشته پزشکی ۰/۱ ترم کمتر میباشد. بحث و نتیجه گیری: اگر چه نتایج این بررسی با بررسیهای انجام شده در سایر کشورها در زمینه نرخ فارغ التحصیلی و ترک تحصیل در رشته مهندسی و پزشکی همسو است اما تفاوت زیاد نرخ فارغ التحصیلی در این دو گروه لزوم برنامه ریزیهای مناسب را در جهت کاهش این نرخ در گروه مهندسی نمایان می سازد. اما نقطه قوت دانشجویان دانشکده فنی در این بررسی متوسط طول تحصیل آنها بوده که نسبت به دانشجویان رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان و گروه فنی در سایر کشورها کمتر میباشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۴۵

عنوان:

بررسی نظر دانشجویان پزشکی مقطع کارآموزی پیرامون نحوه ارزشیابی در بخشهای بالینی در سال ۱۳۸۲

ارائه دهنده: نسرین اصغری

نویسنده(گان):

فرزان شکوه، دکتر عبدالعلی محبوبی، نسرین اصغری، عبدالحمید صفا، دکتر شهرام زارع،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی بخش عمده ای از دوره آموزشی رشته پزشکی است که غالباً از شکل نظام مند و ساختاری برخوردار نیست. کسب اطلاعات با ارزشی در این زمینه و در جهت برنامه ریزیها و تصمیم گیریهای بعدی را ممکن می سازد. این پژوهش با هدف بررسی انواع روشهای ارزشیابی بکار رفته در بخشهای بالینی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان از دانشجویان دوره کارآموزی انجام شده است. روش مطالعه: در این مطالعه مقطعی، ۱۰۲ دانشجوی دوره کارآموزی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان در سال ۱۳۸۲ مورد نظرخواهی قرار گرفته اند. جمع آوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه ای حاوی ۱۰ سؤال در مورد اطلاعات مقدماتی، نحوه ارزشیابی تدریجی، نوع آزمونهای مورد استفاده، تأثیر نظر افراد در ارزشیابی و مهارتهای بالینی مورد ارزشیابی می باشد که در پایان کارآموزی هر بخش و ابتدای بخش بعدی جمع آوری شده است. نتایج با استفاده از نرم افزار Epi-info 2000 در قالب آمار توصیفی ارائه شده است. یافته ها: حضور به موقع در کارآموزی و پاسخگویی به سؤالات شفاهی به نظر اکثر دانشجویان در اغلب موارد مورد ارزشیابی تدریجی قرار گرفته است (به ترتیب ۳۹/۲٪، ۴۹٪، ۳۹/۲٪). به نظر اکثر دانشجویان (۸۱٪) آزمون عملی کمتر از ۲۵٪ نمره ارزشیابی را به خود اختصاص می دهد و همچنین نظر افراد دیگر غیر از استاد در نمره ارزشیابی کاملاً بی تأثیر است (۷۰٪). به علاوه به نظر اکثریت توانایی استدلال بالینی از جمله

مهارتهای بالینی مؤثر در ارزشیابی آنان است در حالی که ارزشیابی آنان در حد بسیار کم نشان‌دهنده توانایی با بیمار و همراهان، انجام اقدامات اورژانسی و انجام معاینات فیزیکی است. نتیجه‌گیری: ارزشیابی دقیق‌تر مهارتهای بالینی مورد نیاز دانشجویان پزشکی با استفاده از آزمونهای مناسب از عوامل اساسی در افزایش کیفیت و اثربخشی این دوره آموزشی خواهد بود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۴۶

عنوان:

بررسی و ارزشیابی نحوه ارائه دروس در گروههای آموزشی دانشکده های داروسازی سراسر کشور

ارائه‌دهنده: حمید اکبری

نویسنده(گان):

حمید اکبری، رضا پناهی

خلاصه مقاله:

ارتقاء سیستم آموزش داروسازی بررسی نظرات دانشجویان و میزان رضایت این قشر از نحوه آموزش و ارائه دروس و نهایتاً استفاده از این نظرات در انجام اصلاحات لازم و رفع مشکلات موجود می باشد. برای سنجش نظرات دانشجویان در خصوص نحوه ارائه دروس در گروههای آموزشی دانشکده های داروسازی سراسر کشور نسبت به تهیه پرسشنامه در این خصوص اقدام گردید. پرسشنامه مذکور در بین دانشجویان سال آخر و سال ما قبل آخر کلیه دانشکده های داروسازی کشور توزیع و در مجموع تعداد ۴۱۱ پرسشنامه تکمیل و نتایج آن آنالیز گردید. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد میزان رضایتمندی دانشجویان از دروس ارائه شده در هر گروه در دانشکده های مختلف متفاوت می باشد، یعنی علی رغم اینکه دانشجویان از ارائه یک درس در یک دانشکده رضایت بالا داشته اند، دانشجویان دانشکده دیگری از ارائه همان درس در دانشکده خود رضایت کمتری را ابراز نموده اند. هرچند در برخی موارد تکرار عدم رضایت دانشجویان از یک درس در دانشکده های متفاوت می تواند حاکی از سخت بودن درس مربوطه و به طور کلی ماهیت و محتوای آن درس باشد که چندان مورد استقبال دانشجویان واقع نشده است. نظرات اعلام شده از سوی دانشجویان در خصوص رضایت از نحوه ارائه دروس در هر گروه های آموزشی حاکی از آن است در حالی که در یک دانشکده دانشجویان از نحوه ارائه یک درس کاملاً رضایت دارند. دانشجویان دانشکده دیگری نسبت به نحوه ارائه همان درس عدم رضایت خود را ابراز نموده اند. این امر مؤید این موضوع است که در رضایتمندی دانشجویان مواردی فراتر از دشواری و سختی دروس دخالت داشته و بسیاری مسائل دیگر در این امر دخیل می باشند که شاید هیچگاه مورد توجه قرار نگرفته است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۴۰

عنوان:

بررسی میزان اهمیت گزینه های ارزشیابی از دیدگاه دانشجویان غیر بالینی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی

ارائه‌دهنده: عذرا الله ویسی

نویسنده(گان):

عذرا الله ویسی، دکتر راز خطیبی، معروف احمدی، آرام خرامانی، نبی رامین، نجم الدین ریحانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در هر ترم تحصیلی دانشجویان اساتید خود را از نظر نحوه تدریس و سایر موارد مرتبط مورد ارزیابی قرار می دهند و نتایج این ارزشیابی می تواند مورد استفاده مسئولین آموزش قرار گیرد. هدف: هدف از انجام این مطالعه تعیین میزان اهمیت گزینه های ارزشیابی از دیدگاه دانشجویان غیر بالینی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کردستان بود. روش مطالعه: برای انجام این پژوهش گزینه های موجود در فرم ارزشیابی استخراج گردید و به نحوی تغییر داده شد که با فرم اصلی مطابقت نداشته باشد. سپس این پرسشنامه به ۱۴۵ نفر از دانشجویان تحویل گردید و ۱۰۵ نفر (۷۲٪) پرسشنامه را تکمیل نموده و عودت دادند. یافته ها: نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که داشتن قدرت بیان و توانایی تفهیم مطالب علمی

وزارت بهداشت) است. زیرا پس از ده سال که از انجام ارزشیابی درونی در دانشگاه‌ها می‌گذرد هنوز ساختار مناسب و منسجم تشکیلاتی در بسیاری از دانشگاه‌ها جهت هدایت و استفاده از نتایج ارزشیابی ایجاد نشده است و بسیاری از طرح‌های ارزشیابی درونی توسط تعداد اندکی و حتی یک نفر در سطح گروه‌های آموزشی انجام شده است که عملاً مدیریت گروه و دانشگاه و سایر اعضا از آن اطلاعی نداشته‌اند. در این مقاله ابتدا با ارائه تعریف ارزشیابی آموزشی و اشاره‌ی مختصری به تاریخچه آن به ذکر مسائل و مشکلات طرح‌های ارزشیابی درونی (با تأکید بر مشکلات عملی آن در بکارگیری نتایج و ضمانت اجرایی آن) در سطح کشور پرداخته و با ارائه مراحل ارزشیابی درونی در گروه بیهوشی، تدابیر بکار رفته در این گروه آموزشی جهت اجرایی نمودن نتایج، تشریح و تغییرات و اصلاحات در راستای بهبود کیفیت آموزش چه در روند و فرایند انجام ارزشیابی درونی و چه تغییرات پایانی مبتنی بر نتایج تشریح و پیشنهادهای در جهت رفع موانع و مشکلات بحث شده در سطح مدیریت دانشگاه و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ارائه میگردد. مدیر گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه و مجری طرح ارزشیابی درونی گروه بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۸۴

عنوان:

بررسی دیدگاه اساتید و کارورزان در رابطه با کیفیت آموزش بالینی کارورزان در بخشهای ماژور دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: مهدی آهنگری

نویسنده(گان):

مهدی آهنگری، کوروش وحیدشاهی، سپیده شاکری، منصور رنجبر

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: آموزش پزشکی بدلیل تربیت نیروی انسانی مربوط به نظام سلامت مسئولیت سنگینی بر عهده دارد و آموزش بالینی بدلیل ارتباط بیشتر با کارایی آینده پزشکان از اهمیت کلیدی برخوردار است. هدف از انجام این مطالعه بررسی کیفیت آموزش بالینی در بخشهای ماژور دانشگاه علوم پزشکی مازندران از دیدگاه اساتید و کارورزان بوده است. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی در سال ۱۳۸۵ انجام شده است. جامعه مورد مطالعه اساتید بخشهای داخلی، جراحی، اطفال و زنان و کارورزانی بودند که بخشهای فوق را گذرانده بودند. نمونه گیری بصورت سرشماری مبتنی بر دسترس بوده است. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه روا و پایایی بوده که شامل ۲ بخش: مشخصات فردی و کیفیت فعلی آموزش بالینی بوده است که با مقیاس ۴ گزینه ای لیکرت، درجه بندی شده بود. یافته ها: در مجموع ۱۲۱ نفر (ضریب بازگشت ۸۰/۶٪) در مطالعه شرکت کردند. کلاسهای آموزشی کارورزان تنها در بخش اطفال تشکیل می شد و در بخشهای دیگر به ترتیب داخلی، جراحی، زنان بوده است. فعالیت اساتید در بخش اطفال بیشتر از سایر بخشها بود (۷۳/۴٪) و در سایر بخشها ناکافی بوده است ($p < 0.05$). آموزش بر مبنای برخورد با مشکلات بیمار (Problem based approaching) در ۹۰٪ موارد در بخش اطفال و ۶۳٪ موارد در بخش داخلی وجود داشت و در کمتر از ۵۰٪ موارد در بخشهای دیگر اجرا می شد. در مورد اینکه فعالیت کارورز برای رفع تکلیف می باشد: ۱۰۰٪ افراد در مورد بخش زنان و ۸۰٪ در بخش داخلی و ۷۰٪ در بخش جراحی و ۵۱٪ در بخش اطفال چنین نظری داشتند. ($p < 0.45$). از نظر کارورزان کشیکهای بخش داخلی مفیدتر بوده و پس از آن جراحی، داخلی و زنان قرار داشتند. بطور کلی اساتید کیفیت آموزشی بخشها را بهتر از کارورزان ارزیابی کرده بودند. بحث و نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که دیدگاه اساتید و کارورزان و حتی در بخشهای مختلف به میزان قابل توجهی در مورد کیفیت آموزش بالینی متفاوت است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

بررسی میزان رضایتمندی دانشجویان پزشکی از کارگاههای آموزش مهارتهای بالینی برگزار شده در مرکز مهارتهای بالینی دانشگاه علوم پزشکی کاشان

ارائه‌دهنده: معصومه باغبانی

نویسنده(گان):

دکتر منصوره مؤمن هروی، معصومه باغبانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: رضایتمندی فراگیران از یک فرایند آموزشی نشانه موثر بودن تمام حیطه های آموزشی می باشد. کسب مهارتهای بالینی به شکل عملی و مناسب، یک فرایند کلیدی در آموزش دانشجویان پزشکی محسوب میشود. هدف از انجام این تحقیق بررسی رضایتمندی دانشجویان پزشکی شرکت کننده در کارگاههای آموزش مهارتهای بالینی برگزار شده در دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۸۶ بود. روش و ابزار: این مطالعه توصیفی و بر اساس نظرسنجی و خود ارزیابی شرکت کنندگان در ۶ کارگاه آموزش مهارت بالینی (الف) پونکسیون لومبر و افتالموسکوپ، (ب) احیا و انتوباسیون (ج) سونداژ معده و مثانه (د) تزریقات و ABG- (ه) تامپون قدامی بینی و ECG (و) بخیه و پانسمان و آتل بندی صورت گرفت. جمع آوری داده ها با استفاده از پرسشنامه و مقیاس لیکرت انجام گرفت و سپس نتایج بصورت آمار تو. صیغی ارائه گردید. یافته ها: میزان رضایتمندی کلی شرکت کنندگان از کارگاهها بترتیب فراوانی عبارت بود از کارگاه (الف) ۸۹/۱٪، (د) ۸۷/۴٪، (ه) ۸۶٪، (ب) ۸۵/۸٪، (ج) ۸۴/۹٪، (و) ۷۸/۲٪ است. نظر فراگیران در مورد تاثیر کارگاه در افزایش توانایی آنان در انجام مهارتهای آموزش داده شده عبارت بود از: احیاء و انتوباسیون ۹۳/۳٪، ABG 86٪ - افتالموسکوپ ۸۵/۷٪ - تزریقات ۸۳/۷٪ - سوند اژ ۸۳/۶٪ - تامپون قدامی بینی ۸۳/۳٪ - بخیه زدن ۸۳٪ - اتوسکوپ ۸۰٪ - انجام ECG 80٪ - آتل بندی ۷۸/۴٪ - پانسمان ۷۶/۶٪ - پونکسیون لومبر ۷۵/۸٪ نتیجه گیری: در کلیه کارگاهها درصد رضایتمندی بیش از ۷۰٪ بوده است. کارگاه احیا و انتوباسیون بیشترین تاثیر را در افزایش توانایی فراگیران داشته اند که با میزان اختصاص وقت و حوصله توسط مدرسین این کارگاهها جهت تمرین مهارت ارتباط دارد. لذا تشویق مدرسین جهت توجه بیشتر به کار عملی و پرهیز از پرداختن به مسائل تئوری میتواند بر تاثیر کارگاهها در افزایش توانایی فراگیران بیافزاید.

*** ** * * * * * ** * * * * *

کد مقاله: ۱۷۷

عنوان:

ارزشیابی مدیریت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تبریز

ارائه‌دهنده: فریا بخشیان

نویسنده(گان):

فریا بخشیان، دکتر احمد علی خلیلی، مهندس فریدون ترابی، دکتر سلامی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی قلب آموزش حرفه ای است. این قسمت از آموزش پرستاری در شکل دهی توانمندی های حرفه ای فراگیرای نقش عمده ای دارد. ارتقاء کمی و کیفی آموزش بالینی مستلزم بررسی وضعیت موجود، شناخت نقاط قوت و اصلاح نقاط ضعف می باشد. این پژوهش با هدف ارزشیابی مدیریت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان طراحی و انجام شده است. روش و ابزار: این مطالعه از نوع توصیفی - تحلیلی بوده و جامعه و نمونه پژوهش کلیه دانشجویان پرستاری کارآموز و کارورز مشغول آموزش بالینی در مقطع زمانی مورد بررسی بودند و اطلاعات از طریق پرسشنامه در چهار بخش شامل برنامه ریزی آموزشی، ارزیابی پایان دوره، نظارت بر آموزش و میزان رضایت دانشجویان در رابطه با آخرین بخش گذرانده شده و یک سؤال باز برای بیان مهمترین پیشنهادات دانشجویان در جهت ارتقاء آموزش بالینی، جمع آوری شدند. داده ها با نرم افزار SPSS و با روشهای آمار توصیفی، تحلیلی نشان داده شدند. یافته ها: یافته ها نشان داد که ۷۳٪ دانشجویان برنامه روزانه برای یک ماه را تحویل گرفته بودند و ۵۸٪ آنها معتقد بودند که آموزش مطابق برنامه صورت می گرفت. در ۸۴ درصد موارد ارزیابی پایان دوره انجام می گردید که در ۵۶/۵٪ موارد این کار در بالین بیمار و ۱۳ درصد موارد هم به صورت شفاهی صورت می گرفت. دانشجویان میزان حضور مربی را در ۹۸/۴ درصد موارد بیش از ۳ ساعت در بخش

با ارسال پستی پرسشنامه‌هایی در بردارنده ۱۵ سؤال نگرشی ارزیابی شده در مقیاس لیکرت بود. یافته‌ها: ۱۹۰ نفر شرکت کننده این مطالعه (۵۸/۶٪ جمعیت پزشکان عمومی استان) دارای میانگین سنی $35/4 \pm 6/8$ و سابقه کار $6/05 \pm 7/13$ سال بودند. (۹۰/۸٪) از پزشکان، آموزش مداوم را لازم دانسته، (۷۴/۲٪) از پزشکان بدون امتیاز نیز حاضر به شرکت در برنامه‌ها هستند ولی (۴۶/۹٪) از آنها نیاز به تغییر در شیوه‌های اجرای برنامه‌ها را ذکر نمودند. (۵۴/۵٪) از آنها آموزشهای حضوری را مؤثرتر از غیرحضوری ذکر نموده در مجموع نیز لزوم اعلام اسامی مدرسین هر دوره بازآموزی (۸۶/۱٪)، برگزاری دوره‌ها در سایر شهرستانها (۶۷/۹٪)، در نظر گرفتن امتیاز برای همکاریهای آموزشی و حرفه‌ای و انتقال تجارب (۷۶/۵٪)، لزوم تعیین بایدهای یادگیری در مباحث شایع بهداشتی و درمانی (۸۹/۴٪) را لازم دانسته و (۲۸/۴٪) موافق برگزاری در آزمونهای دوره‌ای و سراسری هر ۵ سال یکبار بودند. بحث و نتیجه‌گیری: براساس نتایج فوق می‌توان گفت که فلسفه وجودی آموزش مداوم همچنانکه در دنیا نیز روشی پذیرفته است، از دید حرفه‌ای پزشکان مورد قبول بوده، فلذا لزوم بازنگری در شیوه‌های اجرای این برنامه‌ها در ادامه روند اجرایی، احساس میشود.

کد مقاله: ۶۹۵

عنوان:

ارزشیابی و رتبه‌بندی آموزشی بخشهای بالینی از دیدگاه دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه‌دهنده: دکتر مژده بهرام‌رضایی

نویسنده(گان):

دکتر مژده بهرام‌رضایی، دکتر آرش پولادی، امیر مولانایی، فرزاد عابدی

خلاصه مقاله:

مقدمه فرایند رتبه‌بندی بدلیل تعیین سطوح و تعریف مبنایی برای سنجش میزان موفقیت واحدها در دستیابی به اهداف، جایگاه پذیرفته‌ای دارد که در مطالعه حاضر نیز به منظور ایجاد فضایی رقابتی و شناخت برخی قوت و ضعفها در بخشهای بالینی، بانجام رسیده است. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی با استفاده از پرسشنامه‌هایی جهت امتیازدهی به مهمترین فاکتورهای کیفی ارزشیابی بخشهای بالینی (در سطح اثربخشی فعالیتها)، به صورت مقایسه‌ای، از دیدگاه کلیه دانشجویان بالینی اینترن و ماههای آخر اکسترنی انجام گرفت. یافته‌ها: از مجموع ۲۵ امتیاز، بخش زنان با کسب بیشترین امتیاز از دیدگاه دانشجویان (۱۸/۹±۶) اول، روانپزشکی (۱۸/۴±۴۲) دوم و بخش بیماریهای اعصاب (۱۷/۳۴±۳/۶) سوم بود که همگی در درجه خوب قرار گرفتند. در جمع‌بندی کلی امتیازات، کیفیت برنامه‌ریزی آموزشی (۳/۵۳±۰/۵۱) و نیز آموزش بیماریهای متنوع در بخشها (۳/۵۳±۰/۶۳) امتیازات کمتر و در مقابل نیز معیارهای کیفیت روش تدریس (۳/۶۲±۰/۶۲) و ارزیابی عملکردی اساتید از دانشجویان (۳/۶۱±۰/۶۵) امتیازات بیشتری را دارا بودند. در مجموع بهترین کیفیت تدریس و برنامه‌ریزی مربوط به بخشهای زنان (۳/۷±۱/۵ و ۳/۷±۱/۵) و سپس روانپزشکی (۳/۵±۱/۰۴ و ۳/۸±۰/۸۶)، متنوع‌ترین بخش از لحاظ توجه به آموزش بیماریهای گوناگون، بخشهای زنان (۳/۷۱±۱/۵) و کودکان (۳/۵±۱/۲) و مناسب‌ترین شیوه ارزیابی دانشی و عملکردی نیز مربوط به بخشهای زنان (۳/۷۷±۱/۳ و ۳/۶۷±۱/۳) و روانپزشکی (۳/۷±۰/۹ و ۳/۶±۱/۰۴) بوده است. بحث و نتیجه‌گیری: یافته‌های فوق بیانگر توجه کمتر گروهها به مدیریت در گروههای آموزشی جهت تدوین و اجرای برنامه‌های آموزشی به دانشجویان در طول دوره است. همکاری متخصصین در بستری نمودن بیماران آموزشی و استفاده از فرصتهای مناسب جهت آموزش بهتر به دانشجویان و توانمندسازی اساتید در آزمون‌سازیها و ارزیابیها از موارد قابل توجه در امر ارتقاء کیفی آموزشی بخشها می‌باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

میکروسکوپ مانع از ارائه آموزش مناسب می گردد. ۴- به علت عدم وجود امکانات کافی در اتاقهای عمل عمل زیر نسبت به سایر اعمال کمتر صورت می گیرد. (پلاستیک و ترمیمی و ماگزبلو فاشیال) ۵- کم بودن فضا و امکانات در کتابخانه و در دسترس نبودن امکانات اینترنتی باعث اختلال در امر تحقیقات و پژوهش می گردد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۳۴

عنوان:

بررسی اعتبار متغیرهای قبل از ورود به دانشگاه برای پیش‌بینی نمرهٔ آزمون علوم پایه دانشجویان پزشکی

ارائه‌دهنده: فرهاد جعفری

نویسنده(گان):

فرهاد جعفری، دکتر سید اشرف الدین گوشه گیر، ملیحه امین زاده،

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: قبولی در آزمون جامع علوم پایه برای دانشجویان پزشکی از اهمیت قابل توجهی برخوردار بوده، با پذیرش در این امتحان جواز ادامه تحصیل در مقاطع بالاتر به آنها داده خواهد شد. شناسایی علمی افراد موفق یا نا موفق در این آزمون از اهمیت خاصی برخوردار بوده، از جمله پیشاپیش می‌توان برنامه آموزشی و تقویتی مناسب برای آنها طراحی نمود که این تحقیق با هدف دستیابی به روشی علمی برای پیش‌بینی نمرات آزمون جامع انجام شده است. مواد و روشها: در این طرح توصیفی تحلیلی ۲۰۱ نفر دانشجوی پزشکی شاهد مطالعه شده‌اند که داده‌های مورد نیاز با توجه به اهداف طرح از طریق سازمان سنجش یا مطالعه پرونده‌های تحصیلی آنها گردآوری و وارد برنامه آماری SPSS شد و بوسیلهٔ آزمونهای متناسب از جمله رگرسیون تجزیه و تحلیل آماری انجام گرفت. یافته‌ها: بر اساس نتایج این مطالعه معادلهٔ خط رگرسیون برای متغیر وابسته Y که نمره آزمون جامع علوم پایه بود (با وارد نمودن تک تک متغیرهای مستقل محاسبه شد که بیشترین ضریب (R2) Adjusted R Square) مربوط به معدل دیپلم (R2=0/259)، نمره فیزیک کنکور (R2=0/219) و نمره زیست‌شناسی کنکور (R2=0/189) بود. و با استفاده از آزمون رگرسیون ward Back بهترین ضریب R2 (برابر با 0/315) با وارد نمودن متغیرهای معدل دیپلم، نمره درس فیزیک، زیست‌شناسی و ریاضی حاصل شد که معادله آن به این صورت است: (نمره فیزیک) 0/21+ (نمره زیست‌شناسی) 0/14+ (نمره ریاضی) 0/18- (معدل دیپلم) 2/68+2/68Y= نتیجه‌گیری: با روشهای آماری از جمله معادله‌ای که ارائه شد می‌توان با دقت قابل توجهی موارد پرخطر و دانشجویان ضعیف را از قبل شناسایی کرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۲۸

عنوان:

ارزشیابی کیفیت آموزش بالینی در دانشگاه علوم پزشکی یاسوج از دیدگاه دانشجویان در تیرماه ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: دکتر ابراهیم حاتمی پور

نویسنده(گان):

دکتر ابراهیم حاتمی پور، پروانه فتحی پور، حسن عبیدی، فتح مائده، فاطمه صنیعی، مهشید محسنی، حمید رضا غفاریان شیرازی، زهره کریمی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی نقش مهمی در جریان آموزش پزشکی ایفا میکند، با توجه به اینکه دانشجویان پزشکی ساعات بسیاری را در بالین بیمار سپری می‌کنند، آموزش صحیح در بالین بیمار توسط اساتید مجرب، موجب افزایش سطح دانش و مهارت دانشجویان می‌گردد. دانشجویان بیشترین ارتباط را با اساتید و نحوه ی آموزش ارائه شده دارند، بهترین منبع جهت ارزشیابی وضعیت آموزشی بالینی در دانشگاه می‌باشند. این پژوهش به منظور بررسی کیفیت آموزش بالینی در دانشگاه علوم پزشکی یاسوج انجام گرفت. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی تحلیلی به صورت مقطعی و جمعیت هدف ان کلیه دانشجویان پزشکی بالینی در دانشگاه علوم پزشکی یاسوج در خرداد ماه ۱۳۸۵ بودند. تعداد کل نمونه ۴۰ نفر شامل ۲۳ دختر و ۱۷ پسر بوده‌اند. داده‌ها از طریق پرسشنامه‌ای که به همین منظور تهیه شده بود جمع‌آوری شده و با استفاده نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌ها:

از نظر دانشجویان آموزش بالینی در بخش جراحی عمومی و اطفال به مقدار زیاد (۹۶٪) در بخش داخلی، زنان و عفونی به میزان متوسط (۵۷٪) در بخش ارتوپدی به میزان خیلی کم (۲۳٪) در سطح قابل قبول بوده است. ۶۰٪ دانشجویان نظام ارائه شده در مقطع استیجری دانشگاه علوم پزشکی یاسوج را در مقایسه با سایر دانشگاه ها نا مناسب دانسته اند. ۶۹٪ عقیده داشتند که ارائه بلاک در طول دوره کارآموزی به یادگیری دانشجویان لطمه وارد می کند. ۷۰٪ گفته اند؛ اساتید از سطح علمی و عملی متوسط برای ارائه آموزش بالینی برخوردار هستند. ۴۸٪ گفته اند؛ اساتید وقت کافی برای ارائه مطالب دراندها صرف نمیکنند و ۷۵٪ گفته اند؛ اساتید حضور منظمی دراندها دارند. نتیجه گیری: نتایج نشان داد آموزش بالینی در دانشگاه یاسوج در زمینه ی ارائه ی راند ها، نحوه ی ارزشیابی دانشجویان، کشیک های استیجری، ارائه بلاک از ضعف هایی برخوردار است، که با تحقیق و مطالعه بیشتر و برنامه ریزی صحیح می توان این نواقص را برطرف کرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۳۷

عنوان:

بررسی روند ارزشیابی گروههای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد (نیمسال اول ۸۱-۸۰ تا نیمسال اول ۸۵-۸۴)

ارائه دهنده: سودابه حامدی

نویسنده (گان):

سودابه حامدی، معصومه معزی، فریبا کریمی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی اعضای هیأت علمی بخش عمده ای از ارزیابی سیستم آموزشی است و بررسی وضعیت ارزشیابی اعضای گروه به عنوان شاخص فعالیت آموزشی، می تواند راهنمای ما در شناسایی روند پیشرفت گروههای آموزشی بوده و در دادن بازخورد و پیگیری و رفع مشکلات، بصورت فعالیتی جنبی یا در درون فعالیت ارزشیابی درونی استفاده گردد. روش مطالعه: مطالعه حاضر مطالعه ای توصیفی-تحلیلی به روش مقطعی است که با هدف بررسی ارزشیابی گروههای آموزشی براساس میانگین نمرات ارزشیابی اعضای هیأت علمی گروه در ۹ نیمسال متوالی طراحی گردید. اطلاعات مربوط به نمره کل ارزشیابی ۲۴ گروه آموزشی در ۲ دانشکده پزشکی و پیراپزشکی (۱۳ گروه بالینی، ۸ گروه پایه) و پرستاری و مامائی (۳ گروه) از مستندات EDC دانشگاه استخراج و توسط نرم افزار آماری SPSS13 و آزمونهای ANOVA و t مستقل تجزیه و تحلیل شد. از نظر پژوهشگران نمره بالاتر از ۱۸ عالی، ۱۷-۱۸ خوب، ۱۶-۱۷ متوسط و کمتر از ۱۶ ضعیف تلقی گردید. یافته ها: از نظر نمره ارزشیابی گروه مامائی (۱۷/۷۵۶)، بهداشت (۱۷/۷۴)، روانپرستاری (۱۷/۶۹)، ENT (66/17) و میکروبیولوژی (۱۷/۶۳) پنج گروه برتر می باشند. تقسیم بندی گروهها براساس نمره کل نشان داد که ۱۲/۵٪ از گروهها ضعیف، ۲۵٪ متوسط و ۶۲/۵٪ دارای وضعیت خوب هستند. مقایسه میانگین نمره ارزشیابی گروههای مختلف نشانگر وجود اختلاف معنی دار بین این گروهها بود. میانگین نمره ارزشیابی در ۹ نیمسال برابر ۱۷/۰۳ بوده، و کمترین نمره مربوط به نیمسال دوم ۸۲-۸۱ (۱۶/۷۳) و بیشترین نمره مربوط به نیمسال اول ۸۵-۸۴ (۱۷/۳۲) می باشد. آزمون ANOVA بین نمرات ارزشیابی گروهها در نیمسال های مختلف تفاوت معنی دار نشان نداد. با بررسی توصیفی نمرات در نیمسال های مختلف مشخص شد که بطور کلی در هر سال تحصیلی نمره ارزشیابی اساتید در نیمسال اول بالاتر از نیمسال دوم می باشد. بحث و نتیجه گیری: نتایج مطالعه اخیر نشان داد که اکثر گروههای آموزشی دانشگاه از وضعیت مناسبی برخوردارند. در مورد گروههای ضعیف، باید علاوه بر بازخورد، با رفع علل ایجاد ضعف در بهبود کیفیت فعالیت آنان کوشید پایین بودن ارزشیابی گروهها در نیمسال دوم هر سال تحصیلی نیاز به بررسی بیشتر دارد که البته می توان بخشی از آن را به عدم پیوستگی نیمسال دوم ارتباط داد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۷۲۷

بررسی نمرات کسب شده ارزشیابی اساتید به تفکیک گزینه های موجود در پرسشنامه ارزشیابی در سال ۱۳۸۴ در ۱۵**ارائه دهنده: محمد باقر خادم عرفان****نویسنده(گان):**

محمد باقر خادم عرفان، مجتبی ساعد پناه، دکتر سمراد محرابی، نجمه کرباسی، دکتر سید علی موسوی جم، دکتر راز خطیبی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: فرم ارزشیابی متشکل از سؤالات مختلفی است و آیت‌های آن حیطة های مختلف اخلاقی و رفتاری، علمی و فن بیان را بررسی می نماید و نمره کلی ارزشیابی میتواند دیدگاه کاملی در مورد نقاط ضعف و قوت اساتید را ارائه دهد هدف: در این پژوهش بر آن شدیم تا نمره مکتسبه اساتید دانشگاه را به تفکیک آیت‌های مد نظر مورد بررسی قرار دهیم. روش مطالعه: این مطالعه به صورت توصیفی انجام گرفت و ۳۱۰۲ برگ ارزشیابی بررسی شد و میانگین کل نمرات آیت‌های پرسشنامه به تفکیک و از نمره ۱۰۰ مورد محاسبه قرار گرفت. یافته ها: در مجموع اساتید در آیت‌های مربوط به اخلاق و برخورد مناسب با ۸۱/۲۳ بیشترین امتیاز را کسب نمودند و در آیت‌های جمع بندی مطالب در پایان کلاس با ۶۳/۹۶ کمترین امتیاز را کسب کردند. همچنین در آیت‌های اختصاص وقت کافی به دانشجویان در خارج از کلاس نیز نمره پائین ۶۵/۶۵ کسب شده بود. بررسی نمرات در مجموع نشان داد که اساتید در آیت‌های مربوط به روش تدریس و ارتباط علمی با دانشجو نمره کمتری نسبت به آیت‌های اخلاقی و رفتاری کسب نموده اند. بحث و نتیجه گیری: به نظر می رسد برگزاری کارگاه‌های دوره ای فن بیان و روش تدریس جهت اعضای هیئت علمی و مدرسین و نیز بازخورد نتایج ارزشیابی بصورت تفکیک شده به اساتید می تواند گام موثری در ارتقاء آموزشی دانشگاه باشد.

** ** * ** * ** * ** * ** * ** * **

عنوان:

کد مقاله: ۷۵۶

The effect of a problem solving, learner centered course on the faculty staff's skill in applying technology and internet**ارائه دهنده: طلعت خدیوزاده****نویسنده(گان):**

طلعت خدیوزاده، الهام فریبرزی

خلاصه مقاله:

In order to compete in the 21st century workplace, employees need to adapt with technological changes. This study was conducted to determine the effect of a technology and internet course on the faculty staffs' skill and its relation to individual and job characteristics in Nursing and Midwifery School (NMS) in Mashad University of Medical Sciences in 2004-2005. The educational need of 65 academic staff of NMS was assessed in 8 areas of the technology and internet skill. Based on the level of entry skill, training program was designed and performed using problem solving, learner centered strategy. Learners' progress in applying the technology was assessed by comparing their skill before and after the course. The findings showed the effectiveness of the program in improving the faculty staff's skill ($P= .000$) and the rate of applying the technology in their job ($P= .000$). Age, gender and educational level, working hours, and previous training had significant relationship with skill acquisition. Perfect interaction with educator was significantly related to skill learning and course satisfaction ($p= .000$, $p= .01$). Most of the faculty staff in NMS report the highly need for improving their technology and internet skill. The technology and internet skill is critical in information delivery, data analysis and all kinds of communication and education processes, especially in nursing and midwifery professional development. Designing formally on-job educational programs appropriate to staff needs are recommended.

کد مقاله: ۵۰۷

عنوان:

ارزشیابی آزمونهای کتبی چند گزینه ای دروس بهداشت دانشجویان پرستاری سال ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: فاطمه دری پور

نویسنده(گان):

فاطمه دری پور، شهناز کریمی، جمیله پاک آیین

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آزمون چند گزینه‌ای متداولترین آزمون عینی است. این آزمونها بطور شایع در ارزشیابی دانشجویان علوم پزشکی در دروس نظری استفاده می‌شود و در صورتیکه با دقت تهیه شود از موثرترین نوع سؤالاتی خواهد بود که با استفاده از آن میتوان به گرد آوری داده‌های لازم جهت ارزشیابی تشخیصی - تکوینی و پایانی پرداخت و همچنین قادر به اندازه‌گیری غالب بازده‌های یادگیری می‌باشد. لذا در این پژوهش با هدف ارتقاء کیفی نحوه ارزشیابی دروس تئوری به بررسی ارزشیابی سؤالات چند گزینه‌ای و مشخص نمودن نواقص سؤالات در امتحانهای کتبی دروس بهداشت رشته پرستاری پرداخته است. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی ۲۰۰ سؤال چهار گزینه‌ای مربوط به دروس بهداشت مورد بررسی قرار گرفت، سپس هر یک از سؤالات با استفاده از فهرست واریسی شامل ۲۱ ملاک مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد سؤالات مورد بررسی در چهار ملاک فاقد نقص بوده است. این ملاک‌ها شامل عدم کاربرد اشاره‌های نامربوط - مستقل بودن سؤالات از یکدیگر - بودن سؤالات در حد درک و فهم دانشجویان و قرار گرفتن جای خالی در انتهای سؤال می‌باشد. و شایعترین نقص سؤالات به ترتیب شیوع عبارت بودند از: یکسان بودن طول گزینه صحیح در سؤالات مختلف (۷۵) درصد - عدم برترین گزینه صحیح (۵۲) درصد - عدم توانایی گزینه‌های انحرافی در جلب توجه افراد بی اطلاع (۲۷) درصد - یکسان بودن محل گزینه صحیح در سؤالات متوالی (۲۵) درصد - استفاده از واژه‌هایی نظیر همه موارد بالا (۲۲) درصد - اندازه‌گیری بیش از یک موضوع مهم در یک سؤال (۱۵) درصد و استفاده از هیچیک از موارد فوق (۱۲) درصد. همچنین در زمینه اندازه‌گیری بازده‌های یادگیری تنها (۳۲) درصد در سطح فرایندهای پیچیده ذهنی نظیر کاربرد، تجزیه و تحلیل، ترکیب و ارزشیابی بوده است. بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج فوق پیشنهاد می‌شود در دانشگاه‌ها با اجرای برنامه‌های آموزشی پویا زمینه ارتقاء کیفی نحوه ارزشیابی دروس تئوری فراهم گردد.

** ** ** **

کد مقاله: ۱۵۳

عنوان:

مقایسه ارزشیابی برنامه‌های حضوری (مدون) و غیر حضوری (مکاتبه‌ای) آموزش مداوم از دیدگاه پزشکان عمومی

ارائه‌دهنده: محمد رضا ربیعی

نویسنده(گان):

مازیار رستمی پول، محمد رضا ربیعی، زهرا خمبه بینی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش مداوم به فعالیتهای پس از فارغ التحصیلی، به منظور افزایش دانش و مهارت حرفه‌ای اطلاق می‌شود. جهت انجام این مهم روشهای گوناگونی طراحی و به مرحله اجرا در آمده است. یکی از روش‌های متداول در کشور ما برگزاری برنامه‌های مدون است که در قالب سخنرانی در راستای موضوعات پزشکی اجرا میگردد. از دیگر روشهایی که در چند ساله اخیر بر آن تاکید شده است، استفاده از آموزشهای مکاتبه‌ای در قالب کتب و جزوات آموزشی است که از استقبال ویژه‌ای توسط جامعه پزشکی برخوردار می‌باشد. در این تحقیق مقایسه‌ای بین میزان رضایت شرکت کنندگان در هر دو روش برنامه‌های مدون و مکاتبه‌ای، در دانشگاه علوم پزشکی گلستان انجام پذیرفت. هدف: این تحقیق یک مطالعه مقطعی تحلیلی می‌باشد که با هدف مقایسه ارزشیابی برنامه‌های حضوری (مدون) و غیر حضوری (مکاتبه‌ای) آموزش مداوم از دیدگاه پزشکان عمومی، دندانپزشکان و داروسازان استان گلستان در سال ۸۴ صورت گرفته است. روش مطالعه: این پژوهش از نوع مقطعی تحلیلی بوده و جامعه پژوهش ۴۲۸ نفر از پزشکان عمومی، داروسازان و دندانپزشکان شرکت کننده در برنامه‌های مدون برگزار شده در طول سال ۱۳۸۴ که مشمولین حد اقل در یک

برنامه مکاتبه ای نیز شرکت داشتند. برای گردآوری از دو نوع پرسشنامه جهت سنجش رضایت، موفقیت و تناسب این برنامه ها استفاده شده است. اطلاعات پس از ورود به نرم افزار SPSS13 و استفاده از جداول و نمودارهای لازم و همچنین آزمونهای مجذور کای و رتبه ای علامت دار ویلکاکسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. سطح معنی داری در این تحقیق ۵٪ در نظر گرفته شده است. یافته ها: نتایج بدست آمده نشان داد که میزان موفقیت، تناسب و رضایت از برنامه های مکاتبه ای به مراتب بیشتر از برنامه های مدون بود که از نظر آماری این اختلاف معنی دار است ($P < 0.001$). همچنین این اختلاف به تفکیک جنسیت ورشته تحصیلی نیز معنی دار بود ($P < 0.05$). نتیجه گیری: با استفاده از نتایج به دست آمده به نظر می رسد، استقبال عمومی از برنامه های مکاتبه ای به مراتب بیشتر از برنامه های مدون است، که با تجدید نظر در هر دو برنامه (مکاتبه ای و مدون) و اصلاحات اساسی در آنها می توان میزان برگزاری برنامه های مکاتبه ای را بیشتر از اجرای برنامه های مدون لحاظ نمود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۱۰

عنوان:

بررسی مقایسه ای تاکسونومی آزمون های دستیاران دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۱۳۸۵

ارائه دهنده: دکتر سید اصغر رسولی نژاد

نویسنده (گان):

دکتر سید اصغر رسولی نژاد، زریچهر و کیلی، اسماعیل فخاریان، زیبا مسیسی، رضوان منیری، منصور سیاح، منصوره مؤمن هروی، علیرضا سلیمانی، زهره طبسی، مریم صبوری کاشانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: توجه به تاکسونومی سؤالات امتحانی و ملحوظ کردن نسبت تاکسونومی ها با در نظر گرفتن سهولت و سختی آنها از اهمیت ویژه ای برخوردار بوده و ضرورت بازنگری و اصلاح سؤالات در هر دوره ای اجتناب ناپذیر می باشد. همچنین به لحاظ حساسیت دوره دستیاری و تهیه ابزار ارزیابی صلاحیت های آنان، متناسب با اهداف از پیش تعیین شده برای وظائف کاری آینده، این مطالعه در دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کاشان در سال ۱۳۸۵ انجام گرفت. مواد و روش ها: در یک مطالعه توصیفی ۶۰۰ سؤال آزمون ارتقاء در چهار گروه دستیاری تحت عنوان گروه های A, B, C, D از نظر تاکسونومی های ۱، ۲ و ۳ مورد مطالعه قرار گرفتند. به منظور جمع آوری داده ها در هر جلسه دو ساعته یکی از اعضای گروه های مذکور به اتفاق دو فرد متخصص و مدرس کار گاه های آموزشی تاکسونومی سؤالات با توافق جمعی تعیین و سپس درصد تاکسونومی ها در گروه های مورد مطالعه محاسبه گردید. با استفاده از آزمون X^2 تفاوت در گروه های چهار گانه و معنی داری آن مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. یافته ها: نتایج مطالعه نشان داد که درصد تاکسونومی یک در گروه های A, B, C, D به ترتیب ۴۰/۷٪، ۷۲٪، ۸۱/۳٪ و ۶۹/۳٪، درصد تاکسونومی دو در گروه های A, B, C, D به ترتیب ۳۷/۳٪، ۲۶٪، ۷/۳٪ و ۲۴٪ و درصد تاکسونومی سه در گروه های A, B, C, D به ترتیب ۲۲٪، ۲٪، ۱۱/۳٪ و ۶/۷٪ بود. آزمون مجذور کای اختلاف معنی دار آماری بین گروه های چهارگانه از نظر تاکسونومی نشان داد ($P < 0.05$) بحث و نتیجه گیری: با عنایت به نتایج به دست آمده از این مطالعه و پایین بودن درصد تاکسونومی ۳ و ۲ در سؤالات بعضی از گروه های دستیاری یافته های این مطالعه می تواند مورد استفاده و کاربرد مدیران آموزشی و اساتید دانشگاه قرار گیرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۲۴

عنوان:

بررسی میزان یادگیری مهارتهای عملی دانشجویان مقطع بالینی پزشکی

ارائه‌دهنده: دکتر احمد رضا زمانی

نویسنده(گان):

دکتر احمد رضا زمانی، دکتر سید رضا اسحاقی، دکتر علیرضا کربلایی، دکتر فرشاد جعفری، دکتر امرالله ابراهیمی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: طبق بررسی های انجام شده چنین به نظر می رسد که دوره آموزش بالینی دانشکده پزشکی مهارتهای لازم برای ورود به دوره اینترنتی را فراهم نمی کند. هدف: این مطالعه میزان انجام مهارتهای عملی توسط دانشجویان پزشکی را قبل از ورود به دوره کارورزی در سال ۸۴ اندازه گیری می کند. روش و مواد: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی مقطعی، جامعه هدف دانشجویان ورودی مهر ۱۳۷۸ که در اسفند ۱۳۸۳ امتحان پیش کارورزی را با موفقیت گذرانده اند (تعداد ۱۰۰ نفر) می باشد. روش جمع آوری اطلاعات با استفاده از پرسشنامه هایی روا و پایا که سؤالات آن بر اساس حداقل های یادگیری مصوب وزارت متبوع تنظیم شده و شامل ۱۲ مهارت ضروری و ۲۰ مهارت که بهتر است بدانند، می باشد. یافته ها: در مورد انجام مهارتهای عملی توسط دانشجویان بطور متوسط ۱/۴ مرتبه مهارتهای عملی را مشاهده کرده، ۰/۵ مرتبه روی مولاژ تمرین کرده، ۰/۳ مرتبه در آزمایشگاه عملی و به صورت تمرین، ۰/۳ مرتبه با همکاری پرسنل پزشکی، ۰/۱ مرتبه با نظارت و هدایت رزیدنت، ۰/۰۶ با نظارت و هدایت استاد انجام داده و به مهارت های عملی خود نمره ۹/ (از ۵ نمره) داده اند. بحث و نتیجه گیری: نتایج بدست آمده نشان دهنده نقاط ضعف در زمینه دستیابی به حداقل های آموزشی می باشد. باید شرایطی فراهم شود تا کارآموزان با موارد بیشتری از مهارتهای عملی برخورد داشته و از امکانات مرکز مهارتهای بالینی بیشتر استفاده شود و توجه بیشتری یادگیری مباحث تئوری، عملی و کشیک آموزشی در دوره کارآموزی شود

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۰۸

عنوان:

ارزشیابی دوره چرخشی بیماری های داخلی کارورزان بیمارستان امام خمینی(ره): ارزشیابی پیامد در کنار فرایند

ارائه‌دهنده: دکتر فرهاد شاهی

نویسنده(گان):

دکتر حسین فروتن، دکتر فرهاد شاهی، دکتر عظیم میرزازاده، دکتر فرهاد بهزادی

خلاصه مقاله:

هدف: این مطالعه برای ارزیابی وضعیت آموزشی روتیشن داخلی کارورزان دوره پزشکی عمومی در بیمارستان امام خمینی دانشگاه علوم پزشکی تهران از دیدگاه فراگیرندگان در هر دو بخش فرایند و پیامد و مقایسه نتایج آنها با هم به انجام رسید. روش مطالعه: مطالعه به صورت cross sectional و با استفاده از پرسشنامه ای که به همین منظور طراحی شد به انجام رسید. پرسشنامه از دو قسمت سؤالات با پاسخ چند گزینه ای (به صورت لیکرت ۵ قسمتی) و سه سؤال تشریحی تشکیل می شد. در بخش اول در دو حیطه کلی فرایند (آموزش بستری، آموزش سرپایی، آموزش تدریسی و محیط آموزشی) و پیامد (۸ پیامد اصلی مورد انتظار از یک پزشک عمومی) مجموعاً ۲۸ موضوع مورد پرسش واقع شد. کارورزان در پایان دوره آموزشی، به صورت خود تکمیل شونده و بی نام این پرسشنامه را تکمیل نمودند. یافته ها: در فاصله شهریور ۸۴ تا اردیبهشت ۸۵ مجموعاً ۱۳۵ فرم تکمیل گردید. درصد رضایت مندی از فرایندها برای آموزش بستری، سرپایی، تدریسی و محیط آموزشی به ترتیب ۳۷، ۵۴/۸، ۳۱/۹ و ۳۷/۲ درصد بوده است. در قسمت پیامد، بیشترین رضایت مندی در زمینه کسب توانایی برقراری ارتباط مناسب با بیمار (۶۹/۷٪) و اخذ شرح حال (۶۷/۷٪) و کمترین رضایت مندی در زمینه توانایی تصمیم گیری درمانی مناسب (۳۷٪) و مراقبت از بیماران متناسب با آینده شغلی (۴۰٪) بوده است. شایع ترین مشکلات عبارت بودند از: ۱-انجام کارهای سنگین و غیرمرتبط ۲-عدم وجود آموزش در بخش ها ۳-برخورد نامناسب پرسنل و پرستاران ۴-فوق تخصصی بودن بخش ها و راندها بحث و نتیجه گیری: با وجود نقدهای وارده بر فرایندهای آموزشی، نتایج به دست آمده در بخش پیامد بالاتر از حد انتظار بوده است. با توجه به رویکرد نوین به ارزیابی پیامد، لازم است در جریان ارزشیابی های که به عمل می آید توجه بیشتری به این امر شود.

عنوان:**بررسی رضایتمندی فرایند آموزش و برنامه درس بالینی گروه‌های دانشکده پزشکی مقطع کارآموزی****ارائه‌دهنده: دکتر احمد شواخی****نویسنده(گان):**

دکتر احمد شواخی، دکتر مهرداد صالحی، دکتر محمد گرک یراقی، مهشید مظاهری، دکتر آتوسا اسماعیلی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش و به طور اخص آموزش پزشکی وقتی موثر است که بتواند به اهداف مورد نظر و یا به هدفهای ویژه که از قبل تعیین شده است دست یابد. برای تعیین میزان دستیابی و تحقق اهداف برنامه درسی ارزشیابی نقش مهمی ایفا می‌کند و در این زمینه بازخورد از گیرندگان خدمت امری حیاتی است. هدف: مطالعه حاضر با هدف بررسی و تحلیل نظرات کارآموزان پزشکی در مورد میزان رضایتمندی آنان از آموزش بالینی در سال ۸۵ به تفکیک ۸ گروه انجام گردید. روش و مواد: مطالعه ای توصیفی و مقطعی، روی ۳۶۴ نفر کارآموزان دوره پزشکی عمومی به تفکیک گروه‌های جراحی ۲، اعصاب، گوش و حلق و بینی، رادیولوژی، داخلی، پوست، زنان و عفونی انجام شد. روش جمع آوری اطلاعات پرسشنامه‌هایی روا و پایا حاوی ۱۴ سؤال در مقیاس لیکرت در سه حیطه شناسنامه درس، اهداف درس و جلسات بالینی می‌باشد. یافته‌ها: میزان رضایتمندی در حیطه شناسنامه درس: بالاترین امتیاز گروه عفونی (۸۷٪) و پایین‌ترین امتیاز: گروه رادیولوژی (۳۰/۴٪)، در حیطه اهداف درس بالاترین امتیاز: گروه عفونی (۸۲/۶٪) و پایین‌ترین امتیاز: گروه اروولوژی (۳۵/۷٪) و در حیطه جلسات بالینی بالاترین امتیاز: گروه نورولوژی (۷۳/۶٪) و پایین‌ترین امتیاز: گروه رادیولوژی (۲۷/۶٪) بدست آمد. بحث و نتیجه‌گیری: بهتر بودن آموزش بالینی گروه‌های عفونی و نورولوژی مطرح‌کننده لزوم بررسی نقاط قوت این گروه‌ها و دلایل آن می‌باشد، تا با آگاهی از عواملی که می‌تواند به آموزش بالینی اثربخش منجر شود ضمن برخورد اصولی در جهت رفع کاستی‌ها اقدام نمود.

** ** * * * * * ** ** * * * * *

عنوان:**ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی، ارزیابی وضعیت موجود و استاندارد نمودن روشها****ارائه‌دهنده: دکتر نرگس صالح****نویسنده(گان):**

دکتر زهرا احمدی نژاد، دکتر عظیم میرزازاده، دکتر نرگس صالح،

خلاصه مقاله:

مقدمه: سالهای اخیر محققین متوجه تاثیر قابل توجه کیفیت فعالیتهای آموزشی اعضا هیأت علمی بر تحقق ماموریت سازمانی مراکز آموزشی شده اند و بنابراین در جستجوی راههای بهتر برای ارزشیابی کیفیت فعالیت های آموزشی اعضا هیأت علمی به منظور بهبود عملکرد، ارتقاء علمی و تمدید قرار داد آنها هستند. هدف از انجام این پژوهش، تعیین وضعیت موجود سیستم ارزشیابی فعالیت های آموزشی اعضا هیأت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران بود. روش مطالعه: در این مطالعه به بررسی نقاط قوت و ضعف سیستم ارزشیابی کیفیت آموزش اعضا هیأت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۸۵ پرداختیم. ابتدا با برگزاری جلسات بحث گروهی با تعدادی از اعضای هیأت علمی و مصاحبه با مسئولین نقاط قوت و ضعف از دیدگاه آنها استخراج شد و سپس خلاصه نقاط قوت و ضعف، بصورت پرسشنامه برای ارزشگزاری به افراد شرکت کننده داده شد. اطلاعات بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS version 11 مورد آنالیز قرار گرفت. نقاط قوت یا ضعف با میانگین رتبه ۶ یا کمتر برای تصمیم گیری برای تغییر انتخاب شدند. یافته‌ها: تعداد ۵ جلسه بحث گروهی و دو جلسه مصاحبه با مسئولین سیستم ارزشیابی برگزار شد. میانگین تعداد شرکت کنندگان در جلسات بحث گروهی ۴.۹ بود. (با محدوده ۶ و ۱۲ نفر). تعداد نقاط قوت و ضعف سیستم ارزشیابی موجود به ترتیب عبارت بودند از ۲۱ و ۷۴ مورد. محورهای شایع و مهم سیستم ارزشیابی که افراد شرکت کننده در جلسات بحث گروهی به نقاط قوت و ضعف آن اشاره کرده بودند، روش و ابزار مورد استفاده جهت ارزشیابی، نحوه ارائه بازخورد و اهداف ارزشیابی بود. بحث و نتیجه‌گیری: با وجود اطلاعات محدود اعضا هیأت

در اواخر فصل بهار سالهای ۷۶، ۷۹، ۸۲ و ۸۵ طی یک دوره کوتاه ۱۰ روزه، توسط شخص پژوهشگر در اختیار کلیه دانشجویان گروه هدف قرار گرفت. (Response Rate > 80%)

یافته ها: این مقاله نتایج تحلیل بخشهای محدودی از پرسشنامه را در بر دارد. مجموع نظر پاسخگویان به یک سؤال درجه بندی (Rank List) در مورد مؤثرترین راهکارهای بهبود کیفیت آموزش بالینی پزشکی به ترتیب اولویت عبارت بود از: ۱- تکیه بر آموزش درمانگاهی (۶۰٪)، ۲- اهمیت دادن بیشتر به دانشجو (۵۵٪)، ۳- استفاده مفید و بهینه از وقت (۴۰٪) و ۴- نظم (۳۰٪) نظرات دانشجویان در مورد چند پرسش مرتبط دیگر عبارت بود از: میزان استفاده صحیح و مفید از وقت توسط استادان: ضعیف تا متوسط (۵۵٪)؛ آموزش مسائل کاربردی و درمانگاهی: ضعیف تا متوسط (۴۸/۲٪)؛ شیوه برخورد استاد با دانشجو: نسبتاً مناسب (۶۶٪)؛ اهمیت دادن به کار عملی دانشجویان: نسبتاً نامناسب (۴۹/۱٪)؛ طول مدت انجام راندهای آموزشی با توجه به زمان برگزاری آنها: کم تا متوسط (۵۵/۲٪)

بحث و نتیجه گیری: علی رغم تلاش های زیاد در راه رفع مشکلات آموزش بالینی پزشکی، هنوز چالش های زیادی در پیش رو است. نظرات فراگیران به عنوان یکی از مهمترین بازخوردهای ارزیابی کیفی آموزش، حاکی از اهمیت اندک به کارگیری روشهای مختلف آموزشی یا تجدید نظر در محتوای دروس پزشکی و یا مسائل رفاهی دانشجویان از دید ایشان است و احتمالاً تغییر اندکی در برنامه های اجرایی آموزش بالینی، رضایتمندی بیشتر دانشجویان و ارتقاء کیفی آموزش را به همراه خواهد داشت.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۱۴

عنوان:

تأثیر آموزش مهارتهای بالینی مورد نیاز در گذاشتن چست تیوب و انجام کاتدان بر میزان شایستگی و صلاحیت

ارائه دهنده: دکتر ناصر صفایی

نویسنده (گان):

دکتر ناصر صفایی، دکتر سوسن حسنزاده سلماسی، پریسا گلغمبر، حوریه سربازوطن، آمنه محمدپور

خلاصه مقاله:

مقدمه یادگیری مهارتهای بالینی در بخش آموزش مهارتهای بالینی فرصتی را برای دانشجویان فراهم میکند تا مهارتهای بالینی خود را در یک موقعیت آموزشی شبیه سازی شده که برای یادگیری تعدادی از مهارتهای اساسی طراحی و تجهیز شده است، از طریق تمرین بر روی مانکنها و تجهیزات متصل آنها به عنوان بخشی از یک برنامه سازماندهی شده ارتقاء دهند. هدف اصلی این مطالعه تعیین میزان اثر بخشی آموزش مهارتهای بالینی بر مهارتهای حرفهای و بالینی دانشجویان پزشکی به روش خود سنجی است. روش مطالعه: این مطالعه بصورت توصیفی بر روی ۹۰ نفر از دانشجویان پزشکی تبریز انجام شده است. داده های این مطالعه در مورد مهارتهای مربوط به گذاشتن چست تیوب و انجام کاتدان از طریق پرسشنامه های جداگانه برای هر مهارت جمع آوری گردید. مقیاس لیکرت (خیلی زیاد= ۶، زیاد= ۵، نسبتاً زیاد= ۴، نسبتاً کم= ۳، کم= ۲، خیلی کم= ۱) برای جمع آوری اطلاعات استفاده شد و داده ها با روش آماری توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: تجزیه و تحلیل داده ها حاکی از افزایش قابل توجه میانگین مجموع امتیاز مهارتهای مربوط به گذاشتن چست تیوب از $40/4 \pm 17/39$ به $81/2 \pm 16/71$ و در مورد انجام کاتدان از $39/4 \pm 16/61$ به $83/5 \pm 10/43$ ($P > 0/000$) بود. بحث و نتیجه گیری: بر حسب اطلاعات بدست آمده از این مطالعه، تمرین انجام مهارتها در بخش آموزش مهارتهای بالینی بطور قابل توجهی خود اثر بخشی درک شده دانشجویان پزشکی را در انجام مهارتهای مورد نیاز برای گذاشتن چست تیوب و تعبیه کاتدان افزایش می دهد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۳۲

عنوان:

آسیب شناسی مهارتهای مطالعه دانشجویان راهکاری برای ارتقاء پیشرفت تحصیلی

ارائه‌دهنده: محبوبه طباطبایی چهر

نویسنده(گان):

محبوبه طباطبایی چهر، دکتر حامد مرتضوی

خلاصه مقاله:

مقدمه وهدف: هربرنامه آموزشی، ارزیابی نیازهای مطالعاتی دانشجویان و راههای ایجاد تغییرات آموزشی را می طلبد. آشنا نبودن با روشهای صحیح مطالعه باعث می شود تا بر میزان یادگیری از راه مطالعه آسیب هایی وارد شود. مشارکت فراگیران در تشخیص و شناسایی مشکلات در سر راه پیشرفت تحصیلی آنان اقدام موثری می باشد. بنابراین ضروری است برای کاهش ناکامی ها در پیشرفت تحصیلی فرایند مهارتهای مطالعه فراگیران با مشارکت آنان مورد بررسی و بازبینی قرار بگیرد. لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین نقطه نظرات دانشجویان پرستاری و مامایی و بهداشت در ارتباط با شیوه رایج مهارتهای مطالعه دانشجویان انجام شد. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی از ۱۳۹ دانشجوی دانشکده علوم پزشکی خراسان شمالی نظر سنجی صورت گرفته و نتایج آن مورد بررسی قرار گرفت. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود و بر اساس مطالعات کتابخانه ای در چهار بخش تنظیم شده بود که دربخش اول آن اطلاعات دموگرافیک و تحصیلی؛ دربخش دوم اطلاعات کلی در زمینه میزان ونحوه مطالعه؛ دربخش سوم موارد آسیب رسان در مطالعه ودر بخش چهارم موارد مثبت در مطالعه مورد بررسی قرارگرفت. بعد از گردآوری داده ها از نرم افزارSPSS وبا استفاده ازآمار توصیفی و استنباطی اطلاعات مورد تجزیه وتحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج این مطالعه نشان داد که زمینه مطالعه دانشجویان؛ ۶۲درصد خواندن مطالب درسی، ۱۷درصد منابع مرتبط با مواد درسی، ۱۱درصد در موضوعات سرگرمی و تفریحی و ۱۰درصد در زمینه اطلاعات عمومی بود. در زمینه آسیب شناسی مطالعه دانشجویان؛ ۴۲درصد با صدای بلند خواندن، ۳۳درصد در حال راه رفتن خواندن، ۶۱درصد خواندن با وجود کسلی و خستگی، ۲۸درصد همزمان با خوردن تنقلات، ۴۶درصد در محیطهای شلوغ و پرسروصدا، ۴۶درصد در حال تماشاکردن تلویزیون، ۲۷درصد در حال گوش دادن به موسیقی، ۵۵درصد در حال عصبانیت و افسردگی، ۵۹درصد در حالت خواب آلودگی، ۴۰درصد در حال گرسنگی، ۴۳درصد در محیطهای خیلی گرم و سرد، ۴۰درصد بدون هدف و انگیزه، ۵۵درصد حفظ مطالب بدون فهمیدن، ۳۴درصد خواندن فقط در شب امتحان بود. در زمینه موارد مثبت مطالعه دانشجویان؛ ۶۷درصد یادداشت برداری، ۷۰درصد استراحت در فواصل مطالعه، ۵۴درصد تعیین هدف و انگیزه، ۴۵درصد داشتن کمی اضطراب و ترس قبل از امتحان، ۴۷درصد افزایش فرصت و ساعت مطالعه با افزایش سال تحصیلی، ۴۰درصد خواندن در محیطهای مناسب بود. ۵۴٪ دانشجویان برای درس خواندن برنامه ریزی مشخصی نداشتند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده در زمینه روشهای صحیح مطالعه در بین دانشجویان نارسایی های وجود دارد که سبب صرف انرژی فراوان فراگیر در جهت یادگیری و کاهش پیشرفت تحصیلی آنان می شود. لذا ضروری است برنامه ریزان سیستمهای آموزشی و اساتید ضمن بررسی مهارتهای مطالعه فراگیران خود موارد آسیب رسان را شناسایی و با رفع موانع و تقویت نکات مثبت گام موثری را درپیشرفت تحصیلی آنان بردارند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۸۳

عنوان:

بررسی کیفیت آزمونهای چند گزینه ای کارآموزی بالینی دانشکده پزشکی اصفهان در نیمسال دوم تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴

ارائه‌دهنده: دکتر نفیسه طغیانی فر

نویسنده(گان):

دکتر محمد گرک یراقي، دکتر نفیسه طغیانی فر، دکتر آتوسا اسماعیلی، مریم آویژگان، مهشید مظاهری،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آزمون استاندارد در ارتقاء برنامه آموزشی و بهبود فراگیری دانشجو نقش کلیدی دارد. ارزشیابی آزمونها با مشخص نمودن نقاط قوت و ضعف آزمونهای برگزار شده، می تواند علاوه بر بهبود کیفیت آزمونها، به بهبود فراگیری دانشجویان وحتى ارتقاء برنامه آموزشی منجر شود. هدف: هدف

از مطالعه حاضر بررسی شاخصهای کیفیت آموزش بالینی است. روش مطالعه: این مطالعه از نوع توصیفی - تحلیلی و مقطعی بوده، به بررسی شاخصهای پایایی و ضرایب دشواری و تمیز ۱۰ موضوع درسی که طی نیمسال دوم تحصیلی ۸۵-۸۴ در دانشکده پزشکی اصفهان برگزار شده می پردازد. شاخصهای مذکور با استفاده از فرمولهای مربوطه مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: اکثر آزمونهای برگزار شده حداقل مطلوب ضریب پایایی را کسب نموده اند. بر مبنای ضریب دشواری، اکثر آزمونها پایینتر از حد مطلوب قرار دارد. بحث و نتیجه گیری: با در نظر گرفتن ضرایب پایایی، اکثر آزمونهای برگزار شده تا حدی توانسته اند به عنوان ابزار اندازه گیری اهداف آموزشی عمل نمایند، گرچه توانایی آنها در افتراق فراگیران قویتر و ضعیفتر از همدیگر، چندان مطلوب نیست، خصوصا که دشواری اکثر آزمونها در محدوده آسان قرار دارد. این نتایج لزوم توجه بیشتر به مقوله برگزاری آزمونهای استاندارد و برنامه ریزی و انجام مداخلات در این زمینه را ضروری می سازد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۹۸

عنوان:

تفکر انتقادی دانشجویان ترم اول و آخر مقطع کارشناسی پیوسته پرستاری

ارائه دهنده: فریبا عسگری

نویسنده (گان):

فریبا عسگری، هاجر محجوب مودب، مینو نعمتی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در سال های اخیر تفکر انتقادی از جنبه های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است و به عنوان یک موضوع بحث انگیز مطرح است. تفکر انتقادی به تفکر مستدل و تیز بینانه در باره آنچه باور داریم و انجام می دهیم، گفته می شود. تفکر انتقادی بالاترین سطح تفکر بوده و در طبقه بندی هدف های آموزشی به طبقه ارزشیابی مربوط می گردد. تفکر انتقادی در حرفه پرستاری مکمل آن محسوب می شود، چرا که این نوع تفکر به عنوان جنبه مهمی از عملکرد حرفه ای بویژه در بالین امری حیاتی به شمار می آید. پرستار باید در مواقع بروز فوریتها با دانش و مهارت کافی قادر به تصمیم گیری باشد، یک پرستار با تقویت تفکر انتقادی در فرایند مراقبت بهترین خدمات را ارائه خواهد داد. مواد و روش ها: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی، مقایسه ای است که به صورت مقطعی و با هدف مقایسه تفکر انتقادی دانشجویان ترم اول و آخر کارشناسی پیوسته پرستاری ۲ واحد دانشگاه آزاد اسلامی منتخب گیلان و مازندران انجام شد. در این پژوهش با توجه به معیارهای مورد نظر ۱۳۰ نفر از دانشجویان ترم اول و آخر کارشناسی به روش نمونه گیری سرشماری انجام شد. به منظور اندازه گیری میزان تفکر انتقادی آنان از آزمون تفکر انتقادی کالیفرنیا CCTDI استفاده شد. این پرسشنامه یکی از ابزارهای سنجش مهارت تفکر انتقادی است که توانایی تحلیل، استنباط، استدلال استنتاجی، استدلال استقرایی و ارزشیابی را می سنجد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون t و... با استفاده از بسته آماری SPSS استفاده شد. یافته ها: نمرات کل تفکر انتقادی دانشجویان ترم اول و آخر و واحد دانشگاه ارتباط معنی داری نداشت. در مقایسه مهارت های تفکر انتقادی نیز تفاوت زیادی دیده نشده و فقط توانایی ارزشیابی ترم آخر ($P = 0.06$) دانشگاه الف نسبت به دانشجویان ترم آخر دانشگاه ب ($P = 0.03$) افزایش نشان داد. بین ویژگی های دموگرافیک و میزان تفکر انتقادی ارتباط معنی داری مشاهده نگردید. بحث و نتیجه گیری: براساس این یافته ها می توان گفت اگر چه تفکر انتقادی بسیار مهم است اما در طول آموزش دوران تحصیل به آن توجهی نشده است. روش های آموزش فعلی پرستاری قادر به افزایش سطح تفکر انتقادی دانشجویان نیست، لذا با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش، ضرورت دارد توجه اساتید و مسئولین برنامه ریزی را به سوی اهمیت ارزشیابی تفکر انتقادی در دانشجویان که لازمه آن به کارگیری روش های نوین آموزش و یادگیری فعال است جلب نماییم.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

مهمترین موانع در اجرای IPE عدم شناخت دانشجویان و مسئولین از روش اجرای آموزش بین حرفه ای، مشکلات برنامه ریزی و تقویم آموزشی و برنامه های آموزشی rigid ذکر شده بود. مناسب ترین دروس برای آموزش مشترک از نظر دانشجویان اپیدمیولوژی، آمار پزشکی، نقد مقالات، برقراری ارتباط و دروس عمومی بودند. بحث و نتیجه گیری: دانشجویان مقطع بالینی پزشکی نگرش مثبتی نسبت به یادگیری بین حرفه ای دارند ولی به دلیل عدم آشنایی با وظایف حرفه ای خود و سایر رشته های علوم پزشکی نیازمند آموزش در خصوص وظایف حرفه ای و اهمیت و تاثیر آموزش های بین رشته ای می باشند تا آمادگی لازم را جهت اجرای چنین آموزش هایی در دانشگاه های علوم پزشکی پیدا کنند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۷۵۵

گزارش مقدماتی طرح پایلوت استفاده از روش های نوین ارزشیابی در ارزیابی عملکرد دستیاران در دانشگاه های علوم پزشکی کشور

ارائه دهنده: دکتر بهرام عین اللهی

نویسنده (گان):

دکتر بهرام عین اللهی، دکتر الهه ملکان راد، دکتر نادر ممتازمنش، دکتر حسین غفاری

خلاصه مقاله:

مقدمه در سال های اخیر آموزش پزشکی تخصصی در دنیا به سوی آموزش مبتنی بر توانمندی تغییرسوداده است. بنابراین ارزیابی ها از صورت سنتی خود که به صورت آزمون های کتبی و شفاهی بوده به سوی ارزیابی عملکرد در محیط کار تغییرسوداده است. هدف از این مطالعه، معرفی استفاده از روش های نوین ارزیابی به صورت پایلوت در بخش های تخصصی در دانشگاه های علوم پزشکی کشور می باشد. روش مطالعه: مرور مقالات انجام گردید و روش های مختلف ارزیابی عملکرد دستیاران از نظر موارد استفاده، روایی و پایایی، تعمیم پذیری و قابلیت اجرا، طی جلسات متعدد بحث متمرکز گروهی خبرگان مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت آزمون های زیر با توجه به امکانات اجرایی برای استفاده در طرح پایلوت، انتخاب گردید: ابزار ارزیابی ۳۶۰ درجه، Case-based، Direct Observation of Procedural Skills، Mini-clinical Evaluation Exercise، Objective Structured Clinical Examination، discussion، کارنامه و پورت فولیو. این ابزارها دارای چهار خصوصیت زیر هستند: روایی، پایایی، عملی بودن (شامل هزینه های مالی) و اثر بر روی یادگیری دانشجویان. بسته های آموزشی در این زمینه با دفترچه های راهنما برای دستیاران و اعضای هیأت علمی تهیه گردید. یافته ها: این طرح مورد استقبال اکثر دانشگاه های علوم پزشکی کشور قرار گرفت و در بیش از ده بخش تخصصی در کشور به صورت پایلوت اجرا خواهد شد. بحث و نتیجه گیری: در زمان کنونی ارزیابی در آموزش پزشکی تخصصی از "ارزیابی آنچه آسان است" به سوی "ارزیابی آنچه که باید مورد ارزیابی قرار گیرد"، تغییر سو داده است. در آموزش پزشکی تخصصی نیز، ارزیابی به سوی ارزیابی عملکرد در محیط کار تغییر جهت داده است. این طرح کامی در راستای ارتقاء ارزیابی در آموزش پزشکی تخصصی می باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۶۰۵

نتایج بررسی گزارشات ارزشیابی درونی گروه های آموزشی دانشگاه های علوم پزشکی

ارائه دهنده: دکتر بهرام عین اللهی

نویسنده (گان):

دکتر بهرام عین اللهی، دکتر سید رضا نجفی زاده، دکتر الهام قدر دوست نخچی، دکتر امیر مازیار نیایی، دکتر منیر سادات میرایی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به ضرورت تضمین کیفیت آموزش پزشکی و با هدف ارتقاء کیفیت بدنبال سیاست افزایش پذیرش دانشجویان پزشکی و تغییر در نیازهای بهداشتی جامعه، ارزشیابی درونی برنامه های آموزشی به عنوان یک راهکار اصولی با توجه به تجربیات موجود بین المللی در دستور کار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی قرار گرفت. روش اجرای طرح: با تشکیل کمیته ویژه در حوزه ستادی هدایت گروه های مختلف آموزشی به اجرای

use. Special attention must be paid to academic staff has official post with high authority; in addition to female, lower educated and older academic staff.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۸۶

عنوان:

بررسی وضعیت آموزش در مانگاهی از دیدگاه دانشجویان پزشکی

ارائه‌دهنده: دکتر محمد مهدی فضلیان

نویسنده(گان):

دکتر محمد مهدی فضلیان، دکتر نوشین بزازی، دکتر بهزاد هوشمند، مهندس غلامحسین فلاحی نیا، سیما ترابیان،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در راستای گسترش تمایل پزشکان به درمان بیماران به صورت سرپائی، کاهش موارد بستری بیماران و اهمیت آموزش مبتنی بر جامعه، آموزش درمانگاهی در کانون توجه اکثر دانشکده‌های پزشکی قرار گرفته است. با توجه به اینکه در خصوص آموزش درمانگاهی بررسی‌های معدودی در دانشگاه‌های کشور صورت گرفته است، این تحقیق در پی آن است تا با بررسی وضعیت آموزش درمانگاهی از دیدگاه دانشجویان پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی همدان وضعیت موجود را ارزیابی نموده و بر اساس آن زمینه را برای ایجاد تغییرات سودمند و موثر هموار سازد. مواد و روش‌ها: در یک مطالعه توصیفی - مقطعی بر روی دانشجویان پزشکی در مقطع آخر کارآموزی و کارورزی دانشگاه علوم پزشکی همدان در طی سال ۱۳۸۵ تمامی دانشجویانی که مشغول گذراندن دوران آموزشی خود هستند، وارد مطالعه شدند. دیدگاه دانشجویان در خصوص آموزش درمانگاهی به کمک پرسشنامه‌ای که علاوه بر اطلاعات دموگرافیک، دارای ۱۶ سؤال در خصوص جو و فرهنگ حاکم بر آموزش درمانگاهی (Educational culture)، شرایط فیزیکی و محیطی درمانگاه (Physical aspects)، ویژگی‌های (Characteristics) بیماران، اساتید و دانشجویان و منابع آموزش درمانگاهی (Resource) و نحو ارزیابی نهایی دانشجویان است، مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌ها: از ۷۰ دانشجوی تکمیل‌کننده پرسشنامه غالباً جو و فرهنگ حاکم بر آموزش درمانگاهی را ضعیف، شرایط فیزیکی و محیطی درمانگاه غیر مطلوب، انگیزه اساتید و دانشجویان را متوسط ارزیابی نمودند. همچنین محدودیت منابع آموزش درمانگاهی و ضعف در نحو ارزیابی نهایی دانشجویان نیز از سایر شکایات افراد مورد بررسی بود. در مجموع دانشجویان آموزش درمانگاهی را با توجه به شاخصه‌های فوق نامطلوب ارزیابی نموده بودند. نتیجه‌گیری نهایی: آموزش درمانگاهی از دیدگاه دانشجویان پزشکی دارای اهمیت بالایی است اما از وضعیت مطلوبی برخوردار نیست. لذا تلاش برای ارتقاء این روش آموزشی در پزشکی باید مورد نظر مسئولین امر قرار گیرد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۰۰

عنوان:

بررسی نظرات اعضاء هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز نسبت به سیستم ارزشیابی جاری اساتید توسط دانشجویان

ارائه‌دهنده: دکتر محمد حسین فلاح زاده

نویسنده(گان):

دکتر محمد حسین فلاح زاده، قاسم یوسفی، مریم غلامی

خلاصه مقاله:

مقدمه یکی از مهمترین اهداف ارزشیابی اساتید کمک به ایشان در جهت اصلاح و بهبود روشها، فعالیتهای آموزشی، تعیین موقعیت آنها در رسیدن به اهداف آموزشی و همچنین کمک به مدیران و مسئولان سازمانهای آموزشی در جهت تصمیم‌گیری منطقی درباره استخدام، ترفیع و ارتقاء آنهاست. هدف از این مطالعه بررسی نظرات اعضاء هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز نسبت به سیستم ارزشیابی جاری اساتید است. روش مطالعه: مطالعه حاضر مقطعی-توصیفی براساس پرسشنامه-ای روا و پایا و نمونه-ای به حجم ۱۵۰ نفر از اعضاء محترم هیأت علمی-برطبق نمونه-گیری تصادفی سیستماتیک، شامل: "۴/۱۱٪ استاد، ۲۳/۱٪ دانشیار، ۴۷/۶٪ استادیار و ۲۵/۲٪ مربی" می‌باشند. اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و تست کای دو مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. یافته‌ها: در این مطالعه ۵۵/۸٪ حجم نمونه را از اساتید گروه بالینی

و ۴۴/۲٪ حجم نمونه را اساتید گروه علوم پایه تشکیل می‌دادند. مناسبترین مرجع جهت ارزشیابی استاد از نظر اساتید علوم بالینی، گروه و بخش مربوطه (۵۲/۶٪) و از نظر اساتید علوم پایه، مرکز مطالعات توسعه آموزشی پزشکی (۴۳٪) بود. بیشترین رضایت اساتید از روش ارزشیابی با استفاده از روش خودسنجی (۸۱/۷٪) بود. اساتید پرسشنامه بکار گرفته شده را ۴۱/۳٪، ۳۰/۷٪ و ۳۵/۴٪ به ترتیب از جهت محتوای پرسشنامه، سنجش فعالیت آموزشی اساتید و سنجش مهارت تدریس مناسب دانستند. بحث و نتیجه‌گیری: بازبینی در قسمت مهارتهایی نظیر نحوه تدریس استاد، فعالیت آموزشی وی، استفاده از روشهای متعدد ارزیابی در فرایند ارزشیابی استاد و اطلاع دقیق اساتید از نتایج ارزشیابی بصورت محرمانه می‌تواند نقش مؤثری در بهبود کیفیت آموزشی آنان داشته باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۲۳

عنوان:

ارزیابی درونی دستیاران بخش اطفال مرکز آموزشی و درمانی ولیعصر از دیدگاه اعضاء هیأت علمی در سال ۸۵-۸۴

ارائه‌دهنده: دکتر بهناز فلک الافلاکی

نویسنده(گان):

دکتر بهناز فلک الافلاکی، دکتر زهره ترابی، دکتر فرزانه معزی، دکتر عباسعلی نوریان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارتقاء کیفیت آموزش بالینی، مستلزم بررسی مستمر وضعیت موجود و شناخت نقاط قوت و ضعف می‌باشد. ارزیابی یکی از بنیادی‌ترین وظایف هر مؤسسه آموزشی می‌باشد. ارزیابی فرآیندی نظام دار برای جمع‌آوری، تحلیل و تفسیر اطلاعات و به منظور بررسی میزان حصول اهداف می‌باشد. این مطالعه با هدف ارزیابی درونی دستیاران بخش اطفال مرکز آموزشی درمانی ولیعصر زنجان از دیدگاه اعضاء هیأت علمی و با همکاری مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی صورت گرفت. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی - تحلیلی در سال ۸۴-۸۵ با نظر سنجی از اعضاء هیأت علمی اطفال انجام شد. ۷ حوزه: برنامه آموزشی، منابع آموزشی، سنجش و ارزشیابی، مدیریت، دستیاران، پژوهش و هیأت علمی ارزیابی شدند. پرسشنامه‌ای برای هر حوزه تدوین و در مجموع ۲۲۳ ملاک مورد ارزیابی قرار گرفت. اطلاعات بر اساس مقیاس رتبه بندی لیکرت گردآوری شدند و با استفاده از SPSS نتایج بصورت میانگین و انحراف معیار مورد تجزیه قرار گرفتند. وضعیت هر حوزه بصورت ضعیف (۱-۲/۹۹)، متوسط (۳-۴/۹۹)، مطلوب (۵-۶) رتبه بندی گردید. یافته‌ها: در ارزیابی کلی از ۷ حوزه (۲۲۳ ملاک) وضعیت متوسط حاصل شد. حوزه‌های برنامه آموزشی (۲۷ سؤال)، دستیاران (۲۵ سؤال)، سنجش و ارزشیابی (۴۱ سؤال) رتبه متوسط و حوزه‌های منابع آموزشی (۵۱ سؤال)، پژوهش (۴۹ سؤال)، هیأت علمی (۳۰ سؤال) رتبه ضعیف و حوزه مدیریت رتبه مطلوب را کسب کردند. بحث و نتیجه‌گیری: ارزیابی درونی زمینه‌ای مساعد جهت قضاوت در باره کیفیت آموزش، میزان دستیابی به اهداف و تعیین نقاط ضعف و قوت آموزش را فراهم می‌آورد. نتایج این مطالعه نقاط ضعف و قوت آموزش دستیاران را با جزئیات و بوضوح در جنبه‌های مختلف مشخص نمود. توصیه می‌شود ارزیابی درونی در تمام دانشگاهها، گروههای آموزشی و تمام سطوح فراگیران سالانه انجام گیرد. نتایج توسط وزارتخانه ارزیابی و پس‌خوراند آن به دانشگاهها ارسال گردد. کلید واژگان: ارزیابی درونی - دستیاران - هیأت علمی.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۸۲

عنوان:

بررسی نحوه اجرای طرح ارزشیابی درونی گروه های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

ارائه‌دهنده: زهرا قاسمی

نویسنده(گان):

زهرا قاسمی، مهدی ابتهاج، دکتر مرتضی حبیبی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: فرایند اعتباربخشی نظام آموزشی دانشگاه ها نخست از طریق طرح ارزشیابی درونی و به منظور آگاهی از مناسب بودن اهداف، خط مشی ها و عملکرد های اجرایی انجام میگیرد. هدف: بررسی نحوه اجرای طرح ارزشیابی درونی در گروه های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی قزوین میباشد. روش ها: این مطالعه توصیفی - مقطعی بوده، پرسشنامه ای شامل ۴۴ سؤال که نحوه اجرای طرح ارزشیابی درونی را در گروه های آموزشی این دانشگاه می سنجد طراحی گردید. جامعه آماری تحقیق به روش تصادفی بیست نفر اعضای هیئت علمی دو گروه آموزشی این دانشگاه می باشند. یافته ها: میزان آگاهی و نگرش آزمودنیها از اجرای طرح مطلوب بود. نحوه هدایت طرح نسبتاً مطلوب بود. وضعیت آموزش و وجود کارشناس آموزش دیده در گروه نامطلوب بود. میزان مشارکت هیئت علمی در اجرای طرح بسیار نامطلوب بود. میزان ارتباط گروه ها با مرکز توسعه نامطلوب بود. ارتباط گروه ها با دانش آموختگان (برایند آموزش) بسیار نامطلوب بود. نتیجه گیری: - لزوم مشارکت همه اعضای هیئت علمی و گروه های ذینفع در اجرای طرح، آموزش موثر اعضای هیئت علمی و کارشناسان گروه های آموزشی، وجود ارتباط مستمر با واحد EDC و ارتباط گروه ها با دانش آموختگانشان از ضروریات اجرای طرح ارزشیابی درونی است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۲۴

عنوان:

مطالعه کیفی بررسی مشکلات اعضای هیأت علمی در زمینه عملکرد پژوهشی از دیدگاه آنان در دانشگاه علوم پزشکی

ارائه‌دهنده: دکتر بهزاد قاسمی

نویسنده(گان):

محمدباقر خادم‌عرفان، دکتر آرش پولادی، عذرا الله ویسی، دکتر بهزاد قاسمی، احمد وهابی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارتقاء اعضای هیئت علمی به مرتبه‌های بالاتر موضوعی است که هر دانشگاه در برنامه‌های توسعه‌ای خود دارد و از آنجا که عملکرد پژوهشی امتیازاتی عمده را شامل میشود، لذا مطالعه حاضر توسط مدیران به منظور شناسایی مشکلات اساتید در این مسیر به هدف برنامه‌ریزی جهت مرتفع ساختن آنها سفارش شده است. روش مطالعه: این مطالعه کیفی به روش بحث متمرکز گروهی در میان ۹ گروه از اعضای هیئت علمی دانشکده‌های مختلف انجام شده که در آن افراد برحسب رشته تحصیلی، رتبه علمی و عملکرد پژوهشی در گروه‌های همگن ۶ تا ۱۰ نفره گروه‌بندی و دعوت شده‌اند. یافته‌ها: اهم موارد ذکر شده در حیطه‌های شش گانه مورد بررسی به رأی اکثریت به قرار ذیل بودند: (در محور آئین‌نامه ارتقاء) عدم آشنایی کافی و عدم امکان دریافت خدمات مشاوره‌ای در خصوص آئین‌نامه و نیز منصفانه نبودن وجود یک آئین‌نامه یکسان برای تمام دانشگاه‌های غیرهمسان (محور بستر اجرای پژوهش) عدم وجود تجهیزات مورد نیاز و پشتیبانی مالی مناسب، نبودن مراکز تحقیقاتی و Data Base های گسترده، عدم ارائه مشاوره‌های فنی و آماری و نداشتن کارت اعتباری (محور شوراها و پژوهشی) عدم توجه به نقش گروه‌ها، عدم دآوری مناسب طرحها، توجه نداشتن به بودجه‌بندی برنامه‌ای، کاربردی نبودن پژوهشها و اشکالات متدولوژیک آنها، عدم تسلط به مقاله‌نویسی و زبان انگلیسی (محور همکاریها) ضعف همکاریهای بین بخشی و مشخص نبودن تعریف همکاریها و حقوق ذی‌نفعان (محور پژوهشگری) عدم مطالعه منابع، لزوم ایده‌پردازی و نیاز به الگوسازی. بحث و نتیجه‌گیری: در این مطالعه که لیست بلندی از مشکلات مرتبط به همراه پیشنهاداتی کاربردی ارائه شده‌اند، غالباً به مواردی اشاره شده که با برنامه‌ریزی و استراتژی مناسب برخورد با آنها می‌توان، بخش عمده‌ای از مسیر ارتقاء علمی اساتید دانشگاه را هموار ساخت.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۸۴۲

بررسی مقایسه ای ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران از دیدگاه دانش**ارائه‌دهنده: بهناز قره گزلو****نویسنده(گان):**

بهناز قره گزلو، دکتر محمد جواد غروی، دکتر ملیحه نوبخت، شهنام صدیق معروفی، مهشید بهنام، ژاله مل‌کی‌ان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از رایج ترین روشهای ارزشیابی اعضای هیأت علمی به منظور سنجش تواناییها و کیفیت تدریس آنان سنجش و نظر سنجی توسط دانشجو می باشد که به طور معمول در اواخر هر نیمسال تحصیلی انجام می شود. بنظر می رسد مقایسه نتایج این ارزشیابی در چند سال متوالی می تواند از یک طرف در ارتقاء سطح کیفیت آموزش و تعیین نقاط ضعف و قوت اساتید مفید باشد و از طرف دیگر تأثیر تغییرات سالیانه ی دانشجویان بر نتایج ارزشیابی را نمایان سازد. هدف از این پژوهش مقایسه نتایج ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشکده پیراپزشکی از دیدگاه دانشجویان در سه سال تحصیلی ۸۳-۸۲ و ۸۴-۸۳ و ۸۴-۸۵ می باشد. روش مطالعه: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی- مقطعی گذشته نگر و جامعه مورد پژوهش را کلیه اساتید (۲۱ نفر) که در هر سه سال تحصیلی دارای واحد درسی بوده اند تشکیل می دادند. ابزار گردآوری داده ها شامل فرم نظر سنجی استاد توسط دانشجو و همچنین فرم جمع آوری اطلاعات فردی بوده است. به منظور آنالیز آماری و بررسی نتایج از آمار توصیفی و آزمون آماری توسط نرم افزار SPSS استفاده گردید. یافته ها: نتایج این بررسی مقایسه ای نشان داد که میانگین نمرات ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان در سه سال متوالی تحصیلی (به ترتیب: ۰.۱۱، ۰.۹۷ و ۰.۱۰) بوده است. بحث و نتیجه گیری: در بررسی مقایسه ای نمرات ارزشیابی اساتید هیأت علمی در سه سال متوالی، در سال اول کاهش و مجدداً افزایش نشان میدهد که لازم است ضمن بررسی عوامل موثر بر کیفیت آموزشی اساتید، کارایی برگه های ارزشیابی نیز مد نظر قرار گیرد. همچنین در این پژوهش عواملی مانند سن، جنس، مدرک تحصیلی، مرتبه علمی و سابقه ی تدریس اساتید ارتباط این عوامل با نتایج پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است. کلمات کلیدی ارزشیابی، دانشجو، عضو هیأت علمی، سال تحصیلی

* * * * *

عنوان:

کد مقاله: ۷۲۵

بررسی میزان اهمیت گزینه های ارزشیابی اساتید از دیدگاه اساتید دانشگاه علوم پزشکی کردستان**ارائه‌دهنده: دکتر هومن قصری****نویسنده(گان):**

دکتر هومن قصری، دکتر راز خطیبی، احمد وهابی، خسرو رحمانی، کاوه احمدی، مسعود پاکروان، زهرا ویسی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی اساتید یکی از مقولات مهمی است که در دانشگاهها به آن پرداخته می شود. و به همین دلیل دارای اهمیت بسیار زیادی می باشد و تعیین میزان اهمیت گزینه های موجود در فرم ارزشیابی می تواند مورد استفاده معاونت های آموزشی در دانشگاهها جهت طراحی فرم جدید مورد استفاده واقع گردد. هدف: هدف از انجام این مطالعه تعیین میزان اهمیت گزینه های موجود در فرم ارزشیابی اساتید از دیدگاه اساتید می باشد. روش مطالعه: برای انجام این پژوهش فرم های ارزیابی دانشگاه به صورتی تغییر داده شد که اساتید بتوانند میزان اهمیت هر کدام از گزینه ها را تعیین نمایند. روائی پرسشنامه با مشاوره با افراد صاحب نظر در امر ارزشیابی و پایایی آن با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ تعیین گردید. یافته ها: دارا بودن راستگی ظاهر مناسب، اختصاص وقت کافی به دانشجویان در خارج از کلاس، جمع بندی مطالب ارائه شده در پایان کلاس و بیان نحوه امتحان و ارزشیابی دانشجویان از نظر اساتید دارای اهمیت زیادی بود. دارا بودن اخلاق و برخورد مناسب، شرکت دادن دانشجویان در بحث و گفتگو و بیان اهمیت موضوعات تدریس شده و همچنین معرفی منابع از نظر اساتید دارای اهمیت متوسط و رعایت توالی مطالب در تدریس دارای اهمیت کمی بود. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های به دست آمده از این مطالعه باید به هر کدام از گزینه های موجود در فرم ارزشیابی وزن داده شود و بر این اساس نمره اساتید در ارزشیابی مشخص گردد.

کد مقاله: ۸۵۵

عنوان:

بررسی نحوه ارزشیابی اساتید از دیدگاه مدیریت کیفیت

ارائه‌دهنده: دکتر بهزاد کریمی متین

نویسنده(گان):

دکتر بهزاد کریمی متین، مهتاب رستمی، دکتر ابراهیم کریمی،

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: یکی از پایه های سیستم آموزش ارزشیابی است که به عنوان زیر سیستم اصلی در تقابل با سایر سیستم های بخش آموزش نقش تعیین کننده در ارتقاء کیفیت آموزش دارد و ذینفعان اصلی در این سیستم دانشجویان هستند که از دیدگاه دانشجو محوری شاید مهمترین نقش را در ارزشیابی اساتید می توانند ایفا کنند، یکی از اصول مدیریت کیفیت نیز تمرکز بر مشتری است که اساس توسعه را در هر سیستم با پاسخگوئی به انتظارات مشتریان توجیه می کند سیستم آموزش دانشگاهی نیز می بایست بیش از هر چیز به این نکته توجه نماید. لذا این پژوهش با هدف ارزشیابی اساتید از دیدگاه دانشجویان انجام گردید. مواد و روشها: این مطالعه به صورت توصیفی - تحلیلی Cross Sectional صورت گرفت. در این پژوهش ۴۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در رشته های پزشکی، داروسازی، پیراپزشکی، پرستاری، مامائی و بهداشت مورد مطالعه قرار گرفتند. حجم نمونه به روش آماری تعیین و از روش طبقه بندی و تصادفی سیستماتیک نمونه ها انتخاب شدند. با استفاده از پرسشنامه ای شامل سوالات دموگرافیک و ۱۴ سؤال در خصوص نحوه ارزشیابی اساتید چگونگی روند جاری ارزشیابی و اهمیت معیارهای لازم جهت ارزشیابی اساتید مورد سؤال قرار گرفت. در طراحی سوالات از روش لیکرت استفاده شد و پس از جمع آوری اطلاعات و ورود داده ها به کامپیوتر با استفاده از آمار توصیفی نتایج در قالب جداول و نمودار ارائه گردید، همچنین رابطه بین متغیرهای دموگرافیک، معدل دانشجویان در ترمهای قبلی با نمرات وضعیت نگرش آنان مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: یافته ها نشان دادند که در بخش توانائی های استاد در جلب مشارکت دانشجویان بیش از ۷۸ درصد توانائی های استاد در ایجاد انگیزه مطالعه و تحقیق و کمترین امتیاز را حدود ۴۶ درصد به توجه استاد به حضور و غیاب دانشجویان تصریح کردند و همچنین در بخش توانائی های تدریس بالاترین امتیاز مربوط به تفهیم مطالب درسی بوده که ۸۳ درصد و پائین ترین امتیاز مربوط به توانائی استفاده از تکنولوژی مناسب آموزشی بوده است که ۵۱ درصد را به خود اختصاص میداد. در خصوص ویژگیهای فردی استاد توانائی ارتباط با دانشجو و درک نیازهای آنان بالاترین امتیاز را با ۹۲ درصد پاسخهای مثبت به خود اختصاص داده در حالیکه ویژگیهای ظاهری فقط ۲۲ درصد را در بر می گرفت. در خصوص ارت

** ** * * * * * ** ** * * * * *

کد مقاله: ۸۹۱

عنوان:

میزان توافق بین نظرات دانشجویان و مربیان گروه مامایی در مورد آموزش موفقیت آمیز مهارتهای بالینی در دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

۸۲-۸۴

ارائه‌دهنده: ژاله کوه بومی

نویسنده(گان):

ژاله کوه بومی، دکتر منصور رضائی، فریما محمدی

خلاصه مقاله:

سابقه وهدف: آموزش مهارتهای بالینی ماماها از اهمیت زیادی برخوردار است. این مطالعه به منظور تعیین میزان توافق بین نظرات دانشجویان و مربیان مامائی راجع به آموزش موفقیت آمیز مهارتهای بالینی صورت گرفت. روش مطالعه: این مطالعه از نوع توصیفی - مقطعی است. ۲۷ دانشجوی مامائی دوره کارشناسی پس از اتمام کلیه امتحانات تئوری و بالینی (فارغ التحصیل سالهای ۸۴-۱۳۸۲) و ۹ مربی مامائی دانشکده پرستاری مامائی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در این پژوهش شرکت داشتند. برای بررسی ۲۵۴ متغیر مربوط به یازده بخش آموزش مهارتهای بالینی از یک چک لیست پنج گزینه‌ای با مقیاس لیکرت استفاده گردید. این بخشها شامل بخشهای بهداشت مادر و کودک، تنظیم خانواده، نوزادان، زنان، اصول و فنون پرستاری، اتاق عمل، معاینه مامایی، لیبر، زایمان، پس از زایمان و بالاخره آموزش جامعه نگر بود. جهت ارزیابی هر یک بخشهای فوق تعداد ۳۷-۹ متغیر به کار

بود. اما در رسیدن به اهداف دیگر این روش که افزایش رغبت و علاقه دانشجو به آموزش، بهبود توانایی روابط انسانی و مشارکت دانشجویان و تعامل گروهی است. موفقیت بدست نیاورده که این مسئله می تواند ناشی از عدم اجرای روش آموزشی بر پایه مسئله در سایر دروس، عدم تجربه کافی استاد، کمبود فضا و امکانات و کمبود وقت آموزش باشد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۳۵

عنوان:

بررسی خصوصیات پایان نامه های دانشکده پزشکی شاهد

ارائه دهنده: دکتر سید اشرف الدین گوشه گیر

نویسنده (گان):

دکتر سید اشرف الدین گوشه گیر، فرهاد جعفری، ناهید خلدی،

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: اجرای پایان نامه در رشته پزشکی به عنوان ۶ واحد آموزشی تلقی شده، اگر چه فعالیتی پژوهشی نیز محسوب می شود که متغیرهای متعددی بر انتخاب موضوع و گروه علمی مربوطه و روش اجرای کار تأثیر گذاشته، این مطالعه با هدف بررسی پایان نامه های اخذ و دفاع شده در دانشکده پزشکی شاهد طراحی و اجرا شده است. مواد و روشها: این مطالعه با جنبه های توصیفی و تحلیلی در دانشگاه شاهد به اجرا در آمده، کیفیت هر یک از پایان نامه های مورد بررسی در دانشکده پزشکی توسط ۳ داور مورد بررسی و قضاوت قرار گرفته است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS و آزمونهای تی و آنالیز واریانس استفاده شد. یافته ها: ۷۵/۵ درصد پایان نامه ها توسط اساتید گروه های بالینی و مابقی توسط اساتید گروه های پایه راهنمای شده بودند. پایان نامه های مورد بررسی به ترتیب با اساتید گروه های داخلی (۲۶/۶٪)، زنان (۱۸/۱٪) و جراحی (۱۴/۹٪) اخذ شده بودند. تنها ۱۱/۷ درصد پایان نامه ها استاد مشاور آماری نداشته، و جز ۱۹/۱ درصد موارد که در دوره کارآموزی اخذ شده بودند مابقی در دوره کارورزی و اینترنی انتخاب شده بودند. بطور متوسط اجرای هر کار ۱۲/۷ ± ۷/۳ ماه طول کشیده، مکان نمونه گیری به ترتیب عبارت بودند از: مراجعین بیمارستانی ۳۶/۲ درصد، پرونده های بایگانی بیمارستانی ۳۴ درصد، جامعه ۱۴/۹ درصد. از نظر ابزار گردآوری اطلاعات، فرمهای اطلاعاتی (۵۰ درصد) بیش از سایر موارد مورد استفاده قرار گرفتند پایان نامه های دارای استاد مشاور آماری کیفیت بالاتری داشتند (آزمون تی، $P=0.042$)، اگر چه پایان نامه های گروه های پایه کیفیت بالاتری داشتند ولی اختلاف موجود با بالینی معنی دار نبود. بحث و نتیجه گیری: دانشجویان گرایش قابل توجهی به اخذ پایان نامه با گروه های بالینی داشته محدود شدن نمونه گیری، به پرونده های بایگانی و نمونه های بیمارستانی قابل تأمل می باشد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۶۹

عنوان:

سنجش پایایی آزمونها

ارائه دهنده: ابوالفضل محمد بیگی

نویسنده (گان):

ابوالفضل محمد بیگی، سید حمید رضا طباطبایی، نرگس محمد صالحی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پایایی آزمون به ثبات نتایج به دست آمده از یک آزمون در موقعیتهای متفاوت اشاره داشته و بر دقت اندازه گیری دلالت دارد و یکی از مهمترین عناصر کیفیت آزمون می باشد که می بایست با ثبات consistency و قابلیت تکرار reproducibility یک آزمون به دست آید. هدف: این مطالعه به منظور بررسی و شناخت راههای مختلف سنجش پایایی آزمونها انجام شد روش مطالعه: در ابتدا بررسی متون علمی شامل مقالات، کتابها و پایگاههای معتبر اینترنتی مورد استفاده قرار گرفت. در این مطالعه هفت نوع مختلف از روشهای سنجش پایایی به تفسیر مورد بررسی قرار گرفت و موارد استفاده هر کدام از آنها برای داده های مختلف بیان شد. یافته ها: تکنیک تجربی مورد استفاده برای سنجش پایایی یک ابزار به دلیل

عملکرد و طبیعت ابزار (پرسشنامه) و چگونگی استفاده از آن در طرح تحقیقاتی متفاوت است که بر این اساس از روشهای مختلفی از جمله روش آزمون - باز آزمون، آلفای کرونباخ، Split half Spearman) و (Kuder- Richardson, parallel forms, Guttman) inter rater or observer. Equivalent forms استفاده می شود. بحث و نتیجه گیری: بر اساس مزایا و معایب هر کدام از روشهای فوق این مطالعه پیشنهاد می کند که به منظور سهولت سنجش پایایی در داده های مختلف، روش آلفای کرونباخ را در داده هایی که سوالات آنها در مقیاس لیکرت طراحی شده اند و روشهای Split-Half و Kuder-Richardson را برای داده هایی که سوالات آنها به صورت دو گزینه ای طراحی شده اند به کار ببریم.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۵۸

عنوان:

بررسی تأثیر آموزش کوتاه مدت بر آگاهی و نگرش پزشکان عمومی شاغل در بخش خصوصی شهرستان کرج در مورد طرح ملی مبارزه با سل
سال ۱۳۸۲

ارائه دهنده: دکتر لادن مخبرالصفی

نویسنده (گان):

دکتر لادن مخبرالصفی، دکتر اختر جمالی، دکتر مرضیه نجومی،

خلاصه مقاله:

امروزه بیماری سل با وجود تمام داروها و وسائل مجهز تشخیصی، هنوز شایعترین عامل کشنده، تک عاملی میکروبی محسوب می شود. در سال ۱۹۹۳ سازمان بهداشت جهانی، سل را فوریت جهانی اعلام کرد زیرا مقاومت به چندین دارو خطر مجدد تبدیل سل به یک بیماری جدی را مطرح کرده است. از جمله علل شکست جهانی در مقابل سل تأخیر در درمان و اشتباهات درمانی است بهترین راهکار مبارزه با سل، درمان کوتاه مدت تحت نظارت مستقیم میباشد. برای اجرای صحیح آن همکاری تمام بخشها بخصوص بخش خصوصی ضروری است. آموزش در تمام جنبه های بهداشتی - درمانی از پایه های مهم این طرح ملی است. این مطالعه با هدف تعیین تأثیر یکی از روشهای آموزشی (خودآموزی) بر آگاهی و نگرش پزشکان عمومی صورت گرفته است. که بعد از جمع آوری پرسشنامه مرحله اول با توزیع کتاب راهنمای مبارزه با سل از انتشارات وزارت بهداشت صورت گرفته است. مطالعه از نوع شبه تجربی تک گروهی قبل و بعد بر روی ۳۴۰ پزشک عمومی بوده است. در مرحله اول اغلب نگرش مثبتی نسبت به این برنامه داشتند اما سطح رضایتبخش آگاهی بسیار پایین ۱/۸٪ بود میانگین نمره آگاهی قبل از مداخله ۴۶/۵۳ با انحراف معیار ۱۳/۵۲ و بعد از دو ماه از توزیع کتاب میانگین آگاهی به ۷۱/۵۲ و انحراف معیار ۱۶/۴۱ رسید. سطح آگاهی مطوب بعد از مداخله به ۴۴/۲٪ رسید. $Mean\ diff = 78 / 24p=0/0005$. رابطه ای بین تغییر امتیاز آگاهی و نگرش با متغیرهای دموگرافیک و سابقه کار در بخش دولتی نبود. براساس نتایج بدست آمده روش خود آموزی تأثیر مثبتی بر نگرش و آگاهی آنها در رابطه با طرح ملی مبارزه با سل دارد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۱۳

عنوان:

نگاهی از درون: مطالعه کیفی چالش های موجود در آموزش دوره پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران

ارائه دهنده: دکتر زهرا سادات مشکانی

نویسنده (گان):

دکتر زهرا سادات مشکانی، دکتر عظیم میرزآزاده، دکتر سید حسن امامی رضوی،

خلاصه مقاله:

هدف: بررسی چالش های موجود در دوره پزشکی عمومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران از دیدگاه دست اندرکاران این دوره روش مطالعه: ۲۱ جلسه گروه متمرکز (focus Group) برگزار گردید: ۱۲ جلسه با دانشجویان از تمامی مراحل دوره پزشکی عمومی، هفت جلسه با اعضای هیأت علمی پایه و بالینی، یک جلسه با مدیران گروه های آموزش علوم پایه، یک جلسه با هیأت رییسه دانشکده پزشکی. علاوه بر این ۱۰ جلسه مصاحبه ژرف با دو رییس دانشگاه، معاون آموزشی دانشگاه، صاحب نظران آموزش پزشکی در دانشگاه برگزار گردید. تمامی جلسات به صورت صوتی

ضبط گردید و پیاده شد. تحلیل متون به عنوان روش تحلیل کیفی مورد استفاده قرار گرفت. تمامی متون حداقل توسط دو نفر کدگذاری شد. پایایی بین کدکنندگان (inter coder reliability) محاسبه گردید. یافته‌ها: شایع‌ترین چالش‌ها عبارتند از: در بخش ساختار: طول دوره، مشخص نبودن رسالت و اهداف، فقدان یک پارچگی (اعم از افقی و عمودی) و مقررات پذیرش دانشجو. در بخش محتوا: حجم بالای مطالب درسی و نبود منابع مطالعاتی مناسب و نیز قدیمی بودن برخی از محتواها. در بخش فرایند: مشکلات مربوط به مدیریت دوره‌ها و نیز محدودیت منابع در بخش ارزشیابی: کاستی‌های جدی در زمینه ارزشیابی فراگیرندگان و اعضای هیأت علمی نتیجه‌گیری: بر اساس نظر دست‌اندرکاران، برنامه آموزشی دوره پزشکی عمومی نیاز به بازنگری اساسی دارد. در این زمینه هم‌خوانی دیدگاه‌ها بین دانشجویان، اعضای هیأت علمی پایه و بالینی در زمینه‌هایی نظیر یک پارچگی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. علاوه بر این اصلاح نظام ارزشیابی فراگیرندگان و اعضای هیأت علمی یک ضرورت حیاتی است. در حال حاضر این مطالعه یکی از اصلی‌ترین مباحث فعالیت‌های دانشکده پزشکی در زمینه اصلاح وضعیت آموزشی این دوره می‌باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۵۵

عنوان:

بررسی کفایت و تناسب برنامه‌های آموزش پرستاری و پیراپزشکی از دیدگاه فارغ‌التحصیلان دانشکده علوم پزشکی

ارائه‌دهنده: محمد مطلبی

نویسنده(گان):

محمد مطلبی، هدایت الله شمس، علی محمدپور، سیامک محبی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: وجود نیروهای ماهر در بخش سلامت از ضروریات توسعه می‌باشد. یکی از مشکلات سیستم‌های بهداشتی درمانی، نداشتن مهارت کافی در دانش‌آموختگان این رشته‌ها است که به عوامل متعددی از جمله سر فصل دروس، امکانات تئوری و عملی و فیلدهای آموزشی و غیره مرتبط می‌شود. یکی از مشکلات دوره‌های آموزش در رشته‌های پیراپزشکی به ویژه در مقاطع پایین نارسایی در میزان مطالب آموزشی و یا احتمالاً عدم تناسب یا کفایت لازم از نظر محتوای دروس است. هدف این پژوهش تعیین تناسب و کفایت آموخته‌های تئوری و دروس بالینی در رشته‌های پیراپزشکی از نظر فارغ‌التحصیلان این رشته در دانشکده علوم پزشکی گناباد می‌باشد. روش مطالعه: در این پژوهش توصیفی - مقطعی از بین دانش‌آموختگان رشته‌های کارشناسی پرستاری و مقاطع کاردانی اتاق عمل، هوشبری و بهداشت عمومی تعداد ۲۰۷ نفر به طور تصادفی انتخاب و نظرات آنان در خصوص میزان تناسب و کفایت مواد آموزش داده شده مورد سؤال و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه‌ای مشتمل بر سؤالات مربوط به مشخصات فردی - تحصیلی و نظرات آنان در خصوص کلیه دروس عمومی، پایه، اصلی و تخصصی بود. یافته‌ها: بر اساس یافته‌های این بررسی، دروس نظری و بالینی به ترتیب از نظر ۲۶٪ و ۴۰٪ دانش‌آموختگان رشته‌های پرستاری کفایت و تناسب لازم را داشته و سایر آنان مواد آموزش داده شده را کاملاً مناسب ندانسته‌اند. همچنین مواد درسی نظری و عملی به ترتیب از نظر ۶۸/۵٪ و ۳۷/۵٪ رشته‌های هوشبری، ۳۰/۴٪ و ۵۲/۲٪ رشته اتاق عمل و ۵۸/۲٪ و ۴۹٪ دانش‌آموختگان رشته بهداشت عمومی (فارغ‌التحصیلان ۱۳۸۳ و ماقبل) کافی و مناسب بوده و به نظر سایر آنان دروس این مقاطع به لحاظ سرفصل و محتوا تناسب و کفایت لازم را جهت انجام وظایف شغلی دارا نمی‌باشند. آزمون‌های آماری اختلاف معنی‌داری بین نظرات دانش‌آموختگان رشته‌های مختلف از نظر تناسب و میزان کفایت دروس نظری (عمومی، تخصصی و بالینی) را نشان داد. بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده و نظر به توسعه و پیشرفت روزافزون علوم بهداشتی درمانی لزوم تغییر رویه در آموزش‌های پرستاری و پیراپزشکی ضروری به نظر می‌رسد. بازبینی سرفصل دروس، تعداد واحدها و حتی مقاطع موجود توصیه می‌شود. در دهه اخیر ۹۰٪ سرفصل دروس برخی رشته‌ها نظیر بهداشت عمومی، اتاق عمل و هوشبری تغییرات محسوسه نداشته‌اند

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

ارایه پیشنهادها در جلسه ای به اطلاع معاون آموزشی دانشگاه، ریاست و معاونت آموزشی دانشکده ارسال می کنند. دو برنامه کارشناسی پرستاری و مامایی نیز علاوه بر گروهها مورد ارزشیابی قرار گرفتند و فواید حاصل از ارزشیابی بیرونی طی گزارشهای واصله از دانشگاهها به طور مکتوب مستند شده است. هم اکنون گروههای مختلف آموزشی از ۱۱ دانشگاه علوم پزشکی سراسر کشور در حال آماده سازی خود برای انجام ارزشیابی بیرونی هستند. امید است گروهها و برنامه های بیشتری آمادگی انجام ارزشیابی بیرونی را داشته باشند و از آن در مسیر ارتقاء حرفه ای خود استفاده کنند. با گسترش این روند زمینه مناسب برای انجام ارزشیابی بیرونی منجر به اعتباربخشی به شکل اصلی خود که متشکل از خودارزشیابی، مرور در محل و تهیه گزارش ارزشیابی بیرونی و تصمیم گیری بر اساس یافته ها توسط نهاد مسؤوول اعتباربخشی با هدف کنترل و ارتقاء کیفیت است، فراهم می شود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۷۸

عنوان:

بررسی نظرات شرکت کنندگان در برنامه های خودآموزی در زمینه کیفیت کتابها و سؤالات و شیوه آموزشی خودآموز

ارائه دهنده: ناهیدالسادات میرشاهزاده

نویسنده (گان):

ناهیدالسادات میرشاهزاده، مینا توتونچی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به اینکه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان روش نوین خودآموزی با کتب را برای مضمولین آموزش مداوم در سطح وسیع انجام داده است، لذا ضرورت دارد که بعنوان ارزشیابی، از شرکت کنندگان در مورد کیفیت سؤالات و کتابهای خودآموز و نیز شیوه خودآموزی نظرسنجی انجام شود تا از نتایج آن جهت بهبود کیفیت کتابها و سؤالات خودآموزی استفاده شود. مواد و روشها: در یک مطالعه از نوع توصیفی مقطعی، از بین شرکت کنندگان در برنامه خودآموزی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در سال ۱۳۸۳ تعداد ۳۷۱۲ نفر با روش سرشماری انتخاب شدند. روش جمع آوری اطلاعات پرسشنامه ای روا و پایا با چهل و چهار گزینه بود که هنگام ثبت نام در برنامه خودآموزی، به همراه کتاب خودآموز توزیع، و پس از جمع آوری با استفاده از نرم افزار SPSS ۱۱ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: براساس نتایج مطالعه، میانگین امتیاز حاصل از نظرات شرکت کنندگان در برنامه خودآموزی در مورد شیوه آموزشی خودآموزی و کیفیت کتابها و کیفیت سؤالات به ترتیب $3/96 \pm 0/39$ و $3/80 \pm 0/35$ و $3/74 \pm 0/56$ بود. آزمون t نشان داد که بین سن و جنس و میانگین کل امتیازات کتب خودآموزی ارتباط معناداری وجود داشت. ولی آزمون رگرسیون خطی نشان داد که امتیاز کل کتب خودآموزی تنها با سن ارتباط داشته است. بحث و نتیجه گیری: میانگین امتیازات کسب شده از نظرات شرکت کنندگان بیانگر کیفیت خوب شیوه آموزشی خودآموزی و کتابهای خودآموزی بود، لذا پیشنهاد می گردد که نتایج این تحقیق به سایر دانشگاهها انعکاس یابد تا خودآموزی در سایر دانشگاهها نیز بکار رفته و توسعه یابد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۷۵

عنوان:

بررسی وضعیت آموزش اساتید عرصه آموزش پزشکی جامعه نگر از دیدگاه دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در طی سالهای ۸۳-۸۴

ارائه‌دهنده: طاهره ناصری پور

نویسنده(گان):

طاهره ناصری پور، شیرین ایران فر، ناهید جلیلیان، سکینه عباس آبادی

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: از آنجا که آموزش به شیوه جامعه نگر سبب ارتقاء سطح دانش و مهارت دانشجویان می شود و از طرفی یادگیری در جامعه یک فرایند فعال از جانب یادگیرندگان است و نقش اساتید و آموزش دهندگان عبارت است تسهیل مراحل مختلف این فرایند و هدایت دانشجو در مسیر پروسه یادگیری لذا این مقاله به منظور تعیین وضعیت آموزشی اساتید عرصه آموزش پزشکی جامعه نگر از دیدگاه دانشجویان پزشکی صورت گرفت روش کار: این مقاله از نوع توصیفی است. جامعه مورد مطالعه کلیه فرم های نظرسنجی که توسط دانشجویان پزشکی کارورز (۸۳ و ۸۴) دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه تکمیل شده بود تشکیل می داد. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه ای دو قسمتی قسمت اول شامل خصوصیات دموگرافیک و قسمت دوم شامل خصوصیات فردی، روش تدریس توان علمی اساتید عرصه بود که براساس مقیاس ۴ درجه لیکرت (ضعیف تا عالی) طراحی گردیده بود. آمار توصیفی (فراوانی، درصد) و آمار تحلیلی (کای دو) به منظور تجزیه و تحلیل استفاده شد. یافته ها: پژوهش نشان داد از مجموع ۴۵۱ فرم تکمیل شده نظرسنجی در خصوص وضعیت آموزش اساتید در عرصه آموزش پزشکی جامعه نگر بیشترین وضعیت عالی در رابطه با ویژگی شخصیتی اساتید و کمترین وضعیت عالی در رابطه با توانایی علمی اساتید بود (۵۷/۲٪ در مقابل ۳۴/۱٪) و کمتر از نیمی از نظرسنجی ها نشان از وضعیت عالی روش تدریس داشت (۴۷/۱٪) و بین حضور دانشجویان پزشکی در ابتدا و انتهای کارورزی در نمره ارزشیابی اساتید تفاوت معناداری وجود نداشت. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های به دست آمده به نظر می رسد که اساتید در زمینه های روش تدریس بالینی و توانایی علمی خود تلاش بیشتری را به منظور تسهیل در امر یادگیری دانشجویان به عمل آورند.

کد مقاله: ۸۹۷

عنوان:

بررسی دیدگاه کارورزان در مورد آمادگی برای ورود به دوره کارورزی

ارائه‌دهنده: دکتر مسعود ناظم

نویسنده(گان):

دکتر مسعود ناظم، دکتر محمد گرگ یراقی، دکتر مهرداد حسین پور، دکتر علیرضا خدای، دکتر منصور صفایی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پزشکان دانش آموخته، برخی مهارتهای ضروری را کسب ننموده اند، این در حالی است که کارورزان برای شروع دوره کارورزی باید دانش لازم را کسب نموده و برای شروع مسوولیت آماده باشند. هدف: هدف از این مطالعه، تعیین دیدگاه کارورزان در مورد میزان آمادگی برای ورود به دوره کارورزی در دانشکده پزشکی اصفهان در سال ۱۳۸۴ است. روش و مواد: مطالعه توصیفی - مقطعی، با استفاده از پرسشنامه خود ایفا، رواپایا، چهار حیطه آمادگی کارورزی حاوی ۲۰ گویه مورد بررسی قرار گرفت. جامعه هدف کارورزان شاغل در چهار ماه اول دوره کارورزی (۷۵ نفر) بودند. داده ها با نرم افزار SPSS با محاسبه توزیع فراوانی، آزمون مجذور کای و همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: اکثریت کارورزان خود را در حیطه دانش متوسط و در حیطه مهارت متوسط تا خوب ارزیابی نمودند. اکثریت وضعیت آمادگی خود را در حیطه آشنایی با فرایند بستری و ترخیص متوسط تا ضعیف و در مورد اعتماد به نفس و تعامل با کادر پرستاری و پزشکی و بیماران خوب تا متوسط ارزیابی نمودند. نمره پیش کارورزی با داشتن دانش لازم برای شروع کارورزی ارتباط معنی داری داشت. بحث و نتیجه گیری: به نظر می رسد در حال حاضر کارورزان، آمادگی لازم برای شروع مسوولیت، بخصوص در حیطه های دانش و مهارت ندارند. آزمون پیش کارورزی در بر گیرنده تمام نیازهای لازم برای دوره کارورزی نمی باشد و برای بهبود مهارت ها و آشنایی با فرایند بستری و ترخیص، باید برنامه ریزی های وسیع تری انجام شود.

عنوان:**بررسی نظرات کارورزان پزشکی در خصوص کیفیت آموزش سرپایی درمانگاهی****ارائه‌دهنده: دکتر محمد رضا نجفی****نویسنده(گان):**

دکتر محمد رضا نجفی، دکتر الهه فرزانه، دکتر حمید صانعی، دکتر مهرداد صالحی، دکتر امراالله ابراهیمی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در دهه اخیر آموزش پزشکی از مراکز وابسته به بیمارستانهای دانشگاهی به مراکز طب سرپایی تمایل یافته است. مطالعات نشان می‌دهد که در این حیطه آموزش نقایصی دارد. هدف: این طرح میزان آموزش دهی و آموزش گیری کارورزان پزشکی در هشت درمانگاه بیمارستان الزهرا(س) (بزرگترین بیمارستان آموزشی اصفهان که نقش انکارناپذیری در کیفیت آموزش پزشکان دارد) در سال تحصیلی ۸۵-۸۴ ارزیابی می‌نماید. روش مطالعه: مطالعه از نوع توصیفی - مقطعی و جامعه هدف ۹۰ نفر از کارورزانی که به مدت یک ماه در درمانگاه مربوطه حضور داشتند می‌باشد. اطلاعات توسط پرسشنامه ای روا و پایا در ۵ حیطه آموزش استاد، امکانات فیزیکی، وضعیت بیماران، زمان و حضور کارورزان حاوی ۱۷ سؤال در مقیاس لیکرت و ۱ سؤال باز جمع آوری شد. یافته‌ها: میانگین مجموع امتیازات از دید کارورزان در حیطه نحوه آموزش استاد ۵۶/۸٪ (بیشترین و کمترین امتیاز به ترتیب گروه اطفال و گروه پوست)، حیطه امکانات و محیط فیزیکی ۵۶٪ (بیشترین و کمترین امتیاز به ترتیب گروههای پوست و ارتوپدی). حیطه بیماران: ۶۱٪ حیطه حضور کارورزان: ۶۴٪ (بیشترین و کمترین امتیاز به ترتیب گروه داخلی و زنان) و حیطه زمان: ۵۴٪ (بیشترین و کمترین امتیاز به ترتیب گروههای اورولوژی و اورتوپدی) بدست آمد. بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان میدهد که کارورزان نگرش مثبتی نسبت به آموزش سرپایی نداشتند. ولی نسبت به مطالعه مشابه که در مورد کارآموزان انجام گرفته بود دید بهتری داشتند، بنظر می‌رسد افزایش انگیزه اساتید، متناسب نمودن تعداد دانشجوی و بیمار و امکانات و تجهیزات و... در افزایش کیفیت آموزش سرپایی موثر باشد.

کد مقاله: ۵۴۶

عنوان:**بررسی مشکلات آموزش پزشکی و راه‌های ممکن از دید کارورزان دانشکده پزشکی اراک****ارائه‌دهنده: دکتر خدیجه نصری****نویسنده(گان):**

دکتر منیژه کهبازی، دکتر خدیجه نصری، دکتر بابک عشرتی، شکوفه نصری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف دانشجویان منبع اصلی کسب اطلاعات و اثر بخشی آموزش محسوب میشوند و می‌توان از نظرات آنان در بهبود کیفیت آموزش بهره گرفت این مطالعه با هدف تعیین موانع و مشکلات آموزشی و راهکارهای بهبود مشکلات از دید دانشجویان پزشکی شهر اراک در سال ۱۳۸۵ انجام شده است روش مطالعه در این مطالعه توصیفی مقطعی ۴۷ دانشجوی مقطع کارورزی به صورت سرشماری مورد مطالعه قرار گرفتند ابزار گرد آوری اطلاعات پرسشنامه خود ساخته میباشد که پس از طراحی نمودار درختی، امتیازگذاری، تهیه بانک سؤال، مطالعه مقدماتی انجام یافت و براساس ضریب همبستگی هر سؤال با امتیاز کل (جهت اعتبار) و الفاکرونیخ (جهت پایایی) سؤالات نهایی بر اساس مقیاس لیکرت انتخاب گردید. یافته‌ها: در این تحقیق میانگین نگرش دانشجویان نسبت به آموزش ۴۱/۷۵ (از ۱۰۰ امتیاز) سپس به تفکیک در مورد انگیزه ۲۵/۷±۸/۷ (از حداکثر ۴۴ امتیاز)، در بعد آموزش ۲۰/۸±۴/۴ (از ۴۰ امتیاز)، در بعد تجهیزات ۱۱±۶/۲ (از ۴۰ امتیاز)، در رابطه با همکاری پرسنل ۳/۸±۲/۸ (از ۱۲ امتیاز)، در مقوله شیوه ارزشیابی ۷/۶±۳/۵ (از ۲۰ امتیاز) و در رابطه با اساتید ۱۰/۳±۵/۴ (از ۲۴ امتیاز) بوده است. در حیطه مشکلات آموزشی ۸۶٪ معتقد به گفتن طرح درس قبل از شروع دوره و ۸۰٪ معتقد به زیاد بودن دروس عمومی و ۶۲/۸٪ معتقد به ادغام شدن دروس علوم پایه و بالینی بودند. در حیطه تجهیزات ۸۰٪ معتقد به نبودن وسائل کمک آموزشی به تعداد و تنوع کافی و در مقوله انگیزه ۸۶/۳٪ دانشجویان از آینده مبهم نگران بودند بحث و نتیجه گیری در این تحقیق بیشترین نگرش مثبت بترتیب در مورد انگیزه و سپس آموزش بوده است و بیشترین نگرش منفی در مورد تجهیزات بوده است لذا با تخصیص هزینه مناسب در رفع کمبودهای آموزشی و ایجاد راهکار مناسب جهت تامین آینده شغلی پزشکان جوان میتوان در ارتقاء آموزش پزشکی گام برداشت کلمات کلیدی: آموزش پزشکی، کارورز، نگرش.

عنوان:

بررسی میزان استفاده از اینترنت و منابع تمام متن به هدف آموزش، پژوهش و درمان در مراجعین به مرکز اطلاع رسانی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه دهنده: رقیه ارشاد سرابی

نویسنده(گان):

رقیه ارشاد سرابی

خلاصه مقاله:

امروزه اینترنت با امکان دسترسی آسان برای عموم مردم، فرصت تبادل اطلاعات با هزینه کم، به راحتی و با سرعت را فراهم نموده است. متخصصین علوم پزشکی که شامل پزشکان، اساتید و دانشجویان و سایر افراد درگیر در امر بهداشت و درمان جامعه می باشند، گروه قابل ملاحظه ای از استفاده کنندگان را تشکیل می دهند. شناخت چگونگی استفاده از اینترنت و سرویس ها و امکانات فراهم شده از طریق این فناوری در این گروه از کاربران، امکان ارائه بهتر خدمات را فراهم خواهد نمود. این مطالعه به بررسی چگونگی استفاده از اینترنت و منابع اطلاعاتی تمام متن خریداری شده دانشگاه توسط اساتید، دانشجویان و سایر گروههای مراجعه کننده به مرکز اطلاع رسانی دانشگاه علوم پزشکی کرمان بود. روش مطالعه: این مطالعه از نوع توصیفی تحلیلی میباشد. ابزار پژوهش پرسشنامه بوده که علاوه بر خصوصیات دموگرافیک، روش یادگیری اینترنت، مرتبه استفاده، سایت های پرت، هدف استفاده از اینترنت و منابع دانشگاه، و مشکلات در استفاده از اینترنت را مورد پرسش قرار داد. از ۱۲۰ پرسشنامه توزیع شده ۸۹ پرسشنامه تکمیل گردید (میزان پاسخ گویی ۷۴٪). تجزیه و تحلیل داده ها توسط نرم افزار SPSS، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. یافته ها: به طور کلی موارد استفاده اینترنت بین مردان و زنان یکسان بود، گروه های علوم پایه، بالینی و دیگران تفاوتی در زمینه استفاده از اینترنت نداشتند. دسترسی به اینترنت در منزل بر ارتباط با دیگران جهت فعالیتهای حرفه ای تاثیر مثبت داشت ($P=0/026$). همچنین دسترسی به اینترنت در منزل بر میزان استفاده از Email برای ارسال یا دریافت مقاله تاثیر مثبت داشت ($P=0/003$). بیشترین سایتها مورد استفاده در بین افراد تحت مطالعه به ترتیب yahoo، google، pubmed، sciencedirect، kmu بودند. سرویسهای وب و Email بیشترین استفاده را داشتند. تل نت، اف تی پی و چت کمترین موارد استفاده را بین افراد داشتند. ۹۱/۴ مردان و ۱۰۰ درصد زنان از وجود سایت دانشگاه آگاهی داشتند ($P=0/062$). تمامی این افراد آدرس سایت را به درستی ذکر کردند. تنها ۳۵/۳ درصد مردان و ۲۰ درصد زنان از سایت دانشگاه اشتراک داشتند. به ترتیب بیشترین منابع الکترونیک استفاده شده عبارت بودند از: Science direct، Ovid، Blackwell Image MD، MD Consult. تقریباً ۹۵ درصد افراد نقش اینترنت را در

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۹۴

عنوان:

بررسی ویژگی های مطلوب یک استاد بر اساس نظر سنجی از اساتید دانشکده علوم پزشکی فسا

ارائه دهنده: محمد اکراهی

نویسنده(گان):

محمد اکراهی، مرجان انوار، محمد علی سهم الدینی، محمد حسن مشکى باف، سعید خادمی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: از آنجا که نقش استاد در فرآیند آموزش پزشکی مهم و غیر قابل انکار می باشد دانستن ویژگی های مثبت یک استاد می تواند در جهت ارتقاء عملکرد اساتید مؤثر واقع گردد هدف: در این مطالعه مهم ترین و کم اهمیت ترین ویژگی های استاد مطلوب از دیدگاه خود اساتید مورد بررسی قرار گرفته است. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی تحلیلی که در دانشکده علوم پزشکی فسا در سال ۸۵ صورت گرفت، پرسشنامه ای از نوع Q Sort - با ۱۸ ویژگی مطلوب یک استاد توسط ۴۰ نفر از اساتید تکمیل گردید. از اساتید خواسته شد تا این ۱۸ ویژگی را در ۵ ستون با امتیازات ۱ تا ۵ در منحنی Q - Sort جایگزین نمایندو به ترتیب ویژگی های مهم را در ستون های با امتیاز بیشتر قرار دهند. در نهایت اطلاعات توسط مقیاس لیکرت مورد آنالیز قرار گرفت. یافته ها: در این مطالعه متوسط سن اساتید ۳۹/۵ سال بود و ۷۴٪ اساتید شرکت کننده در طرح، مذکر و ۲۶٪ مؤنث

رابطه مستقیمی با سن آنها داشت، اما میزان توانمندی با رتبه ورودی و وضعیت اقتصادی دانشجویان ارتباط معنی داری نداشت. نتیجه گیری: با توجه به یافته های به دست آمده می توان نتیجه گرفت میزان توانمندی کارورزان دندانپزشکی پائینتر از حد متوسط بوده و رضایتبخش نمی باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۶۳

عنوان:

بررسی آگاهی، نگرش و عملکرد کارورزان پزشکی در مورد پنج بیماری رایج طب سرپایی در بیمارستان های آموزشی دانشکده علوم پزشکی جهرم

ارائه دهنده: دکتر میترا امینی

نویسنده (گان):

دکتر میترا امینی، دکتر قناتی پور، دکتر امیدواری،

خلاصه مقاله:

چکیده مقدمه مطالعه حاضر به منظور بررسی آگاهی، نگرش و عملکرد کارورزان پزشکی در مورد پنج بیماری رایج طب سرپایی در بیمارستان های آموزشی دانشکده علوم پزشکی جهرم طرح ریزی و تنظیم گردیده است. در این مطالعه با استفاده از تجارب اساتید و نظر به فراوانی بیماران مراجعه کننده به درمانگاه، پنج مورد از شایع ترین علائمی که بیماران بیشتر به دلیل آن ها مراجعه می کنند (تب، سردرد، تنگی نفس، درد قفسه سینه و درد شکم) در نظر گرفته شده است. روش مطالعه: برای هر علامت چک لیست مخصوص تهیه شد. سپس پژوهشگر شخصاً در محل حضور یافته و در مورد هر یک از علائم سه مقوله آگاهی، نگرش و عملکرد کارورزان را ارزیابی نمود. یافته ها: نتایج نشان داد که رفتار کارورزان با بیماران مراجعه کننده به آن ها در مورد پنج علامت تا حدی قابل قبول بوده است ولی نیاز به آموزش بیشتر احساس می شود. اختلاف بین کارورزان بر اساس جنس کارورز، و نوع بیماری معنی دار نبوده است ($P > .05$) در زمینه نحوه اخذ صحیح شرح حال بیماری بیشترین نمره کسب شده توسط کارورزان در برخورد با بیماران مبتلا به درد قفسه سینه بود و بدترین نمره در این زمینه در برخورد با بیماران مبتلا به تب بود که اختلاف مشاهده شده بین گروه ها از نظر آماری معنی دار بود. ($P >$ بود. دار ها گروه بین قسمت سردرد درمان مورد بدترین کردند عمل بهتر سینه قفسه درد علت تشخیص لیکن بودند بستری از سرپایی موارد قادر مطلوبی سطح شده مشاهده شکم مبتلا بیمار با برخورد بیشترین باشد نمی قبول که داد نشان نتایج فیزیکی معاینه انجام < . / ۵) نتایج به طور کلی نشان داد که برخورد با بیمار مبتلا به در قفسه سینه کارورزان آگاهی، نگرش و عملکرد بهتری در مقایسه با چهار بیماری دیگر (تب، سردرد، تنگی نفس و درد شکم) داشته اند. بحث و نتیجه گیری: به طوری کلی می توان چنین نتیجه گرفت که یک خلاء آموزشی در برخورد با بیماری های شایع طب سرپایی دیده می شود که این موضوع نیاز به برنامه ریزی مجدد جهت آموزش کارورزان در زمینه طب سرپایی و به خصوص شایع ترین آن ها را نشان می دهد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

درمان و آموزش پزشکی ارسال گردید. ارسال پرسشنامه یاد آور در دو ماه بعد و پیگیری تلفنی نیز صورت پذیرفت. یافته ها: فرصتهای یادگیری اشتراکی متنوعی در دروس عمومی، پایه و تخصصی بصورت نظری، عملی و کارآموزی شناسائی گردید. گرچه اکثریت واحد های پژوهش (با یا بدون برنامه یادگیری اشتراکی) بر اهمیت این رویکرد اذعان داشتند ولی آگاهی ناکافی از این الگوی آموزشی و روشهای ارائه آنرا و همچنین تمرکز بیش از حد سیاستگذارها در سطح برنامه ریزان ارشد، مهمترین چالشهای موجود در اجرا و تداوم این برنامه ها قلمداد گردید. از موقعیت های شناسائی شده تعداد بسیار اندکی دارای ویژگیهای آموزش بین حرفه ای بودند. بحث و نتیجه گیری: گرچه بازنگری در برنامه های آموزشی فراگیران علوم پزشکی با رویکرد به ارتقاء تعاملات انسانی و بین حرفه ای با چالشهایی بویژه حرفه ای همراه است ولی اجتناب ناپذیر و کاملاً ضروری می نماید.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۸۹

عنوان:

بررسی ارتباط دروس دانشگاهی رشته پرستاری و کاربالینی پرستاری از دیدگاه پرسنل طرح برخی از بیمارستانهای شهر اصفهان

ارائه دهنده: مهرداد آذربزین

نویسنده (گان):

مهرداد آذربزین،

خلاصه مقاله:

پرستاری ترکیبی است از علم و هنر و بایستی تمامی آموزشهای نظری و بالینی آن بر ترکیب این دو جنبه تاکید داشته باشند، ولی در عمل فاصله بین آنچه در کلاس درس آموخته می شود و آن چیزی که در بالین به کار گرفته می شود بسیار زیاد است. امروزه بیشتر کارهای بالینی پرستاری به انجام کارهای اولیه ای از قبیل تزریقات و پانسمان در بخشهای عمومی و اعمال کمی پیشرفته تر در بخشهای ویژه محدود گردیده است و بسیاری از دروس آموخته شده در این رشته ممکن است هیچگاه در بالین بکار گرفته نشود. لذا در این زمینه پژوهشگر بر آن شد تا ارتباط آموزش نظری و کار بالینی را از دیدگاه پرسنل طرح بررسی نماید. این پژوهش یک کار توصیفی تحلیلی است که نمونه آن را پرسنل طرح تشکیل می دادند. دلیل انتخاب پرسنل طرح نیز کم بودن فاصله تحصیل و کار این گروه بوده است. با استفاده از روش تصادفی چند بیمارستان مختلف دولتی - تامین اجتماعی و خصوصی شهر اصفهان انتخاب شد و تمامی پرسنل طرح آنها که مجموعاً ۷۸ نفر را شامل می شدند مورد نظر خواهی قرار گرفتند. سوالات پژوهش شامل دو بخش اطلاعات دموگرافیک و بخش نظر سنجی ارتباط دروس با کار بالینی انجام شده بود که در رابطه با کلیه سرفصلهای دروس پایه، اصلی، داخلی - جراحی، پرستاری مادران و نوزادان، پرستاری بهداشت جامعه، پرستاری بیماریهای روان، پرستاری کودکان و کارآموزیهای رشته پرستاری بصورت پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت و بعد از تکمیل توسط نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید. نتایج پژوهش نشان داد که بیشترین نمونه ها مونث (۸۴/۶٪) و فارغ التحصیل دانشگاههای آزاد بوده (۶۴/۱٪) و سابقه کار بین ۱۲-۶ ماه داشته (۴۷/۴٪) و در بخش اورژانس کار می کردند (۲۰/۵٪). در مجموع بیشترین میانگین کاربرد دروس مربوط به دروس داخلی - جراحی بود (میانگین ۳۴/۶۸) و کمترین میانگین کاربرد مربوط به دروس پرستاری مادران و نوزادان بود (۱۱/۵۸) ولی در بررسی میانگین کاربرد دروس مختلف تفاوت آماری معنی داری بین میانگین ها مشاهده نشد، که این مسئله با توجه به جنس نیز صادق بود ($p < 0/05$) ولی با توجه به سابقه کار، دروس اصلی، پرستاری بهداشت جامعه و پرستاری بیماری های روان دارای تفاوت آماری معنی داری در سطح $p < 0/05$ بودند. همچنین بر اساس نوع دانشگاه، افراد در زمینه کاربرد دروس داخلی - جراحی و مادران و نوزادان دارای تفاوت آماری معنی داری بودند ($p < 0/05$).

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۵۰

عنوان:

ارزیابی کیفیت خدمات آموزشی بر اساس ادراک و انتظار دانشجویان در دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

ارائه‌دهنده: دکتر تیمور آقاملایی

نویسنده(گان):

دکتر تیمور آقاملایی، صدیقه عابدینی، دکتر شهرام زارع،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش عالی به سرعت در حال رشد است و هر روز بیشتر با فرآیندهای جهانی شدن مواجه می‌شود. کیفیت خدمات آموزشی با تأکید بر رضایت دانشجویان اخیراً از اهمیت زیادی برخوردار است. هدف: هدف این مطالعه تعیین کیفیت خدمات آموزشی بر اساس ادراک و انتظار دانشجویان در دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان بود. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی تحلیلی تعداد ۳۰۰ نفر از دانشجویان به صورت تصادفی انتخاب شدند و پرسشنامه ای را که بر اساس ابزار SERVQUAL طراحی شده بود تکمیل نمودند. این پرسشنامه دارای پنج بعد کیفیت خدمت شامل بعد تضمین، پاسخگویی، همدلی، اطمینان و ملموس است. پرسشنامه دو مرحله مورد استفاده قرار گرفت. در مرحله اول ادراک آنها از وضع موجود و در مرحله دوم انتظار آنها در مورد وضع مطلوب تعیین شد. کیفیت خدمات آموزشی با تفاضل نمرات ادراک و انتظار دانشجویان اندازه گیری شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که در هر پنج بعد خدمت و تمام عبارات مربوط به هر بعد شکاف کیفیت وجود دارد. کمترین میانگین شکاف کیفیت (۰/۷۱-) در بعد اطمینان و بیشترین میانگین شکاف کیفیت (۱/۱۴-) در بعد پاسخگویی مشاهده شد و تفاوت مشاهده شده بین شکاف کیفیت در ابعاد مختلف خدمات آموزشی معنی دار بود ($p=0/000$). بحث و نتیجه گیری: شکاف منفی بیانگر این است که انتظارات دانشجویان فراتر از ادراکات آنها از وضعیت موجود بوده و فضای زیادی برای بهبودی و اصلاح به منظور نیل به رضایت آنها و ارائه خدمات آموزشی مطلوب تر وجود دارد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۵۱

عنوان:

مقایسه ارزشیابی عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی توسط دانشجویان با خود ارزیابی آنها در دانشکده بهداشت بندرعباس

ارائه‌دهنده: دکتر تیمور آقاملایی

نویسنده(گان):

دکتر تیمور آقاملایی، صدیقه عابدینی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مقایسه ارزشیابی عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی توسط دانشجویان با خودارزیابی آنها می‌تواند موجب شناخت بهتر نقاط قوت و ضعف آموزش شده و به نوعی ارزشیابی از عملکرد اساتید نیز محسوس شود. هدف: هدف این مطالعه مقایسه ارزشیابی عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی توسط دانشجویان با خود ارزیابی آنها در دانشکده بهداشت بندرعباس بود. روش مطالعه: در یک مطالعه توصیفی تحلیلی تعداد ۲۰ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی بندرعباس که در نیمسال اول سال تحصیلی ۸۶-۱۳۸۵ در دانشکده بهداشت مشغول تدریس دروس تئوری بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه ای بود که بر اساس مقیاس لیکرت تهیه شده بود. هر استاد به صورت خودارزیابی پرسشنامه را تکمیل نمود و دانشجویان نیز اساتید را مورد ارزیابی قرار دادند. در نهایت نتایج بدست آمده با هم مقایسه شد. یافته‌ها: میانگین نمرات خود ارزیابی اساتید $89/7 \pm 6/3$ و میانگین نمرات ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان $85/1 \pm 6/5$ بود که اختلاف آماری معنی داری بین آنها وجود داشت ($p=0/016$). از ۲۰ سؤال موجود در پرسشنامه بین نمرات خودارزیابی اساتید و نمرات ارزشیابی دانشجویان از اساتید در هفت مورد اختلاف آماری معنی دار ($p < 0/05$) وجود داشت. بحث و نتیجه گیری: بر خلاف اختلاف نظرهای زیادی که درباره استفاده از نظر دانشجویان برای ارزشیابی از استادان وجود دارد، این روش برای ارزشیابی اساتید در سطوح آموزش عالی در بسیاری از مؤسسات آموزشی مورد استفاده قرار می‌گیرد و مقایسه آن با خودارزیابی اساتید می‌تواند در از بین بردن نقاط ضعف آنها مؤثر باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

معنی داری نشان نداد. بحث و نتیجه گیری: یافته های این پژوهش نشان داد که طراحی دوره های آموزش بالینی بر اساس الگوی نظارت و راهنمایی بالینی می تواند منجر به ارتقاء مهارتهای بین فردی، حرفه ای و ارتباطی دانشجویان پرستاری گردد و لازم است که مورد استفاده وسیعتر در آموزش بالینی پرستاری قرار گیرد. واژه های اصلی: نظارت و راهنمایی بالینی، مهارتهای بین فردی، مهارتهای حرفه ای، مهارتهای ارتباطی

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۹۴

عنوان:

مدل ادغام یافته آموزش آبخاری (Cascade Education) و آموزش بر مبنای تظاهرات بالینی (Clinical Presentation)

ارائه دهنده: دکتر نعمت بیلان

نویسنده(گان):

دکتر نعمت بیلان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی عمدتاً براساس بیماریها شکل گرفته در حالیکه علت مراجعه بیماران براساس علائم یا تظاهرات بالینی است. لازم است تا عقبه تئوریک آموزش بالینی براساس شکایت بیمار ساماندهی شود. روش مطالعه: در این مطالعه براساس استراتژیهای آموزش آبخاری و Clinical Presentation Curriculum مدل ادغام یافته ای ایجاد شده که دانشجویان به گروههای کوچک تقسیم شده و در هر گروه یک نفر رزیدنت مسئول آموزش و تسهیل کننده بوده و مباحث از پیش تعیین شده مورد بحث قرار گرفته و موضوعات مورد توافق توسط نماینده هر گروه ارائه و نهایتاً توسط استاد مربوطه با نقش tutor جمع بندی میشود. یافته ها: پس خوراند حاصل از این مداخله نشان میدهد که فراگیران و رزیدنت ها از اعتماد به نفس بالاتری برخوردار شده، قدرت بیشتری برای ارائه مفاهیم در جمع بندی های کوچک و بزرگتر پیدا کرده، ماندگاری مفاهیم بیشتر شده و در نهایت اساتید نه به عنوان سخنران یک طرفه بلکه در نقش راه بلد ظاهر شده اند. نتیجه گیری: مدل ادغام یافته آموزش بر مبنای تظاهرات بالینی و آموزش آبخاری میتوانند به عنوان یک الگو در آموزش بالینی جاسازی شود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۴۹

عنوان:

ارزشیابی گزارش صبحگاهی (morning report) دانشجوی محور

ارائه دهنده: دکتر نعمت بیلان

نویسنده(گان):

دکتر نعمت بیلان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در بیمارستانهای آموزشی مرجع معمولاً کارورزان از عناصر مغفول و فراموش شده و یا نقش حاشیه ای داشته و در آموزش های بیمارستانی نقش غیر فعال دارند. ما بر آن شدیم تا ضمن دادن نقش محوری به کارورزان در فرایند آموزش، نظر آنان را نیز در این باره جویا شویم. روش مطالعه: با توجه به اینکه کارورز مسئول معرفی بیمار در مورنینگ رپورت بوده و لازم است با تسلط نسبت به بیمار و فرایند درمان آن را ارائه نماید، لذا متغیرهایی چون اعتماد به نفس، پاسخگوئی، آموزش ماندگار، قدرت ارتباطی با بیمار، دریافت پس خوراند، دقت در رسیدگی به بیماران به سادگی در فرایند کار قابل جاسازی بوده و در یک دوره ۵۰ نفر کارورز از نظر متغیرهای فوق مورد ارزشیابی قرار گرفتند. یافته ها: در این مطالعه که براساس پرسشنامه با طیف لیکرت انجام شد نتایج به شرح زیر می باشد: در رابطه با افزایش اعتماد به نفس ۸۸٪، قدرت انتقال مفاهیم ۶۸٪، افزایش دقت رسیدگی ۸۵٪، ماندگاری یادگیری ۶۹٪، کار تیمی و جستجوگری ۵۸٪، آمدن به متن آموزش ۷۸٪، تمرین پاسخگوئی ۸۹٪، تاثیر در برخورد با بیماران ۷۰٪، تمرین پیگیری ۸۹٪، دریافت پس خوراند ۶۹٪ موافق بودند. نتیجه گیری: برگزاری مورنینگ رپورت با محوریت کارورزان ضمن آوردن آنان از حاشیه به متن آموزش می تواند فرایند رسیدگی به بیماران را نیز اعتلا داده و سیستم آموزشی را عمق و غنای بیشتری بخشد.

و شرکت در کنفرانسهای آموزشی و توانایی مدیر گروه نیز نسبتاً مطلوب قلمداد شده است. نتیجه گیری: نتایج این ارزیابی توانست اساتید بخش پوست را با نقاط قوت و ضعف موجود در بخش آشنا سازد تا بتوانند با برنامه ریزی صحیح و تجدید نظر در محتوای آموزش گامی در جهت ارتقاء کیفی آموزش بردارند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۲۰

عنوان:

ارزیابی وضعیت آموزشی گروه های پزشکی اجتماعی دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی کشور

ارائه دهنده: دکتر سعادت ترابیان

نویسنده (گان):

دکتر سعادت ترابیان، دکتر عباس وثوق مقدم، دکتر مجتبی صداقت سیاهکل،

خلاصه مقاله:

علم پزشکی به علوم زیست پزشکی محدود نمی شود بلکه علوم اجتماعی و روانشناختی را نیز شامل می شود. این فلسفه و نگرش منجر به پیدایش دیدگاهی در عالم طب گردید که می توان آن را Community-Oriented Medicine نامید. در کشور ما به دنبال ادغام نظام درمانی با آموزش پزشکی زمینه آموزش پزشکی در قالب جامعه نگر مهیا گردید. شواهد نشان می دهد علی رغم تلاشهای فراوان و صرف هزینه و وقت بسیار، نتایج مطلوب و قابل قبولی از فعالیتهای جامعه نگر در دانشگاه های کشور حاصل نشده است. در این مطالعه که از نوع توصیفی و مقطعی بود دروندادهای پشتیبان فرآیند آموزشی و پژوهشی و برونداد فرآیند پژوهشی کلیه گروه های پزشکی اجتماعی دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی تحت پوشش وزارت بهداشت بررسی شد. وسایل کمک آموزشی و امکانات آموزشی موجود در گروه های پزشکی اجتماعی دانشگاه های تیپ یک در وضعیت نسبتاً مطلوب و در دانشگاه های تیپ دو و سه در حد نامطلوب بود. در معیارهای پژوهشی، گروه های پزشکی اجتماعی هر سه تیپ دانشگاهی در تدوین پایان نامه های دانشجویی مشارکت فعال داشتند ولی در انجام طرح های پژوهشی دانشگاه، تألیف و ترجمه کتاب و انتشار مقاله در مجلات داخلی و خارجی فعالیت قابل توجهی نداشتند. به منظور ایجاد تغییر در وضعیت موجود آموزش پزشکی و حرکت به سمت آموزش پزشکی جامعه نگر باید با برنامه ریزی های کوتاه مدت و بلند مدت برای ارتقاء این گروه های آموزشی همت گماشت و با رفع نواقص و کمبودها، این گروه ها را هر چه بیشتر به استاندارد لازم نزدیک کرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۹۴

عنوان:

بررسی دیدگاه دانشجویان دوره کارآموزی نسبت به آموزش بالینی

ارائه دهنده: محسن تقدسی

نویسنده (گان):

محسن تقدسی، امیر حسین موحدیان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: پدیده یادگیری وارزیابی یک پدیده پویا و مداوم است که از سال ۱۹۶۰ در آمریکا و در فرانسه ۱۹۸۵ و بعد کره شروع و منجر به تشکیل هیئت LCME و ایجاد استانداردهای جامعی اعتبار دانشکده پزشکی شد که براساس آن هر ۷-۳ سال تکرار می کند. در ایران بیش از ۱۲۰ گروه آموزشی هنوز هیچ ملاک و معیار مشخص برای آموزش پزشکی اعلام نشده است موارد و روشها: مطالعه توصیفی به صورت سر شماری در بخش اطفال صورت گرفت لیست دانشجویان تهیه و پرسشنامه حاوی ۴۰ سؤال که وضعیت بخش در زمینه آموزش بالینی، سطح توانمندی اساتید برنامه های آموزشی، امکانات آموزشی انجام شد سپس با امتیاز بندی ۴-۱ خیلی خوب، خوب، متوسط و ضعیف با کمک شاخصهای توصیفی آزمون T، و X2 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها از ۵۲ دانشجوی برگزار کننده منظم گزارش صبحگاهی بیشترین امتیاز و کمترین امتیاز مربوط به کنفرانس های دیس

عنوان:

کد مقاله: ۹۵۲

A study on factors affecting university performance of nursing alumni of kashan university of medical science (KMUMS)

ارائه‌دهنده: زهرا تقریبی

نویسنده(گان):

زهرا تقریبی، دکتر اسماعیل فخاریان، دکتر سیداصغر رسولی نژاد، فخرالسادات میرحسینی

خلاصه مقاله:

History & Background: university performance of students is depended to many different elements including student's background factors. These may result in improper educational progress which will affect the future professional competency of the alumni. **Materials & Methods:** in this cross sectional study all of the alumni nursing students of KAUMS from 1986 to 2002 including 482 persons were selected. Their demographic data including age, sex, marital status, place of residence, type of diploma, high school grade average, educational course(public or private), conquer ration, and grade average of faculty were collected and analyzed statistically.. Those with average grades less than mean were assigned as unacceptable performance (case), and those above mean as acceptable (control). Data were analyzed with t-test, X², and OR.

Results: Their diploma grade average was 14. 68±2. 25, and faculty grade average was 15. 7±1. 24. Two hundred and twenty eight (47. 3%) had unacceptable performance. There was no difference between the two groups in marital status, place of residence, and type of diploma.

Age at the time of acceptance to university was 20. 1±2. 3, and 19. 4±1. 8 in case and control groups, respectively which is statistically meaningful (p<0. 002). 72. 8% in case and 42. 2% in control group were female, the difference is significant (p<0. 001, and OR=3. 66). 92. 9% of cases and 78. 5% of controls were accepted to the university through the predetermined rations for different parts of the country. The difference between two groups is significant (p<0. 001, and OR=3. 56). Diploma grade average was 15. 66±1. 97, and 13. 9±2. 11 control and case groups respectively. This is also significant (p<0. 001).

Conclusion: unacceptable performance in university seems to be common. Since there is correlation between age at the time of acceptance, acceptance rations, diploma grade averages, and sex with the performance, it is recommended to revise the strategies for accepting students to the university.

Keywords: nursing students; alumni; university performance

* * * * *

عنوان:

کد مقاله: ۷۴

بررسی پایایی و اعتبار OSCE روانپزشکی

ارائه‌دهنده: دکتر ارسیا تقوا

نویسنده(گان):

دکتر ارسیا تقوا، دکتر لیلی پناغی، دکتر مریم رسولیان، دکتر جعفر بوالهروی، دکتر مهران ضرغامی، دکتر مهدی نصر اصفهانی

خلاصه مقاله:

هدف: اعتبار و پایایی OSCE در حوزه‌های مختلف پزشکی تا کنون به اثبات رسیده بود. در حوزه روانپزشکی و به خصوص در میان دستیاران این مهم کمتر بررسی شده است. مطالعه حاضر به این منظور طراحی گردید. روش مطالعه: پس از بررسی‌ها و بحث‌های فراوان میان اساتید خبره روانپزشکی کشور ۹ ایستگاه ۱۲ دقیقه‌ای طراحی گردید. در هر ایستگاه ۲ ارزیاب ممتحن به شکل مستقل به تکمیل چک لیست‌های از پیش طراحی شده پرداختند. در ۸ ایستگاه از بیمار استاندارد شده (SP) استفاده شد. یافته‌ها: در این آزمون ۲۲ دستیار از ۷ دانشگاه علوم پزشکی کشور شرکت داشتند. اعتبار ظاهری و محتوایی آزمون پس از برگزاری جلساتی با حضور اساتید و دبیر دانش‌نامه تخصصی کشور و استخراج کلیه اهداف عملی و به بحث

گذاشتن طی جلسات متعددی حاصل شد. اعتبار ساختاری با مقایسه نمرات دستیاران طی OSCE با نمرات اساتید مستقیم ایشان مقایسه گردید. اعتبار هم زمان با بررسی هم بستگی نمرات OSCE با آزمون دانش نامه کتبی، شفاهی، ارتقاء و ورودی به رشته روانپزشکی مقایسه گردید. برای بررسی پایایی آزمون نیز از پایایی بین دو ارزیاب، ثبات درونی و پایایی بین ایستگاهها استفاده شد. نتیجه: در این اولین آزمون OSCE روانپزشکی پایایی و اعتبار قابل توجهی مشاهده شد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۵

عنوان:

آیا بیماران استاندارد شده قادرند که در OSCE به قضاوت بنشینند؟

ارائه دهنده: دکتر ارسیا تقوا

نویسنده(گان):

دکتر ارسیا تقوا، دکتر غلام رضا میر سپاسی، دکتر مجید صادقی، دکتر لیلی پناغی، دکتر میرفرهاد قلعه بندی

خلاصه مقاله:

چکیده هدف: بررسی نظرات بیماران استاندارد شده SP در مقایسه با نظرات اساتید روانپزشکی درباره عملکرد دستیاران داوطلب اولین آزمون OSCE روانپزشکی روش مطالعه: اِپس از ۹ ماه آماده سازی ایستگاه های لازم جهت انجام آزمون ۹ ایستگاه با حضور ۸ SP مهیا و سپس آزمون با حضور ۲۲ نفر دستیار سال آخر روانپزشکی در ۱ روز برگزار گردید. در هر ایستگاه ۲ ارزیاب به طور مستقل بر اساس چک لیست از پیش طراحی شده به نمره دهی دستیاران پرداختند. در پایان نظرات اساتید با نظر SP ها در مورد عملکرد دستیاران با یکدیگر مقایسه گردید. یافته ها: ۳ نفر از SP ها زن و ۵ نفر مرد با متوسط سن ۲۷ سال بودند. جز در ۳ ایستگاه در سایر ایستگاه ها همبستگی معناداری بین نظرات اساتید و SP ها دیده نشد. نتیجه: نظر SP ها با نظرات اساتید ارزیاب نسبت به عملکرد دستیاران همبستگی معنادار کمی دارد. در مواردی نیز که همبستگی دیده می شود SP ها از سطح تحصیلی بالاتری به خصوص در حوزه های مرتبط با روانپزشکی برخوردار بودند.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۱۷

عنوان:

ارزیابی درونی گروه آموزشی اطفال دانشگاه علوم پزشکی اراک در سال ۸۵-۸۴

ارائه دهنده: رحمت الله جدیدی

نویسنده(گان):

رحمت الله جدیدی، منیژه کهبازی، فاطمه دره، افسانه نوروزی، محمد جواد باقری، سعیده میر عبدالحق

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: درونی نقش موثری در اطمینان از کسب مهارتهای علمی و عملی، قضاوت صحیح بالینی و ارتقاء کیفیت آموزش پزشکی ایفا می کند. هدف از این مطالعه تعیین کیفیت آموزش گروه آموزشی اطفال از طریق ارزیابی درونی می باشد. روش مطالعه: در این مطالعه از الگوی ارزیابی درونی اعتباربخشی استفاده شد و اهداف آموزشی، درمانی، پژوهشی، جایگاه سازمانی و تشکیلاتی گروه، فرایند آموزشی، نیروی انسانی، فضای آموزشی و تجهیزات مورد ارزیابی قرار گرفت. برای جمع آوری داده ها از ۴ نوع پرسشنامه و ۱۱ نوع چک لیست استفاده شد که در هر پرسشنامه ملاکها بین عدد ۱ تا ۵ (خیلی ضعیف تا عالی) طبقه بندی گردید. میانگین امتیاز ملاک ها تعیین و از طبقه بندی گورمن جهت تحلیل نهایی استفاده. یافته ها: در این ارزیابی دست یابی به اهداف آموزشی گروه اطفال، با امتیاز (۳/۲۹) در محدوده «خوب»، ارزیابی فرایند آموزشی با امتیاز (۳/۹۶) در محدوده «خوب» و ارزیابی فعالیتهای برنامه های آموزشی گروه با امتیاز (۳/۱۲) در محدوده «بیش از رضایت بخش» طبقه بندی گورمن قرار گرفت. اهداف درمانی با امتیاز (۳/۰۶) در محدوده «بیش از رضایت بخش»، جایگاه سازمانی و تشکیلاتی گروه با امتیاز (۴/۵۳) در محدوده «بسیار قوی»، اهداف پژوهشی با امتیاز (۴/۵۰) در محدوده «بسیار قوی»، فضای آموزشی، پرسنل و تجهیزات با امتیاز (۳/۳۲) در محدوده «بیش از رضایت بخش» طبقه بندی گورمن

قرار گرفت. در مجموع گروه آموزشی اطفال، با امتیاز ۳/۷۹ در محدوده «خوب» طبقه بندی گورمن ارزیابی شد که نشانه وضعیت مطلوب گروه می باشد. نتیجه گیری: با توجه به پژوهش انجام شده، تقویت نیروی انسانی، خدمات پشتیبانی و تخصصی، افزایش تجهیزات آموزشی پژوهشی تشخیصی و درمانی، بهبود فضای آموزشی پژوهشی تشخیصی و درمانی، ارزشیابی مهارت‌های دانشجویان پس از هر دوره و نیز استفاده از نظرات مفید دانشجویان پیرامون نحوه فرآیندهای آموزش تئوری و بالینی، می تواند در ارتقاء کیفیت فعالیت های گروه آموزشی اطفال موثر باشد

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۵۶

عنوان:

ارزیابی دانشجویان و اساتید از برگزاری امتحانات بالینی عینی ساختار یافته (OSCE) در مرکز یادگیری مهارت‌های بالینی اصفهان

ارائه‌دهنده: دکتر فرشاد جعفری

نویسنده(گان):

دکتر فرشاد جعفری، وحید عشوریون، محمد دادگسترینیا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از روش‌های معتبر و قابل اطمینان برای ارزشیابی مهارت‌های بالینی دانشجویان، امتحانات بالینی عینی ساختار یافته (OSCE) می باشد. در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، امتحانات عملی بخش‌های زنان و مامایی، بیهوشی، مغز و اعصاب و گوش و حلق و بینی به صورت OSCE در مرکز مهارت‌های بالینی برگزار می گردد. این مطالعه نظر دانشجویان مقطع بالینی و اساتید را در مورد این سبک امتحان بررسی و با روش امتحانات شفاهی در این بخشها مقایسه می کند. روش مطالعه: این تحقیق یک مطالعه توصیفی مقطعی است. دو پرسشنامه خود ایفا با نظر ۳ کارشناس و براساس مقیاس ۵ درجه ای لیکرت تهیه گردید. پرسشنامه ها بلافاصله در پایان امتحان توسط دانشجویان و اساتید تکمیل گردید و داده های آن توسط نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: به نظر دانشجویان (۷۵/۹٪) و اساتید (۹۴/۴٪) سوالات مطرح شده در ایستگاهها متناسب با تعلیمات تئوری و تجارب بالینی و عملی دانشجو تهیه گردیده بود. دانشجویان و اساتید استفاده از مولاژها و بیمارنا را به عنوان یک روش مناسب برای ارزیابی مهارت‌های عملی مناسب دانستند. ۷۲/۲٪ اساتید روش OSCE را یک بررسی منصفانه از صلاحیت بالینی و برتر از روش شفاهی دانستند. در مقایسه کلی دو روش، هم دانشجویان و هم اساتید نمره بالاتری را به امتحان OSCE نسبت به امتحانات شفاهی دادند ($P < 0.01$). بحث و نتیجه گیری: امتحانات OSCE استرس کمتری را برای دانشجویان داشته و علاوه بر اینکه صلاحیت بالینی آنها را بهتر ارزیابی می کند فرصت بیشتری را برای یادگیری در دانشجویان ایجاد خواهد کرد. نظر مثبت دانشجویان و خصوصا اساتید نسبت به برگزاری این امتحانات پشتوانه مهمی برای توسعه این روش ارزشیابی در دانشگاههای کشور می باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

ضروری می دانستند. بیشترین میانگین نمره در زمینه میزان کسب مهارت ها (خود ارزیابی کارورز) به اندازه گیری علائم حیاتی، گذاشتن لوله معده و مهارت برقراری ارتباط با بیمار (به ترتیب ۱۸/۳۵، ۱۷/۷۶ و ۱۷/۳) و کمترین آن به کوتریزاسیون، گذاشتن لوله تراشه و شناخت ست جراحی و استفاده از آن (به ترتیب ۹/۰۹، ۱۲/۸۴، ۱۴/۱۱) اختصاص یافت. درصد کل خود ارزیابی ۷۶/۷٪ بود. بیشترین منبع کسب مهارت مربوط به بخش مهارت های بالینی (۴۱٪) و بعد از آن خودآموزی و اساتید و سایر افراد (به ترتیب ۲۹٪ و ۲۷٪) بود. نتیجه گیری: با توجه به پایین بودن نمره خود ارزیابی بعضی از مهارت ها و نیز بخش مهارت های بالینی به عنوان بیشترین منبع کسب مهارت ها، ارتقاء کیفیت آموزش در این بخش و گسترش حیطه فعالیت آن ضروری به نظر می رسد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۱۶

عنوان:

بررسی وضعیت برگزاری گزارشات صبحگاهی در بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۸۴

ارائه دهنده: دکتر زهرا جلیلی

نویسنده (گان):

دکتر زهرا جلیلی، دکتر علی اکبر حقدوست، دکتر عصمت اسدی کرم

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی در محیط های درمانی به اشکال مختلف صورت میگیرد. در این بین گزارش صبحگاهی یکی از کاربردی ترین شیوه ها در سطح دنیا می باشد. روش این مطالعه، یک مطالعه مقطعی است که برای تعیین وضعیت برگزاری گزارشات صبحگاه در بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۸۴ انجام شده است. در این مطالعه ۳۶ گزارش صبحگاهی در بخشهای مختلف بالینی در طی یک هفته مورد بررسی قرار گرفته اند که جمع آوری اطلاعات آنها توسط محقق اصلی یا همکاران نزدیک به شیوه مشاهده مستقیم مشارکتی صورت گرفته است. یافته ها در این مطالعه گزارشات صبحگاهی برگزار شده در بخشهای مختلف بالینی از نظر تعداد گزارشات صبحگاهی برگزار شده در بخشهای مختلف بالینی در طی یک هفته، افراد شرکت کننده در جلسه، طول مدت، زمان برگزاری جلسات و متغیر های دیگر... مورد بررسی قرار گرفته اند و نتایج آن نشان داد که بیشترین تعداد گزارشات صبحگاهی در طی یک هفته در بخش های اطفال (۵) جراحی (۵) و زنان (۵) برگزار شده است. طولانی ترین گزارشات صبحگاهی صرف بخش گوش و حلق و بینی و پوست بوده است (۹۰ دقیقه). بیشترین تعداد بیمار معرفی شده در هر گزارش صبحگاهی مربوط به بخشهای زنان (۶/۸) ارتوپدی (۳/۵) و اطفال (۳/۲) بوده است. در بخشهای ارتوپدی بیشتر زمان گزارش صبحگاهی صرف بحث های متفرقه شده بود. (۷۲/۴). نتایج نهایی: در کل به نظر می رسد که وضعیت گزارش صبحگاهی در برخی بخش ها قابل قبول نبوده مخصوصاً از این لحاظ که اینترن ها و دانشجویان در گزارشات صبحگاهی خیلی نقش نداشتند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۷۹

عنوان:

روشی نو برای ارزشیابی دوره پزشکی عمومی: طراحی و پیاده سازی نظام ارزشیابی دوره از دیدگاه دانش آموختگان

ارائه دهنده: دکتر محمد جلیلی

نویسنده (گان):

دکتر محمد جلیلی، دکتر عظیم میرزازاده، دکتر آپامه آذرپیرا،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: دانشکده پزشکی نیازمند برنامه ریزی و ایجاد سیستمهای کنترل مستمر کیفی است. استفاده از بازخوردهای آرایه شده توسط دانش آموختگان پزشکی، از جمله راهکارهای شناخته شده برقراری چنین سیستمهایی می باشد. در این طرح با نظرخواهی از دانش آموختگان دوره پزشکی عمومی، دیدگاهها و نظرات آنها در مورد آموزش پزشکی و تسهیلات موجود در دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران گردآوری و آرایه می گردد

عنوان:

کد مقاله: ۸۶۸

بررسی مقایسه‌ای نمرات ارزشیابی اساتید دانشگاه علوم پزشکی بابل بین سالهای ۱۳۷۹ و ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: دکتر ایمان جهانیان

نویسنده(گان):

دکتر امراه مصطفی زاده، دکتر نوین نیک بخش، دکتر ایمان جهانیان، منیره پروانه، یحیی جوادیان، غلامرضا بینش پژوه

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی فرایندی نظام‌داری برای جمع‌آوری، تحلیل و تفسیر اطلاعات بمنظور بررسی میزان عملی شدن هدف‌های یادشده و اهداف غائی و نهایی آن ارتقاء کیفیت آموزش می‌باشد. در دانشگاه علوم پزشکی بابل تکمیل این فرم‌ها توسط دانشجویان، مدیران گروه یا معاونین آموزشی دانشکده و دانشگاه صورت می‌پذیرد و یکی از اجزای بسیار مهم چرخه آموزشی می‌باشد. مطالعه حاضر بمنظور تعیین چگونگی تغییرات نمرات ارزشیابی اساتید بر اساس مستندات موجود در EDC صورت گرفته است. روش مطالعه‌های مطالعه تحلیلی-مقطعی توسط مرکز مطالعات بروی نمرات ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشگاه بابل در سال ۸۵ انجام شده است در این پژوهش، قدیمی‌ترین ارزشیابی که به روش استاندارد توسط EDC انجام شده و مربوط به سال ۱۳۷۹ بوده با جدیدترین ارزشیابی که در سال ۱۳۸۵ انجام شده است مقایسه و ارزیابی شدند. کلیه اساتیدی که در این سالها عضو هیأت علمی بوده و ارزشیابی شدند، شرایط ورود را احراز نمودند، که مجموعاً ۱۲۵ نفر بودند. اطلاعات جمع‌آوری شده کدگذاری و وارد کامپیوتر شده و با نرم افزار SPSS 10.05 آنالیز گردید. یافته‌های میانگین نمرات نهایی ارزشیابی اساتید در سال ۷۹ برابر ۳۵/۲۳+۰/۳۵ و در سال ۸۵، ۳۷/۲۷+۰/۳۷ بوده است. این تفاوت از نظر آماری معنادار بوده است (Pvalue < 0.05) میانگین نمرات ارزشیابی اساتید از نظر دانشجویان و نیز مدیر گروه یا معاون آموزشی در سال ۷۹ برترتیب برابر ۵۱/۰۴+۰/۵۱ و ۵۴/۵۱+۰/۵۴ و در سال ۸۵، ۴۸/۰۹+۰/۴۸ و ۴۷/۵۴+۰/۴۷ بوده است. این تفاوتها از نظر آماری معنادار بوده اند (Pvalue < 0.05) بحث و نتیجه گیری بر اساس این پژوهش و با توجه به افزایش معنی دار نمرات ارزشیابی اساتید، در می‌یابیم که تداخلاتی که در این سالها توسط EDC انجام گرفته، مانند کلیه کارگاههای برگزار شده (بویژه طرح درس و فنون تدریس، طرح سؤال) و تغییراتی که در فرمهای ارزشیابی در جهت استاندارد سازی آن اعمال شده، ارتقاء کارایی اساتید و بالطبع افزایش رضایتمندی دانشجویان از نحوه تدریس آنان را در پی داشته است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۳۳۹

بررسی میزان آگاهی و مهارت تشخیصی اینترنهای پزشکی دانشگاههای علوم پزشکی کرمان و زاهدان در مورد بیماری

ارائه‌دهنده: دکتر گلی چمنی

نویسنده(گان):

دکتر گلی چمنی،

خلاصه مقاله:

پزشکان به عنوان افرادی که علاوه بر دندانپزشکان به تشخیص و بعضاً درمان برخی بیماری‌های دهان مبادرت می‌ورزند، باید اطلاعات قابل قبولی در مورد بیماری‌های دهان و نحوه درمان آنها داشته باشند. در این مطالعه میزان آگاهی و مهارت تشخیصی ۲۳۰ نفر از اینترن‌های پزشکی دانشگاه‌های کرمان و زاهدان بررسی شد. ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش پرسش‌نامه‌ای بود که همراه با تعدادی تصویر دز اختیار جامعه پژوهش قرار گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد که میانگین نمره آگاهی ۳/۶۵ از ۶ و میانگین نمره مهارت تشخیصی ۵/۷ از ۹ بود. بین میزان آگاهی با مهارت تشخیصی رابطه معنی‌داری وجود داشت و با افزایش میزان آگاهی مهارت تشخیصی بهتر می‌شد. میانگین نمره آگاهی با سن افراد نیز رابطه معنی‌داری داشت و با افزایش سن میزان آگاهی کمتر میشد. حدود نیمی از شرکت‌کنندگان در این تحقیق، میزان آگاهی خود را در مورد بیماری‌های دهان متوسط می‌دانستند. بیش از نیمی از اینترن‌ها با تدریس یک واحد نظری در مورد بیماری‌های دهان و دندان برای دانشجویان پزشکی و ۸۹/۵ درصد با شرکت در یک دوره کلاس در باره بیماری‌های دهان موافق بودند. نتایج و نمرات بدست آمده نشان داد که بازنگری و تاکید در مورد محتوا و

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی کارشناس ارزشیابی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۴۸

عنوان:

ارزیابی برخی از شاخص های کارایی درونی آموزش رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه دهنده: زهرا حسینی نژاد

نویسنده (گان):

زهرا حسینی نژاد، نعمت الله موسی پور

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: دانشگاههای ایران، فاقد یک نظام ارزشیابی مدون، علمی و نهادینه شده برای ارزشیابی کیفیت و مشروعیت بخشی به اهداف و عملکرد های خود می باشند. پاسخگویی به مواردی از قبیل: نرخ ترک تحصیل، میزان اتمام، نرخ ماندگاری، متوسط طول تحصیل و نرخ مردودی، با بررسی کارایی درونی نظام آموزشی امکان پذیر است. این مطالعه در پی تعیین برخی شاخص های کارایی درونی نظام آموزشی رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان است. روش ها. در یک مطالعه توصیفی، برای تشخیص کارایی درونی به محاسبه شاخص های کارکرد تحصیلی، تعداد ۱۰۱ دانشجوی پزشکی ورودی ۱۳۷۲ از زمان ثبت نام تا مرحله دانش آموختگی مورد بررسی قرار گرفتند. با مراجعه به پرونده تحصیلی دانشجویان، داده های لازم جمع آوری گردید. اطلاعات و داده های مربوط به هر دانشجو با استفاده از نرم افزار spss داده پردازی و تحلیل شد. نتایج. میزان اتمام دانشجویان مذکور ۴/۴ درصد، دانشجویان مؤنث ۰/۷ درصد، دانشجویان بدون سهمیه ۲/۲ درصد و دانشجویان با سهمیه ۶/۵ درصد بوده است. با احتساب نیمسال تابستانی، بطور متوسط، دانشجویان مذکور ۱۷/۶۳، دانشجویان مؤنث ۱۷/۵۶، دانشجویان بدون سهمیه ۱۷/۳۱، دانشجویان با سهمیه ۱۸/۴۱ نیم سال مشغول به تحصیل بوده اند. بیشترین نرخ مردودی در نیمسال اول ۱۳۷۳ و بیشترین نرخ شکست در دروس پایه و تخصصی با ۵/۶ درصد دیده شده است. بحث. تفاوت بارز میان دانشجویان سهمیه و دانشجویان بدون سهمیه در کارایی، بیانگر این است که تنها اعطای سهمیه ای از ظرفیت دانشگاه ها به نهاد ها کافی نیست، بلکه بلازم است در جهت استیفای این حق نیز، گام هایی برداشت. احتمالاً با اجرای برنامه هایی مثل: برنامه آشنایی با دانشگاه، برنامه تعیین فعالیت های آموزشی و درسی و برنامه مشاوره و راهنمایی و تقویت پایه تحصیلی، می توان برخی کمک ها را به این گروه دانشجویان ارائه کرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۳۶

عنوان:

روش شناسی ارتقاء فرآیندهای آموزش با استفاده از نظرات فراگیران

ارائه دهنده: سید جلیل حسینی

نویسنده (گان):

سید جلیل حسینی، محمدرضا سهرابی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اطلاع از نظرات گیرندگان خدمات آموزشی در ارزشیابی و برنامه ریزی برای ارائه هرچه بهتر آن خدمات ضروری و اجتناب ناپذیر است. لذا این پژوهش با هدف ارتقاء فرایندهای آموزش با استفاده از نظرات فراگیران طراحی و اجرا گردید. روش مطالعه: در قالب یک پژوهش نظام سلامت گردآوری داده ها با روش کیفی از نوع بحث گروهی متمرکز انجام شد بدین منظور از نمایندگان دانشجویان سالهای آخر رشته ها و مقاطع تحصیلی مختلف که بیشترین تماس را با آموزش داشته اند به تفکیک دانشکده جهت ارائه نظرات خود در

عنوان:**بررسی توانایی نسخه نویسی ده بیماری شایع با روش OSCE در کارورزان دانشکده پزشکی ساری در تابستان ۱۳۸۳**

کد مقاله: ۵۷۷

ارائه دهنده: محمد خادملو**نویسنده(گان):**

محمد خادملو، نیلوفر معتمد

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: در حال حاضر در بسیاری از دانشکده های پزشکی، آموزش مدونی در مورد اصول صحیح نسخه نویسی بخصوص در مورد بیماریهای شایع وجود ندارد. در این راستا بر آن شدیم توانایی اینترنهای در شرف فارغ التحصیلی دانشکده پزشکی ساری در سال ۱۳۸۳ را در تشخیص، درمان و نوشتن نسخه های مناسب و اصولی برای چند حالت بالینی شایع مورد ارزیابی قرار دهیم. مواد و روشها: در این مطالعه مقطعی توانایی نسخه نویسی برای ۱۰ بیماری شایع و رعایت اصول نسخه نویسی را در ۴۱ نفر از اینترنهای در شرف فارغ التحصیلی از طریق برگزاری یک امتحان بالینی ساختاردار عینی (OSCE) مورد بررسی قرار دادیم. یافته ها: در مورد اقدامات انجام شده در هر ایستگاه به طور متوسط ۱/۵۷ اقدام انجام گرفت که ۶۸٪ این اقدامات درست بودند. میانگین کل تعداد قلم دارو در هر نسخه ۱/۸ بوده است که در این میان ۷۰٪ صحیح بود. برای داروهایی که بطور صحیح تجویز شده بودند بطور میانگین در هر نسخه ۵۹٪ دوز داروها صحیح بود. از نظر آماری ارتباط معنی داری بین توانایی نسخه نویسی اینترن ها با جنس، سن، وضعیت تاهل، نمره علوم پایه و نمره پره اترنی بدست نیامد ولی بین توانایی نسخه نویسی اینترنها با معدل درسی ارتباط معنی داری وجود داشت. استنتاج: به طور کلی می توان نتیجه گرفت که بیش از یک سوم نسخه ها بی که توسط دانشجویانی که از این دانشکده فارغ التحصیل می شوند نوشته شده است از لحاظ محتوا اشتباه و نادرست است و تنها حدود ۵٪ از نسخه های نوشته شده توسط این دانشجویان کاملاً صحیح وبدون اشتباه است.

* * * * *

عنوان:**بررسی تأثیر کارگاه مهارت های بالینی در آموزش دانشجویان پزشکی**

کد مقاله: ۳۴۰

ارائه دهنده: دکتر سعید خادمی**نویسنده(گان):**

دکتر سعید خادمی، دکتر محمد اکراهی، مریم فیروزی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در علوم پزشکی نیاز به آموزش تعداد زیادی مهارت عملی و ارتباطی در کنار آموزش نظری ضروری می باشد. با افزایش توجه به ارزشهای مطرح در اخلاق پزشکی، از جمله احترام به بیمار و صدمه کمتر به وی حین آموزش، روش های سنتی مثل مشاهده و تمرین مهارت های بالینی بر بالین بیمار، مورد تردید قرار گرفته اند. از طرفی پژوهش ها نشان داده اند که دانشجویان در برخوردهای اولیه خود با بیماران، بدلیل عدم اطمینان از انجام صحیح مهارتهای بالینی دچار اضطراب می شوند به همین دلیل مراکز آموزش مهارتهای بالینی به عنوان پلی بین دروس تئوری و آموزش عملی راه اندازی شده اند. در این مطالعه ما نظر دانشجویان را در رابطه با تاثیر این کارگاهها در آموزش آنها بررسی کرده ایم. روش کار: در این مطالعه مقطعی - توصیفی، با استفاده از پرسشنامه نظر کارآموزان و کارورزانی که از کارگاههای مهارتهای بالینی استفاده کرده اند (۶۶ نفر) بررسی شده است. پرسشنامه شامل سه قسمت خصوصیات دموگرافیک، نحوه برگزاری کارگاهها و تاثیر کارگاه در آموزش آنها می باشد پس از جمع آوری داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها: در جمعیت مورد مطالعه ۵۶/۳ درصد افراد، بطور کلی نحوه برگزاری کارگاه را مناسب می دانستند در حالی که ۷۰ درصد افراد معتقدند امکان تمرین و تکرار مناسب مهارت وجود نداشته است. ۶۲/۲۴ درصد افراد (۴۱ نفر) برگزاری کارگاهها را در افزایش یادگیری موثر، بخصوص در مواردی که مهارت پیچیده و مشکل می باشد موثر می دانند. ۶۵/۱ درصد افراد نیز اعتقاد دارند حضور در کارگاهها و انجام مهارتها باعث کاهش اضطراب و افزایش اعتماد به نفس و در نهایت کاهش بروز خطاهای پزشکی در برخورد با موقعیت واقعی می

شود. بحث و نتیجه گیری: به عقیده دانشجویان کارگاههای مهارت‌های بالینی نقش موثری در یادگیری، افزایش اعتماد به نفس و کاهش اضطراب آنها در برخورد با موقعیت‌های واقعی (بالین بیمار) دارد بخصوص اگر این کارگاهها در زمان مناسب برگزار گردد و امکان تمرین و تکرار مهارت به دفعات مناسب وجود داشته باشد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۵۰

عنوان:

بررسی روش برگزاری راند آموزشی و نقش آن در یادگیری دانشجویان

ارائه‌دهنده: دکتر سعید خادمی

نویسنده(گان):

دکتر سعید خادمی، دکتر محمد اکراهی، مریم فیروزی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش در کنار تخت بیمار خصوصی ترین نوع آموزش پزشکی است و اجرای این روش آموزش شامل استاد، یک دانشجو و یک بیمار می باشد. مطالب خاص مورد بحث در راند آموزشی، حضور بیمار و ارتباط اجزای مختلف آموزش خاصی به این نوع آموزش داده است. از طرفی مشخصات هر عضو مثلث آموزشی (استاد، دانشجو، بیمار) ماهیت مشکلات پزشکی و زمان در دسترس برای حل آن و در نهایت قدرت ارتباطی اجزای مثلث، تاثیر عمیقی روی نتیجه آموزش خواهد گذاشت. همچنین در این روش آموزشی مدرس فرصت می یابد تا مهارت‌های مراقبت از بیمار را مشاهده کند و توانایی مصاحبه کردن، معاینه بالینی و مهارت‌های روانی - حرکتی دانشجو را با دقت و سرعت ارزیابی کند و به دانشجو بازخورد دهد. در این مطالعه ما نظر دانشجویان را در رابطه با روش برگزاری راندهای آموزشی و تاثیر آن در یادگیری آنها بررسی کرده ایم. مواد و روش مطالعه: در این مطالعه مقطعی - توصیفی با استفاده از پرسشنامه نظر ۵۵ نفر از کارورزان پزشکی که تجربه شرکت در راندهای آموزشی داشتند را در مورد راند آموزشی مورد مطالعه قرار دادیم. پرسشنامه شامل سؤالاتی در مورد اصول و روش برگزاری راند آموزشی و تاثیر آن در یادگیری دانشجویان بود پس از جمع آوری اطلاعات مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. یافته ها: از بین جمعیت مورد مطالعه ۸۵/۱۵ درصد دانشجویان از روش برگزاری راندهای آموزشی رضایت داشتند و معتقدند ترتیب و روش منطقی دارد. در حالی که ۹۱ درصد افراد معتقدند سؤالات تئوری در راندهای آموزشی مطرح میشود تنها ۶۵/۴۵ درصد افراد اعلام کرده اند در راندهای آموزشی محیطی مناسب جهت ارتباط بین دانشجویان فراهم میشود و ۸۵/۴۵ درصد دانشجویان برگزاری راندهای آموزشی را در افزایش یادگیری موثر می دانند. نتیجه گیری: مطالعه نشان می دهد که در کل روش برگزاری راندهای آموزشی مناسب است ولی بهتر است محیطی مناسب جهت ارتباط بین دانشجویان فراهم گردد. ضمن اینکه برگزاری راندهای آموزشی نقش موثری در افزایش یادگیری دانشجویان دارد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۲۰

عنوان:

بررسی میزان مطابقت نتایج ارزشیابی اساتید از دیدگاه دانشجویان با نظرات اساتید در مورد خود در دانشگاه

ارائه‌دهنده: دکتر راز خطیبی

نویسنده(گان):

دکتر راز خطیبی، مجتبی ساعد پناه، احمد وهابی، دکتر سمراد محرابی، دکتر کامبیز یزدانپناه، حسن روستایی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اساتید در پایان هر ترم تحصیلی توسط دانشجویان از نظر معیارهای مختلف تدریس ارزیابی می شوند و نتایج این ارزشیابی یکی از عوامل مهم در تصمیم گیری های پرسنلی در دانشگاه می باشد. هدف: تعیین میزان مطابقت نتایج ارزشیابی اساتید از دیدگاه دانشجویان با نظرات اساتید در مورد خود روش مطالعه: برای انجام این مطالعه پرسشنامه ارزیابی که در دانشگاه علوم پزشکی کردستان در نیمه دوم سال تحصیلی ۸۵-۸۴

مورد استفاده قرار گرفته بود برای مدرسین غیر بالینی دانشگاه علوم پزشکی کردستان (۵۸ نفر) ارسال گردید تا آنان نظرات خود را در مورد خود ابراز نمایند، سپس این نتایج با نتایج ارزشیابی اساتید از دیدگاه دانشجویان مطابقت داده شد. یافته ها: دارا بودن آراستگی ظاهر مناسب، دارا بودن اخلاق و برخورد مناسب، شروع درس با عناوین و بیان اهداف، داشتن تسلط علمی بر موضوع، شرکت دادن دانشجو در بحث و گفتگو، ایجاد انگیزه و تشویق دانشجویان به مطالعه و بیان اهمیت موضوعات تدریس شده و... از نظر دانشجویان به ترتیب دارای بیشترین میزان مطابقت با نظرات اساتید در مورد خود بود. نکته جالب توجه این بود که تمام اساتید اظهار داشته بودند که منابع مطالعه را معرفی میکنند ولی تنها ۶۰ درصد از دانشجویان گفته بودند که اساتید منابع را معرفی میکنند. بحث و نتیجه گیری: یافته های حاصل از این مطالعه نشان دهنده آن است که در بعضی از گزینه ها نظرات دانشجویان و اساتید همخوانی ندارد، لذا به نظر می رسد که بازبینی فرم ارزیابی میتواند این نقیصه را اصلاح کند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۵۶

عنوان:

بررسی سریع وضعیت مدیریت آموزش بالینی پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی تبریز - سال ۱۳۸۵

ارائه دهنده: دکتر احمد علی خلیلی

نویسنده (گان):

دکتر احمد علی خلیلی، دکتر حسن سلامی رنجبران، مهندس فریدون ترابی، فریا بخشیان

خلاصه مقاله:

هدف: مهمترین بخش آموزش رشته پزشکی آموزش در عرصه های بالینی میباشد که کیفیت بالای آموزش بالینی اهمیت بسیاری دارد هدف از این پژوهش بررسی وضعیت مدیریت آموزشی در عرصه بالینی دانشجویان پزشکی میباشد که جهت دستیابی به پایه ای برای ارتقاء بعدی انجام گرفته است. روش پژوهش: این پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی میباشد که پس از تهیه پرسشنامه ای متشکل از ۲۰ سؤال کلیدی آموزش بالینی، در دو مقطع دانشجویان و انترن های تمام بخشهای بالینی دانشکده پزشکی پخش شد و پس از تکمیل، اطلاعات ۱۷۸ برگ فرم مربوطه وارد برنامه SPSS شده و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: از تعداد ۱۷۸ فرم تعداد ۱۰۰ فرم مربوط به دانشجویان و ۷۸ فرم مربوط به انترن ها میباشد. در مورد تحویل برنامه آموزشی روزانه ۵۱/۴٪ جواب مثبت و در مورد انطباق برنامه فوق با نحوه کار بخش ۵۳/۲٪ جواب مثبت و در مورد کنترل حضور و غیاب ۸۸/۷٪ جواب اکثر اوقات و در مورد ارائه طرح درس روزانه ۴۳٪ جواب اکثر اوقات و در مورد ارزیابی پایان دوره ۸۳/۹٪ جواب مثبت و در مورد نحوه ارزیابی پایان دوره فقط در ۱۲/۳٪ جواب روش بالینی و عملی روی بیمار بدست آمد. و نیز در خصوص نظارت مدیر گروه ۴۲/۳٪ جواب خوب و در مورد نقش معاون آموزشی ۲۴/۳٪ جواب خوب و در مورد میزان رضایت از آموزش دوره ۳۵/۶٪ جواب زیاد بدست آمد. یافته ها: بررسیهای فوق نشان میدهد که آموزش پزشکی در عرصه بالینی دارای نقایصی بوده و با استانداردها فاصله دارد و لازم است مدیران آموزشی دانشگاه در جهت ارتقاء آن اقدام نمایند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

تغییرات پذیرش دانشجو با سایر متغیرهای مورد بررسی، سرعت رشد این متغیرها در کل کشور بیشتر از تعداد پذیرش دانشجو می‌باشد. نتیجه‌گیری: نیازسنجی و تصمیم‌گیری درمورد ظرفیت پذیرش دانشجوی پزشکی عمومی و جذب هیأت علمی باید در جهت بهبود شاخصهای آموزشی باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۳۸

عنوان:

جایگاه ارزشیابی دروس از دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

ارائه‌دهنده: مصطفی دهقانی

نویسنده(گان):

مصطفی دهقانی، اکبر حسن زاده

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی دروس بواسطه اینکه نیمرخ از کیفیت تدریس و مبنای اصلاح فرایندها را ارائه می‌دهد در بسیاری از مؤسسات آموزشی مورد توجه می‌باشد. تاکنون ارزشیابیهای انجام شده منحصر به ارزشیابی عملکرد آموزشی اساتید و ارزشیابیهای موردی برنامه درسی بوده لذا در پژوهش حاضر سعی شد وضعیت سیستم ارزشیابی دروس در دانشگاه را بررسی نمائیم. روش‌ها: در یک مطالعه توصیفی مقطعی پرسشنامه ای حاوی سؤالاتی درباره اقدامات انجام شده توسط گروه و اساتید در مورد شناسنامه دروس، کیفیت تدریس، سنجش علاقمندی، اقدامات تشویقی و نظرخواهی از دانشجویان، برای اعضای هیأت علمی ارسال شد. پس از استخراج نتایج، داده‌ها آنالیز شد. یافته‌ها: ۴۷/۵٪ شناسنامه درس ارائه می‌دهند و گروه آنرا اصلاح می‌کند. ۳۲٪ اعلام نمودند گروه برنامه ای در این خصوص ندارد. جهت سنجش کیفیت تدریس و میزان علاقمندی به بهبود آن از ارزشیابی سالانه عملکرد آموزشی و نظرخواهی های شفاهی از دانشجویان و نتایج امتحانات استفاده می‌شود. ۲۱٪ اعلام نمودند گروه نیازی به آن نمی‌بیند. ۵۷/۱٪ گفته اند گروه هیچ سیاست تشویقی ندارد. علیرغم وجود نظرخواهی از دانشجویان ۵۰٪ اعلام نمودند صحت نظرات دانشجویان بررسی نمی‌شود. همچنین سن و سابقه اساتید با استفاده آنها از نتایج ارزشیابی‌ها برای بهبود کیفیت دروس رابطه معکوس داشت. بحث و نتیجه‌گیری: این یافته‌ها و یافته‌های حاکی از نارضایتی اساتید از فرایندها و ابزارهای ارزشیابی در پژوهشهای دیگر ایجاب می‌کند بجای اکتفای صرف به ارزشیابی سالانه عملکرد آموزشی شیوه‌های مؤثرتری نظیر ارزشیابی دروس مورد توجه واقع شود. فلذا بنظر می‌رسد طراحی سیستمی پویا برای ارزشیابی دروس و تشویق اساتید می‌تواند تأثیرات شگرفی بر آموزش داشته باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۰۵

عنوان:

ارزشیابی فرایند آموزش در گروه جراحی عمومی از نظر کارآموزان پزشکی

ارائه‌دهنده: دکتر محمد علی رجبی

نویسنده(گان):

دکتر محمد علی رجبی، دکتر آزاده نکویی، دکتر مسعود ناظم، دکتر امرالله ابراهیمی، مریم آویژگان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: دوره کارآموزی یکی از حساسترین دوره‌های آموزش پزشکی است که طبق بررسی‌های انجام شده با مشکلاتی مواجه است که با کمک ارزشیابی فرایندمی توان مشکلات رامشخص نموده و بارائه راه حل‌های ممکن به سطح مطلوب تری از آموزش دراین دوره برسیم. هدف: پژوهش حاضر به ارزشیابی فرایند آموزش در بخش جراحی از نظر کارآموزان دانشکده پزشکی اصفهان در سال تحصیلی ۸۵-۸۴ پرداخته است. روش و مواد: در مطالعه توصیفی-مقطعی، کارآموزانی که بخش جراحی یک را طی شش ماه گذشته با نمره قبولی گذرانده بودند (تعداد ۱۲۵ نفر) مورد پرسش قرار گرفتند. روش جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه ای روا و پایا حاوی ۱۴ سؤال در مقیاس لیکرت در ۲ حیطه حداقلی‌های یادگیری و فرایند آموزش بود. نتایج پس از ورود به نرم افزار SPSS توسط تست آماری مناسب تجزیه و تحلیل گردید. یافته‌ها: میانگین نمره نظرات کارآموزان نسبت به

عنوان:

کد مقاله: ۹۰۳

ارزیابی تحقق برنامه آموزش گروه عفونی با استفاده از log book (دفترچه تکلیف) در مقطع کارآموزی پزشکی**ارائه‌دهنده: دکتر مجتبی رستمی****نویسنده(گان):**

دکتر مجتبی رستمی، دکتر ایرج کریمی، دکتر حسین حیدری، مهشید مظاهری، دکتر آتوسا اسماعیلی، مهتاب آویژگان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: برنامه های آموزشی مطلوب باید ماهیت پویا و دینامیک داشته و به دنبال بازخورد های محیطی، به طور مرتب بازنگری و اصلاح گردند. از عوامل عمده‌ای که می‌تواند آموزش را از حالت ایستا به مسیری پویا و موثر هدایت کند ارزشیابی است. هدف: هدف این مطالعه تعیین میزان دستیابی به حداقل های یادگیری کارآموزی در گروه عفونی دانشکده پزشکی اصفهان در سال ۸۵، با استفاده از Log book است. روش و مواد: در مطالعه ای توصیفی - تحلیلی، Log book در دو ماه متوالی در گروه عفونی برای ۴۴ نفر از دانشجویان پزشکی مقطع کارآموزی بکار برده شد. Log book بعنوان ابزار گردآوری داده ها در پنج بخش طراحی شده است: شناسنامه درس، جدول زمان بندی ارائه کارآموزی، جدول حداقل توانمندیهای مورد انتظار، چک لیست بررسی میزان دستیابی به حداقلهای آموزشی و پیشنهادات و انتقادات. یافته ها: فراوانی دستیابی به هدف ها در گروه عفونی در حیطه دانشی در سه قسمت معاینه و شرح حال، تشخیص و درمان به ترتیب ۸۱/۶٪، ۷۸/۸٪ و ۶۳/۶٪ است و در حیطه عملکردی در چهار قسمت مشاهده بیمار، مشاهده مولاژ، انجام زیر نظر استاد و انجام مستقل به ترتیب، ۳۴/۵٪، ۲۸/۸٪، ۲۳/۸٪ و ۳۴/۸٪ بدست آمد. بحث و نتیجه گیری: با استفاده از نتایج مشخص شد که آموزش در حیطه عملکردی ضعیف می باشد که ممکن است تحت تاثیر عوامل مختلف از جمله رابطه بیماری های عفونی بافصل و زمان و تعداد بیماران ارجاعی از شهرستان و استان های همجوار به بیمارستان آموزشی باشد. لذا با تدوین برنامه آموزشی مناسب، مقدمات تحقق هر یک از اهداف آموزشی مصوب شده فراهم آید.

* * * * *

عنوان:

کد مقاله: ۸۹

بررسی تاثیر تجزیه و تحلیل سؤالات آزمونهای پایان ترم بر نحوه طراحی سؤال توسط اعضای هیأت علمی**ارائه‌دهنده: فرهاد رضانی بدر****نویسنده(گان):**

فرهاد رضانی بدر، مرضیه شبان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با تجزیه و تحلیل سؤالات می توان اطلاعات عینی مفیدی در مورد سؤالات و آزمون فراهم نمود. از جمله مزایای تجزیه و تحلیل سؤالات، افزایش مهارت مدرسین برای طراحی سؤالات می باشد. روش مطالعه: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی بدون گروه شاهد است که با هدف تعیین تاثیر تجزیه و تحلیل سؤالات چهار گزینه ای آزمونهای پایان ترم بر طراحی سؤال توسط اعضای هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی تهران انجام شده است. ۳۳ نفر عضو هیئت علمی با استفاده از روش سرشماری انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها برای تجزیه و تحلیل کیفی، چک لیست پنج قسمتی می باشد. برای تحلیل کمی از فرمول های ضریب دشواری و ضریب تمیز سؤالات چند گزینه ای استفاده شد، و برای تحلیل گزینه های انحرافی، درصد انتخاب آنها محاسبه گردید. پس از تجزیه و تحلیل سؤالات در دو نیمسال تحصیلی، نتایج مورد مقایسه قرار گرفت. یافته ها: از ۳۳ نفر نمونه های پژوهش ۲۱ نفر در تحقیق شرکت کردند. نتایج مبین آن است که بین فرم و شکل متن سؤالات و گزینه ها ($p < 0.001$)، سطح سؤالات در حیطه شناختی ($p < 0.05$)، و تحلیل گزینه های انحرافی ($p < 0.001$) قبل و بعد از مداخله اختلاف معنی دار آماری وجود داشت. اما بین شاخص دشواری و شاخص تمیز سؤالات، فرم و شکل آزمون، روایی محتوا، و نکات اجرایی آزمونها قبل و بعد از مداخله اختلاف معنی داری وجود نداشت. نتیجه گیری: یافته ها حاکی از آن بود که تجزیه و تحلیل سؤالات، ارائه بازخورد به اعضای هیئت علمی، و ارائه جزوات آموزشی به آنها بر روی

و غیر حضوری برنامه‌های آموزش مداوم در قالب ۲۰ هدف آموزشی طراحی شده و با استفاده از روش لیکرت بصورت ۵ مقیاس یعنی کاملاً مخالفم=۱، مخالفم=۲، نظری ندارم=۳، موافقم=۴، کاملاً موافقم=۵ منظور شده بود لذا نتایج با میانگین توزیع فراوانی مطلق و درصد میزان یعنی ۱-عدم نیاز غیر حضوری به ترک محل کار، ۴.۳۶٪- استفاده از اوقات فراغت در غیر حضوری، ۴.۲۷٪-۳ امکان دسترسی غیر حضوری به اطلاعات، ۴.۱۸٪- کسب امتیاز کافی در غیر حضوری ۴.۱۶٪-۵ کسب دانش و نگرش کافی در غیر حضوری، ۴.۰۸٪-۶ صرفه جویی در وقت و هزینه غیر حضوری ۴.۰۸٪-۷ غیر حضوری منابع علمی فراهم میکند، ۳.۹۹٪-۸ برتری غیر حضوری ۳.۸۶٪-۹ عدم استرس غیر حضوری ۳.۷۵٪-۱۰ تبادل افکار در حضوری ۳.۷۱٪-۱۱ یادگیری بهتر در غیر حضوری ۳.۶۸٪-۱۲ بحث عمومی در حضوری ۳.۵۰٪-۱۳ ایجاد تعامل در حضوری ۳.۳۸٪-۱۴ عدم تبادل افکار در غیر حضوری ۳.۳۶٪-۱۵ حضوری کاربردی است، ۳.۳۵٪-۱۶ حضوری معلومات را به روز میکند، ۳.۰۴٪-۱۷ کسب مهارت در حضوری ۳.۰۳٪-۱۸ برتری حضوری ۲.۹۴٪-۱۹ یادگیری عمیق در حضوری ۲.۸۸٪-۲۰ اتلاف هزینه در غیر حضوری ۲.۴۶٪ بدست آمد. بند یک دارای بالاترین میانگین و بند ۲۰ دارای پایین‌ترین میانگین است. بحث و نتیجه گیری: این مطالعه نیازهای برنامه‌های حضوری و غیر حضوری آموزش مداوم را بررسی کرده که در طراحی و برنامه‌ریزی آموزش مداوم موثر است و با توجه به این مطالعه برنامه‌های آموزش مداوم طراحی و برگزار می‌شوند.

کد مقاله: ۱۵۱

عنوان:

The Evaluating quality of teaching in faculty member of jahrom medical science

ارائه‌دهنده: نظام زهرایی

نویسنده(گان):

لیلا مصلی نژاد، نظام زهرایی، مهدی عبداللهی

خلاصه مقاله:

Introduction: Medical students are spending a lot of time on learning the medical information presented to them during their formal education, but they easily forget what they learned after passing the exams, they are not evolved in studying common health care problems in the community because directors of medical education institutes are care conventions ignoring social accountability regarding the effectiveness and quality of education program. aim of this study was the assessing teaching method in faculty of jahrom medical sciences. Material and method: In this descriptive study, all of faculty member in clinical, nursing and basic sciences evaluated by valid questionnaire from teaching method and quality of using methods (always, sometimes or raring), analysis was descriptive and analytic statistics from T-Test in spss software. Result: As a result, there were different significant between mean score in two groups. clinical member was prefered lecturing, critical thinking, multimedia, film, group discussion, problem base learning, peer assisted learning and online technique in their class, but basic science members and nursing member prefered take a subject to starting their class, scenario base learning, group discussion, theoretical and practical subject inside together, using audio visual technique and recurrent evaluation by quiz or other evaluating method. Conclusion: The key to promotion of medical education is to see itself accountable to social demands as well as social needs. therefore we recommended, encourage new and efficient teaching in futures teaching and promote knowledge and practical factually skills by information, workshop and other techniques.

کد مقاله: ۵۳

عنوان:

ارزشیابی برنامه توسعه آموزشی علوم پایه و بالینی در دانشگاه علوم پزشکی تهران

ارائه‌دهنده: دکتر علی اکبر زینالو

نویسنده(گان):

دکتر فرشته فرزبان پور، دکتر محمدعلی صدیقی گیلانی، دکتر علی اکبر زینالو، دکتر محمد رضا اشراقیان، سکینه شریفیان-سمانه حیدری، سید مرتضی حسینی شکوه

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تدوین برنامه توسعه آموزشی (از جمله کارکردهای مدیریت آموزشی به شمار می رود. تحقیقات آموزشی، برنامه ریزی توسعه آموزشی و مدیریت آموزشی شرایط لازم برای دستیابی به وضعیت مطلوب نظام های آموزشی را فراهم می کند. دستیابی به وضع مطلوب در هر نظام آموزشی، اعم از خرد یا کلان، مستلزم آن است که الف) پژوهش و ارزیابی آموزشی درباره زمینه های مربوطه انجام پذیرد. ب) برنامه ریزی توسعه آموزشی به عمل آید. ج) مدیریت آموزشی اعمال شود. هدف: هدف کلی از این پژوهش ارزشیابی برنامه های آموزشی علوم پایه و بالینی برای بهبود و ارتقاء کیفیت آموزش در دانشگاه علوم پزشکی تهران می باشد. روش مطالعه: توصیفی و تحلیلی است با استفاده از پرسش نامه های جمع آوری شده از ۷ دانشکده در دانشگاه علوم پزشکی تهران، جامعه آماری ۴۵۸ نفر از دانش آموختگان بودند که به پرسشنامه های این بررسی پاسخ دادند. در تحلیل داده ها از نرم افزار (SPSS، 9، 10) بهره برداری شده است و برای رسم نمودارها از هاروارد گرافیک (HG-3، 9) استفاده شده است. یافته ها: نتایج پژوهش نشان می دهد که ۷۱/۳۴٪ از دانش آموختگان از برنامه های آموزشی دانشگاه خود رضایت دارند و بقیه از واحدهای اضافی و غیر مرتبط با رشته درسی، بی توجهی به دانشجویان، امکانات آزمایشگاهی، فضای آموزشی دوره های کارورزی و مشکلات رفاهی ناراضی اند. بحث و نتیجه گیری: از پژوهش به عمل آمده چنین نتیجه گیری می شود، استفاده از ارزشیابی در برنامه ریزی آموزشی و فعالیت های آموزشی نمایانگر آن است که دست اندرکاران برنامه های آموزشی در اجرای برنامه های آموزشی هم چنین در استفاده از منابع بالقوه برای تحقق هدفها و دستیابی به کیفیت آموزشی، کوشش لازم را به عمل می آورند.

** ** ** **

کد مقاله: ۱۶۵

عنوان:

تهیه و اصلاح فرم ارزشیابی کیفیت تدریس نظری و بالینی اعضاء هیأت علمی در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

ارائه‌دهنده: رضا سالم صافی

نویسنده(گان):

رضا سالم صافی، بهرام نبی لو، علی بنی آدم، معصومه خوش کلام، ناصر شیخی، پرویز فخری، خدیجه مخدومی

خلاصه مقاله:

از روشهای ارزشیابی اعضاء هیأت علمی استفاده از نظرات دانشجویان، همکاران، مدیران گروه.. در خصوص کیفیت تدریس می باشد. در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه کیفیت تدریس توسط فرمهای ارزشیابی از طریق نظرخواهی از دانشجویان و همکاران گروه انجام می یابد. این موضوع در مراکز آموزشی درمانی که تنوع گروهها آموزشی بیشتری را دارا می باشند می تواند خالی از اشکال نباشد و ارزشیابی با سؤالات یکسان از گروههایی که اهداف و ماهیت کاری متفاوت دارند برای سیستم آموزشی مشکل ایجاد نماید. که این مشکلات می توانند ناشی از نوع سؤالات، زمان ارزشیابی، ارزشیابی کننده، ابزار ارزشیابی باشد. لذا در این مطالعه به بررسی و اصلاح فرمهای ارزشیابی روش تدریس نظری و بالینی اقدام گردید. روش مطالعه: این مطالعه به صورت توصیفی و. جامعه آماری آن اعضاء هیأت علمی دانشگاه می باشند. فرمهای ارزشیابی وزارتی، دانشگاه اصفهان، ارومیه به مدیران گروههای آموزشی ارسال، تا نظرات خود باتوجه به چک لیست که بدین منظور تهیه شده بود اعلام فرمایند. جهت نهایی شدن پرسشنامه متعاقباً از مدیران گروههای آموزشی جهت حضور در جلساتی که بدین منظور در دفتر معاونت آموزشی تشکیل گردیده دعوت به عمل آمد. یافته ها: اعضاء هیأت علمی تاکید بر ارزشیابی قبل از پایان ترم توسط کلیه دانشجویان و کاهش سؤالات تا حد امکان داشتند. تعدادی از پرسشنامه ها تائید و نسبت به حذف بعضی

دانشجویی در مورد عملکرد معلم بالینی در دانشگاه علوم پزشکی قزوین طی سالهای ۲۰۰۵-۲۰۰۱ انجام گرفت. روشها: ۳۸ نفر از اساتید گروه پزشکی و ۱۰۰ نفر از دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین در مطالعه شرکت نمودند. ابزار مورد استفاده پرسشنامه ای در مورد جنبه های مختلف یک استاد بالینی متبحر بود و پاسخ دهندگان باید جملاتی را برای بیان تواناییهای یک استاد در آن جنبه می نوشتند. یافته ها: برخی از معمولترین جنبه هایی که هم اساتید و هم دانشجویان بر آن تأکید داشتند عبارت بودند از: بیان واضح اهداف، ایجاد محیط یادگیری مطلوب، ارائه بازخوردهای مستمر و مناسب، توجه به سرعت یادگیری و نیاز دانشجو، و استفاده از روشهای مختلف در تدریس بالینی. نتیجه گیری: ارزشیابی دانشجویی از تدریس بالینی می تواند سیستم خوبی برای بازخورد باشد بشرطیکه توقعات واضحی را از استاد بالینی فراهم نماید. وظایف استاد بالینی باید برای اساتید و دانشجویان کاملاً واضح و مشخص بیان گردند تا نتایج ارزشیابی های دانشجویی از اساتید مورد توافق هر دو گروه بوده و نقاط ضعف واقعی استاد را به هدف اصلاح آنها تعیین نماید.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۵۴

عنوان:

بررسی ارتباط نظرات دانشجویان موفق و ناموفق در برنامه ارزشیابی اعضای هیأت علمی دانشگاه تبریز

ارائه دهنده: دکتر حسن سلامی رنجبران

نویسنده(گان):

دکتر حسن سلامی رنجبران، دکتر ابوالقاسم امینی، دکتر شاپور نادرفام

خلاصه مقاله:

هدف: یکی از منابع مهم کسب اطلاعات ارزشیابی نحوه تدریس، دانشجویان میباشد. هدف از این پژوهش بررسی کردن نظرات دانشجویان با معدل بالا و معدل پایین در ارزشیابی اساتید میباشد. و پاسخ به این سؤال مهم که آیا میتوان در ارزشیابی اساتید صرفاً از نظرات دانشجویان موفق کلاس استفاده کرد یا نه؟ روش پژوهش: این مطالعه از نوع توصیفی تحلیلی میباشد که از طریق جمعآوری اطلاعات فرمهای ارزشیابی دو گروه دانشجویان با معدل بالای ۱۷ و معدل پایینتر از ۱۲ دانشگاه میباشد که از بین حدود ۱۷۰۰۰ فرم و با از برنامه نرمافزاری SPSS و با روش آماری Test Chi2 بدست آمده است. یافتهها: پس از تحلیلهای آماری نتایج بدست آمده نشان میدهند که میانگین نمره ارزشیابی در گروه با معدل پایینتر از ۱۲ برابر با ۱۳/۷۴ با پراکندگی استاندارد ۴/۵۷ است و در گروه با معدل بالاتر از ۱۷ برابر با ۱۵/۶۴ با پراکندگی استاندارد ۳/۶۴ است که در آزمون کای دو ارتباط این دو با هم به اثبات نرسید یعنی نمره ارزشیابی اساتید با معدل دانشجویان طبق نتیجه: (chi 2 test = 2501. 793 df=2891 sig = 1. 000) ارتباط معنی داری ندارد یافته ها: با توجه به یافته های این پژوهش میتوان به این نتیجه رسید که هنوز نمیتوان از نظرات گروههای مختلف دانشجویی (دانشجویان برتر کلاس) بجای نظرات کل دانشجویان در ارزشیابی اعضای هیأت علمی استفاده نمود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۶۰

عنوان:

بررسی ارتباط نتایج ارزشیابی نحوه تدریس در دروس آسان و مشکل در دانشگاه علوم پزشکی تبریز ۸۴

ارائه دهنده: دکتر حسن سلامی رنجبران

نویسنده(گان):

دکتر حسن سلامی رنجبران، دکتر ابوالقاسم امینی، دکتر شاپور نادرفام

خلاصه مقاله:

هدف: یکی از منابع مهم کسب اطلاعات ارزشیابی نحوه تدریس، دانشجویان میباشد. هدف از این پژوهش بررسی ارتباط درجه سختی درس با نحوه و نمره ارزشیابی استاد میباشد و پاسخ به این سؤال است که آیا مشکل بودن درس در افت نمره ارزشیابی استاد دخیل است یا نه؟ روش پژوهش: این مطالعه از نوع توصیفی تحلیلی میباشد که از طریق جمع آوری اطلاعات ۱۷۰۰۰ فرم فرمهای ارزشیابی برای دروس سخت و آسان بدست آمده است

عنوان:

کد مقاله: ۴۴۵

بررسی نظرات اعضاء هیأت علمی در مورد به کارگیری مراکز درمانی تخصصی اعضاء هیأت علمی در آموزش دانشجویان**ارائه‌دهنده: آیت اله سهرابی****نویسنده(گان):**

مریم توکلی، دکتر آیت اله سهرابی، دکتر نیکو یمانی،

خلاصه مقاله:

رضیه و هدف: - در شرایطی که بخش عمده ای از بیماران برای درمان به صورت مستقیم و یا ارجاعی به مطب ها و مراکز خصوصی اعضاء هیأت علمی مراجعه می نمایند و در بعضی از بیمارستانهای دانشگاهی تعداد بیماران برای آموزش دانشجویان ناکافی است، مراکز خصوصی یا مطب های هیأت علمی دانشگاهها می تواند بعنوان یک پایگاه مناسب برای آموزش دانشجویان تلقی شود. هدف ما از این مطالعه بررسی نظرات همکاران هیأت علمی برای استفاده از این مراکز در آموزش دانشجویان می باشد. روش مطالعه: - روش مطالعه تحقیقی توصیفی و با استفاده از پرسشنامه ۲۰ سؤالی با روایی و پایایی ۹۳٪ انجام شده است. جامعه آماری به روش سرشماری و شامل کلیه اعضاء هیأت علمی بالینی دانشگاه بوده است. - از مجموع پرسشنامه های ارسالی (۲۵۰ فرم)، ۱۷۳ پرسشنامه تکمیل و بازگردانده شد. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS وارد کامپیوتر و تجزیه و تحلیل شد. و از آزمون T و توکی (H. S. D) بعنوان آزمونهای استنباطی استفاده شد. یافته ها: - از مجموع ۱۶۸ پاسخ دهنده به سؤال ۸ پرسشنامه (کاهش درآمد مراکز درمانی خصوصی در صورت آموزشی شدن، ۶۳ نفر (۳۷٪) موافق، ۳۸ نفر (۲۳٪) مخالف یا کاملاً مخالف و ۶۶ نفر (۴۰٪) بدون نظر بودند. - در پاسخ به سؤال ۹ (کاهش تعداد بیماران مراکز خصوصی بدلیل آموزشی شدن)، ۷۲ نفر (۴۵٪) موافق، ۴۷ نفر (۲۹٪) مخالف بودند. بنابراین بر اساس نظرات اعضاء هیأت علمی آموزشی شدن مراکز درمانی خصوصی باعث کاهش تعداد بیماران مراکز خواهد شد (P. value= 57%) - در پاسخ به سؤال ۶ و ۷ (بهبود یادگیری کارورزان و دستیاران با استفاده مراکز خصوصی هیأت علمی)، ۷۰ نفر (۴۲٪) از اعضاء هیأت علمی موافق، ۶۵ نفر (۳۹٪) مخالف و ۳۳ نفر (۱۹٪) بدون نظر بودند. سایر سؤالات پژوهشی از نظر آماری تأیید نشد. بحث و نتیجه گیری: - در مجموع اعضاء هیأت علمی دانشگاه معتقدند استفاده از مراکز درمانی خصوصی می تواند موجب بهبود آموزش کارآموزان، کارورزان و دستیاران شود ولی دید کلی آنان برای انجام این کار با توجه به میانگین کل نمرات پرسشنامه ($3/02 \pm 0/78$) از ۵) چندان مثبت نیست که می تواند مقدمه ای بر مطالعات مداخله ای در آینده باشد که تاثیر آموزش در مراکز درمانی خصوصی را بر دانش و مهارت فراگیران و سایر موضوعات مرتبط مورد سنجش قرار دهد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۴۱۱

بررسی نگرش دانشجویان کارورز پزشکی نسبت به واحد پایان نامه و روند اجرای آن در دانشکده پزشکی**ارائه‌دهنده: دکتر اختر سیفی****نویسنده(گان):**

دکتر اختر سیفی، دکتر افسانه برقی، مهندس ابراهیم حسینی، مهندس محمدرضا ربیعی، دکتر عبدالجلال مرجانی،

خلاصه مقاله:

چکیده مقدمه و معرفی: با توجه به واحد پایان نامه و شروع فعالیت پژوهشی یک دانشجو و روند اجرای آن در دانشکده پزشکی و برای رسیدن به شرایط مطلوب، این مطالعه به بررسی روند اجرای آن از دیدگاه دانشجو در سالهای ۸۴-۸۲ پرداخت. روش کار: این مطالعه از نوع مقطعی - مشاهده ای و به روش توصیفی بوده است. جامعه مورد مطالعه دانشجویان کارورزی که پایان نامه خود را به پایان رسانیده بودند. در طی سالهای ۸۴-۸۲ تعداد ۶۳ پرسشنامه تکمیل شده توسط دانشجویان مورد مطالعه به مسئول پژوهش دانشکده پزشکی بازگردانده شده اطلاعات پس از ورود به نرم افزار آماری SPSS ۱۱/۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت توصیف اولیه از جداول و نمودارهای لازم استفاده شد. همچنین با استفاده از مقیاس لیکرت میزان آگاهی، نگرش و رضات از پایان نامه محاسبه و مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته ها: این بررسی نشان داد که دانشجویان از انجام واحد پایان نامه رضایت نسبی دارند (۶۴/۸۱٪)، ۷۵٪ این جامعه آماری سعی نموده اند که مراحل اجرایی پایان نامه مطابق با پیش نویس طرح باشد. اکثر دانشجویان از داده های

عنوان:**ارزیابی درونی گروه آموزشی سم شناسی و داروسازی در دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران****ارائه‌دهنده: دکتر محمد شریف زاده****نویسنده(گان):**

دکتر فرشته فرزبان پور، دکتر محمد شریف زاده، دکتر شریفیان، دکتر علی شفیعی، حمید خانجانی، مژگان صفری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزیابی درونی و ارزشیابی آموزشی بهترین شاخصی است که میزان رسیدن به هدفهای آموزشی را نشان می دهد و به تحلیل فعالیت های آموزشی انجام شده در سیستم دانشگاهی می پردازد و از آن می توان به نتایج منطقی و متعارف دست یافت و تصمیم های درستی اتخاذ نمایند. روش مطالعه: این پژوهش یک مطالعه مقطعی (Cross sectional) و از نوع سنجش توصیفی و تحلیلی (Survey descriptive & analytical) می باشد که براساس ده گام و در هشت حوزه با عوامل مورد ارزشیابی مثل مدیریت و سازماندهی، هیأت علمی، فراگیران، نیروی انسانی و پشتیبانی، فضاهای آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی، تجهیزات آموزشی، پژوهشی، آزمایشگاهی و تشخیصی، دوره ها، برنامه های آموزشی، فرایند تدریس و یادگیری و رضایت مندی دانش آموختگان انجام شده است. یافته ها: میانگین کل نتایج ارزیابی درونی در گروه آموزشی سم شناسی و داروسازی دانشکده داروسازی ۷۱/۶٪ یعنی بسیار خوب تحلیل شده است. بحث و نتیجه گیری: ارزشیابی آموزشی بهترین فعالیتی است که برای تعیین کیفیت اثربخشی و یا ارزش یک برنامه، فرآورده، پروژه، فرایند، هدف یا برنامه درسی به اجرا درمی آید.

*** ** * * * * * **

کد مقاله: ۶۹

عنوان:**ارزشیابی دوره های کارآموزی و کارورزی در عرصه براساس نظر سنجی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران****ارائه‌دهنده: سکینه شریفیان****نویسنده(گان):**

دکتر فرشته فرزبان پور، سکینه شریفیان، سمانه حیدری، دکتر محمدعلی صدیقی گیلانی، دکتر حسین کشاورز، دکتر سید حسن امامی رضوی، حمید خانجانی، مژگان صفری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در هر نظام آموزشی، اعم از خرد یا کلان، مستلزم آن است که: الف) پژوهش و ارزیابی آموزشی درباره زمینه های مربوطه انجام پذیرد. ب) برنامه ریزی توسعه آموزشی به عمل آید. ج) مدیریت آموزشی اعمال شود. منظور از مدیریت آموزشی استفاده بهینه از منابع برای تحقق هدفهای نظام آموزشی است. به عبارت دیگر مدیریت آموزشی، فرایند خرسند ساختن یادگیرندگان و یاد دهندگان در این باره است که اگر آنچه را که از آنان انتظار می رود به طور مطلوب انجام دهند باعث بهبود کیفیت در نظام آموزشی می شوند. هدف: ارزشیابی دوره های کارآموزی و کارورزی در فعالیتهای آموزشی نمایانگر آن است که دست اندرکاران اجرای فعالیت ها، در انجام امور و همچنین در استفاده از منابع بالقوه برای تحقق هدفها و دستیابی به کیفیت آموزشی، کوشش لازم را به عمل می آورند. بطور کلی ارزشیابی آموزشی می تواند به سؤلهای ذیل پاسخ دهد: ۱- مطلوبیت هدفهای آموزشی چه میزان است؟ ۲- مطلوبیت طرح و برنامه هایی که باید به هدفها تحقق بخشد چقدر است؟ ۳- مطلوبیت فرایند برنامه ها چگونه است؟ روش مطالعه: توسعه و تحقیق (R&D) توصیفی و تحلیلی بر اساس نظر سنجی از دانشجویان علوم بالینی از سال ۱۳۸۴-۱۳۷۲ انجام شده است. یافته ها: میانگین مهارتهای عملی ۳/۴۹٪، آموزش عملی ۳/۶۲٪، کلاس های نظری در ارتباط با آموزش عملی ۳/۰۸٪، مشارکت دانشجویان ۳/۴۹٪، آموزش عملی ۳/۱۷٪... یافته های بررسی نشان می دهد دانشجویان از دوره های کارآموزی و کارورزی نسبتاً راضی هستند. بحث و نتیجه گیری: ارزشیابی آموزشی جایگاه ویژه ای در فعالیتهای آموزشی دارد. از یک دیدگاه، ارزشیابی را می توان یک نظام فرعی (sub system) در نظام آموزشی منظور داشت. از این نظام فرعی برای بازخورد دادن (Feed back) جهت بهبود فعالیتهای آموزشی استفاده می شود تا نسبت به کارآمدی و کیفیت این فعالیتهای اطمینان حاصل شود

بازگشت (۹۰٪) پرسشنامه را تکمیل کردند. ۵۶٪ زن بودند و ۷۸٪ مجرد بودند. ۳۸٪ در مقطع علوم پایه، ۲۲٪ فیزیوپاتولوژی، ۱۸٪ کارآموز و ۲۲٪ کارورز بودند. ۶۷/۳٪ نسبت به آینده شغلی دیدگاه مثبت و ۳۶/۳٪ دیدگاه منفی داشتند. نتایج این مطالعه نشان می دهد که با افزایش سن، بالارفتن مقطع تحصیلی و همچنین تأهل نگرش دانشجویان به آینده شغلی منفی تر می شود. توجه به ارزش معنوی این رشته تأثیر زیادی بر نگرششان داشته است. بسیاری طول مدت تحصیل را عاملی برای دیرتر رسیدن به شغل مناسب، به تعویق افتادن ازدواج، تأخیر در رسیدن به استقلال مالی و در نتیجه ایجاد نگرش منفی می دانستند. بحث و نتیجه گیری: نگرش و انگیزه دانشجویان مناسب رشته خطیری چون پزشکی نمی باشد و می تواند عواقب خطرناکی برای ایشان و سلامت جامعه به دنبال داشته باشد. لذا توجه ویژه به عوامل مؤثر بر آن و بهبود انگیزه می تواند راهگشا باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۸۴

عنوان:

Medical student's attitude of their success rate in clerkship period in Birjand University of Medical Sciences

ارائه دهنده: محمود شکیبی

نویسنده (گان):

محمود شکیبی، محمدرضا حاجی ابابی

خلاصه مقاله:

ABSTRACT Background: With regard to accelerated processing in the world of science and technology, as well as changes in the needs of the society, medical education should be a developing process. One of the main factors that can promote education from a static to a dynamic and effective state is evaluation. Purpose: The purpose of the present survey is to determine the rate of success of medical students passing their clerkship in Birjand University of Medical Sciences from their own views of attaining educational goals of Orthopedy Department. Methods: The study is descriptive – analytical and has been performed on 35 medical students in Birjand University of Medical Sciences. Having determined the validity as well as well the reliability of the questionnaires, we used them to collect the data. Results: Participants were 21 men (60%) and 14 women (40%), T-test demonstrated a significant stational difference between male and female students in practical management of cases in orthopedy ware ($P < 0. 03$) significant. Better practical performance was evident when the students take practical approach, in addition looking listening. Also, if students used various methods of teaching and learning, they would better manage cases. Conclusion: The rate of medical student's success in their clerkship period for educational goals of orthopedy was good. However, providing required facilities for giving instruction on clinical skills such as educational clinical workshops, clinical skill workshops and clinical skills centre, educational films and bedside practice under supervision of professors will promote the fulfillment of educational goals .

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۰۶

عنوان:

بررسی وضعیت مراکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی (EDC) دانشگاهها و دانشکده های علوم پزشکی کشور در ابتدا

ارائه دهنده: فرنگیس شوقی شفق آریا

نویسنده(گان):

دکتر رضا لباف قاسمی، فرنگیس شوقی شفق آریا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: از آنجایی که یکی از اهداف برنامه پنجساله سوم توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در بخش آموزش عالی گروه پزشکی، بهبود کیفیت آموزش بود و مراکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی نیز مسئولیت ارتقاء کیفیت آموزش را در دانشگاههای علوم پزشکی عهده دار می باشند، لذا هدف از این مطالعه آگاهی از وضعیت آن مراکز در ابتدا و انتهای برنامه بمنظور تعیین میزان پیشرفت آنان است. روش مطالعه: مطالعه از نوع توصیفی است، زیرا وضعیت کلی EDC دانشگاهها و دانشکده های علوم پزشکی در سالهای ۱۳۷۹ و ۱۳۸۳ توصیف می شود. جامعه آماری کلیه EDCها و ابزار گردآوری داده ها گزارشات عملکرد EDCها است. یافته ها: نتایج مطالعه نشان داد که EDC ها ۵۶٪ در جذب نیروی انسانی، ۷۲٪ در تامین فضای فیزیکی، ۱۰۰٪ در تهیه تجهیزات، ۵۹٪ در برگزاری کارگاههای آموزشی و ۵۴٪ در انجام پژوهش های آموزشی پیشرفت داشته اند. بحث و نتیجه گیری: EDC ها بر اساس شاخص های کمی رشد نسبتاً خوبی داشته اند، ولی لازم است با شاخص های کیفی نیز عملکرد EDCها مورد بررسی گیرد.

کد مقاله: ۴۹۱

عنوان:

بررسی مشکلات کار آموزی در عرصه دانشجویان ترم آخر مامایی دانشکده پرستاری مامایی کاشان ۱۳۸۵

ارائه دهنده: فرزانه صابری

نویسنده(گان):

فرزانه صابری، زهره سادات، معصومه عابدزاده، محبوبه تائبی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با عنایت به این که جهت ارتقاء کیفیت آموزش بالینی اولین قدم شناخت مشکلات آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان به عنوان مشتریان فرایند آموزش می باشند، بر آن شدیم تا پژوهشی با عنوان فوق و با اهداف ویژه تعیین مشکلات کار آموزی در عرصه در واحد بارداری و زایمان، بیماریهای زنان، تنظیم خانواده، داخلی و جراحی انجام دهیم. مواد و روشها: پژوهش حاضر یک بررسی توصیفی بود که به روش سر شماری روی ۲۷ دانشجوی ترم آخر کارشناسی مامایی در دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی کاشان انجام گرفت. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه بود که توسط نمونه ها تکمیل شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشانگر آن بود که مهمترین مشکلات مطرح شده در واحد کار آموزی در عرصه بارداری و زایمان وجود سیستم رزیدنتی و در نتیجه عدم استقلال کاری (۳۷/۵ درصد)، در واحد بیماریهای زنان زیاد بودن تعداد دانشجویان در درمانگاه (۴۵/۸ درصد) و بدون مربی بودن قسمتی از این واحد (۴۵/۸ درصد)، در واحد تنظیم خانواده کم بودن تعداد متقاضی IUD و در نتیجه عدم مهارت کافی در جاگذاری آن (۷۵ درصد) و در واحد بیماریهای داخلی و جراحی عدم تطابق در درس تئوری و عملی (۱۰۰ درصد) ذکر کرده بودند. نتیجه گیری: با شناخت مشکلات آموزش بالینی مسئولین قادر خواهند بود که برنامه آموزشی مطلوب را طرح ریزی کرده و سبب ارتقاء در کیفیت آن شوند. لذا می توان جهت اصلاح این فرایند، مشکلات را اولویت بندی نموده و در اختیار مسئولین قرار داد.

* * * * *

عنوان:

بررسی تاثیر کارگاه آموزشی احیای قلبی ریوی نوزاد بر میزان آگاهی و مهارت دانشجویان پزشکی دوره کارورزی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در اردیبهشت ماه

ارائه‌دهنده: دکتر سعید صادقیه اهری

نویسنده(گان):

دکتر سعید صادقیه اهری، دکتر علی محمدیان، دکتر سوسن فرخی، ایراندخت جعفری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: گذر از مرحله داخل رحمی و قدم نهادن به دنیای خارج رحم، احتمالاً پرمخاطره ترین واقعه زندگی هر فردی محسوب می گردد. تقریباً ۱۰۰٪ از نوزادان هنگام تولد برای شروع تنفس نیاز به اندکی کمک دارند و حدود ۱٪ نیز به اقدامات گسترده جهت احیاء نیازمند می باشند. آگاهی و مهارت کامل در انجام احیاء قلبی ریوی برای کلیه پرسنل پزشکی ضروری بوده و مرتبط با میزان زنده ماندن بعد از احیای قلبی ریوی و کیفیت بهتر زندگی برای نجات یافتگان است.

این مطالعه با هدف بررسی تاثیر آموزش بر آگاهی و مهارت احیای قلبی ریوی دانشجویان اتترن در خصوص احیای نوزاد انجام گردید. روش و ابزار: پژوهش حاضر یک پژوهش تجربی می باشد. جامعه پژوهش شامل ۷۰ دانشجوی اتترن بوده، ابزار جمع آوری شامل یک پرسشنامه حاوی ۳۲ سؤال و یک چک لیست بود.

پرسشنامه فوق الذکر در خصوص گامهای احیاء، کاربرد بگ و ماسک، فشردن قفسه سینه، لوله گذاری داخل نای و درمان دارویی تنظیم و قبل از برگزاری کارگاه توسط دانشجویان تکمیل گردید. سپس یک دوره کلاس ۲ روزه (۱۲ ساعته) تئوری و عملی با استفاده از اسلاید و مانکن های آموزشی استاندارد برگزار گردید و در پایان دوره نیز آگاهی و مهارت دانشجویان اتترن مورد سنجش مجدد قرار گرفته و داده های حاصله توسط نرم افزار SPSS و آزمون آماری و مقایسه میانگین زوجی مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: یافته های پژوهش نشان دهنده آن بود که قبل از آموزش، آگاهی و مهارت دانشجویان در خصوص مراحل احیاء در اکثر موارد ضعیف تا متوسط بوده است. همچنین آزمون آماری Paired t-test نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار بین میزان آگاهی و مهارت دانشجویان در خصوص احیاء قبل و بعد آموزش بود.

بحث و نتیجه گیری: اساساً آگاهی و مهارت در خصوص انجام مراحل احیاء با برگزاری کلاسهای آموزشی تئوری و عملی ارتقاء خواهد یافت و با توجه به تاثیر انجام احیاء در کاهش مرگ و میر نوزادان به نظر می رسد. این آموزش با استفاده از تکنیک های آموزشی مدرن و با استفاده از ابزارهای پیشرفته مانند مانکن ها و مولاژهای مدرن، امری ضروری است.

*** ** * * * * * **

کد مقاله: ۸۵۷

عنوان:

بررسی موضوع ساختار و ویژگیهای پایان نامه های دوره دکتری عمومی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه‌دهنده: دکتر حسین صافی زاده

نویسنده(گان):

دکتر حسین صافی زاده، دکتر سیامک کارگر، دکتر شمسی

خلاصه مقاله:

دلایل انتخاب موضوع: پایان نامه ها از منابع مهم اطلاعات، جزئی از فرآیند تحقیق و از نظر یونسکو یکی از شمار آمارهای پژوهشی کشورها محسوب می شوند و از نظر کاربردی و آموزش روش تحقیق اهمیت دارند. لذا بررسی آنها ضمن تعیین خط سیر پژوهش دانشگاه، امکان شناخت روند، بازده، نقاط قوت و ضعف و اصلاح، بازنگری و ارتقاء کیفیت این واحد درسی رافراهم می کند. هدف تحقیق: تعیین موضوع، ساختار و ویژگیهای پایان نامه های دوره دکتری عمومی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان طی سالهای ۱۳۸۲-۱۳۷۲.۴. روش مطالعه: در مطالعه ای توصیفی - تحلیلی از میان کل ۹۵۳

عنوان:**بررسی آگاهی و نگرش اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان نسبت به مهارتهای تدریس**

کد مقاله: ۵۷

ارائه‌دهنده: سیده آزاده صفوی**نویسنده(گان):**

سیده آزاده صفوی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش موثر نیازمند مدرسی مسلط است که در شرایط و روشهای آموزشی مناسب، اقدامات لازم را تدوین نماید و آنها را بکار برد، اگر فعالیتی منجر به یادگیری نشود تدریس نیست، اگرچه در اصطلاح عامیانه به آن تدریس گویند عبارتی تدریس یک سلسله فعالیتهای مرتب، منظم، هدفدار و از پیش طراحی شده است که هدف آن ایجاد شرایط مطلوب یادگیری است. این پژوهش مطالعه ای توصیفی - مقطعی است که به منظور بررسی آگاهی و نگرش اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان نسبت به مهارت در تدریس انجام گرفته است. ابزار گردآوری داده، پرسشنامه و جامعه پژوهش کلیه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی همدان بودند که ۱۴۵ نفر از آنها در این تحقیق شرکت نمودند بعد از جمع آوری اطلاعات، با استفاده از نرم افزار SPSS، داده ها مورد تجزیه تحلیل قرار گرفت و $P < 0/50$ سطح معنا دار تلقی گردید. نتایج تعیین نمود که اکثریت افراد دارای آگاهی در سطح متوسط تا عالی بودند و تنها ۸/۳ درصد از آنها از آگاهی ضعیف در این زمینه برخوردار بودند. همچنین اکثر افراد (۸۶/۲٪) دارای نگرشی مثبت نسبت به موضوع تحقیق بودند. این تحقیق علاوه بر این بیانگر این مطلب بود که بین جنس، سن، نوع استخدام، نوع مدرک، با میزان آگاهی و نگرش واحدهای پژوهش رابطه معنادار وجود ندارد ($P > 0/50$) اما بین سابقه شرکت این افراد در دوره های آموزشی مرتبط با مهارت های تدریس و نگرش آنها نسبت به موضوع پژوهش رابطه وجود دارد. ($P < 0/50$) با توجه به اینکه درصد بالایی از افراد آگاهی خوبی در رابطه با مهارت در تدریس داشتند تجربه مثبت آنها منجر به درصد بالایی از نگرش مثبت نسبت به موضوع گردیده است، لذا این تحقیق ضرورت برگزاری کارگاههای مرتبط با مهارت تدریس به منظور ارتقاء میزان آگاهی و نگرش مثبت در اعضای هیأت علمی، مورد تاکید قرار می دهد.

*** ** * * * * *

عنوان:**توسعه ارتباطات بین المللی از طریق ویدئو کنفرانس: ارزیابی نقاط قوت و ضعف آموزش پزشکی از طریق ویدئو کنفرانس**

کد مقاله: ۲۹۳

ارائه‌دهنده: دکتر مهوش صلصالی**نویسنده(گان):**

دکتر مهوش صلصالی، دکتر جواد ملکی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تکنولوژی ویدئو کنفرانس وسیله ارتباطی زنده دو جانبه ای بوده که امکان تشریح مساعی رو در رو را بطور همزمان برای افرادی که در مناطق مختلف مستقر هستند فراهم می آورد. از این طریق میتوان تمامی اطلاعات از جمله مدارک، صدا و تصویر را انتقال داد. پیشرفت در تکنولوژی انتقال ارتباطات باعث تسهیل توسعه و ارائه نوین برنامه های آموزشی شده و دانشمندان و دانشجویان را قادر میکند تا دانش و مهارتهای خود را در زمینه های مربوطه به روز نگه دارند. توسعه تکنولوژی ویدئو کنفرانس ماهواره ای ارائه مطالب آموزشی را به هزاران مخاطب در سراسر جهان بصورت موثر و ارزشمند ممکن ساخته است و نیز بحث و گفتگوی دو جانبه را بین محققین و دانشمندان تسهیل نموده است. این روش مقرون به صرفه بوده و سبب تبادل تجربیات شده و مشارکت و ارتباط دو جانبه ای را فراهم نموده و دورنما های جدید در آموزش را ارائه میدهد. همچنین تعدادی از مشکلات موجود در ارتباطات نقاط دوردست با یکدیگر را کاهش داده و نیز بر سیاستگذاری دانشگاهها و انستیتوها اثر میگذارد. این روش در آموزش هایی که از طریق تکنولوژی جدید ارائه میشود ارجحیت داشته و راهی را برای توزیع و انتقال اطلاعات به طور همزمان به تعداد زیادی از شنوندگان و بینندگان در سطح جغرافیایی وسیعی فراهم مینماید. بدلیل فواید ذکر شده این روش بسیار مورد پسند واقع شده اما هنوز این تکنولوژی برای بعضی مراکز گران بوده، تسهیلات online برای همه فراهم نیست و پشتیبانی تخصصی لازم میباشد، کمبود میزان آشنایی با این تکنولوژی جدید کاملاً مشهود بوده و

عنوان:**ارزیابی زمان آموزش بالینی در دانشجویان دانشکده پزشکی****ارائه‌دهنده: علی عباسی****نویسنده(گان):**

علی عباسی، علی کامکار، سعیده حق بین

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی یکی از قسمتهای مهم در آموزش پزشکی می باشد که در این شرایط، دانشجو می تواند حجم زیاد محتوای درسی فرا گرفته شده را با هم ترکیب کند و به کار برد، عدم توجه جدی به این امر از جهت کمی و کیفی می تواند مهارت عملی دانشجویان پزشکی را دچار مشکل نماید. هدف: این مطالعه به منظور بررسی میزان زمانی که صرف فعالیتهای آموزشی در بخش های بالینی برای دانشجویان دوره کارآموزی پزشکی می شود انجام گرفت. روش مطالعه: در این مطالعه از تعدادی از دانشجویان پزشکی که در حال گذراندن واحدهای دوره کارآموزی بودند خواسته شد که تمامی فعالیتهای آموزشی روزانه خود را در بخشهای مختلف در فرم مشخصی ثبت نمایند. یافته ها: یافته های این مطالعه نشان داد که زمان فعالیتهای آموزشی در بخش های مختلف متفاوت است به گونه ای که در بخش های اطفال میزان فعالیت آموزشی روزانه این بخش ۱ ساعت و ۵۴ دقیقه، در بخش داخلی ۱ ساعت و ۸ دقیقه، در بخش جراحی ۱ ساعت و ۶ دقیقه در بخش زنان ۱ ساعت و ۷/۵ دقیقه در بخش ارتوپدی ۴۴ دقیقه، در بخش گوش و حلق و بینی ۳۴ دقیقه در بخش یورولوژی ۳۲ دقیقه است. و در ضمن فعالیتهای آموزشی رایج در بخشها شامل گزارش صبحگاهی راند بر بالین بیمار، کنفرانس بخش، ژورنال کلاب و درمانگاه آموزشی می باشد. نتیجه گیری: نتایج این بررسی نشان داد که میزان فعالیت آموزشی در بخش های آموزش بالینی متفاوت و کمتر از میزان مورد انتظار است و به نظر می رسد کمبود اعضاء هیأت علمی بالینی و عدم حضور مستمر آنان در بخش های آموزشی عامل این موضوع می باشد.

* * * * *

عنوان:**نیاز سنجی مهارت های بالینی عملی پایه قبل از دوره کارورزی****ارائه‌دهنده: وحید عشوریون****نویسنده(گان):**

وحید عشوریون، دکتر طاهره چنگیز، محمد رضا صبری

خلاصه مقاله:

خلاصه مقاله: زمینه و هدف: مهارت های عملی برای مراقبت جامع از بیماران لازم بوده و نبود اطلاعات در مورد اینگونه مهارتها می تواند برای بیمار خطر بالقوه داشته باشد. برای بدست آوردن توانمندی حرفه ای در انجام مهارت های بالینی اینترنی دوره مهمی محسوب می شود. به همین دلیل انترنها باید در ابتدای دوره انترنی تجربه کافی کسب کرده باشند. این مطالعه برای این طراحی شده است که تعیین کند کدامیک از مهارت ها در ابتدای دوره کارورزی مورد نیاز فراگیران بوده تا در دوره های قبل از کارورزی گنجانده شود و مسئولین آموزشی در هر یک از گروه ها از تجربه کارورزان جهت انجام هر یک از مهارت ها اطمینان حاصل کنند. روش ها: در سال ۱۳۸۴ یک مطالعه پیمایشی طراحی شد که در آن ۳۲ سرپرستار، ۲۸۰ اینترن، ۱۰ رزیدنت و ۱۵ مسئول آموزشی شرکت کردند. این افراد در ۱۰ گروه/بخش بالینی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان مشغول به کار بوده اند. پاسخ دهندگان تعیین کردند کدامیک از مهارتهای پایه باید به عنوان وظیفه انترن تلقی شده و در رابطه با کدام مهارت انترن ها باید تجربه لازم را کسب کرده باشند. فراوانی نسبی گروه های شرکت کننده با استفاده از آزمون دقیق فیشر مقایسه شد. یافته ها: تمامی مهارت های پایه (بجز تزریق عضلانی، وریدی و زیر پوستی، نمونه گیری خون وریدی و رگ گیری) به عنوان وظیفه انترن شناخته شد. رزیدنت ها و سرپرستاران با مسئولین آموزشی در مورد وظیفه قرار گرفتن مهارت های پایه جهت انترن ها هم عقیده بودند ولی در رابطه با تزریق عضلانی و وریدی، نمونه گیری خون وریدی و گذاردن سوند ادراری نظر انترنها مخالف عقیده مسئولین آموزشی بود. نتیجه گیری: شفاف بودن برنامه آموزشی از اصول توسعه و ارتقاء کیفیت در آموزش

عنوان:**ارزشیابی بخش مهارتهای بالینی از جنبه های مختلف از دیدگاه مراجعین در سال ۱۳۸۴****ارائه دهنده: دکتر رضا غفاری****نویسنده (گان):**

دکتر رضا غفاری، دکتر سوسن حسنزاده سلماسی، پریسا گلغبر، حوریه سربازوطن، آمنه محمدپور

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تجربیات چند دهه اخیر ضرورت تأسیس بخش مهارتهای بالینی را به دلایل فراهم ساختن محیط آموزشی برای دانشجویان، بمنظور فراگیری مسائل حرفه‌های و اخلاقی در پزشکی، برای افزایش توانمندی حرفه‌های اثبات نموده است. هدف از انجام این مطالعه ارزشیابی بخش مهارتهای بالینی تبریز از دیدگاه مراجعین میباشد. روش مطالعه: این مطالعه به روش توصیفی - مقطعی و با توزیع پرسشنامه‌های شامل بر ۱۶ سؤال در مورد جنبه های مختلف رضایت مراجعین (دانشجویان، پزشکان عمومی، پرستاران و...) از نظر نظم و ترتیب، نحوه آموزش، برگزاری کلاسهای توجیهی و متناسب بودن آنها با فعالیت عملی در کارگاهها، نحوه برخورد کارشناسان و رضایت در مورد تجهیزات بود. این بررسی بر روی ۳۰۰۰ نفر انجام شد. مقیاس لیکرت (خیلی زیاد= ۶، زیاد= ۵، نسبتاً زیاد= ۴، نسبتاً کم= ۳، کم= ۲، خیلی کم= ۱) برای جمع آوری اطلاعات استفاده و دادهها با روش آماری توصیفی آنالیز شدند. یافته ها: نتایج مطالعه نشان میدهد که میزان رضایت دانشجویان از رعایت نظم و ترتیب، نحوه آموزش و نحوه برخورد اعضاء هیأت علمی $14/46 \pm 80$ ، در مورد اهمیت برگزاری کلاسهای نظری و تناسب آن با فعالیتهای عملی $17/99 \pm 77/61$ ، رضایت از کارشناسان آموزشی $15/83 \pm 82/20$ ، ساعات کارگاهها $17/11 \pm 67/56$ و در مورد تجهیزات $18/22 \pm 75/23$ بود. بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه حاکی از بالا بودن میزان رضایت دانشجویان از فعالیت در بخش آموزش مهارتهای بالینی تبریز میباشد. این امر میتواند به کاربردی بودن آموزشهای این بخش و مزایای درک شده (perceived benefits) این آموزشها برای دانشجویان نسبت داده شود. پایین بودن میزان رضایت در مورد ساعات کارگاهها $17/11 \pm 67/56$ بیشتر مربوط به نظرات دانشجویان در مورد برگزاری کارگاهها در بعدازظهر و در مورد تجهیزات $18/22 \pm 75/23$ در مقایسه با سایر موارد بررسی شده نیاز به سرمایه گذاری بیشتر در این بخشها را نمایان میسازد.

*** ** * * * * * **

عنوان:**بررسی همکاری متقابل دانشجویان پزشکی مقطع بالینی و پرستاران و عوامل موثر بر آن****ارائه دهنده: حمید رضا غفاریان شیرازی****نویسنده (گان):**

حمید رضا غفاریان شیرازی، قادر زادباقری، زهره کریمی، دکتر پیمان مسرور، فاطمه صنیعی، عباس جبار نژاد، حسن عییدی، عبدالواحد ظریفی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: همکاری متقابل دانشجویان پزشکی مقطع بالینی و پرستاران یکی از مهمترین و اساسی ترین اجزاء دستیابی به درمان مطلوب بیماران از آغاز بستری شدن تا روز ترخیص در بیمارستانهای آموزشی است. این پژوهش با هدف بررسی عوامل موثر بر میزان همکاری متقابل دانشجویان پزشکی مقطع بالینی و پرستاران انجام پذیرفت. روش پژوهش: این مطالعه توصیفی و تحلیلی بر روی ۹۷ نفر دانشجوی پزشکی بالینی و ۱۱۵ نفر از پرستاران بیمارستانهای آموزشی یاسوج در سال تحصیلی ۱۳۸۵ انجام گرفت. نمونه گیری در دانشجویان پزشکی مقطع بالینی به صورت تمام شماری مبتنی بر هدف و پرستاران به صورت تصادفی ساده بود. ابزار جمع آوری اطلاعات دو پرسشنامه بود که برای سنجش اعتبار علمی از روش اعتبار محتوا و جهت کسب پایائی ابزار از نتایج مقدماتی و استفاده از روش دو نیمه سازی مورد بررسی قرار گرفت. داده ها ی جمع آوری شده با استفاده از جداول توزیع فراوانی و شاخص ها ی مرکزی و پراکندگی و نمودارها برای تو صیف داده ها و از آزمون کای مربع برای تحلیل داده ها استفاده شد. یافته ها: ۶۹/۱ درصد دانشجویان پزشکی و ۷۴/۵ درصد پرسنل درمانی، اخلاق طرف مقابل را مهمترین ویژگی که بر میزان همکاری آنها تأثیر می گذارد می دانستند.

عنوان:

بررسی تأثیر کارشناسی سؤالات بر ضریب پایایی (Reliability) آزمونهای چند گزینه ای (MCQ) دوره مقدمات پزشکی بالینی در دانشگاه اصفهان طی سالهای ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۴

ارائه دهنده: وجیهه غلامی

نویسنده (گان):

وجیهه غلامی (وفامهر)، محمد داد گستر نیا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف از آنجا که اکثر آزمونهای پزشکی قبل از ورود به دوره بالینی به صورت MCQ هستند، افزایش Reliability آنها یکی از دغدغه های اصلی است. این مطالعه، تأثیر کارشناسی و تجدید نظر در سؤالات آزمونها، بر Reliability را بررسی میکند. روش مطالعه: دوره مقدمات پزشکی بالینی دارای هفت Package بیماریها میباشد که در پایان هر Package، آزمونی MCQ برگزار می نماید. این آزمونها در تمامی مراحل توسط کارشناسان ارزشیابی مدیریت میگردد و پایایی آنها توسط فرمول KR20 محاسبه میشود. همچنین سؤالات آزمون تجزیه و تحلیل گردیده و سؤالاتی که حذف آنها موجب افزایش پایایی کل آزمون می گردد، شناسایی شده و سپس با توجه به اولویت روایی آزمون بویژه روایی محتوا، اقدام به اصلاح و تجدید نظر در گزینه ها و احتمالاً حذف برخی از سؤالات مینماید. این مطالعه تأثیر این کار بر Reliability آزمونها طی سالهای ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۴ را بررسی کرده و ضریب پایایی زیر ۰/۷ غیر قابل قبول، ۰/۷-۰/۹ قابل قبول و بالای ۰/۹ مطلوب در نظر گرفته شده است. یافته ها: ضریب پایایی ۶۹/۵٪ از آزمونها قابل قبول بوده اند. همچنین ۲۸/۲۶٪ آزمونها Reliability مطلوب داشتند و تنها ۲/۱۷٪ آزمونها Reliability غیر قابل قبول داشتند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به اینکه تنها یک آزمون ضریب پایایی غیر قابل قبول داشته و نزدیک به ۳۰٪ آزمونها، ضریب پایایی بالای ۰/۹ داشته اند که این در نوع خود آمار بی نظیر است، توصیه می گردد که آزمونهای MCQ پس از اجرا به حال خود رها نشده و مورد تجدید نظر و کارشناسی قرار گیرند.

*** ** * * * * * **

عنوان:

کد مقاله: ۱۳۴

ارزش گذاری معیارهای ورود اعضای دفتر استعدادهای درخشان با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی: پیشنهاد یک راهکار

ارائه دهنده: فرزاد فاتحی

نویسنده (گان):

فرزاد فاتحی، آرش حدادگر، سید محمد امیر شاه کرمی، گیلدا کیانی مهر

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: استفاده از تراز نمره کنکور یا معدل بعنوان تنها معیار پذیرش در دفتر استعداد های درخشان دانشگاه علوم پزشکی، خصوصیات یک فرد را بعنوان استعداد درخشان یا Talented برآورده نمی ساخت. مطالعات کمی در مورد آنالیز مقایسه ای عوامل متعددی که جهت انتخاب دانشجویان پزشکی لازم است، انجام شده است. جهت ارزش گذاری معیارهای ورود به دفتر از روش تحلیل سلسله مراتبی استفاده شد؛ این تکنیک از ماهیت ساده و در عین حال جامعی برخوردار است، بر اساس مقایسه زوجی معیارها بنا نهاده شده است، امکان سناریوهای مختلف را به مدیران می دهد و درباره تمام موارد دخیل و تأثیرگذار در فرایند، ارزش گذاری می کند. روش مطالعه: جهت ارزش گذاری معیارها گروهی متشکل از ۵ نفر پزشک با سابقه فعالیت در آموزش پزشکی تشکیل شد. پس از حدود شش ماه تحقیق و جست و جو، مدل Renzulli بعنوان بهترین مدل توصیفی انتخاب شد و با استفاده از روش Brain Storming مصادیق یک فرد با استعداد استخراج شد. بر طبق روش تحلیل سلسله مراتبی پرسشنامه هایی طراحی شد و برای ۲۱ نفر از افراد صاحب نظر در زمینه استعداد درخشان فرستاده شد. پس از جمع آوری پرسشنامه ها با استفاده از نرم افزار Excel و وارد کردن فرمول های مربوط به روش تحلیل سلسله مراتبی، ارزش نهایی هر یک از معیارها و مصادیق تعیین شد. یافته ها: معیارهای مربوط به حیطة خلاقیت بیشترین نمره (۳۸٪) را کسب کردند و حیطة های مربوط به مسوولیت پذیری و ممتاز بودن هر کدام با کسب (۳۱٪) از وزن نهایی در رده بعدی قرار

عنوان:**بررسی نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در مورد ارزشیابی استاد**

کد مقاله: ۱۷۹

ارائه‌دهنده: زهرا فتاحی**نویسنده(گان):**

زهرا فتاحی، اشرف ادهمی، عصمت نوحی، دکتر نوذر نخعی، طاهره اسلامی نژاد

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی آموزشی بعنوان فرایندی مستمر و منظم برای توصیف کردن، هدایت و اطمینان یافتن از کیفیت فعالیتهای آموزشی امری ضروری است. هدف: تعیین نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در مورد ارزشیابی استاد در سال تحصیلی ۸۲-۱۳۸۱. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی - مقطعی روش نمونه گیری بطور سرشماری بود و جامعه آماری این مطالعه را کلیه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان (که دروس تئوری داشتند) تشکیل دادند. که تعداد ۱۱۳ پرسشنامه جمع آوری گردید. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه پژوهشگر ساخته با استفاده از منابع معتبر علمی (با روایی ۰/۹۱ و پایایی ۰/۸۱) استفاده گردید. داده ها پس از جمع آوری با استفاده از نرم افزار SPSS و بهره جستن از آزمون های ناپارامتری کروسکال - والیس و من ویتنی یو مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج این بررسی نشان داد که در حیطه نحوه اجرای ارزشیابی اکثریت اساتید (۹۵/۶٪) آگاهی از نتایج ارزشیابی در اصلاح شیوه تدریس آنان تاثیر زیادی داشته، و در حیطه مناسبت سؤالات تلاش در تفهیم و انتقال مطالب درسی (۹۵/۶٪) مناسبترین سؤال برای ارزشیابی استاد توسط دانشجو انتخاب کردند و انجام آزمونهای مختلف در طول ترم کمترین نمره را به خود اختصاص داد. و در حیطه شیوه ارزشیابی استاد ارزشیابی چندگانه بالاترین رتبه (۸۶/۷٪) را بدست آورد. بحث و نتیجه گیری: یافته ها حاکی از این است که اکثریت اساتید با اصل ارزشیابی موافق بودند و با در نظر گرفتن اینکه ارزشیابی استاد تحت تاثیر عوامل مختلفی قرار می گیرد، بهتر است از روشهای چند جانبه ارزشیابی وبا تعیین سؤالات مناسب، نحوه اجرای مناسب و بازخورد محرمانه نتایج استفاده گردد. به منظور تشویق اساتید و اعتباربخشی بیشتر به نتایج بهتر است در ارتقاء سالیانه و انتخاب استاد نمونه از نتایج ارزشیابی استفاده گردد.

** ** * * * * * * * * * * * * *

عنوان:**بررسی نیازهای آموزش مداوم (مدون) دکترای حرفه ای علوم آزمایشگاهی شهرستان تبریز سال ۸۵-۱۳۸۴**

کد مقاله: ۴۰۵

ارائه‌دهنده: دکتر علی فخاری**نویسنده(گان):**

دکتر علی فخاری، علیرضا زادگان، دکتر اقدس ممقانی، دکتر نادره زادگان، حبیب الله قمی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: نظریه تحولات شگرف در عرصه‌های مختلف جامعه و ایجاد انگیزه و علاقه در بین مضمولین علوم آزمایشگاهی تبریز و جلب مشارکت آنها ضرورت مبرم به شناخت نیازهای آموزشی آنان داریم. روش مطالعه: مطالعه از نوع توصیفی تحلیلی بود. جمع آوری اطلاعات از طریق ۱۰۰ پرسشنامه بصورت تصادفی ساده و حضوری در بین مضمولین دکترای علوم آزمایشگاهی تبریز انجام گرفته که به تعداد ۴۸ پرسشنامه تکمیل و برگردانده شد و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. پایایی مطالعه با توجه به آزمون آلفای کرونباخ ۰/۸۹ است. یافته ها: برنامه‌های علوم آزمایشگاهی در قالب ۴۵ هدف آموزشی بر اساس دستورالعمل اجرایی آموزش مداوم طراحی شده و با استفاده از روش لیکرت بصورت ۴ مقیاس یعنی خیلی کم = ۱، کم = ۲، زیاد = ۳، خیلی زیاد = ۴ منظور شد نتایج بصورت اولویت بندی بامیانگین توزیع فراوانی: ۱- کنترل کیفی ۳. ۵۸٪، ۲- هورمونها و تومور مارکرها ۳. ۵٪، ۳- هپاتیت و ویروسی ۳. ۴۲٪، ۴- باکتری شناسی (۶) ۳. ۱۱٪، ۵- باکتری شناسی (۵) ۳. ۱٪، ۶- ایمونولوژی بیماریهای عفونی ۳. ۰۹٪، ۷- اختلالات کلیوی ۳. ۰۸٪، ۸- بیماریهای نقص ایمنی ۳. ۰۱٪، ۹- کلیات اتمی ۳. ۱۰٪، ۱۰- اختلالات گلبولهای سفید ۲. ۹۳٪، ۱۱- عفونتهای دستگاه گوارش ۲. ۹۲٪، ۱۲- متابولیسم بیلی روبین ۲. ۸۷٪، ۱۳- تعادل اسید و باز ۲. ۸۴٪، ۱۴- آنزیمها ۲. ۸۳٪، ۱۵- باکتری شناسی (۷) ۲. ۷۹٪، .. ۴۵- عفونتهای ویروسی اعصاب ۱. ۶۷٪ میباشد که بندیک دارای بالاترین میانگین و بند ۴۵ دارای پایین ترین میانگین است. بحث و نتیجه گیری: این

کد مقاله: ۲۲۹

عنوان:

آگاهی، نگرش و توانمندی پژوهشی دانش آموختگان دوره دکترای حرفه‌ای پزشکی و دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی

ارائه‌دهنده: دکتر محمد فلاح

نویسنده(گان):

دکتر محمد فلاح، دکتر بهزاد هوشمند، دکتر احمد جنیدی جعفری، فرشید شمسایی، سعید بشیریان

خلاصه مقاله:

مقدمه دانش آموختگان پزشکی می باید حداقلی از توانمندی پژوهشی را در حین تحصیل کسب کنند. بدین منظور برنامه های متعددی برای آنان ارائه می گردد. هدف این تحقیق بررسی توانمندی پژوهشی دانش آموختگان دکتری پزشکی و دندانپزشکی بوده است. روش ها توانمندی پژوهشی اینگونه تعریف شد که اگر پزشک عمومی یک پروپوزال تحقیقاتی را بتواند طراحی نماید توانمندی پژوهشی خوبی دارد. ضمناً آگاهی و نگرش ایشان نسبت به تحقیق نیز بررسی شد. از ۶۰ نفر پزشک و دندانپزشک تازه فارغ التحصیل خواسته شد هر کدام یک پروپوزال تدوین نماید. طی یک پرسشنامه با ۲۲ سؤال و با پرسشنامه ای دیگر با ۱۶ سؤال، آگاهی و نگرش ایشان سنجیده شد. پس از بررسی محتوایی پروپوزال ها، درستی یا نادرستی هر بخش در چک لیست وارد و آنالیز شد. نتایج از ۶۰ پزشک عمومی (۱۵ دندانپزشک و ۴۵ پزشک)، ۵۰٪ مذکر و ۵۰٪ مؤنث، میانگین نمره آگاهی ۱۲/۵ (از ۲۲) میانگین نمره نگرش ۵۶ (از ۸۰) بود. میانگین نمره توانمندی نیز ۱۵ (از ۳۴) تعیین گردید. ۲۷/۵٪ از پزشکان دارای آگاهی اندک از تحقیق (نمره کمتر از ۱۰) و تنها ۳٪ آنها دارای نگرش ضعیف یا منفی نسبت به تحقیق بودند (نمره کمتر از ۴۰). بین شرکت در کارگاه و میزان آگاهی و میزان توانمندی نیز اختلاف معنی دار مشاهده نگردید. بین شرکت در کارگاه و نوع نگرش تفاوت معنی دار نبود. نتیجه گیری آگاهی اکثر پزشکان از تحقیق پایین ولی قابل قبول بود اما بیش از ۵۰٪ پزشکان دارای توانمندی اندک هستند. بطور میانگین تمامی پزشکان دارای توانمندی پژوهشی پایین اما در سطح قابل قبول می باشند. در عین حال نگرش بیش از ۹۵٪ پزشکان نسبت به تحقیق مثبت است.

کد مقاله: ۹۰۸

عنوان:

ارزیابی عملکرد دستیاران زنان و مامایی توسط اینترنهای همان دوره در بیمارستان شهید بهشتی ۱۳۸۴

ارائه‌دهنده: مؤده قاسمی

نویسنده(گان):

مؤده قاسمی، دکتر زهرا شهشهان، محبوبه جانقربانی

خلاصه مقاله:

رشته تحصیلی پزشکی یکی از رشته های بسیار مهم در دانشگاه است که بطور مستقیم با جان انسانها سروکار دارد لذا آموزش دیدگان این رشته باید از قابلیتها و توانایی های قابل توجهی برخوردار باشند تا بتوانند مسؤلیت سلامت جامعه را بر عهده بگیرند. جهت حصول چنین نتیجه ای ارزیابی مستمر آموزشهای انجام شده برای فراگیران این رشته الزامی است تا بتوان در صورت مشاهده موارد نقص و کاستی ها اقدامات لازم جهت تغییر و اصلاح وضعیت اعمال نمود. یکی از مهمترین قسمتهای آموزش دوره اینترنی می باشد که طی آن دانشجو بصورت تئوری و عملی نحوه برخورد با بیماری های گوناگون را فراگرفته تا بتواند در آینده بکار بندد. از آنجا که دوره کارورزی زنان و مامایی یکی از مهم ترین دوره های علمی بوده و سلامت و آینده جامعه را تحت تاثیر قرار میدهد لذا محقق برآن شد تا نظرات کارورزان دختر بخش زنان در مورد نحوه آموزش دستیاران را بررسی کند. مواد و روشها: مطالعه حاضر یک مطالعه توصیفی - تحلیلی است که بر روی کارورزان دختر بخش زنان و مامایی در مرکز آموزشی درمانی شهید بهشتی اصفهان وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شد. حجم نمونه ۳۲ نفر در پاییز و زمستان ۱۳۸۴ در نظر گرفته شد. با استفاده از پرسشنامه، نظر کارورزان در مورد نحوه آموزش تئوری و عملی دستیاران در حیطه های مختلف آموزشی اعم از درمانگاه، بخش زنان، لیبر و اورژانس در ۳۷ سؤال بسته و ۴ سؤال باز سنجیده شد و سپس اطلاعات در نرم افزار آماری SPSS وارد شده و مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. یافته ها: طی نتایج حاصل از این مطالعه ۶۹٪ اینترنها برگزاری راند روزانه توسط دستیار را غیر مفید دانستند. ۶۱٪ از کارورزان معتقد بودند که در کشیکهای عرصه زنان فرصت کافی برای آموزش وجود ندارد. ۸۱٪ کارورزان، آموزش در بخش زنان و بخش مامایی را غیر مفید دانستند. ۳۷٪ آموزش در اورژانس و ۳۹٪ آموزش

درمانگاه را غیر مفید دانستند. ۸۳٪ کارورزان معتقدند که با وجود داشتن علاقه در اینترن‌ها، دستیاران تلاش کافی جهت آموزش به کارورز را انجام نمیدهند. و تقریباً ۵۲٪ کارورزان برای این عقیده هستند که دستیاران وقت کمی برای آموزش ایشان صرف می‌کنند. بحث و نتیجه‌گیری: یکی از روشهای ارزیابی که از طریق آن میتوان به نتایج منطقی و متعارف دست یافت ارزیابی درونی گروههای ذینفع یعنی دانشجویان و کارورزان است. در این مطالعه چنین نتیجه‌گیری شد که آموزش دستیاران در عرصه‌های مختلف دوره کارورزی زنان به کارورزان این دوره از کیفیت مطلوب برخوردار نبوده و با ارتقاء دستیاران به سال بالاتر، سطح آموزش ایشان به کارورز افزایش نمی‌یابد و بیشترین کارایی آموزش دستیاران به کارورزان در عرصه لیبر (۲۹٪) و پس از آن در درمانگاه (۲۳٪) و بعد در اورژانس (۱۷٪) و کمترین آموزش در بخش زنان و مامایی (۷٪) بوده است. در زمینه آموزشهای عملی کارایی دستیاران بهتر از آموزشهای عملی بوده است (۳۰٪ در مقابل ۲۰٪). در کل ۷۲٪ کارورزان معتقد بودند که دستیاران بهتر از وضعیت فعلی میتوانند در امر آموزش سهیم باشند و این نیاز به برگزاری دوره‌های ویژه روش تدریس برای دستیاران محترم این رشته را بطور محسوس بیان میکند و بهتر است بطرق مختلف و بطور مستمر انگیزه آموزش به کارورزان در دستیاران تقویت شود.

*** ** * * * * * **

کد مقاله: ۲۱۵

عنوان:

مقایسه مهارتهای تفکر انتقادی و گرایش به تفکر انتقادی در دانشجویان ترم اول و ترم آخر کارشناسی مدیریت خدمات بهداشتی

ارائه‌دهنده: میترا قریب

نویسنده(گان):

میترا قریب، مهندس مصطفی ربیعان، دکتر مهوش صلصالی، دکتر ابراهیم حاجی زاده، دکتر احمد صبوری کاشانی، مهندس حمیدرضا خلخالی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آینده متعلق به جوامعی است که خود را آماده یادگیری می‌کنند. فارغ التحصیلان دانشگاه‌ها امروزه در بازار کار زمانی موفق هستند که ضمن داشتن مهارتهای ارتباطی، قادر به یافتن اطلاعات مورد نیاز بوده، به علاوه قادر به تجزیه و تحلیل، سازماندهی، و نتیجه‌گیری از این اطلاعات باشند. کلیه مهارتهای ذکر شده، اجزاء اصلی تفکر انتقادی نیز به شمار می‌روند. اهمیت پرورش مهارتهای تفکر در حدی است که صاحب‌نظران تفکر انتقادی را برون‌داد اصلی آموزش عالی دانسته‌اند. هدف: مقایسه مهارتهای تفکر انتقادی و گرایش به تفکر انتقادی در دانشجویان ترم اول و ترم آخر مقطع کارشناسی مدیریت خدمات بهداشتی درمانی. روش مطالعه: تحقیق حاضر از نوع بررسی مقطعی است. کلیه واحدهای مورد پژوهش در دو گروه (دانشجویان ترم اول و دانشجویان ترم آخر) در یک مقطع زمانی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند و دو متغیر مهارت تفکر انتقادی و گرایش به تفکر انتقادی در نمونه‌ها سنجیده شده است. یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان داد که نمره کل مهارت تفکر انتقادی در دانشجویان ترم اول ۵۵.۱۱ و در دانشجویان ترم آخر ۲۱.۱۱ میباشد که این اختلاف معنی‌دار نیست ($p=0.173$)؛ همچنین نتایج نشان داد که بین دانشجویان سال اول و سال آخر از نظر گرایش به تفکر انتقادی اختلاف معنی‌دار وجود دارد به نحوی که ۴.۷۲ درصد از دانشجویان سال آخر در مقایسه با ۲.۴۵ درصد از دانشجویان سال اول گرایش مثبت یا قوی داشتند ($p=0.032$). بحث و نتیجه‌گیری: طبق یافته‌های این پژوهش مسئولین آموزشی باید توجه بیشتری را در برنامه‌های آموزشی خود به تفکر انتقادی اختصاص دهند. از آنجا که توجه به تفکر انتقادی از جمله استانداردهای فدراسیون جهانی آموزش پزشکی و در عین حال یکی از معیارهای مؤسسات اعتباربخشی است، عدم تفاوت معنی‌دار نمرات مهارت تفکر انتقادی بین دانشجویان ترم اول و آخر نیازمند توجه هر چه بیشتر مسئولین آموزشی است.

*** ** * * * * * **

و نمره کسب شده در جامع در سالهای فوق بترتیب ۱۲/۶۹، ۱۰/۲۳، ۱۱/۷۵، ۱۱/۷۵، ۱۰/۴۸ و ۱۶/۹۷ می باشد در حالی که نمره کلاسی درس فیزیولوژی بترتیب ۱/۵-، ۱۲/۸+، ۱۷/۱- و ۱۲/۹+ و ۲/۱-، ۱۳/۲+ و ۲/۲-، ۱۳/۰+ و ۲/۴-، ۱۲/۴+ و ۱/۹-، ۱۳/۶+ بوده اند بحثو نتیجه گیری: مقایسه آماری نمره کسب شده درس فیزیولوژی در کلاس بطور معنی داری بیش از نمره کسب شده درس فیزیولوژی در امتحان جامع بوده است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۱۴

عنوان:

بررسی دیدگاه دانشجویان در خصوص عملکرد آموزشی اساتید دانشگاه علوم پزشکی گلستان - در سال تحصیلی ۸۵-۸۴

ارائه دهنده: محمد رضا قنبری

نویسنده(گان):

محمد رضا قنبری، دکتر محمدرضا یوسفی، لیلا پاداش، مسلم حسام، دکتر عبدالله عباسی، سید ضیاء عسکری، حیدر آرش،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی برنامه های آموزشی یکی از شیوه های بسیار مهم و موثر برای سنجش و بهبود کیفیت آموزشی است و این امکان را فراهم می آورد تا براساس نتایج آن، نقاط قوت وضعف مشخص گردیده و با تقویت جنبه های مثبت و رفع نارسایی ها در ایجاد تحول و اصلاح کردن امور گامهای مناسبی برداشته شود. هدف از این طرح، ارزشیابی عملکرد علمی آموزشی اساتید دانشگاه علوم پزشکی گلستان بوده به این امید که نتایج آن بتواند در بهبود کیفیت آموزشی و ارتقاء فرآیند ها نقش اساسی داشته است. روش مطالعه: جامعه آماری تمامی دانشجویان شاغل به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی گلستان بوده که در سال تحصیلی ۸۴-۸۵ فرم های نظر خواهی تدریس نظری اساتید را تکمیل نموده اند. متغیرهای مورد ارزیابی همان ملاک های آموزشی رفتاری ۲۲ گانه سنجش اساتید بوده است. دروس مورد ارزیابی شامل دروس تئوری عمومی، تخصصی و پایه در رشته های مختلف تحصیلی در دانشگاه میباشد. در مجموع حدود ۲۲۰۰ برگ تکمیل شده بوسیله دانشجویان، بررسی شد. یافته ها: نتایج بدست آمده شرح ذیل آورده می شود. در شاخص های رفتاری شامل قدرت اداره و رهبری، رعایت موازین اخلاقی، ایجاد انگیزه میزان پاسخ گویی دانشجویان به گزینه های "اکثر مواقع" و "همیشه" در مجموع ۹۳/۹ درصدی باشد. در شاخص های علمی شامل تسلط بر موضوع ۸۱/۲ درصد میباشد. نتایج نشان می دهد که اکثر اساتید دانشگاه کلاس درس را با شرحی از اهداف آموزشی شروع می نمایند، شاخص اندازه گیری این متغیر ۷۴/۵ درصد گزینه های "اکثر مواقع" و "همیشه" را شامل می شود. همچنین میزان تناسب مطالب ارائه شده بوسیله اساتید در کلاسهای درسی براساس نظر دانشجویان ۷۳/۴ درصد گزینه های "اکثر مواقع" و "همیشه" را شامل شده است. علاوه براین اساتید دانشگاه علوم پزشکی گلستان حدود ۸۱/۲ درصد وقت آموزشی متعلق به هر درس را، بصورت صحیح استفاده می نمایند. بحث و نتیجه گیری: نتایج بدست آمده گویای عملکرد آموزشی مطلوب اعضاء محترم هیأت علمی میباشد به گونه ای که در اکثر شاخص ها بیش از ۷۵٪ پاسخ ها در بر گیرنده دو وضعیت "اکثر مواقع" و "همیشه" بوده که میتواند تأیید کننده مطلوبیت عملکرد باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۵۳

عنوان:

آگاهی دانشجویان پزشکی از آزمایشات دوره ای سلامت: یک مطالعه مقطعی

ارائه دهنده: دکتر مژگان کاربخش

نویسنده(گان):

دکتر مژگان کاربخش، دکتر سهیلا دبیران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزیابی دوره ای سلامت مشتمل است بر معاینات یا آزمایشات طبی که به عنوان اقدامات پیشگیرانه برای حفظ و ارتقاء وضعیت سلامت مورد استفاده قرار می گیرند. این مطالعه آگاهی کارآموزان و کارورزان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی آذربایجان غربی (ارومیه) را نسبت به تجویز

ارزیابی های آزمایشگاهی دوره‌ای سلامت در سال ۸۳ بررسی می کند. روش مطالعه: در این بررسی مقطعی، تمام کارآموزان و کارورزان دانشگاه علوم پزشکی ارومیه در سال تحصیلی ۸۴ - ۸۳ مورد مطالعه قرار گرفتند (۳۰۰ نفر). روش جمع آوری داده‌ها با پرسشنامه بود که روایی و پایایی آن پیش از انجام مرحله اصلی تحقیق تایید شد. یافته ها: از مجموع ۲۷۴ دانشجویی که پرسشنامه راتکمیل کردند، ۲۴/۵٪ عنوان کردند که در مورد نحوه تجویز آزمایشات دوره‌ای سلامت آموزش دریافت کرده‌اند و حدود ۹۸/۵ دریافت این آموزشها را ضروری دانستند. میانگین امتیاز افراد از متغیر آگاهی کلی، که دانش کلی فرد را در مورد نحوه تجویز این تستها نشان می‌داد ۳/۸ ± ۵/۵ بود. بحث و نتیجه‌گیری: میانگین امتیاز آگاهی دانشجویان مورد مطالعه در مورد نحوه تجویز ارزیابی آزمایشگاهی دوره‌ای سلامت ۵/۵ بود که با در نظر گرفتن حداکثر امتیاز ۱۸، امتیاز پائینی به نظر می‌رسد. آموزش دانشجویان و حتی بازآموزی پزشکان در این زمینه می‌تواند از منظر طب پیشگیری و آموزش پزشکی به نفع سلامت عمومی جامعه باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۲۰

عنوان:

نقش مداخله در ارتقاء نتایج آزمون جامع علوم پایه دانشجویان پزشکی

ارائه‌دهنده: محمد حسن کریم فر

نویسنده(گان):

محمد حسن کریم فر، منوچهر مهران، سید نورالدین موسوی نسب، عطاءالله ملکی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: دوره آموزش پزشکی در ایران شامل چهار مرحله می باشد که در پایان اولین مرحله یعنی آموزش علوم پایه آزمون جامعی بصورت سراسری برگزار می گردد؛ که قبولی دانشجو در این آزمون شرط ارتقاء به مقطع بعدی می باشد. از طرف دیگر، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از این آزمون و نتایج آن بعنوان ابزاری جهت رتبه بندی دانشگاهها و گروههای آموزشی از نظر کیفیت آموزش استفاده می نماید. هدف: با توجه به ملاحظه رتبه دانشگاه علوم پزشکی زنجان طی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰، دست اندرکاران آموزشی دانشگاه تصمیم گرفتند تا با اعمال مداخلاتی با محوریت گروههای آموزشی، رتبه دانشگاه را در بین دانشگاههای کشور بر اساس نتایج حاصله از این آزمون بهبود بخشند. روش مطالعه: تحقیق یک مطالعه مداخله ای و از نوع طرحهای بین گروهی تصادفی نشده و کورسازی نشده بوده که مداخلات متعاقب حصول نتایج آماری پنجسال آزمونهای جامع علوم پایه پزشکی (۸۰-۷۶) شروع و نتایج آزمونهای ۲ سال بعد از شروع مداخلات (۸۱ و ۸۲)، با سالهای قبل از مداخله مورد مقایسه قرار گرفت. رتبه های دانشگاهها توسط وزارت بهداشت و براساس نمرات استاندارد تعیین و اعلام گردیده است. یافته ها: یافته ها نشان داده که با انجام مداخلات، رتبه میانگین کل دانشگاه علوم پزشکی زنجان از ۱۷/۲ قبل از مداخله به ۱۱/۵ بعد از مداخله بهبود یافته است. بهبود رتبه ها در بین دانشگاههای کل کشور از ۱۹ درس در ۱۶ درس مشاهده شده است که میزان بهبود بین حداقل یک تا حداکثر ۲۵ رتبه بوده است. بحث و نتیجه گیری: نقش گروههای آموزشی در حصول به نتایج مطلوب در آزمون های جامع بعنوان نقش محوری و تعیین کننده بوده و مدیریت های مختلف دانشگاه صرفاً بعنوان محرک و پشتیبان و ناظر می باشند. بنابراین تأکید بر حمایت از گروههای آموزشی و تقویت آنها در ارتقاء سطح علمی دانشجویان میباشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۳۳

عنوان:

مقایسه تاثیر آموزش ویدئویی با نمایش بر میزان یادگیری مهارتهای عملی دانشجویان

ارائه‌دهنده: حسین کریمی موفقی

نویسنده(گان):

حسین کریمی موفقی، فتیحه مرتضوی، دکتر اکبر درخشان، طاهره بینقی، مهندس ناصر ولایی،

خلاصه مقاله:

کد مقاله: ۸۷۴

عنوان:

ارزشیابی دیدگاه دانشجویان رشته های علوم پزشکی نسبت به آموزش مجازی و آموزش کلاسی (دانشکده علوم پزشکی

فسا - سال ۱۳۸۵)

ارائه دهنده: شهناز کریمی

نویسنده(گان):

شهناز کریمی، فاطمه دری پور، جمیله پاک آیین

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: فناوری وسیله ای برای توسعه و افزایش توانایی ها و قابلیت های زیستی بشر است. در جامعه رو به تکامل امروز هر فرد برای ادامه حیات به سواد علمی و فناورانه نیاز دارد و همه افراد باید در مورد استفاده یا عدم استفاده و نتایج این پدیده در زندگی آگاه باشند، یکی از ابتکارات جدید در برنامه درسی کشور های پیشرفته استفاده از فناوری های جدید می باشد. لذا این تحقیق با هدف تعیین دیدگاه دانشجویان علوم پزشکی فسا نسبت به آموزش مجازی و کلاسی انجام گرفت. مواد و روشها: در این پژوهش توصیفی تحلیلی، داده ها از طریق پرسشنامه حاوی ۱۸ سؤال در زمینه آموزش کلاسی و آموزش مجازی جمع آوری گردید. تعداد شرکت کنندگان در مطالعه ۸۴ نفر از دانشجویان مقاطع مختلف رشته های علوم پزشکی بود. داده ها پس از جمع آوری از طریق نرم افزار آماری علوم اجتماعی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد اکثریت واحدهای مورد پژوهش آموزش کلاسی را از نظر تعامل بین استاد و دانشجو (۸۹/۲ درصد)، تعامل دانشجو با دانشجو (۸۳/۱ درصد) و ایجاد یادگیری موثرتر (۷۵ درصد) بر آموزش مجازی ترجیح می دهند. همچنین واحدهای مورد پژوهش آموزش مجازی را از نظر پرداختن به یادگیری بر مبنای تفاوت های فردی (۷۰/۲ درصد)، حذف محدودیت زمان و مکان آموزش (۹۲/۳ درصد) و مناسب بودن کاربرد آن در دروس عملی (۷۸/۵ درصد) مفیدتر از آموزش کلاسی ارزیابی نموده اند. قابل ذکر است در خصوص جذابیت و علاقه مندی، واحدهای مورد پژوهش آموزش کلاسی را بر آموزش مجازی ترجیح داده اند (۵۰ درصد در مقابل ۳۶ درصد). نتیجه گیری: به نظر می رسد دانشجویان رشته های علوم پزشکی بدلیل ماهیت خاص رشته و نیاز به بهره گیری کافی از آموخته ها در محیط بالینی و نوع خدمت آنها بدلیل ارتباط تنگاتنگ با جان و روان انسانها می تواند در اهمیت آموزش کلاسی نسبت به آموزش مجازی تاثیر چشمگیری داشته باشد. لذا هرگونه روند تغییر در راستای اصلاح سیستم آموزشی و حرکت به سمت آموزش مجازی بایستی با مطالعه و تحقیق دقیق توأم باشد. بدیهی است نظام آموزشی دانشگاهها باید طوری طراحی شود که بتواند پاسخگوی تغییر و تحولات سریع در فناوری اطلاعات و تکنولوژی های عصر حاضر باشد. همچنین تکرار پژوهش مذکور در دانشگاههای علوم پزشکی توصیه می شود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۵

عنوان:

ارزشیابی کیفیت برنامه های آموزشی بر اساس نظر سنجی از دانش آموختگان

ارائه دهنده: دکتر حسین کشاورز

نویسنده(گان):

دکتر فرشته فرزبان پور، دکتر حسین کشاورز، دکتر سید حسن امامی رضوی، دکتر محمد رضا اشراقیان، سیدمرتضی حسینی شکوه یدا.. فرجی، سکینه شریفیان، سمانه حیدری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی کیفیت آموزشی در دانشگاه به عنوان بازخوردی جهت بهبود فعالیتهای آموزشی می باشد. ارزشیابی آموزشی عبارت است از قضاوت کردن راجع به عملکرد نظام آموزشی یا شایستگی های آن نظام، منظور از شایستگی نظام، بررسی کیفیت برنامه های آموزشی در دانشگاه می باشد. در فرایند قضاوت، ابتدا داده های لازم در باره پدیده مورد ارزیابی گردآوری می و سپس وضعیت موجود با وضعیت مطلوب مقایسه می گردد. هدف: هدف کلی از این مطالعه ارتقاء کیفیت برنامه های آموزشی در دانشگاه علوم پزشکی تهران است واهداف اختصاصی، سنجش میانگین معدل کل

دانش آموخته گان، تعیین توزیع فراوانی نسبی و جنسی، سال تولد، سال ورود به دانشگاه، وضعیت دانش آموخته گان از نظر سهمیه، رضایت مندی آنان از برنامه های آموزشی بررسی مشکلات آنها در دوران تحصیل و... روش مطالعه: این مطالعه مقطعی و از نوع سنجشی توصیفی می باشد. پرسشنامه نظرسنجی، ابزار گردآوری اطلاعات بوده است. یافته ها: ۲۸/۶٪ دانشجویان مؤنث و ۶۹/۹٪ مذکر و ۱/۵٪ بدون جواب. میانگین معدل کل دوره ۱۶/۲۷، انحراف معیار ۱/۳۳ و دامنه تغییرات ۱۹/۵ - ۱۲ می باشد. ۵۴٪ دانش آموخته گان از دانشگاه خود رضایت کامل دارند و ۴۱/۳٪ تا حدودی رضایت دارند و بقیه آنان (۴/۵٪) از دانشگاه خود راضی نیستند. ۷۴/۴٪ از دانش آموخته گان دانشگاه علوم پزشکی تهران را برای ادامه تحصیل خود معرفی کرده اند. بحث و نتیجه گیری: ارزشیابی آموزشی بهترین شاخص سنجش عملکرد نظام آموزشی می باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۴۳

عنوان:

بررسی خصوصیات شخصیتی کارورزان و ارتباط آن با ترجیح رشته تخصصی توسط ایشان

ارائه دهنده: دکتر بهشید گروسی

نویسنده (گان):

بهشید گروسی، دکتر حسین صافی زاده، شیرین جعفرزاده

خلاصه مقاله:

پرداختن به فراگیران در ارزشیابی آموزشی از مواردی است که همواره مطرح بوده است. اما آنچه که در اکثر اوقات از نظر دور میماند خصوصیت شخصیتی فراگیران است. که در روند آموزش فراگیری ایشان و در نهایت در کارآمدی آنان موثر می باشد. با توجه به اینکه نمونه تحقیق حاضر در جامعه ایران بسیار اندک می باشد در این بررسی خصوصیات شخصیتی کارورزان پزشکی و ارتباط آن با ترجیح رشته تخصصی توسط ایشان می پردازیم.

روش مطالعه: این بررسی در ۱۶۳ کارورز شاغل به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۸۴ انجام شد. در این بررسی پس از کسب موافقت کارورزان پرسشنامه MMPI-2 همراه با پرسشنامه ای مربوط به خصوصیات دو گرافیک و ترجیح رشته های تحصیل تخصصی تکمیل گردید. یافته ها: بیشترین انتخاب رشته تحصیلی در خانم ها رشته پوست و آقایان جراحی عمومی و ارتوپدی بوده. بیشترین خصوصیات شخصیتی در کارورزان زن و مرد مشکلات ارتباطی و رفتاری و اختلالات اضطرابی بود. ترس از مشکلات جسمی، عیبجویی و سختگیری، اختلاف هیجانی و آشفتگی، نیاز به توجه، حساسیت به طرد و مشکلات ارتباطی و رفتاری در کسانی که رشته های جراحی را انتخاب کرده بودند در مقایسه با افرادی که رشته های داخلی را انتخاب کرده بودند متفاوت بود. خصوصیات شخصیتی در زیر گروههای رشته های داخلی و جراحی نیز متفاوت بود. نتیجه گیری: اگر چه پذیرش دستیار با توجه به خصوصیات شخصیتی کار ساده ای نیست اما توجه به خصوصیات افراد در هنگام انتخاب رشته ای تخصص سبب افزایش کارایی دستیاران و بهبود قابلیت های آموزشی می شود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۳۰

عنوان:

مقایسه نظرات اساتید و کارشناسان خبره در ارتباط با سؤالات MCQ طراحی شده در دانشگاه علوم پزشکی اهواز

ارائه‌دهنده: سید محمود لطیفی

نویسنده(گان):

سید محمود لطیفی، عبدالحسین شکورنیا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: امروزه سؤالات چند گزینه‌ای (MCQ) رایج‌ترین نوع سؤالات در ارزشیابی دانشجویان می‌باشند. این سؤالات، وسیله سنجش معتبر و قابل اعتمادی بوده؛ عناوین متعددی را در برمی‌گیرند و به سرعت و دقت قابل سنجش و اندازه‌گیری می‌باشند. یکی از معیارهای مهم در سؤالات چند گزینه‌ای رعایت اصول آزمون‌سازی می‌باشد. هدف از پژوهش حاضر مقایسه نظرات اساتید و کارشناسان ارزشیابی دانشگاه در ارتباط با میزان رعایت قواعد طراحی سؤالات چند گزینه‌ای می‌باشد. روش‌ها: در یک مطالعه توصیفی با استفاده از یک پرسشنامه که روایی و پایایی آن قبلاً به تأیید رسیده بود نظرات یکصد نفر از اساتید دانشگاه در مورد نحوه طراحی سؤالات چند گزینه‌ای خودشان مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین یک نمونه از سؤالات چند گزینه‌ای طراحی شده بوسیله همین اساتید در اختیار کارشناسان دانشگاه قرار گرفت تا میزان رعایت قواعد طراحی سؤالات چند گزینه‌ای در آنها نیز مورد ارزیابی قرار بگیرد. سپس داده‌ها با نرم‌افزار SPSS تحلیل شد و نتایج بصورت درصد فراوانی، میانگین و کای‌اسکوئر بررسی شد. یافته‌ها: ۶۸/۵ درصد نمونه مورد مطالعه مرد و ۳۱/۵ درصد زن بودند. ۷۷/۵۴ درصد اساتید اعلام نموده‌اند سؤالات خود را کاملاً صحیح طراحی می‌نمایند، درحالی‌که کارشناسان اعلام نموده‌اند که ۶۹/۶ درصد سؤالات چند گزینه‌ای طراحی شده صحیح بوده است. بیشترین اشکالات مربوط می‌شود به استفاده فعل منفی در تنه سؤال با فراوانی ۵۴٪ و استفاده از عبارت "همه موارد" یا "هیچیک از موارد" با فراوانی ۴۲٪. بین اساتید زن و مرد در میزان صحت طراحی سؤالات چند گزینه‌ای تفاوت معنی‌دار آماری مشاهده نشد. بحث و نتیجه‌گیری: نتایج فوق نشان داده است سؤالات چند گزینه‌ای طراحی شده دارای اشکالاتی است که رفع آنها به بهبود کیفیت ارزشیابی دانشجویان کمک خواهد نمود؛ بنابراین به مسئولین امر توصیه می‌شود برنامه‌ریزی جهت برگزاری کارگاه آموزشی به منظور آشنایی بیشتر اساتید با نحوه طراحی سؤالات چند گزینه‌ای را در لویت قرار دهند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۶۱

عنوان:

ارزیابی وضعیت کارآموزی و کارورزی بهداشت دانشجویان پزشکی از نظر دانشجویان این رشته در دانشگاه علوم پزشکی اهواز

ارائه‌دهنده: محسن مؤمنی نژاد

نویسنده(گان):

محسن مؤمنی نژاد، دکتر جانمحمد ملک زاده، مسعود مؤمنی نژاد، عزیزالله پورمحمودی

خلاصه مقاله:

مقدمه وهدف: هدف نهایی آموزش دانشجویان گروه پزشکی در دوره های کارآموزی و کارورزی، تقویت نگرش اجتماعی و آماده سازی دانشجویان برای قبول مسئولیتهای آینده، به منظور بهره وری بیشتر در تأمین حفظ و ارتقاء سطح سلامت جامعه است. مطالعه ای که پیش روی داریم به قصد ارزیابی از وضعیت آموزشهای میدانی دانشجویان پزشکی اجرا شده است. مواد و روشها: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی و از گروه مطالعات نظرسنجی (SURVEY) و بصورت مقطعی در سال ۱۳۸۳ انجام گرفت. نمونه پژوهش شامل کلیه دانشجویان پزشکی که در زمان مطالعه (مدت یک سال) به بخش پزشکی اجتماعی معرفی شدند (۷۷ نفر). داده ها از طریق پرسشنامه با معیار رضایت سنجی لیکرت بصورت خود ایفا (بعد از اتمام دوره) تکمیل، جمع آوری و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در پردازش داده ها از روش های آمار توصیفی، جداول و نمودارهای فراوانی، شاخص های مرکزی و پراکندگی، χ^2 و Unpaired T-test استفاده شد. یافته ها: نتایج این مطالعه نشان داد، جنس مؤنث در رابطه با کلیه حیطه های مورد بررسی (آموزشی، موقعیت زمانی و مکانی، محتوا، رفاهی، مدیریتی و نظارتی) نظر مساعدتری نسبت به جنس مذکر داشته اند. در حیطه رفاهی بین دو جنس اختلاف آماری معنی داری بود ($p < /0.05$). واحدهای مطالعه نسبت به حیطه آموزشی بالاترین (۸۵٪) و نسبت به حیطه رفاهی دوره ها کمترین

ارزیابی (۴.۵۰٪) را داشتند. در ارزیابی از حیثه ها کارورزان نسبت به کارآموزان میانگین بالاتری را نشان داده اند. بحث و نتیجه گیری: در راستای اصلاحات و ارتقاء برنامه های آموزش پزشکی، به آموزش جامع پزشکی، افزایش سهم آموزشهای سرپایی، مهارت های ارتباطی، مدیریتی، پژوهشی، اخلاق پزشکی، آگاهیهای بهداشتی و پیشگیری، دانشجویان و نظرسنجی از آنها اهمیت بیشتری داده شود

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۳۳

عنوان:

بررسی موانع اجرایی ارزشیابی بالینی با ساختار عینی (OSCE) از دید مدرسین بالینی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه دهنده: مریم متصدی

نویسنده (گان):

عصمت نوحی، مریم متصدی، دکتر علی اکبر حقدوست

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف از آموزش بالینی کسب شایستگی و مهارتهای حرفه ای است. یکی از مهمترین جنبه های آموزش بالینی این است که چگونه مربیان بالینی دانشجویان را ارزشیابی می کنند و به آنها بازخورد می دهند. مطالعات نشان داده است آزمون OSCE که اولین بار توسط هاردن در سال ۱۹۷۵ توصیف شد روش مناسبی جهت ارزشیابی صلاحیت بالینی دانشجویان می باشد. هدف: تعیین موانع اجرایی ارزشیابی بالینی به روش OSCE از دید مدرسین بالینی دانشگاه علوم پزشکی کرمان بوده است. روش مطالعه: این پژوهش، مطالعه ای توصیفی است. کل اساتید بالینی پزشکی، دندانپزشکی، پرستاری و مامایی و بهداشت دانشگاه علوم پزشکی کرمان (N = ۲۶۶ نفر) جامعه مورد مطالعه بودند که با توجه به میزان پاسخ ۷۴/۴ درصد، ۱۹۸ نفر در مطالعه شرکت کردند. اطلاعات از طریق پرسشنامه پژوهشگر ساخته جمع آوری شد. روایی پرسشنامه ۰/۸۹ و پایایی آن با استفاده از ضریب آلفا کرونباخ ۰/۷۲ تعیین شد. داده ها با استفاده از شاخص های پراکندگی و مرکزی بیان شد و با آزمونهای آماری ANOVA، T، و ضریب همبستگی اسپیرمن و پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: از ۱۹۸ نفر شرکت کننده در پژوهش بیش از نیمی از آنها مذکر (۵۵/۱ درصد)، میانگین سنی ۴۱/۸ ± ۴/۰۷ بودند و بیشتر رتبه علمی را استادیاری (۶۶٪)، رشته تحصیلی پزشکی (۵۱/۸٪) و میزان تحصیلات (PhD، متخصص و فوق تخصص) (۷۴/۲٪) تشکیل دادند. بیشترین میانگین نمرات نظرات مربوط به حیثه اجرایی (امکانات) ۱۴/۹ ± ۲/۵۲۶ و کمترین میانگین مربوط به حیثه اجرایی (دانش فنی) ۸/۹۱ ± ۲/۷۷ بوده است. بین نظرات مدرسان و متغیرهای میزان تحصیلات، رشته تحصیلی، رتبه علمی، سابقه آموزش و خدمت بالینی اختلاف آماری معنی داری وجود داشت (P < ۰/۰۵). همچنین بر طبق نتایج، (۵۹/۶٪) از واحدهای پژوهشی با این روش کاملاً آشنا بودند، (۶۸/۷٪) در زمینه OSCE دوره آموزشی گذرانده اند و (۱۳/۱٪) این روش را بکار می برند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته ها، می توان گفت گرچه موانع و مشکلاتی جهت اجرای آزمون OSCE (به ویژه از نظر امکانات و وقت گیر بودن) وجود دارد که موجب کاربرد پایین این روش شده است، اما به دلیل مزایا و ویژگی های خاص این روش در ارزیابی مهارتهای بالینی، قابل چشم پوشی بوده و توسعه این روش و بکارگیری آن از طریق ایجاد بستر مناسب و رفع موانع اجرایی در همه گروههای آموزشی قابل توصیه است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۱۵

عنوان:

چگونگی بررسی تغییرات کمی و کیفی دانشکده های پزشکی در طرح های رتبه بندی در طول زمان

ارائه دهنده: دکتر ریسا مجتهدزاده

نویسنده(گان):

دکتر آیین محمدی، دکتر ریسا مجتهدزاده

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: طرح رتبه بندی دانشکده های پزشکی ایران هر ۲ سال یک بار وضعیت کمی و کیفی دانشکده های پزشکی را بررسی می کند. همواره این سؤال مطرح بوده که هر دانشکده در طی این مدت چه تغییراتی کرده است. این مقاله روشی برای بررسی این تغییرات پیشنهاد کرده که در نوبت سوم طرح استفاده خواهد شد. روش مطالعه: امتیاز هر دانشکده میزان بهبود وضعیت نسبت به نوبت قبل را نشان نمی دهد، زیرا تعدادی از معیارها و وزن آنها در هر نوبت طرح تغییر می کند. عامل دوم وضعیت سایر مراکز است. ممکن است رتبه یک دانشکده علیرغم بهبود وضعیت کلی و به دلیل بهبود سایر دانشکده ها پایین بیاید. سومین عامل نحوه محاسبه امتیاز است. در هر معیار برای استاندارد کردن، به برترین مرکز امتیاز ۱۰۰ اختصاص می یابد. لذا امتیاز ۱۰۰ در هر نوبت ارزش متفاوتی دارد. برای بررسی تغییر باید روشی به کار رود که تمامی متغیرها به جز امتیازات دانشکده مورد بررسی ثابت بماند. یافته ها: در این روش امتیازات خام تمام معیارهای نوبت قبل برای هر دانشکده به طور جداگانه در مجموعه محاسبات نوبت اخیر وارد می شود. تمام مراحل آنالیز اطلاعات اجرا شده و امتیازات حاصله برای هر دانشکده (که یکبار با وضعیت کنونی و یکبار با وضعیت نوبت قبل محاسبه شده) مقایسه می شوند. این مراحل برای هر یک از دانشکده های مورد بررسی به طور جداگانه اجرا و درصد تغییر امتیاز کل هر کدام محاسبه می شود. بحث و نتیجه گیری: با استفاده از این روش دانشکده ها می توانند علاوه بر مقایسه وضعیت خود با سایر مراکز همتا میزان تغییرات خود را نیز بررسی کنند.

*** ** * ** * ** * ** * ** *

کد مقاله: ۲۲۴

عنوان:

بررسی نتایج ارزیابی روش تدریس اساتید با استفاده از روش بحث گروهی متمرکز

ارائه دهنده: فریبا محامد

نویسنده(گان):

فریبا محامد، عبد محمد موسوی، فروغ لطفی، علی عباسی

خلاصه مقاله:

مقدمه و اهداف: ارزیابی اساتید توسط دانشجویان یکی از ابزارهای مهم در فرآیند فعالیت های آموزشی است؛ و این امکان را فراهم می سازد تا بر اساس نتایج حاصله؛ نقاط قوت و ضعف را تشخیص داده و با تقویت جنبه های مثبت در رفع نارسایی های آن گام مؤثری برداشته شود. هدف از این مطالعه دستیابی به نظرات دانشجویان رشته های مختلف دانشکده بهداشت در زمینه روش تدریس اساتید در حیطه های: شیوه تدریس - رعایت مقررات آموزشی - شئون مدرسی و وضعیت دانشجویان در خصوص تدریس استاد مربوطه به روش بحث گروهی می باشد تا از نتایج آن در بهبود کیفیت آموزشی دانشگاه استفاده شود روش کار: در این بررسی پس از تشکیل ۹ گروه (۸ نفره) به طور تصادفی در رشته های مختلف دانشکده بهداشت؛ یک مصاحبه با هر گروه توسط گروه تحقیق در روزهای مختلف هفته به مدت سه ماه و هر گروه ۹۰ دقیقه (۱/۵ ساعت) بعمل آمد. در نهایت برگه های ۹ مصاحبه شامل ۵۰ برگ بر اساس روش بحث گروهی متمرکز ابتدا طبقه بندی سپس کد بندی و در نهایت جمع بندی گردید و مورد هر استاد نقاط قوت و ضعف به تفکیک ثبت گردید یافته ها: کلیه دانشجویان شرکت کننده در این مطالعه در خصوص سؤالات طرح شده از سوی گروه تحقیق در بحث گروهی به طور شفاف و واضح نقاط قوت و ضعف اساتید را در کلیه حیطه ها بیان نمودند. در حیطه روش تدریس اساتید نقاط قوت مطرح شده شامل: توانایی استاد در انتقال مفاهیم - توانایی جلب مشارکت دانشجویان - استفاده از مثالهای روشن می باشد نقاط ضعف: پراکنده گویی استاد - بیان جمله ناتمام از سوی استاد - حاشیه رفتن استاد حیطه مقررات آموزشی: نقاط قوت شامل: رعایت سر فصل ها توسط استاد - توجه به اهداف آموزشی و نقاط ضعف شامل: سخت گیری استاد - عدم حضور و غیاب توسط استاد حیطه شئون مدرسی: نقاط قوت شامل: استقبال از انتقادات دانشجویان - برخورد

خوب استاد - تواضع و فروتنی استاد و نقاط ضعف شامل: عدم انتقاد پذیری استاد - برخورد سرد استاد بحث و نتیجه گیری: استفاده از روش بحث گروهی موجب ارائه بازخوردهای شفاف به اساتید میگردد که به نوبه خود می تواند نقش مهمی در تقویت نقاط مثبت و رفع نقاط ضعف در روش تدریس اساتید ایفا کند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۸۰

عنوان:

بررسی تاثیر برنامه های مدون آموزش مداوم بر میزان آگاهی پزشکان عمومی ساری - ۱۳۸۵

ارائه دهنده: حمید محمد جعفری

نویسنده (گان):

حمید محمد جعفری، کوروش وحیدشاهی، میترا محمودی، لیلا شهبازنژاد

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش مداوم جهت حفظ مهارت های فارغ التحصیلان پزشکی و به روز نگه داشتن دانش آنها ضروری شناخته شده است اما تا کنون در مورد تأثیر آن مطالعه ای انجام نشده است. لذا هدف از انجام این مطالعه بررسی میزان اثربخشی برنامه های بازآموزی دانشگاه علوم پزشکی مازندران بر آگاهی شرکت کنندگان می باشد. روش مطالعه: در این مطالعه نیمه تجربی، جامعه مورد مطالعه تمامی پزشکان عمومی بودند که طی بهار سال ۱۳۸۵ در برنامه های مدون آموزش مداوم دانشگاه علوم پزشکی مازندران شرکت داشتند. ابزار سنجش در این مطالعه پرسشنامه های خود ایفا و چند گزینه ای پایا و روا بوده که ویژه هر بازآموزی با توجه به رشته تخصصی آن تنظیم و قبل و بعد از هر برنامه بازآموزی در اختیار شرکت کنندگان قرار می گرفت. برای هر پاسخ صحیح یک امتیاز و هر پاسخ غلط صفر امتیاز در نظر گرفته شد. میانگین امتیاز شرکت کنندگان قبل و بعد از هر برنامه بازآموزی محاسبه و مقایسه گردید. یافته ها: در مجموع ۲۳۵ پزشک عمومی در مطالعه شرکت کردند (ضریب با زگشت ۰/۷۸) که میانگین نمرات کسب شده در بازآموزی: گوش حلق بینی: قبل از برگزاری: $9/15 \pm 1/95$ و پس از آن $9/75 \pm 1/61$ (از ۲۰ نمره) بوده و با افزایش نمره ۰/۳٪. جراحی عمومی: قبل آن $2/29 \pm 9/85$ و پس از آن $10/22 \pm 1/75$ (از ۱۸ نمره) با افزایش نمره ۰/۲٪. روان پزشکی: قبل آن $2/65 \pm 11/79$ و بعد از آن $3/38 \pm 14/12$ (از ۲۳ نمره) با افزایش نمره ۰/۱۰٪. چشم: قبل آن $6/48 \pm 2/55$ و پس از آن $8/52 \pm 3/3$ (از ۱۹ نمره) با افزایش نمره ۰/۱۰٪. اورولوژی: قبل آن $5/83 \pm 2/39$ و پس از آن $9/07 \pm 2/53$ (از مجموع ۱۷ نمره) با افزایش نمره ۰/۱۹٪. کمترین نمره پیش از بازآموزی و بیشترین افزایش مربوط به اورولوژی بوده است. بحث و نتیجه گیری: علی رغم اینکه میزان آگاهی شرکت کنندگان در برنامه های بازآموزی کمتر از نیمی از حد مورد انتظار است و نشان دهنده نیاز به بازآموزی است اما برنامه های قادر به افزایش آگاهی شرکت کنندگان در حد مطلوب نمی شود لذا تلاش جهت بهبود برنامه های بازآموزی ضروری به نظر می رسد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۱۳

عنوان:

ارزیابی سر فصلهای موجود درس ایمنولوژی پزشکی

ارائه‌دهنده: مژگان محمدی

نویسنده(گان):

مژگان محمدی، دکتر علی اکبر حقدوست، دکتر حسین صافی زاده

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: از آن جا که علم ایمنولوژی نزد دانشجویان رشته ی پزشکی جایگاه بسیار مهمی دارد، بازنگری در مطالب و محتوای این درس به منظور انتقال تازه ترین دست آوردهای این علم بسیار مهم است. ارائه ی الگوی تدریس متناسب با استانداردهای دانشگاههای معتبر که در راستای انتقال جنبه های کاربردی جدید به دانشجویان پزشکی می باشد، خود گامی در جهت ارتقاء سطح آموزش این درس در دانشگاههای ایران خواهد بود.

هدف: ارزیابی کردن سطح علمی و روش تدریس ایمنولوژی پزشکی در ایران
روش مطالعه: در طی یک مطالعه ی تطبیقی، کوریکولوم تعدادی چند از دانشگاههای مطرح دنیا در آمریکا، کانادا و اروپا از طریق اینترنت مورد بررسی قرار گرفت و با تعدادی دیگر از دانشگاههای آسیا همچون ایران مقایسه گردید و با توجه به نحوه ی تدریس، تعداد واحد و زمان ارائه ی درس پیشنهادهایی چند برای ارتقاء سطح آموزشی در عرضه ی درس مهم ایمنولوژی به دانشجویان پزشکی در کشور ایران مطرح گردید.
یافته ها: نتایج این تحقیق نشان میدهد که تفاوتی در نحوه، محتوا و زمان عرضه ی درس ایمنولوژی در بین دانشگاههای خارج از کشور با ایران وجود دارد. بنابر این پیشنهاداتی چند یا به صورت اضافه نمودن واحد ایمنولوژی یک و دو در دو ترم تحصیلی و یا به صورت اضافه کردن تعداد واحد این درس از دو واحد به چهار واحد مطرح گردید. همچنین تشویق دانشجویان پزشکی در ارائه ی تحقیقهای گروهی و یا انفرادی در رابطه با ایمنولوژی بیماریهای گوناگون و آگاهی از تازه ترین راههای درمان و بحث و بررسی آنها در کلاسهای درس از دیگر پیشنهادها حاصله از این تحقیق است.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به اینکه سر فصلهای ایمنولوژی در دانشگاههای علوم پزشکی ایران در سالهای اخیر تغییر قابل ملاحظه ای نیافته و توجه به پیشرفتهای سریع در تحقیقات و فناوری، علم ایمنولوژی شاهد یافته های بسیاری بوده است که انتقال آنها به سرمایه های علمی ایران، کاری لازم و ضروری می باشد. نتایج این مطالعه ی تطبیقی علاوه بر نشان دادن نقاط ضعف و قدرت بین نحوه ی تدریس مابین ایران و سایر کشورها، می تواند معرف سر فصلها و روشهای جدیدتر و غنی تر آموزشی در ایران باشد.

واژه های کلیدی:

نحوه تدریس، ایمنولوژی پزشکی، مقایسه تطبیقی

** * * * * *

کد مقاله: 482

عنوان:

بررسی دیدگاه اساتید و دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران راجع به کیفیت آموزشی برنامه گزارش صبحگاهی در بخش های

مختلف آموزشی در سال ۱۳۸۴

ارائه‌دهنده: میترا محمودی

نویسنده(گان):

میترا محمودی، کوروش وحیدشاهی، لیلا شهبازنژاد، منصوررنجبر

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: گزارش صبحگاهی، یکی از مهمترین فعالیتهای آموزشی بالینی محسوب می شود، لذا بررسی کیفیت آن ضروری است. هدف از انجام این مطالعه بررسی کیفیت گزارش صبحگاهی از دیدگاه اساتید و فراگیران (کارآموزان، کارورزان و دستیاران) می باشد. روش مطالعه: دراین مطالعه

توصیفی پرسشنامه ای حاوی ۶۰ سؤال (پرسش های دموگرافیک، وضعیت گزارش صبحگاهی) در اختیار اساتید، دستیاران، کارآموزان و کارورزان ۴ گروه اصلی آموزشی با روش نمونه گیری مبتنی بر دسترس، قرار گرفت. یافته ها: ۱۱۳ نفر پرسشنامه را تکمیل کردند (ضریب پاسخ ۹۲٪). مهمترین نتایج این مطالعه به شرح زیر می باشد: گزارش های صبحگاهی غالباً در ۴ یا ۵ روز در هفته برگزار شده و معمولاً ۲ تا ۳ بیمار در هر جلسه، معرفی می شود. بیشتر اوقات کارورزان و به ندرت دستیاران، بیمار را معرفی می کنند. بیشتر اوقات، بیمار در شب کشیک (۷۶٪) و توسط دستیار ارشد کشیک (۶۰٪) انتخاب می شدند. معیار انتخاب بیمار به ترتیب مهم (خطرناک) بودن، حضور فوق تخصص مربوطه در جلسه، شایع بودن و نادر بودن بوده است. هدایت کننده اصلی بحثهای گزارش صبحگاهی را غالباً اتندینگ تشکیل می دادند و بحث در مورد بیمارانی بر اساس شکایت بیمار بوده است. بیشتر اوقات اتندینگ در بحث های انجام شده فعالند و فقط ۵٪ آنها، سایر کارورزان یا کارآموزان را در گزارش صبحگاهی فعال دانستند. بیمارانی در ۷۶٪ موارد، هیچ وقت در جلسات بعدی پیگیری نمی شدند. رادیولوژیست ها بیشترین متخصصان غیرهم رشته بودند که در گزارش صبحگاهی شرکت می کردند (۱۱٪ موارد). از نظر ۷۰٪ افراد، از اخلاق پزشکی در گزارش صبحگاهی صحبت نمی شد. ۸۰٪ آنها موافق بودند که استرس ناشی از گزارش صبحگاهی، توانایی تفکر و یادگیری را از ارائه دهنده می گیرد و فقط ۱۱٪ شرکت کنندگان به توضیحات ارائه شده در گزارش صبحگاهی توجه می کردند. بحث و نتیجه گیری: این مطالعه نشان می دهد که گزارش صبحگاهی فعلی، دارای نقاط قوت و ضعف متعددی است که با مداخله در آنها می توان بر کیفیت محتوای آموزشی آن افزود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۸۷

عنوان:

بررسی پرونده دستیاران مردود در آزمونهای ارتقاء و گواهینامه در دانشکده پزشکی تبریز در سالهای ۷۹ تا ۸۵

ارائه دهنده: دکتر رامین مصری

نویسنده(گان):

دکتر رامین مصری، دکتر مرضی قوجازاده، دکتر ناصر اصلان آبادی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: امروزه تصمیم گیری صحیح و کارساز در مورد برنامه ها و فرایندها بدون تجزیه و تحلیل جامع و کارآمد اطلاعات مقدور نیست. نتایج آزمونهای ارتقاء و گواهینامه در تعیین جایگاه دانشکده پزشکی موثر بوده و نشانگر سطح دانش دستیاران می باشد، تحلیل این آزمونها میتواند به بهبود کیفیت آموزش منجر شود. روشها: طی یک مطالعه توصیفی و تحلیلی پرونده تحصیلی کل دستیاران مردود شده در امتحانات ارتقاء و گواهینامه از سال ۷۹ تا ۸۵ که شامل ۵۴ نفر بود بررسی و متغیرهای مورد لزوم با استفاده از پرسشنامه استخراج و از طریق برنامه SPSS نسخه ۱۳ و با استفاده از روشهای آماری توصیفی و آزمون تفاوت میانگین (t test جفت شده) مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. یافته ها: ۷۰/۴ درصد از دستیاران متاهل و ۷۰/۳۷ نفر مذکر بودند، بیشترین درصد مردودی، در آزمون سال ۷۹ و کمترین مردودی در سال ۸۱ بوده و در سال ۸۵ آزمون ارتقاء مردودی نداشت، بیشترین درصد مردودی در ورودیه های ۷۶ و نیز در امتحان ارتقاء ۳ به ۴ و کمترین آن در ارتقاء ۱ به ۲ بوده و یک نفر در گوش حلق و بینی ۵ بار، یک نفر در رادیولوژی ۴ بار و ۸ نفر نیز دوبار طی این شش سال مردود شده اند. بیشترین فراوانی دانشگاه محل تحصیل دوره عمومی مربوط به تبریز و کمترین آن کرمان بود، بیشترین مردودی در گروه داخلی و کمترین آن در گروه پوست بود. برخی گروهها در این ۶ سال مردودی نداشتند. بیشترین فراوانی از نظر سهمیه از آزاد و کمترین آن از مناطق محروم بود. ۶۲/۹۶ درصد از دستیاران بومی بودند. میانگین نمره درون بخشی ۲۳.۷ \pm ۱۲.۱ و میانگین نمره ارتقاء ۲۵.۹ \pm ۱۸.۷۶ بود که این تفاوت از نظر آماری معنی دار بود. (P=0.04, df=53, t=22.24) و ضریب همبستگی این دو نمره معکوس بود. (P=0.04, n=54, r=-0.2) نتیجه گیری و پیشنهاد: بررسی کمی یافته ها حاکی است که ارزیابی درون بخشی دستیاران توسط گروه های آموزشی دقیق نبوده و نیاز به بازنگری دارد. در ضمن رابطه سایر متغیرها مثل سن، تاهل، سهمیه، محل سکونت و محل تحصیل دوره عمومی و رشته تخصصی با فراوانی مردودی باید مورد آنالیز دقیق تر قرار گرفته و در تصمیم گیری مورد توجه قرار گیرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۳۰

عنوان:

وضعیت دوره آموزش پزشکی عمومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در مقایسه با استانداردهای ملی

ارائه‌دهنده: دکتر همایون مصلحی

نویسنده(گان):

دکتر عظیم میرزازاده، دکتر همایون مصلحی، دکتر سید حسن امامی رضوی، دکتر آپامه آذریپرا

خلاصه مقاله:

هدف: طرح حاضر به عنوان بخشی از طرح جامع اصلاحات در آموزش پزشکی عمومی در دانشکده به مرحله اجرا درآمد تا در جریان آن وضعیت دوره پزشکی عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران در مقایسه با استانداردهای ملی که پیش نویس آن توسط دبیرخانه شورای آموزش پزشکی عمومی تهیه شده است مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. روش مطالعه: برای تعیین سؤالات ارزشیابی از فرم ساده شده ماتریکس گردآوری اطلاعات استفاده شد. با کمک اعضای کمیته اجرایی و در دو فاز این سؤالات تعیین گردیدند. در مرحله گردآوری اطلاعات تلاش شد تا با استفاده از اطلاعات موجود در سیستم، حداقل اطلاعات جدید گردآوری شود. روش های مورد استفاده عبارت بودند از پرسشنامه تشریحی، مصاحبه، مشاهده) در ادامه طرح، اطلاعات به دست آمده در کارگاهی متشکل از نمایندگان افراد ذی نفع (اعم از دانشجویان، هیأت علمی، مدیران دانشکده و دانشگاه) با استانداردهای دوره مقایسه و گزارش نهایی تهیه خواهد شد. یافته ها: هر چند این طرح در حال حاضر در حال انجام می باشد اما در این مرحله نیز نتایج ارزش مندی به دست آمده است: در اکثر موارد سیستم های گردآوری و فراوری اطلاعات در دانشکده دچار کمبودهای اساسی است که موجب کند شدن روند خودارزیابی سیستمیک می شود. لذا باید مرحله اصلی گردآوری اطلاعات قبل از تشکیل گروه های کاری انجام شود. می توان از اطلاعات گردآوری شده در جریان فرایندهای دیگر (نظیر طرح رتبه بندی دانشکده های پزشکی) استفاده نمود. این امر حجم کار اجرایی را کاهش داده و از سردگمی واحدهای محیطی می کاهد. مشارکت گروه های مختلف از ذی نفعان باعث کاهش سوگرایی در روند ارزشیابی می شود. زمان و انرژی مورد نیاز برای چنین ارزشیابی هایی بسیار بیش از مقداری است که در ابتدا پیش بینی می شود. هر چند استفاده از روش های کیفی گردآوری اطلاعات موجب دشواری تجزیه و تحلیل می گردد اما به لحاظ محتوایی از ارزش بالایی برخوردار است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۰۵

عنوان:

بررسی رابطه بین عملکرد تحصیلی با انگیزه پیشرفت، رضایت از رشته و دانشگاه بین دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

ارائه‌دهنده: محمد اسماعیل مطلق

نویسنده(گان):

محمد اسماعیل مطلق، حسین الهام پور، عبدالحسین شکورنیا

خلاصه مقاله:

ارزیابی عملکرد تحصیلی دانشجوی یکی از مهمترین وظایفی است که در نظام آموزشی عالی ایران بر عهده اعضای هیأت علمی گذاشته شده است. اینکه در عملکرد تحصیلی دانشجوی چه متغیر هایی تاثیر دارند همواره مورد توجه محققان آموزشی بوده است. روشن است در عملکرد دانشجوی متغیر هایی زیادی تاثیر دارند که در یک طرح پژوهشی امکان شناخت همه متغیرها وجود ندارد. هدف این تحقیق تعیین رابطه بین عملکرد تحصیلی دانشجوی با انگیزه پیشرفت و رضایت او از تحصیل در دانشگاه و رضایت وی از رشته تحصیلی است. این مطالعه از نوع همبستگی است و برای انجام آن نمونه ای ۲۰۰ نفری بطور تصادفی از دانشجویان دانشگاه جندی شاپور اهواز که در سال تحصیلی ۸۴-۱۳۸۳ در این دانشگاه به تحصیل اشتغال داشته اند انتخاب شده است. برای سنجش متغیر عملکرد تحصیلی نمره دانشجوی و برای سنجش انگیزه پیشرفت، رضایت از دانشگاه و رشته تحصیلی سه پرسشنامه (پرسشنامه اول ۲۰ ماده و پرسشنامه دوم ۱۴ ماده و پرسشنامه سوم ۷ ماده) استفاده شده است پرسشنامه های مورد نظر از ضرایب روایی و پایایی مناسب برخوردار بودند. یافته های تحقیق نشان داد که میانگین و انحراف معیار عملکرد تحصیلی دانشجویان به ترتیب برابر با $۱۴/۴۷$ و $۱/۳۵$ ؛ میانگین و انحراف معیار نمره انگیزه پیشرفت تحصیلی به تری برابر با $۲۱/۱۳$ و $۸/۸۸$ میانگین و انحراف معیار نمره رضایت از دانشگاه محل تحصیل به ترتیب برابر با $۱۸/۲۰$ و $۳/۸۸$ ؛

میانگین وانحراف معیار نمره رضایت ارزشته تحصیلی به ترتیب برابر با ۱۰/۱ و ۴۹/۸۱ بوده است. بین عملکرد دانشجویان با انگیزه پیشرفت رضایت از رشته تحصیلی و دانشگاه محل تحصیل به ترتیب ضرایب همبستگی برابر ۰/۳۲، ۰/۲۸ و ۰/۳۱ بوده که همگی ضرایب در سطح مورد انتظار $P > 0/3$ معنی دار بوده اند. تحلیل یافته ها نشان داد که در عملکرد تحصیلی دانشجویان انگیزه پیشرفت تاثیر مثبت داشته است همچنین دانشجویانی که از رشته تحصیلی و دانشگاه محل تحصیل رضایت بیشتری داشته اند عملکرد تحصیلی بالاتری بدست آورده اند.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۱۴

عنوان:

بررسی دیدگاه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد در خصوص ارزشیابی آموزشی

ارائه دهنده: دکتر سید سعید مظلومی محمود آباد

نویسنده (گان):

دکتر سید سعید مظلومی محمود آباد، معصومه عباسی شوازی، دکتر محمد حسن احرام پوش،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: روشهای تدریس خوب نیاز به ارزشیابی خوب دارد. ارزشیابی خوب موجب می شود دانشجویان شناخت کاملی در مورد عملکرد خویش بدست آورند، در غیر اینصورت احتمال دارد که موفقیت یا شکست خود را به عوامل انحرافی نسبت دهند. روش مطالعه: این مطالعه پیمایشی از نوع مقطعی بوده است. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه بوده که روایی آن از طریق نظر سنجی از متخصصین مربوطه تایید شده است. حجم نمونه، ۱۲۰ نفر از دانشجویان بوده که به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند. یافته ها: میانگین سنی جامعه مورد بررسی ۲۱/۶۹ (S. D=1. 9) بوده و ۷۳/۳ درصد دختر و ۲۶/۷ درصد پسر بوده است. فقط ۸/۳ درصد از دانشجویان عنوان نموده اند درک کاملا واضحی از روشهای ارزشیابی دارند و ۵۸/۳ درصد درک واضحی از روشهای ارزشیابی داشته اند و ۳۳/۳ درصد درک واضحی از روشهای ارزشیابی نداشته اند. در خصوص پاسخ به این سؤال که آیا روشهای ارزشیابی به طور دقیق آنچه که تدریس شده و مورد توقع دانشجویان بوده را بازتاب میکند، تنها ۵/۸ درصد کاملا موافق، ۳۲/۵ درصد موافق و ۵۵ درصد مخالف و ۶/۷ درصد کاملا مخالف بوده اند. دانشجویان این دانشگاه معتقد بوده اند که اکثریت اساتید سؤالات چند گزینه ای را جهت ارزشیابی استفاده میکنند و ۵۳ درصد از آنها معتقد بودند که این سؤالات فقط حفظ کردن را مورد سنجش قرار میدهد. بحث و نتیجه گیری: به نظر می رسد علاوه بر لزوم به کارگیری انواع سؤالات جهت ارزشیابی، اساتید باید در اولین جلسه کلاس فلسفه ارزشیابی تکوینی و تراکمی را جهت دانشجویان ارائه نمایند و در حقیقت این فرایند را به عنوان یکی از راهکارهای ایجاد انگیزش تحصیلی در دانشجویان به کار گیرند. با توجه به نتایج این طرح و بررسی متون پیشنهاد میگردد اهداف درس در قالب S. O. B و G. I. O به کلیه دانشجویان اعلام شده و ارزشیابی ها مطابق با طرح درس اعلام شده باشد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۲۶

عنوان:

بررسی نظرات دستیاران در خصوص محتوای برنامه آموزشی گروه اطفال مرکز آموزشی درمانی ولیعصر عج ۸۴-۸۵

ارائه دهنده: دکتر فرزانه معزی

نویسنده (گان):

دکتر فرزانه معزی، دکتر بهناز فلک الافلاکی، دکتر زهره ترابی، مژگان اقوامی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در بررسی وضعیت ارزشیابی درونی، برنامه آموزشی اهمیت بسزایی دارد. برنامه آموزشی گروه اطفال بر اساس آموزش دستیاران و انترن ها و دانشجویان پزشکی در بیمارستان ولیعصر تنظیم شده است. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی - تحلیلی به تعداد دستیاران اطفال پرسشنامه هایی در رابطه با محتوای آموزشی به تعداد ۲۵ سؤال تهیه شد. یافته های حاصل از پرسش نامه ها بر اساس مقیاس رتبه بندی لیکرت از ۱ تا ۶ جمع آوری شد

کد مقاله: ۷۳۷

عنوان:

ارزیابی درونی گروه آموزشی آسیب شناسی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۸۴

ارائه دهنده: دکتر رضا ملک پور

نویسنده(گان):

دکتر رضا ملک پور، دکتر شهریار دبیری، دکتر حسین صافی زاده، دکتر محمود رضادهقانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: فعالیتهای آموزشی هرکشوررامی توان سرمایه گذاری یک نسل برای نسل دیگر دانست. رویکرد سیستمی یکی از بهترین شیوه های طراحی و اجرای فعالیتهای آموزشی محسوب شده و در آن ارزشیابی، سازوکاری ضروری است. ارزیابی درونی یکی از ابزارهای اعتبار سنجی بوده و نشان دهنده شرایط موجود از دیدگاه فراگیران و فرادهندگان می باشد. ارزیابی حاضر در گروه پاتولوژی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در راستای بررسی وضعیت موجود آموزشی صورت گرفته است. روش مطالعه: طی یک مطالعه توصیفی تعداد ۶ عضو هیأت علمی و ۸ دستیار، پرسشنامه ها و چک لیستهای مخصوص به خود را تکمیل نمودند. نمونه گیری ب شکل غیراحتمالی و سرشماری انجام شد. سؤالات پرسشنامه ها، عوامل مورد ارزیابی شامل وضعیت مدیرگروه، اعضاء هیأت علمی، فضاها و تجهیزات بخشهای پاتولوژی (بالینی و تشریحی) و آزمایشگاه و خدمات پرسنلی و پشتیبانی رادر ۳ مرکز آموزشی-درمانی را دربر می گرفت. داده ها به کمک نرم افزار آماری SPSS 11.5 تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: ارزیابی مدیرگروه و اعضاء هیأت علمی، وضعیت مطلوب (بیش از ۸۰ درصد امتیاز ممکن) را نشان می داد. فضاها و تجهیزات آموزشی در بخش پاتولوژی و آزمایشگاه مرکز اصلی پور مطلوب و در مراکز شفا و باهنر نامطلوب ارزیابی شد. تجهیزات کمک آموزشی در هر ۳ مرکز مطلوب بود. ارزیابی تجهیزات آزمایشگاه اورژانس در مرکز اصلی پور مطلوب و در مراکز شفا و باهنر به ترتیب نیمه مطلوب و نامطلوب بود. وضعیت پرسنل پشتیبانی فقط در مرکز اصلی پور مطلوب بود. کیفیت خدمات پرسنلی در مرکز شفا نیمه مطلوب و در دو مرکز دیگر مطلوب ارزیابی شد. ارزیابی دستیاران از بخشهای آسیب شناسی جراحی و بالینی، مولکولی و کالبدشناسی مطلوب ولی در مورد آسیب شناسی مایعات نسبتاً مطلوب بود. بحث و نتیجه گیری: با توجه به اهمیت نقش ارزیابی در بررسی وضعیت موجود می توان از نتایج آن در جهت تعیین ارزش، شایستگی، اهمیت و ارجح یک پدیده آموزشی برای قضاوت و تصمیم گیری به منظور استقرار، تعدیل و استمرار فعالیتهای آن بهره برد. طی مطالعه حاضر نقاط ضعف و قوت گروه پاتولوژی مشخص شد. سعی براین شد که نقاط ضعف رفع و نقاط قوت تقویت شود.

*** * * * * *

کد مقاله: ۸۹۳

عنوان:

ارزشیابی نحوه مدیریت شرح وظایف اعضاء هیأت علمی دانشکده پزشکی بر اساس ضوابط کشوری

ارائه دهنده: دکتر کامران منتظری

نویسنده(گان):

دکتر کامران منتظری، دکتر طاهره چنگیز، دکتر محمد گرگ یراقی، دکتر مهرداد صالحی، مهشید مظاهری، مریم آویژگان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: دستیابی به توسعه پایدار منوط به باور داشتن نیاز به این توسعه در بین تصمیم گیران آموزشی و پژوهشی کشور خصوصاً اعضاء هیأت علمی است. برنامه ریزی، نظارت و ارزشیابی مطلوب بر عملکرد اساتید نقش مهمی را در این زمینه ایفای نماید. هدف: میزان اجرای شرح وظایف اساتید در سال ۸۵ در دانشکده پزشکی اصفهان ارزیابی شد. روش و مواد: در یک مطالعه توصیفی ۷۵ نفر از اساتید با مسوولیتهای مدیر گروه، مسؤل آموزش کار آموزشی، کارورزی، دستیار و پژوهشی در ۲۵ گروه مورد مطالعه قرار گرفتند. ارزیابی وضعیت موجود با استفاده از چک لیستی حاوی ۱۰۸ سؤال در ۶ حیطه (آموزش، فعالیتهای اجرائی مدیریتی، درمانی، پژوهشی، توسعه فردی، تخصصی) بر اساس مصوبات وزارتخانه و در ۵ سرفصل (برنامه ریزی، نظارت و ارزشیابی، امکانات لازم، مستند سازی، ارزشیابی) جمع آوری گردید. یافته ها: میانگین نمرات در حیطه آموزش ۶۷/۳٪، در حیطه فعالیتهای اجرائی و مدیریتی ۵۸/۵٪، در حیطه درمانی ۵۲/۸٪، در حیطه پژوهش ۲۷/۴٪، در حیطه توسعه فردی ۲۶/۳٪ و در حیطه تخصصی ۱۸/۶٪ بدست آمد. بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان میدهد ضعف مدیریت در بعضی حیطه ها وجود دارد. لذا با انجام مداخلاتی همچون

دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی بیرجند انجام گرفت. روش مطالعه: در یک مطالعه توصیفی تحلیلی کلیه دانشجویان پزشکی بجز دانشجویان ترم ۱ مورد بررسی قرار گرفتند. جهت سنجش خودکارآمدی از پرسشنامه استاندارد خودکارآمدی شوارزر و جهت سنجش اضطراب از پرسشنامه استاندارد اضطراب کتل استفاده گردید. جهت بررسی موفقیت تحصیلی دانشجویان با استفاده از شماره دانشجویی از آموزش دانشگاه گرفته شد و بر اساس ضمیمه ۲ سند شماره ۶ وزارت بهداشت که کلیه دانشگاههای علوم پزشکی ملزم به طبقه بندی دانشجویان بر اساس آن هستند طبقه بندی شد. بر این اساس دانشجویان به ۴ گروه طبقه بندی شدند: گروه ۱: ممتاز ۱۷ تا ۲۰ گروه ۲: عادی ۱۵ تا ۱۷ گروه ۳: در معرض خطر افت تحصیلی ۱۲ تا ۱۵ گروه ۴: بازمانده از تحصیل پایین تر از ۱۲ پس از جمع آوری داده ها پرسش نامه ها کد گذاری گردید. سپس فایل داده ها در نرم افزار SPSS تشکیل و جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های One-way، T-Test Group (آنالیز واریانس یک طرفه)، ضریب همبستگی پیرسون، آزمون استفاده شد و $P \geq 0/05$ عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد. یافته ها: بر اساس نتایج بین نمره خودکارآمدی با اضطراب کل همبستگی معنی داری وجود دارد. به این نحو که دانشجویان دارای اضطراب به وضوح نمره خودکارآمدی بالاتری را دارند، بین اضطراب و خودکارآمدی رابطه معکوسی وجود ندارد، در عین حال بین نمره موفقیت تحصیلی و سطح اضطراب دانشجویان رابطه معنی داری به دست نیامد و جالب تر آن که بین خودکارآمدی و موفقیت تحصیلی رابطه معنی دار به دست آمد به این نحو که در گروه بازمانده از تحصیل به وضوح نمره خودکارآمدی پایین بود. بحث و نتیجه گیری: فاکتورهای دموگرافیک نقش مهمی را در نتایج نمره های خودکارآمدی، موفقیت تحصیلی و اضطراب ایفا می کردند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۹۸

عنوان:

ارزشیابی کیفیت آموزش سرپایی درمانگاهی از نظر کارآموزان پزشکی

ارائه دهنده: دکتر محمد رضا نجفی

نویسنده (گان):

دکتر محمد رضا نجفی، دکتر محمد گرگ اراقی، دکتر الهه فرزانه، دکتر سید کامیار مصطفوی زاده، مریم آویژگان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش سرپایی نقش بسزایی در ایجاد توانمندی دانشجویان جهت مواجهه با Case های شایع مراجعه کننده به درمانگاهها دارد و طبق مصوبات وزارتخانه بیش از ۵۰٪ آموزش دانشجویان باید در درمانگاهها صورت پذیرد. هدف: این طرح کیفیت آموزش سرپایی ۸ درمانگاه بیمارستان الزهرا(س) (بزرگترین بیمارستان آموزشی اصفهان که نقش انکارناپذیری در کیفیت آموزش پزشکان دارد) از نظر کارآموزان در سال تحصیلی ۸۴-۸۵ ارزیابی می نماید. روش مطالعه: مطالعه از نوع توصیفی - مقطعی، جامعه هدف، ۹۰ نفر از کارآموزانی که به مدت یک ماه در درمانگاه مربوطه حضور داشتند می باشد. اطلاعات بوسیله پرسشنامه ای روا و پایا در ۵ حیطه آموزش استاد، امکانات فیزیکی، وضعیت بیماران، زمان و حضور کارآموزان حاوی ۱۷ سؤال در مقیاس لیکرت و ۱ سؤال باز جمع آوری گردید. یافته ها: میانگین درحیطه نحوه آموزش استاد: ۴۲٪ (بیشترین امتیاز گروه جراحی و پائین ترین امتیاز گروه ENT)، حیطه امکانات و محیط فیزیکی: ۴۴/۷٪، حیطه حضور کارآموزان: ۵۶/۷٪، حیطه بیماران: ۲۶٪ (بیشترین امتیاز گروههای جراحی و ارتوپدی و کمترین امتیاز گروه زنان) و حیطه زمان: ۴۲/۶٪ گزارش شد. میانگین تعداد بیماران مراجعه کننده به هر درمانگاه با بیشترین بازده آموزشی حداکثر ۱۰ نفر گزارش شد. بحث و نتیجه گیری: برای ارتقاء کیفیت آموزش سرپایی لازم است در هر ۵ حیطه اهتمام بیشتری صورت گیرد. اساتید محترم با حضور به موقع و منظم خود در درمانگاه، توجه بیشتر به امر آموزش، تغییرات عملی لازم درمورد امکانات و فضای فیزیکی هر درمانگاه، زمان حضور و تعداد کارآموزان متناسب با هر درمانگاه و امکانات آن و... منجر به ارتقاء آموزش گردند

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:**علل عدم انطباق بین آموخته های حین تحصیل دانشجویان پزشکی و محیط واقعی کار یک پزشک چیست؟**

کد مقاله: ۳۹۶

ارائه دهنده: رقیه نظری**نویسنده(گان):**

رقیه نظری، سیمین کهن، عصمت نوحی، علی اکبر حقدوست

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: عدم هماهنگی بین آموخته های حین تحصیل و کاربرد آن در محیط واقعی کار، که به شکاف تئوری و عمل موسوم است، از مسائل مورد بحث و عامل عمده نگرانی در آموزش پزشکی است. بطوریکه صاحب نظران، آموزش پزشکی را با نارسائیهای گوناگون دست به گریبان دانسته و آن را به کاهش کارایی متهم می کنند و معتقدند که وسعت تواناییهای مورد نیاز یک پزشک فراتر از آموزشهای کنونی دانشجویان پزشکی است. لذا این تحقیق جهت شناسایی علل و عوامل عدم انطباق بین آموخته های حین تحصیل دانشجویان پزشکی با محیط کار یک پزشک از دیدگاه اساتید و دانشجویان این رشته انجام گرفت. مواد و روشها: در این مطالعه توصیفی تحلیلی، اطلاعات به وسیله پرسشنامه از ۹۰ نفر از اساتید و دانشجویان پزشکی کارورز دانشگاه علوم پزشکی مازندران جمع آوری گردید. پرسشنامه در دو بخش: بخش اول، اطلاعات دموگرافیک و بخش دوم حاوی سؤالات نیمه باز که نظر دانشجویان و اساتید را در مورد مهمترین علل به وجود آورنده شکاف بین آنچه می آموزند و آنچه در محیط واقعی کار به کار می برند، جویا شدیم. یافته ها: در این پژوهش مشخص شد که، عدم تنظیم محتوا بر اساس شرایط واقعی کار، عدم تناسب محتوا با مسائل بهداشتی درمانی کشور، عدم آموزش صحیح، عدم هماهنگی محتوا با وظایف پزشک و تاکید بر انجام کارهای روتین، به ترتیب مهمترین علل و عوامل عدم کاربرد محتوای دروس در کار از نظر اساتید و دانشجویان پزشکی بوده اند. ($P < 0/000$) و نیز مشخص شد که ناکافی بودن محتوای مطالب درسی از کمترین اهمیت برخوردار بوده است. البته دانشجویان، عدم آموزش صحیح و اساتید عدم تنظیم محتوا بر اساس شرایط واقعی کار را مهمترین علل دانستند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های تحقیق نتیجه می گیریم که محتوای آموزش پزشکی باید بر اساس نیاز واقعی جامعه تنظیم گردد و به گونه ای ارائه شود که در شرایط واقعی کار قابل استفاده باشد. اساتید باید آنچه را که یاد می دهند به کار گیرند تا از آنچه یاد می دهند، کاری بر آید. از روشهای نوین آموزش بهره جسته و دانشجویان را بطور فعال در آموزش شرکت دهند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:**بررسی فرآیند یادگیری خودمحور در دانشجویان پزشکی سال ۴ دانشگاه علوم پزشکی شیراز در سال ۱۳۸۵**

کد مقاله: ۶۷۶

ارائه دهنده: دکتر نرگس واثقی**نویسنده(گان):**

دکتر مهوش علیزاده نائینی، دکتر نرگس واثقی، دکتر انیس امیر حکیمی، دکتر آناهید صفری، دکتر مهسا موسوی نسب

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش خود محور فرآیندی است که در طی آن فراگیر، رأساً برای یادگیری و تسلط بر موضوعی اقدام می کند. با توجه به نیازهای تخصصی که هر فراگیر - و به خصوص دانشجویان رشته پزشکی - در حوزه های گوناگون و در قرن حاضر با آن ها روبرو است، تدریس به صورت عمومی امری نامعقول تلقی می شود. لذا ایجاد تغییر در نگرش های مرتبط با آموزش، مخصوصاً از جنبه روش های تدریس، امری ضروری به نظر می رسد. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی با روش پرسشنامه ای صورت گرفت و پرسشنامه ها توسط دو دوره از دانشجویان سال چهارم رشته پزشکی پر شدند. تعداد دانشجویان در ورودی سال ۱۳۸۱، ۱۰۶ نفر و در ورودی سال ۱۳۸۲، ۱۰۴ نفر بودند. پرسشنامه شامل ۲۱ سؤال بوده و اطلاعات استخراج شده از آنها توسط نرم افزار SPSS 11. 5 مورد تحلیل قرار گرفت. یافته ها: پاسخ دانشجویان به صورت مثبت و منفی در مورد سؤال های مختلف مورد بررسی قرار گرفت. در مورد این سؤال که «آیا دانشجو معمولاً شب امتحان با عجله حجم زیادی از مطالب را می خواند؟» تعداد ۷۳ نفر (۷۰/۲ درصد) از ورودی ۸۱ و تعداد ۷۷ نفر (۷۲/۶ درصد) از ورودی ۸۲ جواب منفی و تعداد ۲۸ نفر (۲۹/۹ درصد) از ورودی ۸۱ و تعداد ۲۵ نفر (۲۳/۶ درصد) از

ورودی ۸۲ جواب مثبت داده بودند. در مورد این که «آیا نت هایی که دانشجویان سر کلاس بر می دارند بعداً غیرقابل فهم هستند؟» تعداد ۸۰ نفر (۷۶/۹ درصد) از ورودی ۸۱ و تعداد ۷۵ نفر (۷۰/۸ درصد) از ورودی ۸۲ جواب منفی و تعداد ۲۱ نفر (۲۰/۲ درصد) از ورودی ۸۱ و تعداد (۲۶/۴ درصد) از ورودی ۸۲ جواب مثبت داده بودند. بحث و نتیجه گیری: به طور کلی، با توجه به این که در پاسخ به سؤالات در هر دو ورودی اکثریت دانشجویان از نحوه مطالعه و یادگیری خودمحور رضایت کافی داشتند، می توانیم به این نتیجه برسیم که آموزشی که توسط خود فرد اداره می شود برای او بازدهی بیشتری داشته و فرد یادگیرنده می تواند از وقت و انرژی خود استفاده ای بهینه داشته باشد.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۳۵

عنوان:

ارزیابی طرح درسهای تدوین شده و تاکسونومی اهداف پیش بینی شده توسط مدرسین دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ارائه دهنده: عصمت نوحی

نویسنده (گان):

عصمت نوحی، دکتر زهرا جلیلی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: برنامه ریزی درسی فرایندپیش بینی نیازها، هدفها، امکانات، اقدامات و روشهای موثر استفاده بهینه از فرصتها و بکارگیری ظرفیتهای انسانی برای یادگیری بهتر و بهره گیری هرچه بهتر از زمان است که به صورت کتبی توسط مدرسین دانشگاه علوم پزشکی کرمان انجام گردید. روش مطالعه: این پژوهش مطالعه ای تعیین وضعیت طرح درسهای سطوح اهداف تدوین شده توسط مدرسین دانشگاه علوم پزشکی کرمان انجام گردید. روش مطالعه: این پژوهش مطالعه ای توصیفی است اطلاعات از طریق چک لیست پژوهشگر ساخته مشتمل بر دو بخش، بخش اول مشخصات مربوط به درس و استاد و بخش دوم شامل (۱۶ گزاره) مربوط به تدوین طرح درس که بر اساس (بود و نبود) مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین (۸ مورد) مربوط به رعایت ویژگیهای تدوین شده، که بر اساس معیار سه درجه ای از (مطلوب، نسبتاً مطلوب و نامطلوب) بررسی و ثبت گردید (معیار طبقه بندی اهداف دسته بندی بلوم بود). نمونه گیری به روش Census بود و با استفاده از مدارک کامل موجود $n=132$ (طرح درسهای ارسال شده توسط اساتید) انجام شد. اطلاعات با استفاده از نمونههای آماری پارامتریک مناسب (آزمون ANOVA) t ، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: میانگین و انحراف معیار نمره رعایت اجزاء طرح درس $2/2 \pm$ $7/73$ (دامنه نمره ۰-۱۶) و مطلوبیت کاربرد قواعد $4/02 \pm 17/99$ (دامنه نمره ۸-۳۲) بود. از نظر رعایت اصول تدوین طرح درس بیشترین رعایت مربوط به تدوین اهداف کلی (۵۶/۹ درصد) در سطح نسبتاً مطلوب بود. اهداف مورد انتظار اکثراً (۶۸/۷ درصد) در تاکسونومی ۱ (دانش و درک مطلب) و در اکثر موارد (۶۰/۶ درصد) روش آموزشی، سخنرانی پیش بینی شده بود. همچنین در اغلب موارد (۷۴ درصد) جهت مشارکت دانشجو تکلیفی مشخص نشده بود. بین نمره طرح درس با متغیرهای دانشکده و نوع درس به ترتیب $p < 0/01$ ، $p < 0/05$ ارتباط معنی دار آماری وجود داشت. بحث و نتیجه گیری: اگرچه مدرسین اصول برنامه ریزی آموزشی را تا حد نسبتاً خوبی رعایت کرده بودند. اما بیشتر اهداف آموزشی در سطوح پایین (محفوظات ذهنی) طراحی شده بود و در اکثر موارد روش غیر فعال آموزشی خصوصاً سخنرانی را به عنوان استراتژی آموزشی پیش بینی نموده بودند. همچنین پیش بینی میزان مشارکت دانشجو یان بسیار محدود بوده است. که بیانگر ضرورت تحول در برنامه های آموزشی به منظور دستیابی به عمق دانش و بکارگیری روشهای تعاملی و مشارکت بیشتر دانشجویان است.

*** ** ** ** **

عنوان:**گزارش ارزیابی درونی گروه زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال ۱۳۸۵****ارائه‌دهنده: زیرچهر و کیلی****نویسنده(گان):**

زیرچهر و کیلی، لیلا ایرانشاهی، زهره طبسی، منصوره صمیمی، فریبا بهنام فر، فاطمه فروزانفرد، میترا بهرشی، الهه مصداقی نیا، مریم صبوری کاشانی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: ارزیابی عبارت از فرآیندی است که در آن شاخص‌های مورد نظر توسط ملاک‌های تعیین شده نقد می‌شوند و به منظور تعیین وضعیت گروه زنان و زایمان ارزیابی درونی مبتنی بر هدف انجام شد. مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی ۴ حوزه رسالت و اهداف آموزشی، مدیریت و سازماندهی، اعضاء هیأت علمی و پژوهش مورد بررسی قرار گرفت. در ابتدا عوامل، ملاک‌ها و نشانگرهای هر حوزه با استفاده از نظرات اعضاء هیأت علمی گروه و راهنمای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تعیین شد و در نهایت وضعیت گروه در هر مورد ثبت و جمع‌بندی نهایی انجام گرفت. یافته‌ها: براساس نتایج حاصل که بیانگر وضعیت گروه در سال تحصیلی ۸۵-۸۴ می‌باشد، نشانگرهای مطلوب به این شرح می‌باشند: در حوزه رسالت و اهداف آموزشی در بخش رسالت ۶۶/۷٪ و در بخش اهداف آموزشی ۷۵٪، در حوزه مدیریت و سازماندهی در بخش مدیر گروه ۸۷/۵٪ و در بخش فرآیند مدیریت ۴۵٪ نشانگرها در وضعیت مطلوب هستند. همچنین در حوزه اعضاء هیأت علمی و پژوهش در بخش ترکیب و توزیع ۱۰۰٪، در بخش توانمندی‌های آموزشی ۸۰٪، پژوهشی ۶۶٪، فعالیت‌های درمانی، اجرایی و نحوه عملکرد ۱۰۰٪ نشانگرها مطلوب می‌باشند از کل ۵۱ نشانگر مورد بررسی در چهار حوزه ۳۷ نشانگر (۷۲/۵ درصد) در وضعیت مطلوب قرار دارند. بحث و نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهد که در مجموع گروه زنان در وضعیت مطلوب قرار دارد ولی بازنگری در بخش فرآیند مدیریت و توانمندی‌های پژوهشی و رفع کاستی‌ها می‌تواند وضعیت گروه را هرچه بیشتر ارتقاء دهد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:**بررسی خصوصیات روان‌سنجی آزمون‌های چهارگزینه‌ای گروه‌های دستیاری دانشگاه علوم پزشکی کاشان****ارائه‌دهنده: زیرچهر و کیلی****نویسنده(گان):**

زیرچهر و کیلی، منصور سیاح، اسماعیل فخاریان، دکتر سید اصغر رسولی نژاد، دکتر زیا مسیبی، رضوان منیری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به اهمیت آزمون‌ها در ارزیابی سیستم‌های آموزشی، باید خصوصیات روان‌سنجی آنها نظیر روائی و پایایی هر نمونه سؤال و در مجموع پایایی کل آزمون توسط روش‌های آماری توصیفی و تحلیلی ارزیابی شود. در این بررسی خصوصیات روان‌سنجی امتحان ارتقاء گروه‌های دستیاری دانشگاه علوم پزشکی کاشان توسط کمیته سنجش مورد بررسی قرار گرفت. روش مطالعه: در یک مطالعه توصیفی تعداد گزینه‌ها، ضریب تمایز، دشواری و ضریب همبستگی ۶۰ سؤال چندگزینه‌ای امتحان ارتقاء از چهار گروه دستیاری دانشگاه علوم پزشکی که در تاریخ ۸۵/۴/۲۹ برگزار شده بود توسط نرم‌افزار تجزیه و تحلیل سؤالات آزمون تهیه شده توسط دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در کمیته سنجش آزمون‌های مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌ها: نتیجه تحلیلها نشان داد بیشترین فراوانی در گروه الف وج مربوط به سؤالات دوگزینه‌ای بود و در گروه ب و د، سؤالات سه‌گزینه‌ای بیشترین فراوانی را به خود اختصاص داده است از نظر ضریب تمایز به ترتیب ۳۵ درصد سؤالات گروه ب، ۳۴ درصد گروه الف، ۳۰ درصد گروه ج، ۲۹ درصد گروه د ضریب تمایز مناسب یعنی بیش از ۰/۳، داشت. از نظر ضریب دشواری ۵۳ درصد سؤالات گروه ب، ۵۱ درصد گروه د، ۲۵ درصد گروه ج و ۱۹/۳ درصد گروه الف ضریب دشواری مناسب یعنی بین ۰/۳ تا ۰/۷، داشت. ضریب همبستگی کل امتحان گروه

خصوصیاتی از قبیل بیان شیوا، انتقادپذیر بودن، ارتباط موثر با دانشجوی، تدریس به زبان ساده، اعتماد به نفس، توانایی ایجاد خلاقیت در دانشجو از جمله ویژگیهایی هستند که هر استادی لازم است خود را به آنها آراسته نماید.

کد مقاله: ۵۴۲

عنوان:

Assessment of medical education success about hyperlipidemia in Shiraz medical school interns, 1385

ارائه‌دهنده: نگین هادی

نویسنده(گان):

نگین هادی، فروز نادر

خلاصه مقاله:

Objective: Hyperlipidemia is one of the most common risk factors of coronary artery disease and CVA in all of the countries. Proper diagnosis and treatment to prevent complication is very important. So, this study was designed to evaluate knowledge of interns who are going to be general physicians, and if their education has been appropriate. Methods: This was a cross sectional study in 105 interns who filled our questionnaire which its validity and reliability was controlled ($r = 0.76$), about diagnosis, treatment and drugs side effects according to sex, pre-internships exam grade and selection of medicine motivation. We used SPSS 11.5 and ANOVA statistical test for analyzing data. We considered $P < 0.05$ as significant. Results: Mean score of total knowledge, diagnosis, treatment ordinary was 10.2 of 30 ± 3.2 , 4.1 of 10 ± 1.6 and 1.8 of 6 ± 1.1 . Knowledge about diagnosis and secondary reasons in hyperlipidemia was not related to sex, attraction to medicine and pre-internships exam grade. There was statistical difference between treatment and attraction to medicine and also between drugs side effects and attraction of medicine. 88.6% of interns had low knowledge about hyperlipidemia, 12% middle and non of them had good knowledge. Discussion: The level of interns' knowledge about hyperlipidemia was not acceptable, because they are still in the academic field, which they should be more alert about it, specially treatment. Our results indicated that there is deficiency in hyperlipidemia education. It seems we need revising the education program by used of problem based education & community oriented medical education for training ambulatory medicine

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۴۸

عنوان:

بررسی زمان و ضرورت محتوای آموزشی درس مهارتهای بالینی از دید دانشجویان دندانپزشکی کرمان

ارائه‌دهنده: دکتر مریم السادات هاشمی پور

نویسنده(گان):

مریم السادات هاشمی پور، عصمت توحی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: امروزه با پیشرفت و افزایش استفاده از داروهای گوناگون در درمان بیماریهای سیستمیک تعداد زیادتری از این بیماران زنده مانده و نیازمند به درمانهای مختلف از جمله درمانهای دندانپزشکی هستند. در این میان به نظر می رسد که هر دندانپزشک و دانشجوی دندانپزشکی بایستی با مهارتهای اولیه بالینی و چگونگی برخورد با موارد اورژانس آشنا باشد.

هدف: هدف از این بررسی شناسایی نظرات دانشجویان دندانپزشکی در مورد محتوای آموزشی درس مهارت های بالینی ارائه شده می باشد. مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی و مقطعی در سال ۱۳۸۵ در دانشکده دندانپزشکی کرمان انجام شد. ۴۷ نفر از دانشجویان دندانپزشکی که درس مهارت های بالینی را گذرانده بودند به صورت تصادفی انتخاب شدند. داده ها با پرسشنامه پژوهشگر ساخته، پس از کسب روایی محتوایی مطلوب و پایایی مناسب جمع آوری شد و توسط آزمون های آماری پارامتریک t -test و ANOVA با برنامه SPSS12 تجزیه تحلیل شد.

یافته ها: بیشتر شرکت کنندگان ۶۵٪ وجود برنامه ای مدون همراه با آزمایشگاه های مجهز آموزش مهارت های اولیه بالینی را ضروری اعلام نمودند. ۳۵٪ زمان مناسب تدریس درس مهارت های بالینی را قبل از ورود به کلینیک می دانستند. در مورد محتوای آموزشی مناسب جهت آموزش مهارت اولیه بالینی، ۶۵٪ شرکت کنندگان زدن بخیه، ۷۵٪ گرفتن فشارخون، ۸۰٪ گرفتن نبض، ۸۵٪ آشنایی با داروها، ۸۲٪ نسخه نویسی و ۹۵٪ انواع تزریقات را جهت تدریس مناسب دانستند. مواردی همچون بانداژ سر، دست، پا و انگشتان کمترین موارد ضرورت آموزشی را به خود اختصاص داده بودند. در ضمن بیشترین توانایی را دانشجویان در تزریقات (۸۵٪)، زدن بخیه (۸۳٪) و گرفتن فشارخون (۷۸٪) کسب نموده بودند. ۲۷٪ از دانشجویان نیاز به تدریس مباحث تئوری مهارت‌ها را نیز علاوه بر بخش عملی، ضروری می دانستند.

نتیجه گیری: بررسی موجود نشان داد که وجود برنامه ای مدون همراه با آزمایشگاه های مجهز و مدرسین با تجربه و علاقه مند جهت آموزش مهارت های عملی ضروری به نظر می رسد. در ضمن تاکید در این زمینه بر روی مواردی همچون تزریقات، زدن بخیه و... برای دانشجویان دندانپزشکی ضروری است.

کلمات کلیدی: ضرورت، محتوای درس، مهارت‌های اولیه بالینی، دانشجوی دندانپزشکی

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۸۰

عنوان:

بررسی علل مشروطی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان در سال تحصیلی ۸۱-۱۳۸۰

ارائه دهنده: سیدمحمد مهدی هزاه ای

نویسنده (گان):

سیدمحمد مهدی هزاه ای، یدالله فتحی، مهری شمشری،

خلاصه مقاله:

بررسی افت تحصیلی دانشجویان یکی از اولویت های مهم در آموزش پزشکی است. هدف این مطالعه بررسی علل افت تحصیلی (علل مشروطی) دانشجویان در دانشگاه علوم پزشکی همدان بوده است. این مطالعه یک مطالعه تحلیلی گذشته نگر (مورد شاهد) بود که در آن ۷۶۱ نفر دانشجویان شرکت داشتند و دانشجویان در دو گروه مورد و شاهد، دانشجویانی که مشروط شده اند و دانشجویانی که مشروط نشده اند از نظر بعضی از متغیرها با هم مقایسه شدند. یافته های پژوهش نشان داد که رابطه معنی داری بین مشروطی دانشجویان با روش تدریس مدرسین ($P=0/086$)، خصوصیات فردی دانشجویان ($P=0/080$)، جنس ($P=0/098$)، معدل دیپلم ($P=0/191$) وجود دارد. در مجموع یافته های این پژوهش نشان داد که نوع روش تدریس و روش ارزشیابی مدرسین دسترسی دانشجویان به منابع آموزشی و خصوصیات فردی دانشجویان مثل معدل دیپلم اشتغال و مشکلات زیستی بر روی افت تحصیلی و مشروط شدن موثر است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

مورد نحوه انجام زایمان (۶۴٪) ضعف در تطابق مقررات بیمارستان با برنامه های آموزش بالینی (۵۰٪) تفاوت در دیدگاههای مراقبتی و درمانی پرسنل با مربیان (۴۸٪) و مهمترین راه حل ها ارائه شده از سوی دانشجویان مامایی جهت رفع مشکلات آموزش بالینی شامل بازدید مسئولین از مراکز کارآموزی قبل از شروع ترم (۱۰۰٪)، انتخاب اساتید در بخش با توجه به سابقه کار (۹۲٪) بکار گیری پرسنل مجرب بیمارستان به عنوان همکار آموزش بالینی (۸۷٪) روز آمد بودن اطلاعات اساتید بالینی (۸۲٪) تهیه چک لیست مهارت های بالینی در بخش های متفاوت (۸۰٪) تعیین شرح وظایف دانشجویان در بخش های مختلف (۷۴٪). نتیجه گیری: با شناخت مشکلات آموزش بالینی میتوان سبب ارتقاء آموزش شد

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۹۳

عنوان:

تأثیر یک مدل مشارکتی ارزشیابی استاد بر دیدگاه اساتید نسبت به مدل ارائه شده

ارائه دهنده: علیرضا یوسفی

نویسنده (گان):

علیرضا یوسفی، طاهره چنگیز، نیکو یمانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مطالعات مختلف حاکی از نگرش منفی اساتید نسبت به ارزشیابی استاد توسط دانشجویان هستند. با ایجاد یک سیستم ارزشیابی منظم و عادلانه و توأم با مشارکت استادان، ممکن است جلب رضایت بیشتری میسر باشد. هدف از این مطالعه تعیین تأثیرات یک مدل مشارکتی ارزشیابی بر دیدگاههای اعضای هیأت علمی نسبت به مدل ارائه شده می باشد. روشها: در این مطالعه تجربی با طرح پیش تجربی تک گروهی ۵۵ نفر از اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی به طور تصادفی انتخاب شدند. به شرکت کنندگان بانک سؤالاتی در قالب نرم افزار ارائه شد که از طریق آن می توانستند فرم ارزشیابی اختصاصی برای خود تهیه کنند. دیدگاه شرکت کنندگان نسبت به این مداخله در قالب یک پرسشنامه ۲۱ سؤالی در برگرفته ۶ حیطه، با مقیاس لیکرت مورد سنجش قرار گرفت. داده ها با نرم افزار SPSS به صورت میانگین و انحراف معیار، وبا آزمونهای ANOVA، t-test و همبستگی پیرسون تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: از نمونه انتخابی ۸۶ درصد در مطالعه شرکت کردند و نسبت به تهیه فرم اختصاصی ارزشیابی خود اقدام نمودند. میانگین و انحراف معیار پاسخ شرکت کنندگان $4/02 \pm 0/5$ از نمره کل ۵ بود. بیشترین نمرات را احساس مشارکت و رضایت به خود اختصاص دادند. نتیجه گیری: به نظر می رسد بکار گیری این مدل که مستلزم حداکثر همکاری اعضاء هیأت علمی در فرایند ارزشیابی استاد می باشد، نسبت به کاهش مقاومتها در برابر ارزشیابی و افزایش رضایتمندی کمک کند و واکنشهای ایشان را در برابر بازخورد ارزشیابی بهبود بخشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۹۱

عنوان:

بررسی نظرات دانشجویان در مورد ویژگیهای فردی و فنون تدریس اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان

ارائه دهنده: دکتر رسول یوسفی مشعوف

نویسنده (گان):

دکتر رسول یوسفی مشعوف، شهره امدادی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: استفاده از نظرات دانشجویان برای ارزشیابی اساتید روش بسیار معمول و شناخته شده ای است که بسیاری از دانشگاه های بزرگ دنیا برای تغییر و تحول و پیشبرد برنامه های آموزشی خود از آن استفاده می کنند. هدف از این مطالعه بررسی نظرات دانشجویان در مورد ویژگیهای فردی و فنون تدریس اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان بود. روش و ابزار: این پژوهش یک مطالعه پیمایشی از نوع مقطعی بوده که تعداد ۲۱۰ دانشجو بصورت تصادفی سهمیه ای از بین دانشکده ها انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها پرسشنامه خود ساخته مشتمل بر ویژگیهای فردی و فنون تدریس حاوی ۱۵ سؤال، طراحی شده که پس از تعیین اعتبار صوری و روایی آن به اجرا گذاشته شد. مهمترین ویژگیهای استاد خوب به تفکیک رشته

تعیین شد. اطلاعات استخراج و وارد رایانه شده و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: در این مطالعه ۱۷۲ نفر (۸۱/۹٪) از دانشجویان پرسشنامه را تکمیل و عودت دادند. از دید دانشجویان این دانشگاه مهمترین ویژگی فردی یک استاد خوب عبارتند بودند از: داشتن علم به موضوع تدریس، آراستگی ظاهر، احترام به دانشجو، توانایی اداره کلاس، تفهیم مطالب درسی، داشتن برنامه درسی و طرح درس، شیوایی کلام و آشنایی با فن بیان، استفاده مناسب از وسائل کمک آموزشی، رعایت شئون اخلاقی در حین تدریس، آگاهی از میزان اطلاعات دانشجویان در مورد درس مربوطه، ارزشیابی دانشجویان با برگزاری آزمون در زمانهای مناسب و نحوه حضور و غیاب دانشجویان. نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که تسلط علمی استاد به موضوع تدریس و تفهیم مطالب درسی از مهمترین معیارهای فنون تدریس است که دانشجویان مورد مطالعه به آن تاکید داشته اند. همچنین آراستگی ظاهر و احترام به دانشجو از مهمترین ویژگیهای فردی استادان بوده است که دانشجویان مورد مطالعه به آن اعتراف نموده اند. نتایج این تحقیق میتواند ملاک نسبتاً خوبی جهت ارزیابی یک استاد خوب باشد.

عنوان:

کد مقاله: ۵۹۲

بررسی نظرات دانشجویان و اساتید در مورد کارآیی فرم نظرسنجی دانشجویان از نحوه تدریس اساتید دانشگاه علوم پزشکی همدان

ارائه دهنده: دکتر رسول یوسفی مشعوف

نویسنده (گان):

رسول یوسفی مشعوف، شهره امدادی

خلاصه مقاله:

ارزشیابی دانشجویان از چگونگی تدریس اساتید دانشگاه بصورت نظرسنجی سالهاست که بصورت فرآیندی پذیرفته شده در وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی در آمده است. هدف از این مطالعه مقایسه نظرات دانشجویان و اساتید دانشگاه در مورد وضعیت فرم نظرسنجی دانشجو از نحوه تدریس استاد بود. روش و ابزار: این پژوهش یک مطالعه توصیفی بوده که روش جمع آوری اطلاعات در گروه اساتید بصورت سرشماری بوده شامل ۲۶۱ عضو هیأت علمی و در گروه دانشجویان با استفاده از فرمول احتمالات ۲۳۴ نفر برآورد گردید که بصورت تصادفی سهمیه ای از بین دانشکده ها انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها پرسشنامه خود ساخته دو قسمتی مشتمل بر مشخصات زمینه ای و دیگری در خصوص نظر سنجی از نقاط قوت و ضعف سؤالات فرم های ارزشیابی برای اساتید و دانشجویان بطور جداگانه طراحی شده که اعتبار صوری و محتوای آن توسط متخصصان آموزش تائید گردید. اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون آماری T-test مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: در این مطالعه ۱۳۷ نفر (۵۲/۵٪) از اعضای هیأت علمی و ۲۰۴ نفر (۸۷/۲٪) از دانشجویان پرسشنامه را تکمیل و عودت دادند. بیشترین مشارکت اعضای هیأت علمی (۹۲٪) از دانشکده دندانپزشکی و همچنین بیشترین مشارکت دانشجویان (۹۶/۸٪) از دانشکده بهداشت بود. در مورد ارتباط ضرورت استفاده از فرمهای نظر سنجی ۸۲/۶ درصد از اساتید و ۷۶/۸ درصد از دانشجویان با انجام ارزشیابی موافق بودند و تفاوت معنی داری بدست نیامد. در مورد ارتباط با مناسب بودن سؤالات مندرج در فرمهای نظر سنجی ۴۲/۶ درصد از اساتید و ۶۱/۸ درصد از دانشجویان نظر موافق داشتند که تفاوت معنی داری نشان داد. در مورد زمان توزیع و استفاده از فرمهای نظر سنجی ۷۹/۸ درصد از اساتید و ۸۴/۶ درصد از دانشجویان با انجام ارزشیابی در پایان تدریس هر استاد موافق بودند که تفاوت معنی داری بدست نیامد. نتیجه گیری: ارزشیابی دانشجویان از چگونگی تدریس اساتید دانشگاه میتواند در بهبود شیوه تدریس مدرسان مفید باشد، اما در مورد محتوای سؤالات مندرج در فرمهای نظر سنجی بین دانشجویان و اساتید اختلاف نظر وجود داشت که روایی و پایایی آنها نیاز به اصلاح و بازنگری دارد.

*** ** * ** * ** * ** * ** *

عنوان:**توجه به خود ارزشیابی راهکاری در جهت بهبود کیفیت ارزشیابی بالینی****ارائه‌دهنده: راضیه امینی****نویسنده(گان):**

راضیه امینی، دکتر زهره ونکی، حرمت السادات امامزاده قاسمی

خلاصه مقاله:

زمینه واهداف: خود ارزشیابی به عنوان یکی از بخشهای فرآیند ارزشیابی تاثیر مثبت بر فرآیند آموزش و ارزشیابی دارد و موجب پایداری و ماندگاری آموزش می گردد. هدف از این مطالعه تعیین تاثیر به کارگیری خود ارزشیابی در فرآیند ارزشیابی بالینی دانشجویان بر کیفیت عملکرد بالینی آنان می باشد. روش کار: ۶۰ نفر دانشجو به صورت تصادفی به دو گروه آزمون وشاهد اختصاص داده شدند(هر گروه ۳۰ نفر). در پایان کارآموزی گروه شاهد، عملکرد آنان از طریق چک لیست اندازه گیری و سپس دانشجویان گروه آزمون در طول چهار هفته کارآموزی سه نوبت (به جز هفته اول هر هفته یک بار) از طریق "ابزار طراحی شده خود ارزشیابی"، عملکرد خود را ارزشیابی می نمودندو مریبان با توجه به فرم ها، برنامه ریزی آموزشی را برای هر دانشجو در هفته بعد طراحی می نمود. در پایان کارآموزی از طریق چک لیست، عملکرد بالینی دانشجویان گروه آزمون مانند گروه شاهد اندازه گیری شد. یافته ها: داده ها از طریق نرم افزار SPSS بررسی و آزمون t مستقل نشان دادکه عملکرد دانشجویان در گروه آزمون با $p=0/0001$ و $t=54/4$ تفاوت معنی داری با گروه شاهد دارد. بحث و نتیجه گیری: دانشجویان بهبود عملکرد خود را منوط به گرفتن بازخورد از عملکردشان در طول دوره می دانند. پژوهش حاضر نشان داد که در فرآیند ارزشیابی فعال کردن نقش فراگیر می توان به طور اثربخشی منجر به ارتقاء کیفیت عملکرد آنان شود.

** ** * * * * * ** ** * * * * *

عنوان:**خودارزشیابی، تجربه‌ای موفق در آموزش پزشکی****ارائه‌دهنده: دکتر فریبا حقانی****نویسنده(گان):**

دکتر فریبا حقانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف خودارزشیابی، یک نظام ارزشیابی است که از دانشجویان می‌خواهد تا معیارها و ملاک‌هایی برای کار خود تدوین نموده و سپس در مورد میزان دستیابی به معیارها، قضاوت کنند. هدف این مطالعه، بررسی توان خودارزشیابی دانشجویان آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است. روش مطالعه این مطالعه از نوع اقدام پژوهی (Action Research) است. نمونه مورد مطالعه شامل کلیه دانشجویان ترم دوم آموزش پزشکی می‌باشد که در نیمسال دوم سال تحصیلی ۸۴-۸۵ درس رویکردهای نوین تدریس را انتخاب نموده‌اند. از دانشجویان خواسته شد که معیارهایی را برای ارزشیابی خود در این درس تعیین کرده و سپس به خود نمره دهند. یافته‌ها معیارهای تعیین شده توسط دانشجویان بسیار دقیق بوده و هر سه حیطة شناختی، عاطفی و مهارتی را در بر می‌گرفت. همچنین به عواملی چون آمادگی شخصی قبل از حضور در کلاس، عملکرد آنان در کلاس و حین تدریس، میزان مشارکت در فعالیت‌های گروهی اشاره کرده بودند. از جمله نکات جالب فرم‌های خودارزشیابی دانشجویان (که در اصل مقاله ارائه خواهد شد) ارائه پیشنهادهایی برای بهبود عملکرد خود و گروهشان برای یادگیری‌های بعدی بود. بحث و نتیجه‌گیری با توجه به آثار ارزشمند این شیوه مانند بهبود درک دانشجویان از توانایی و عملکرد خود، تقویت صداقت، امانتداری، دقت در آنان و همخوانی نمره داده شده توسط دانشجویان با نمره استاد، پیشنهاد می‌گردد برای انعطاف بیشتر در یادگیری و حرکت به سمت دانشجو محوری از این ابزار قدرتمند آموزشی استفاده گردد.

** ** * * * * * ** ** * * * * *

کد مقاله: ۷۷۷

عنوان:

طراحی ابزارهای اندازه گیری مهارتهای شناختی و رفتاری هشت گروه از کارکنان بهداشتی در زمینه مالاریا

ارائه‌دهنده: دکتر فاطمه رخشانی

نویسنده(گان):

دکتر فاطمه رخشانی، دکتر احمد رئیسی، دکتر منصور رنجبر

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: سالهای متمادی برنامه ریزی برای مبارزه و کنترل مالاریا در منطقه نیاز به وجود ابزاری مناسب برای اندازه گیری مهارتهای کارکنان رده های مختلف را مشخص می سازد. در حال حاضر کارکنان بهداشتی در هشت رده مختلف از جمله پزشک، کارشناس، کاردان مبارزه با بیماریها، کارشناس حشره شناسی، میکروسکوپیست یا کاردان علوم آزمایشگاهی، بهورز، مامور مراقب مالاریا، و کلکتور در مبارزه با مالاریا نقش دارند. موفقیت این افراد در انجام امور محوله در وهله اول نیازمند وجود مهارتهای لازم در حیطه های شناختی و رفتاری می باشد. هدف: برای اندازه گیری این مهارتها تاکنون ابزار مناسبی در دسترس نبوده است. برای دستیابی به این مهم که می تواند برای هدفمند نمودن بازآموزیها، یکسان سازی ارائه خدمات، تسهیل نظارت و تغییر کوریکولوم آموزشی بر اساس نیاز موثر باشد. نوع مطالعه: مطالعه ای مقطعی در سال ۱۳۸۳ و ۸۴ در استان سیستان و بلوچستان با حمایت مرکز مدیریت بیماریهای وزارت بهداشت به اجرا در آمد. در ابتدا پس طی مراحل تعیین مهارتهای شناختی و رفتاری، در مورد نحوه اندازه گیری هر کدام از مهارتها بحث و تبادل نظر کارشناسی صورت گرفت و مواردی نیز مورد آزمون قرار گرفت. یافته ها: برای هر کدام از هشت رده شغلی، ابزار ارزیابی اختصاصی طراحی شد. برای اندازه گیری مهارتهای رفتاری از روش OSCE با طراحی ایستگاههای مختلف استفاده شده که قابل ارائه می باشد. بحث و نتیجه گیری: این تجربه و ابزارارزشیابی طراحی شده، قابل ارائه برای شرکت کنندگان می باشد و می تواند الگوی مناسبی برای اجرای مشابه آن در سایر مباحث آموزشی و نیز رده های مختلف دانشگاهی باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۱۴

عنوان:

تمرکز زدایی در آزمونهای پیشرفت تحصیلی بررسی دیدگاههای اعضای هیأت علمی به فرایند آزمون ارتقاء دستیاری غیر متمرکز در سال ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: شهرام شایان

نویسنده(گان):

شهرام شایان

خلاصه مقاله:

چکیده

در سالهای اخیر یکی از سیاستها و رویکردهای مورد توجه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، پرداختن به فرایند تمرکز زدایی در اجزا مختلف آموزش پزشکی بوده است. در این بین یکی از مولفه های اساسی برنامه آموزشی فرایند ارزیابی و امتحانات که در بر گیرنده تصویر روشنی از پیشرفت تحصیلی دانشجویان در مقاطع زمانی گوناگون می باشد مورد توجه خاص قرار گرفته است. لذا این پژوهش در نظر داشته است از طریق بررسی دیدگاهها و نظرات مدیران گروههای آموزشی و نیز سایر اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بعنوان تیپ I و دانشگاههای علوم پزشکی قزوین زنجان بعنوان دانشگاههای تیپ II اطلاعاتی در زمینه تبعات گوناگون واگذاری، طراحی و اجرای کامل آزمون های ارتقاء دستیاری پزشکی از طرف وزارت مطبوع به دانشگاههای علوم پزشکی کشور، بمنظور ایجاد یک تصویر کلی از روند تمرکز زدایی در آموزش ارائه نمایند. چنانچه اثبات تاثیرات مثبت تمرکز زدایی در آموزش نظیر، بهبود کیفیت، رعایت عدالت و افزایش کارایی و... مفاهیمی هستند که آموزش عالی به طور اخص آموزش پزشکی به آن نیاز مبرم دارد.

نتایج این پژوهش مبین تاثیر فرایند تمرکز زدایی برگزاری آزمونها بر افزایش انگیزش و نیز رغبت مشارکت بیشتر اعضای هیئت علمی در فرایندهای تصمیم گیری آموزشی می باشد. همچنین بر تاثیر برگزاری آزمونهای دستیاری توسط دانشگاهها و گروههای آموزشی روی کیفیت آموزش و ارزیابی

دستیاران و نیز افزایش نظارت اعضای هیئت علمی بر روند یادگیری آن تاکید ویژه دارد. در اغلب موارد لزوم بازنگری در برنامه درسی و تغییر در قوانین و مقررات و سیاستهای اجرای آزمون، بعنوان پیش الزامات موفقیت برگزاری این آزمونها به روش غیر متمرکز قلمداد گردیده است. کلید واژگان: تمرکز زدایی آموزشی، آزمونهای پیشرفت تحصیلی، آزمونهای ارتقاء دستیاران پزشکی اعضای هیئت علمی

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۷۰

عنوان:

تهیه و طراحی چک لیست های ارزشیابی بالینی توسط مربیان

ارائه دهنده: اکبر محمدزاده بیانچولی

نویسنده (گان):

اکبر محمدزاده بیانچولی، فرهاد رضانی بدر

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: فرایند طراحی چک لیست برای ارزشیابی بالینی، فرایندی کلیدی در امر آموزش بالینی است و قبل از شروع کارآموزی توسط مدرس تهیه و در ابتدای کارآموزی به دانشجو ارائه می شود. چک لیست بالینی شامل مواردی چون آشنایی با بخش و تجهیزات آن، روش معاینه و بررسی مدد جو، مراقبتهای پرستاری، پروسیجرهای لازم، تستهای تخصصی و دستورات دارویی و درمانی و به طور کلی انتظار نهایی از یادگیری دانشجو در پایان هر کارآموزی می باشد. روش مطالعه: بررسی های انجام شده در نیمسال اول ۸۲-۸۱ مشخص نمود ۸٪ مربیان از چک لیست در ارزشیابی بالینی استفاده نموده اند. با روش FOCUS-PDCA فرایند جاری ارائه چک لیست ارزشیابی بالینی تدوین و بعد از بحث و اجماع، کمبود آگاهی مربیان از نحوه طراحی چک لیست به عنوان مهمترین علت عدم استفاده از چک لیست توسط مربیان ریشه یابی شد. براساس منابع موجود و نظرات مربیان، فرمت کلی چک لیست ارزشیابی بالینی تهیه و در اختیار مربیان قرار گرفت. جلسات آشنایی با طراحی و نحوه استفاده از چک لیست برای مربیان بالینی نا آشنا و مدعو برگزار گردید. یافته ها: بررسی انجام شده در پایان همان نیمسال نشان داد که ۷۸٪ مربیان چک لیست های خود را طراحی و بعد از تصویب نهایی به آموزش بالینی تحویل داده اند. از نیمسال اول ۸۲-۸۱ تا نیمسال اول ۸۵-۸۴ تا میزان ارائه چک لیستهای بالینی ۱۰۰٪ افزایش یافته که نشانگر تثبیت فرایند مذکور است. نتیجه گیری: آموزش به مربیان و ارائه فرمت استاندارد شده، باعث ارائه چک لیست های ارزشیابی بالینی ویژه هر کارآموزی به طور مجزا شده است. پیشنهاد می شود پژوهشی جهت ارزشیابی نحوه به کارگیری چک لیست های تهیه شده و موانع موجود و نیز میزان رضایتمندی دانشجویان و مربیان جهت بهبود چک لیست ها انجام گیرد.

*** ** ** ** **

فصل پنجم

مدل‌های ارزشیابی

عنوان:

ارزشیابی استاد توسط دانشجویان از نگاه مدیران، اعضای هیأت علمی، رابط‌ها

ارائه‌دهنده: دکتر حسین خوشرننگ

نویسنده(گان):

دکتر حسین خوشرننگ، دکتر کامبیز فرقانپرست، عطاءالله اسدی، مینو نعمتی، ساقی موسوی، دکتر مریم آرامی

خلاصه مقاله:

ارزشیابی فعلیتی است نظام دار برای داوری در باره کوشش‌های گذشته و بررسی کارایی و اثربخشی برنامه با استفاده از گردآوری اطلاعات مناسب در باره کیفیت که با هدف بهبود و ارتقاء خدمات عرضه شده و کمک به تصمیم‌گیری در خصوص تحولات آینده صورت می‌گیرد. ارزشیابی نقش خطیری در تضمین کیفیت در آموزش عالی ایفاء می‌کند. ارزشیابی استادان به دلیل پیچیدگی خاصی که دارد باید با استفاده از روش‌های مختلف صورت گیرد. رایج‌ترین و گاهی تنها روش ارزشیابی از اعضای هیأت علمی در دانشگاه‌های کشور نظرخواهی از دانشجویان است که معمولاً با تکمیل فرم‌های ارزشیابی ویژه‌ای توسط دانشجویان به انجام می‌رسد. نارضایتی اکثریت استادان از روش نظرخواهی و بی‌علاقگی دانشجویان به تکمیل کردن فرم‌ها ضرورت بازبینی روش موجود را مطرح می‌کند. لذا برای پی‌بردن به احساس و نگرش هردو گروه مذکور و مدیران دانشگاه و رابط‌های ارزشیابی، تحقیق کیفی با استفاده از روش بحث گروهی را مناسب‌ترین یافتیم. گروه‌های مختلف متشکل از دانشجویان و دستیاران (۳۳ نفر)، هیأت علمی پرستاری، علوم پایه و بالینی (۳۲ نفر)، مدیران (۱۸ نفر) و رابط‌ها (۱۸ نفر) انتخاب شد و در جلسات متعدد نظرات مختلف با استفاده از بارش افکار و روش بحث گروهی ثبت شد و به روش تحلیل محتوا مورد بررسی قرار گرفت. همه گروه‌های فوق، ارزشیابی استاد توسط دانشجو را اگر به درستی انجام شود ضروری می‌دانند. اما با توجه به نحوه اجرای فرایند فعلی آن را روا (Valid) و پایا (Reliable) نمی‌بینند. از آنجائیکه که چنین نظر سنجی‌هایی مثل هر فعالیت تحقیقاتی دیگری باید به دور از هرگونه (Bias) سوگیری انجام شود، توجه ویژه به نکات زیر پیشنهاد شده است: ۱ - انتخاب دانشجویانی که از آنان قرار است نظرخواهی شود (روش نمونه‌گیری و تعداد آن) باید براساس روش‌های آماری معتبر صورت گیرد. ۲ - تعداد کسانی که از تکمیل فرم‌ها اجتناب نموده‌اند نباید آنقدر باشد که به روایی و پایایی نتایج لطمه وارد کند. ۳ - دانشجویان باید به خوبی توجیه شده باشند تا با مشارکت صادقانه به اعتبار فرآیند بیافزایند. ۴ - محرمانه ماندن اطلاعات و انتخاب روش‌هایی که به دانشجویان اطمینان دهد که شناسایی نشده و مورد بی‌مهری استادان قرار نخواهند گرفت از ضروریات یک ارزشیابی معتبر است. ۵ - رابط‌ها یا مجریان طرح باید آنچنان آموزش دیده باشند که وحدت رویه در عمل جمع‌آوری اطلاعات رعایت شود. ۶ - فرم‌های نظرخواهی باید با استانداردهای لازم برای پرسشنامه‌های تحقیقاتی انطباق داشته باشد. ۷ - زمان و مکان و شرایط جمع‌آوری داده‌ها (تکمیل فرم‌ها توسط دانشجویان) باید طوری باشد که نتایج را مخدوش نکند. ۸ - باید راهی یافت تا نظر دانشجو در مورد ماهیت خود درس و شرایط فیزیکی محیط ارائه درس (کلاس و دانشکده، نور، گرما و سرمای آن، نیمسال تحصیلی و ساعات صبح و عصر) بانظر دانشجو در مورد مدرس و نحوه تدریس اشتباه نشود. ۹ - تجزیه و تحلیل نتایج نظرخواهی نباید فقط به صورت میانگین داده شود بلکه میانه و مد نیز در کنار میانگین و انحراف استاندارد می‌تواند به شکل بهتری دیدگاه‌ها را منتقل کند و در این خصوص با استفاده از متخصصین آمار آگاه به متدولوژی تحقیق و نظر سنجی می‌توان استفاده از داده‌ها استفاده بهینه به عمل آورد. ۱۰ - نظر دانشجویان برای

ارزشیابی استادان لازم است ولی کافی نیست و باید از روش های تکمیلی دیگری مثل چک لیست، خود ارزیابی و اطلاعات مربوط به امور کلاس ها، واحد سمعی و بصری، همکاران دیگر گروه و... نیز استفاده کنیم. ۱۱ - سخنرانی های درون بخشی (در گروه، دانشکده و دانشگاه) و نحوه پاسخگویی به سؤالاتی که در این گونه جلسات طرح می شود معیار دیگری است که نشان دهنده توانایی های آموزشی یک عضو هیأت علمی است. این روش هم در کنار نظرخواهی از دانشجویان می تواند بسیار موثر باشد. خلاصه اینکه نظر خواهی از دانشجویان باید دقیقاً منطبق با معیار های روش تحقیق اجرا شود تا از روایی و پایایی لازم برخوردار باشد. در آنصورت می توان از نتایج آن برای ترفیع، ارتقاء، فرصت های مطالعاتی و انتخاب استاد نمونه استفاده کرد ولی

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۸۸

عنوان:

بررسی دیدگاه اساتید و دانشجویان دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در مورد ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان ۱۳۸۴

ارائه دهنده: منصور رنجبر

نویسنده (گان):

منصور رنجبر، کوروش وحید شاهی، میترا محمودی، لیلا شکوهی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: ارزشیابی از مهمترین پایه های ارتقاء کیفیت آموزش می باشد. از این رو در این مطالعه دیدگاه اساتید و دانشجویان دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در مورد ارزشیابی توسط دانشجویان در سال ۱۳۸۴ مورد بررسی قرار گرفت. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی، جامعه مورد مطالعه اساتید و دانشجویان دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران بوده اند که با روش سرشماری وارد مطالعه شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه پایا و روایی ($t = 0/85$) مشتمل بر متغیرهای زمینه ای، آموزشی و دیدگاه اساتید و دانشجویان در مورد نحوه انجام ارزشیابی (زمان، نحوه توزیع فرمها)، ویژگیهای عملکردی دانشجویان در ارزشیابی (آگاهی، صداقت و اغراض شخصی) و ابزار ارزشیابی (پرسشنامه ها و آیتم ها) بود. پس از جمع آوری اطلاعات آنالیز در نرم افزار SPSS ۱۱ و به کمک آمار توصیفی، آزمونهای t و مربع کای و همبستگی اسپیرمن انجام شد. یافته ها: در مجموع ۳۴۵ نفر (۹۵ نفر استاد و ۲۵۰ دانشجو) در مطالعه شرکت کردند. میانگین سن اساتید: $42/77 \pm 7/22$ سال و دانشجویان $24/98 \pm 2$ سال بود. ۸۲/۱٪ اساتید و ۳۹/۳٪ دانشجویان مرد بودند. در مورد آگاهی و صداقت دانشجویان در تکمیل پرسشنامه، درصد قابل توجهی از اساتید (۲۰-۴۰٪) نسبت به آن نگرش منفی داشتند و بیش از نیمی از اساتید به کل فرایند ارزشیابی نگرش منفی داشتند. در مورد آیتم های پرسشنامه های نظری، عملی و بالینی، دانشجویان بر جنبه های معلم بودن، ارتباط استاد با دانشجو و انتقال مفاهیم تاکید داشتند که از نظر اساتید اهمیت کمتری داشت. بحث و نتیجه گیری: از نظر اغلب اساتید و دانشجویان نحوه انجام ارزشیابی مناسب است اما نگرش منفی قابل توجهی در اساتید نسبت به آگاهی و صداقت دانشجویان در تکمیل پرسشنامه وجود دارد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:**مقایسه دو روش ارزشیابی استاد (Evaluation self evlusion, student) از دیدگاه اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی یزد****ارائه‌دهنده: حسین کریمی****نویسنده(گان):**

حسین کریمی، محمد حسن احرام پوش، جمال حسینی زاده، منصور رحیمی فرد

خلاصه مقاله:

زمینه هدف:

یکی از موضوعات بسیار مهم و بحث انگیز در دانشگاه! مسئله ارزشیابی از کیفیت آموزش و تدریس است. با توجه به اینکه قضاوت و داوری در باره ی کار اساتید تنها از یک منبع سر چشمه نمی گیرد، ارزشیابی از کیفیت تدریس می تواند توسط خود اساتید، همکاران، مدیران گروه یا دانشجویان انجام شود، زیرا هریک چشم انداز خاص خود را درباره ی تدریس استاد دارند. نظر به اینکه دانشجو و استاد دو رکن اصلی ارزشیابی می باشند، این مطالعه به منظور مقایسه دو روش ارزشیابی (self. evaluation) و (student. Evaluation) از دیدگاه اعضای علمی صورت گرفته است.

روش و ابزار:

پژوهش حاضر به روش توصیفی - تحلیلی دیدگاه هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی یزد را نسبت به ارزشیابی استاد بررسی نموده است. جامعه پژوهش ۵۳ نفر از اعضای هیئت علمی پایه سه دانشکده (پرستاری - مامایی، بهداشت و پیراپزشکی) تشکیل داده اند. اطلاعات مورد نیاز از طریق پرسشنامه ۲۲ سؤالی (۱۶ سؤال بسته - ۶ سؤال باز) جمع آوری شده و با استفاده از نرم افزار SPSS اطلاعات مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. یافته ها: یافته ها نشان داد که ۴.۷ درصد واحدهای مورد پژوهش دانشیار ۶.۲۰ درصد استاد یار و ۷۰ درصد مربی بود. بر اساس یافته های بدست آمده ۹۳ درصد بدلیل عدم همخوانی فرم ارزشیابی با نحوه تدریس و برخوردار نبودن فاکتورهای مورد سنجش از وزن یکسان فرم موجود را فاقد اعتبار دانسته اند. ۹۸ درصد راههای مختلف جهت ارزشیابی پیشنهاد نموده اند. ۸۳ درصد self. evaluation جزء یکی از راههای ارزشیابی های مهم استاد پیشنهاد نمودند.

73 درصد ارزشیابی دانشجو از استاد را قابل اعتماد ندانستند، زیرا گرایش های شخصیتی و انگیزشی بر نحوه ی ارزیابی اثر می گذارد و طبیعی است که در نمره دادن نوسان بوجود می آورد. نتیجه گیری:

با توجه به اینکه فرم موجود ارزشیابی از استاد از روائی و پایانی کافی برخوردار نیست و در بعضی از مواقع همبستگی مثبت قابل توجهی بین نمرات ارزشیابی دانشجویان نسبت به تدریس اعضای هیئت علمی و عملکرد آنها در درس های مربوط به استاد وجود ندارد self-evaluation سبب می شود که تمام توجه مدرس به چگونگی یادگیری و امر تعلیم و تعلم در کلاس معطوف گردد و چون مدرس باید در کار خود احساس اطمینان نماید. self. Evolution روشی از ارزشیابی است که مورد استفاده کسانی قرار می گیرد که به نحوه تدریس، روابط خود با دیگران، قدرت و توانایی و امکانات خود برای ترقی و پیشرفت اطمینان کافی دارند.

** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۷۷

عنوان:

بررسی عوامل مؤثر بر موفقیت دانشجویان در نتایج امتحانات جامع پیش کارورزی در ورودی های ۷۷ و ۷۸ دانشگاه علوم پزشکی مازندران

ارائه‌دهنده: میترا محمودی

نویسنده(گان):

میترا محمودی، منصور رنجبر، کوروش وحیدشاهی، لیلا شهبازنژاد

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: موفقیت در این آزمون جامع پیش کارورزی می تواند به عنوان معیاری جهت بررسی شایستگی دانشجویان پزشکی در به عهده گرفتن مسئولیت پزشکی باشد. در این مقاله عوامل مؤثر بر نتایج آزمون پیش کارورزی دانشجویان در دانشگاه علوم پزشکی مازندران مورد بررسی قرار داده تا بتوان با شناسایی آنها اقدامات لازم جهت بهبود نتایج را فراهم آورد. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی، جامعه مورد بررسی تمامی دانشجویان ورودی ۷۷ و ۷۸ دانشکده پزشکی ساری بوده اند که در آزمون پیش کارورزی شرکت کرده و بیش از نیمی از مقاطع قبل کارورزی را در این دانشکده گذرانده باشند. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه خودایفا شامل ۲۶ سؤال دموگرافیک، ۱۰ سؤال نگرشی و ۵۷ سؤال بررسی عوامل استرس زا جمع آوری گردید. برخی از یافته ها نیز با استفاده از فایل اطلاعاتی آموزشی دانشکده پزشکی و مرکز توسعه آموزش استخراج شد. یافته ها: در مجموع ۹۰ دانشجوی (ضریب بازگشت ۰/۹) در مطالعه شرکت کردند. ۴۲ نفر (۴۶/۷٪) مؤنث، ۶۳٪ متأهل و تمامی آنها ساکن شهر بودند. ۲۳/۳٪ ساکن خوابگاه و ۲۵/۷٪ ساکن خانه شخصی و مابقی با والدین زندگی میکردند. تحصیلات پدر ۷۰٪ آنها فوق دیپلم و بالاتر بوده اند. ۷۰٪ در خانواده خود پزشک یا دانشجوی پزشکی داشتند. میزان نگرش کاملاً مثبت به رشته پزشکی در دانشجویان ورودی ۷۷ (۳۶/۴٪) نسبت به ۷۸ (۵/۷٪) بهتر بوده است. تمامی دانشجویان استرس بسیار پایین داشته و یافته ها نشان می دهد که فاکتورهای جنس مؤنث، سکونت در شهر، زندگی نزد والدین و تحصیلات خانوادگی بالاتر با موفقیت در این آزمون ارتباط مثبتی دارد ($P < 0.05$). میزان استرس با نتایج امتحان رابطه معناداری نداشته است. بحث و نتیجه گیری: این مطالعه نشان دهنده عواملی است که می تواند موجب عدم موفقیت در آزمون پیش کارورزی شود لذا توجه به دانشجویان در معرض خطر می تواند موجب افزایش میزان قبولی در این آزمون گردد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۶۵

عنوان:

گزارش استراتژی های اجرایی در استفاده از روش OSCE در آزمون عملی مورد سال ۱۳۸۵ در ۲۴ رشته پزشکی تخصصی در کشور

ارائه‌دهنده: دکتر نادر ممتازمنش

نویسنده(گان):

دکتر نادر ممتازمنش، دکتر بهرام عین اللهی، دکتر الهه ملکان راد، دکتر حسین غفاری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی بالینی به روش آزمون بالینی ساختاردار عینی (OSCE)، بیش از دودهمه است که در دنیا به عنوان یک روش استاندارد انتخابی جهت سنجش مهارت های مختلف بالینی و ارتباطی مورد استفاده قرار می گیرد. در ایران نیز چندسالی است که برخی از رشته های تخصصی آزمون عملی مورد خودرابه این روش نزدیک کرده اند. در سال ۸۵ بنابه مصوبه نشست شورای آموزش پزشکی و تخصصی آزمون عملی مورد به روش OSCE در کلیه رشته های تخصصی الزامی شد. این مطالعه به منظور بررسی نحوه اجرای این مصوبه در آزمون مورد ۸۵ انجام شد. روش مطالعه: کلیه استراتژی های اجرایی از برگزاری کارگاه به ویژه کارگاه پنج روزه برای دبیران مورد تخصصی توسط ریاست بنیاد پیشبرد آموزش و پژوهش پزشکی در سطح بین المللی (FAIMER)، هماهنگی با دبیران مورد و مسئولین اجرایی محل های برگزاری آزمون، تهیه دستورالعمل ها و راهنماها و در نهایت چگونگی برگزاری ایستگاهها در رشته های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. یافته ها: در آزمون سال ۸۵، روش های متنوعی مانند استفاده از بیمارنما، بیمار واقعی استاندارد شده، مولاژ و کامپیوتر توسط هیأت های مورد رشته های تخصصی مختلف مورد استفاده قرار گرفت که با استقبال خوبی از طرف اعضای هیأت های مورد و داوطلبین روبه رو شد. نکته قابل توجه دیگر، این بود که مستند سازی پاسخ های داوطلبین در این آزمون به خوبی

به راحتی موفق به ساخت پرسشنامه اختصاصی خود شدند و حاصل آن فرمهای ارزشیابی جداگانه برای هر کدام از اساتید بود. بحث و نتیجه گیری: این مدل با اختصاصی کردن ارزشیابی بر حسب عرصه تدریس و رده فراگیران قادر به فراهم نمودن بازخورد جهت بهبود عملکرد اساتید است. مطالعات بیشتری توصیه می شود که وزن دهی به گزینه ها و کاربرد این مدل در سایر رشته ها را بررسی نماید.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

فصل ششم

نقش ارزشیابی آموزشی در اصلاح نظام آموزش پزشکی

عنوان:

بررسی نقش آموزش درمانگاهی از دیدگاه دانشجویان کارورز پزشکی

ارائه دهنده: محمد اکراهی

نویسنده (گان):

محمد اکراهی، سعید خادمی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش پزشکی نیازمند فراگیری دانش تئوری و بهره گیری تجربه عملی در بالین و آموزش درمان سرپایی یا آموزش درمانگاهی میباشد. در حال حاضر در دانشگاههای علوم پزشکی هنوز نقش آموزش درمانگاهی جایگاه و سهم واقعی خود را پیدا نکرده است. نظر دانشجویان در حقیقت انعکاسی از توجه مسئولین و اساتید علوم پزشکی به این امر مهم می باشد. هدف: در این مطالعه ما بدنبال بررسی نظرات دانشجویان در ارتباط با نقش آموزش درمانگاهی و نقاط ضعف و قوت آن بودیم. روش اجراء: این مطالعه توصیفی تحلیلی در دانشکده علوم پزشکی فسا در سال تحصیلی ۸۴-۸۵ و توسط مرکز مطالعات با نظر سنجی از دانشجویان کارورز پزشکی انجام گرفت. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه ای ۲۰ گزینه ای بود که توسط کلیه دانشجویان کارورز (۴۰ نفر) تکمیل گردید. اطلاعات به دست آمده در نهایت مورد تجزیه و تحلیل آماری (SPSS) قرار گرفت. یافته ها: متوسط سن دانشجویان در این طرح ۵.۲۶ سال، ۴۵٪ مذکر، ۵۵٪ مونث. در این مطالعه اولویت آموزش درمانگاهی در بخش های مختلف به ترتیب به ۱- داخلی ۲- اطفال ۳- گوش و حلق و چشم ۴- چشم ۵- زنان ۶- جراحی. ۶۶.۵٪ دانشجویان آموزش درمانگاهی را مهم تر از آموزش بر بالین دانستند. ۵۶٪ نقش آن را در افزایش دانش تئوری متوسط، ۷۳٪ نقش آن را در افزایش توان عملی زیاد، ۸۳٪ تاثیر آن را در افزایش قضاوت بالینی زیاد، ۷۲٪ نقش آن را در افزایش اعتماد به نفس زیاد دانستند. ۸۷٪ خواستار درگیری مستقیم در امر درمان بیماران با نظارت استاد مربوطه شدند. ۳۴٪ آنان متقاضی سهم ۵۰ تا ۷۰٪ درسی آموزش درمانگاهی به کل زمان آموزش بالینی شدند بحث و نتیجه گیری: بنظر میرسد دانشجویان نقش آموزش درمانگاهی را در فرایند آموزشی شناخته و به اهمیت آن در تصمیم گیری درمانی و قضاوت بالینی واقف هستند. لذا توجه بیشتر مسئولین آموزشی و مراکز مطالعه به برنامه ریزی دقیق تر آموزش درمانگاهی را می طلبد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۰۱

عنوان:

مقایسه نتایج میزان دستیابی به اهداف آموزشی در مقاطع مختلف فراگیران بخش جراحی ارومیه در ۳ سال متوالی

ارائه‌دهنده: دکتر علی انشائی

نویسنده(گان):

دکتر علی انشائی، دکتر رفیع پرنیا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: انجام مهارت های بالینی یکی از مهمترین مراحل یادگیری می باشد. در بخش جراحی عمومی در سه مقطع کارآموزی، کارورزی و دستیاری فراگیر وجود دارد. یادگیران بخش جراحی باید در حیطه مهارتی آموزشی کیفیت مناسبی داشته باشند. لزوم ارتقاء کیفیت آموزشی در بخش جراحی بویژه از لحاظ بالا بردن در حیطه مهارتی ما را بر آن داشت که بر اساس برنامه آموزشی (کاریکولوم بخش جراحی) آموزش گیرندگان را در سه مقطع کارآموزی، کارورزی و دستیاری از لحاظ رسیدن به اهداف قید شده در برنامه آموزشی بررسی کنیم. بررسی سال اول باعث تعییناتی در محتویات آموزشی و نحوه ارزیابی شد و برای مقایسه در دو سال دیگر چنین بررسی تکرار شد. کاریکولوم بخش جراحی ارومیه با توجه به امکانات موجود بخش از نظر اعضاء هیأت علمی بخش، با استفاده از دانشگاههای داخلی و خارجی دیگر و نیاز فراگیران تهیه شده بود. روش و موارد: در ۳ سال متوالی از سال ۸۲ تا سال ۸۴ دو سال بعد از اتمام دوره آموزشی (در هر سه مقطع) در مورد مهارت های بالینی مندرج در برنامه آموزشی هر مقطع، پرسشنامه ای تهیه شده و از فراگیران در مورد انجام و یادگیری مهارت های مندرج در برنامه سؤال بعمل آمده و بعد از جمع آوری اطلاعات تجزیه و تحلیل بعمل آمد. بحث و نتیجه گیری: در سال اول (۱۳۸۲) آنالیز اطلاعات نشان می داد که بویژه در مقطع کارورزی به تمام اهداف آموزشی ذکر شده در این مقطع نرسیدیم و باعث شد در برنامه های آموزشی تغییراتی بوجود آید از جمله: ۱- تقویت آموزش عملی در بخش اورژانس ۲- تعیین یکی از دستیاران جراحی در هر دوره به عنوان رزیدنت آموزش مهارتها ۳- استفاده از Skill lab 4- آموزش ابزار شناسی جراحی و نحوه کار با آنها ۵- امتحان به روش OSCE در پایان هر ماه تا باعث شود کارورزان به مهارت های بالینی اهمیت دهند در سال ۸۳ و ۸۴ نیز چنین ارزیابی انجام شد و آنالیز اطلاعات بدست آمده حاکی از آن بود که بویژه در مقطع کارآموزی سال به سال ارتقاء کیفی انجام گرفته است و کارآموزان از لحاظ رسیدن به اهداف آموزشی بویژه مهارت های بالینی رضایت دارند. کلمات کلیدی: مهارتهای بالینی، آموزش پزشکی، ارزیابی، ارتقاء کیفیت * ۱- استادیار و مدیر گروه جراحی عمومی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

** ** ** **

کد مقاله: ۲۳۲

عنوان:

بررسی نظرات دانشجویان در مورد تأثیر ارائه طرح درس بر میزان آمادگی مدرس و دانشجو در کلاس

ارائه‌دهنده: منصور دیانتی

نویسنده(گان):

منصور دیانتی، دکتر محسن ادیب حاج باقری، میترا زندی، مینا انتظار

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تدریس مجموعه ای از فعالیتهای یادگیری-یاد دهی بوده و مدرس و دانشجو هر دو برای حضور در کلاس نیاز به آمادگی دارند. تهیه و ارائه طرح درس می تواند به آمادگی مدرس و دانشجو کمک کند. تهیه طرح درس با جزئیات لازم و آرایه آن در کلاس نشان دهنده آمادگی مدرس است. انتظار می رود دانشجویان با مطالعه طرح درس خود را برای کلاس آماده نمایند. پژوهش زیر با هدف تعیین نظرات دانشجویان در مورد تاثیر طرح درس در این آمادگی، انجام شده است. روش انجام کار: مطالعه ای از نوع Descriptive بر روی ۱۵۰ دانشجوی پرستاری انجام شد. ابزار تحقیق پرسشنامه ای بود شامل ۳ سؤال در باره نوع درس، تعداد واحد درسی و وجود یا عدم وجود طرح درس و ۴ سؤال در باره میزان مطالعه طرح درس آرایه شده، میزان تأثیر طرح در یادگیری، میزان عمل کردن مدرس به طرح درس داده شده، تأثیر طرح درس در مطالعه پیش از کلاس. پاسخ ها با روش ۵ درجه ای لیکرت رتبه بندی شده بود. پرسشنامه بین دانشجویان که با روش نمونه گیری آسان انتخاب شدند توزیع گردید. پس از جمع آوری

اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: از ۱۵۰ پرسشنامه ۱۳۷ تا تکمیل و عودت داده شد. از ۲۴ واحد درسی حدود ۸۰٪ آنها واحدهای نظری بود که تمامی آنها با طرح درس ارائه شده بود. ۶۵ نفر نیز آن را در یادگیری مفید ندانسته و یا کمی مفید می دانند. از طرف دیگر ۸۱ نفر (۶۶/۳٪) اظهار کردند تدریس در اکثر مواقع یا بطور کامل با طرح درس هماهنگی داشته است. ۷۸ نفر (۵۷٪) مطالعه طرح درس را در آمادگی قبل از کلاس و مطالعه پیش از کلاس مؤثرتر ندانسته اند و یا تأثیر آن را بسیار کم گزارش کردند. تنها ۲۲ نفر (حدود ۱۶٪) آن را در اکثر مواقع و یا بطور کامل در آمادگی قبلی آنها مؤثر شناختند. بحث و نتیجه گیری: ارائه طرح درس باعث آمادگی مدرس شده بود اما در حد آمادگی لازم را در دانشجویان بوجود نیاورده بود. به نظر میرسد که عوامل دیگری در ایجاد انگیزه برای مطالعه طرح درس و آمادگی دانشجو برای کلاس دخالت دارد که باید مورد مطالعه قرار گیرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۵۷

عنوان:

بررسی مقایسه ای دیدگاه دانشجویان پرستاری و مربیان در رابطه با ارزشیابی محیط آموزش بالینی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد در سال ۱۳۸۵

ارائه دهنده: نیره سلمانی

نویسنده (گان):

نیره سلمانی، هنگامه امیریان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: محیط آموزش بالینی، جایگاه پرورش مهارتهای بالینی دانشجویان پرستاری جهت ورود به جامعه کاری خود یعنی بیمارستان میباشد و مطالعات نشان داده است که درک دانشجویان از محیط آموزش بالینی با آن چیزی که در واقعیت وجود دارد متفاوت است و آنها همواره به دنبال آن هستند که محیط یادگیریشان از مطلوبیت بیشتری برخوردار باشد، بنابراین بررسی وجود هر نوع عامل مداخله گری که سبب کاهش یادگیری عملی دانشجویان شود، امری اساسی در برنامه ریزی آموزش بالینی بشمار می آید و این پژوهش با هدف بررسی مقایسه ای دیدگاه دانشجویان پرستاری و مربیان در رابطه با ارزشیابی محیط آموزش بالینی انجام شده است. روش پژوهش: این پژوهش یک مطالعه توصیفی تحلیلی است که در آن ۱۱۹ نفر از دانشجویان پرستاری دانشگاه آزاد علوم پزشکی واحد یزد و ۱۴ نفر از مربیان، به طور غیر تصادفی و در دسترس انتخاب شدند و پرسشنامه ایی را که شامل دو بخش بود تکمیل نمودند: ۱- پرسشنامه دموگرافیک ۲- پرسشنامه بررسی دیدگاه در رابطه با محیط آموزش بالینی، که این پرسشنامه در چهار بخش: ۱- نحوه ارتباط و واکنش مربیان نسبت به دانشجویان ۲- وجود فرصتهای یادگیری در بیمارستان ۳- حمایت از یادگیری دانشجویان در محیط بیمارستان، ۴- امکانات بیمارستان، تقسیم بندی شده است. یافته ها: بررسی نتایج بدست آمده نشان داد که بطور کلی دانشجویان محیط آموزش بالینی خود را در ۷۷ درصد موارد در سطح متوسط، در ۱۲ درصد موارد در سطح مطلوب ارزشیابی کرده اند و این در حالی است که مربیان محیط آموزش بالینی را در ۵۰ درصد موارد در سطح متوسط، و در ۵۰ درصد موارد در سطح مطلوب ارزشیابی کرده بودند و این نتیجه حاکی از وجود تفاوت در دیدگاه مربیان و دانشجویان در زمینه ارزشیابی محیط آموزش بالینی میباشد که خود عامل مؤثری در کیفیت یادگیری بالینی دانشجویان بشمار میاید. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده میتوان نتیجه گرفت که شناسایی دیدگاه هر دو گروه در ارزشیابی محیط آموزش بالینی منجر به شناسایی فاکتورهای مثبت و منفی موجود گشته و با توجه به آن میتوان راهکارهای مناسب را جهت افزایش اثر بخشی آموزش بالینی بکار گرفت.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۵۳

عنوان:

خود ارزیابی، ابزاری برای سهولت انجام ارزشیابی های آموزش بالینی در بخش اورژانس و چگونگی ارتقاء کیفیت آن

ارائه‌دهنده: دکتر بهزاد شمس

نویسنده(گان):

دکتر بهزاد شمس

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کسب شایستگی‌های اساسی بالینی (core clinical competency) (CCC) در اداره بیماران مراجعه کننده به اورژانس بویژه کودکان از ضرورت‌های آموزش مقاطع طب عمومی و تخصصی است. متأسفانه ارزشیابی این برنامه های آموزشی همچون سایر برنامه ها بسیار کم انجام می گیرد و مشخص نمی شود که یادگیرنده به چه سطح از شایستگی بالینی رسیده و این دوره هارا به اتمام می رسانند. درحالیکه این مهارت‌های پزشک در سلامت بیمار ارجاعی به اورژانس نقش حیاتی دارد و بایستی در هر دوره آموزشی نواقص آن مشخص و قبل از تایید اتمام دوره برطرف گردد. درموردی که این ارزشیابی ها انجام می شود بیشترین ابزار سنجش خود ارزیابی است. این پروژه توصیه هایی برای بهبود کیفیت خود ارزیابی ها بعنوان ابزاری که سهولت انجام دارد ارائه نماید. روش مطالعه: شصت نفر از کارورزانی که مدت سه ماه را در بخش‌های اورژانس دوره دیده بودند بعنوان جمعیت مورد مطالعه انتخاب شدند. سطح شایستگی اساسی (CCC) آنها در قالب پنج مهارت تعریف گردید (مصاحبه - معاینه - ارتباط با بیمار و والدین - ارتباط با همکاران اورژانس و مهارت حل مسئله). این مهارت‌ها در چهار مسئله بسیار رایج حاصله از رتبه بندی بیماران ارجاع شده به اورژانس کودکان دانشگاه مورد سنجش قرار گرفت (تب و تشنج - دیسترس تنفسی - گاستروانتریت حاد و اوتیت حاد). اطلاعات از طریق تهیه چک لیست های خلاصه شده خود ارزیابی بادرجه بندی ۵-۱ و ملاک مطلوبیت ۴ جمع آوری و تحلیل گردید. نقطه ضعف های آموزشی اساسی به دست آمده با اظهار نظر اساتید این بخش مقایسه و کنترل گردید.

یافته‌ها: نمره مهارت کارورزان در مصاحبه، معاینه فیزیکی، ارتباط با بیمار و همراه و ارتباط با همکاران در بیماریهای رایج فوق دارای میانگین مطلوب (بیش از ۴) بود، بجز مهارت معاینه در بیماران مبتلا به تشنج تب که کمتر از حد مطلوب بود. در تمام بیماریهای فوق میانگین مهارت حل مسئله بیمار ضعیف ترین نمره (کمتر از حد مطلوب) را بخود اختصاص داد. این نتایج مورد تایید اساتید بخش های مربوطه نیز قرار گرفت.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج فوق و هدف مرحله اول این پروژه، تقویت یادگیریهای مهارت معاینه بیماران مبتلا به تب و تشنج و همچنین ارتقاء سطح مهارت حل مسئله در همه بیماریهای رایج اورژانسی کودکان توصیه میشود. با توجه به اینکه رایج ترین ابزار سنجش در بسیاری از گروه‌های بالینی دانشکده پزشکی چه در بعد تحقیقات و چه در ارزشیابی مدیریتی، خود ارزیابی یا نظر دهی توسط یادگیرندها میباشد ولی به منظور اطمینان از دقت و صحت (روانی و پایائی) این ابزارها (خودارزیابی) ضرورت دارد حداقل در یک دوره آموزشی (۱ تا ۳ ماهه) در هر سال تحصیلی و بمنظور مقایسه نتایج، ابزارهای دیگری مانند نظر دهی سایر رده ها (مصاحبه) مشاهده و آزمونهای پیشرفت تحصیلی برای سنجش مهارت‌ها بکار گرفته شود.

* * * * *

عنوان:

بررسی دیدگاه اساتید و دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران راجع به ویژگی های گزارش صبحگاهی مطلوب در بخش های مختلف آموزشی در سال ۱۳۸۴

ارائه دهنده: لیلا شهبازنژاد

نویسنده (گان):

لیلا شهبازنژاد، میترا محمودی، کوروش وحیدشاهی، سپیده شاکری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: گزارش صبحگاهی به عنوان یکی از مهمترین ارکان آموزش بالینی شناخته شده است لذا توجه به بهبود کیفیت آن حائز اهمیت می باشد. هدف از انجام این مطالعه بررسی ویژگی های گزارش صبحگاهی مطلوب از دیدگاه اساتید و دانشجویان بوده است. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی پرسشنامه ای حاوی ۲۶ سؤال (پرسش های دموگرافیک، وضعیت مطلوب گزارش صبحگاهی) در اختیار اساتید، دستیاران، کارآموزان و کارورزان ۴ گروه اصلی آموزشی با روش نمونه گیری مبتنی بر دسترس، قرار گرفت. یافته ها: بطور کلی ۱۱۳ نفر در مطالعه شرکت کردند (ضریب بازگشت ۹۲٪). زمان انتخاب بیماران برای معرفی از نظر ۸۷٪ شرکت کنندگان در شب کشیک، انتخاب کننده از نظر ۴۳٪ دستیار ارشد کشیک، معیار انتخاب بیماران به ترتیب خطرناک بودن، شایع بودن، حضور فوق تخصص مربوطه در جلسه و نادر بودن بوده است. محور بحث در ۷۸٪ موارد براساس شکایت بیمار (problem based) و در ۲۲٪ موارد براساس بیماری (disease based) است. از نظر ۸۷٪ آنها کارورز و کارآموز باید در گزارش صبحگاهی فعال باشند. هدایت کننده اصلی بحث در گزارش صبحگاهی ایده ال از نظر ۷۳٪ شرکت کنندگان، اتند حاضر در جلسه بوده است. دستیار ارشد کشیک و دستیار ارشد گروه هر یک از نظر ۱۰٪ افراد مناسب بودند. تمامی افرادی پیگیری بیماران معرفی شده در گزارش صبحگاهی موافق بودند. ۷۸٪ شرکت کنندگان با حضور رادیولوژیست، ۱۰٪ با حضور فارماکولوژیست و ۱۲٪ با پاتولوژیست در گزارش صبحگاهی موافق بودند. از نظر ۷۱٪ آنها حضور خود بیمار در جلسه مفید است. بحث و نتیجه گیری: مطالعه ما نشان داد که برای برگزاری یک گزارش صبحگاهی مطلوب باید به مواردی چون انتخاب مناسب و به موقع بیمار جهت معرفی، زمان و نحوه بحث در مورد بیماری و مشارکت کلیه شرکت کنندگان توجه بیشتری شود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۸۴۷

عنوان:

کدام دانشجویان برای ارزیابی استاد مناسب تر هستند؟

ارائه دهنده: دکتر الهام ایرانمنش،

نویسنده (گان):

دکتر حسین صافی زاده، علیرضا فارسی نژاد، دکتر الهام ایرانمنش،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی به علت ماهیت و عملکرد خاص خود در هر گونه نظام آموزشی یکی از گسترده ترین مباحث فرآیند آموزش است. در نظام آموزشی عناصر متعددی موجود است که هر کدام از جایگاه ویژه ای برخوردارند لیکن هیچکدام با عنصر معلم برابری نمی کند. به رغم اختلاف نظرهای زیادی که درباره استفاده از نظرهای دانشجویان برای ارزشیابی از اساتید وجود دارد، این روش کاربرد زیادی یافته است و برای ارزشیابی معلم در سطوح آموزش عالی و در بسیاری از موسسات آموزشی مورد استفاده قرار می گیرد. ولی اعتقاد اساتید بر این است که دانشجویان به دلیل عدم آگاهی لازم از فرآیند تدریس، از قضاوت کاملی برای ارزشیابی برخوردار نیستند از این رو این سؤال مطرح است که کدام یک از دانشجویان برای ارزشیابی از اساتید مناسب تر هستند. روش مطالعه: در این مطالعه مقطعی دو گروه از دانشجویان رشته پزشکی و علوم آزمایشگاهی انتخاب شدند. درس نورواناتومی و زبان خارجه به ترتیب برای گروه پزشکی و علوم آزمایشگاهی در نظر گرفته شد و فرمهای ارزشیابی اساتید مربوطه بین سه گروه از دانشجویان توزیع شد. ۱- ۱۰٪ اول کلاس (از نظر معدل)، ۲- ۱۰٪ آخر کلاس و ۳- تعدادی از دانشجویان (بدون توجه به معدل). در نهایت نتایج حاصل از این سه گروه تحلیل و مقایسه گردید. یافته ها: در مجموع نتایج ارزشیابی اساتید توسط ۴۹ دانشجوی پزشکی و ۳۰ دانشجوی علوم

آزمایشگاهی بررسی شدند. بین نتایج حاصل از گروههای مختلف در هر دو رشته اختلاف معنی داری مشاهده نشد. بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج نظرات دانشجویان در رده های مختلف با یکدیگر تفاوت معنی داری ندارد. بنابراین با توجه به اینکه استفاده از نظرات ۱۰ درصد اول کلاس برای ارزشیابی همه اساتید میتواند مشکلاتی را ایجاد کند پیشنهاد میشود برای این امر تعدادی از دانشجویان بطور تصادفی انتخاب شوند.

*** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۲۶

عنوان:

میزان تطابق نتایج نظر سنجی از فراگیران با نتایج نظرسنجی از مدیران گروههای آموزشی در ارزشیابی فعالیتهای آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی زنجان از ۸۵ - ۱۳۸۴

ارائه‌دهنده: عباس عزت شوکتی

نویسنده(گان):

عباس عزت شوکتی، عباسعلی نوریان، سید نورالدین موسوی نسب

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: یکی از راههای ارتقاء کیفیت آموزش، ارزشیابی از فعالیتهای آموزشی اعضای هیأت علمی است. این ارزشیابی می تواند توسط فراگیران، مدیران گروههای آموزشی، رئیس و معاون آموزشی دانشکده انجام پذیرد. فراگیران و مدیران گروهها مناسبترین مراجع برای ارزیابی فعالیتهای آموزشی اعضای هیأت علمی می باشند. میزان مطابقت نتایج نظرسنجی از مدیران گروهها با نتایج نظرسنجی از فراگیران تا حدی بیانگر میزان دقت و صداقت فراگیران و مدیران گروهها در ارزشیابی اعضای هیأت علمی است. این تحقیق به منظور تعیین میزان تطابق نتایج نظرسنجی از فراگیران با نتایج نظرسنجی از مدیران گروهها در ارزشیابی اعضای هیأت علمی است. روش مطالعه: در این مطالعه، نظرسنجی ها با استفاده از پرسشنامه ها انجام شده است. پرسشنامه نظرسنجی از مدیران گروهها دارای ۱۸ سؤال و پرسشنامه نظرسنجی از دانشجویان حاوی ۱۶ سؤال و پرسشنامه نظرسنجی از کارآموزان و کارورزان ۲۸ موضوعه می باشد. روائی فرم ها توسط مدیران گروهها، کارشناسان ارزشیابی دانشگاه و همچنین توسط افراد صاحب نظر مورد ارزیابی قرار گرفته اند. پایائی پرسشنامه ها با استفاده از آزمون مجدد تأیید شده است. گستره گزینه های پرسشنامه ها براساس مقیاس لیکرت انجام گرفته است. تعداد اعضای هیأت علمی واجد شرایط برای این طرح ۱۰۶ نفر (۳۲ زن و ۷۴ مرد) می باشد. جمعاً ۲۵ مدیر گروه آموزشی و ۹۲۱ فراگیر از ۱۱۰۰ فراگیر پیش بینی شده فرم نظرسنجی تکمیل نموده اند. تجزیه و تحلیل داده های پرسشنامه ها با استفاده از نرم افزار SPSS صورت گرفته است. یافته ها: این تحقیق نشان می دهد که نتایج نظرسنجی از مدیران گروهها با نتایج نظرسنجی از فراگیران در ارزشیابی اساتید در ۶۱٪ اعضای هیأت علمی عضو جامعه مورد مطالعه با هم مطابقت دارند. از آنجائیکه انتظارات مدیران گروهها و فراگیران از اعضای هیأت علمی کاملاً در یک راستا نیستند و اصولاً معیارهای آنها نیز برای ارزیابی هیأت علمی متفاوت می باشد، بالطبع نتایج نظرسنجی از آنها نیز تطبیق صد درصد نخواهند داشت. از این رو میزان تطبیق محاسبه شده (یعنی ۶۱٪) با ماکزیمم تعدیل شده قابل تجزیه و تحلیل خواهد بود. در آنالیز نتایج ارزشیابی میزان تطبیق نتایج نظرسنجی ها هر اندازه بالاتر و به اپتیمم نزدیکتر باشد حاکی از این است که ارزیابی اعضای هیأت علمی توسط فراگیران و مدیران گروهها با دقت و صداقت بیشتری انجام گرفته است. بحث و نتیجه گیری: به نظر می رسد برگزاری کارگاههای آموزشی، حمایت های مادی و معنوی از هیأت علمی، کاهش واحدهای اضافی تدریس (تا حد موظفی)، تبیین اهداف ارزشیابی برای فراگیران، مدیران گروهها و همچنین اعضای هیأت علمی، اعطاء فرصت مطالعاتی، کاهش تعارضات بین مدیر و اعضای گروه از جمله اقداماتی می باشند که با انجام آنها می توان میزان تطابق را بهبود بخشید. به منظور ارتقاء سیستم آنالیز نتایج ارزشیابی توصیه می شود روش تطابق نتایج و تکنیک تعدیل ماکزیمم تطبیق در تحلیل نتایج ارزشیابی بکار گرفته شود.

*** ** ** ** **

یافته ها: در مرحله اول، ۳۰ استاندارد در زمینه ارزشیابی برنامه آموزش پرستاری از ۱۰ کشور و ایالت دنیا استخراج گردیده است که پس از اعمال نظرات و پیشنهادات صاحب نظران در خصوص انطباق این استانداردها با شرایط کشور در مرحله دوم، ۱۸ استاندارد نظیر « مشارکت فارغ التحصیلان در ارزشیابی دوره های آموزشی و مدرسین در سرتاسر برنامه » و « وجود مستنداتی مبنی بر استفاده از نظرات همکاران بالینی در برنامه ارزشیابی سیستماتیک برنامه » پیشنهاد گردیده که نهایتاً در مرحله سوم مورد قبول صاحب نظران پرستاری کشور واقع شده است. بحث و نتیجه گیری: اکثر استانداردهای پیشنهادی از وضعیت مطلوب برخوردار بوده و استانداردهای نامطلوب بیشتر مربوط به وضعیت حاکم بر سیستم آموزش پرستاری کشور نظیر عدم مشارکت دانشجویان، فارغ التحصیلان و محققین در ارزشیابی برنامه بوده است. بدین لحاظ اینگونه استانداردها بر اساس نظرات اصلاحی صاحب نظران حذف یا اصلاح گردیده است. امید که با بکارگیری استانداردهای پیشنهادی، کیفیت برنامه آموزش پرستاری در ایران ارتقاء یابد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۴۵

عنوان:

ارزیابی مهارت جستجوی اینترنتی مقالات علمی توسط دانشجویان پزشکی سال چهارم دانشگاه علوم پزشکی شیراز در سال ۱۳۸۵

ارائه دهنده: نرگس واثقی

نویسنده(گان):

دکتر مهوش علیزاده نائینی، دکتر محمدحسین دباغ منش، دکتر نرگس واثقی، سهیلا امیری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به نقش موثر منابع و مستندات علمی در عرصه های پزشکی امروزه سعی بر آن می شود تا از این اطلاعات استفاده شود که دسترسی به آنها نیز مستلزم توانایی جستجو در اینترنت و آشنایی با نحوه دسترسی به MEDLINE می باشد. طبابت مبتنی بر شواهد (EBM) در حقیقت ادغام اطلاعات موجود در پژوهش ها با تخصص کلینیکی برای حل مشکل بیمار است که نیازمند اخذ مهارتهای وابسته می باشد. از آنجایی که برنامه ریزی آموزشی منوط به کسب اطلاعات صحیح از وضعیت موجود می باشد، این پژوهش در این راستا صورت گرفته و در مطالعه حاضر سعی بر آن شده تا میزان مهارت دانشجویان پزشکی سال چهارم در دانشگاه علوم پزشکی شیراز در زمینه استفاده از مدلاین و آشنایی با EBM مورد ارزیابی قرار گیرد. روش مطالعه: این مطالعه که به صورت مقطعی در دانشجویان پزشکی سال ۴ دانشگاه ع. پ شیراز صورت گرفت در سه مرحله اجرا گردید. در مرحله اول از طریق پرسشنامه و به صورت خودآزمون، دانشجویان به میزان مهارت خود در زمینه جستجوی اینترنتی مقالات علمی نمره دادند. در مرحله دوم دانشجویانی که در پرسشنامه شماره ۱ نمره بالای ۱۰ به خود داده بودند به وسیله پرسشنامه دیگری از نظر میزان آشنایی با مدلاین مورد ارزیابی قرار گرفتند. در مرحله سوم دانشجویانی که در پرسشنامه دوم نشان دادند که مدلاین را می شناسند از نظر میزان مهارت جستجوی اینترنتی به وسیله آزمون عملی مورد ارزیابی قرار گرفتند. یافته ها: در مرحله اول ۱۰۹ پرسشنامه جمع آوری گردید که ۵۲/۳٪ دانشجویان (۵۷ نفر) به خود نمره کمتر از ۱۰ دادند که از مراحل بعدی پژوهش حذف گردیدند و ۴۷/۷٪ (۵۲ نفر) دانشجویان که نمره بالای ۱۰ به خود داده بودند در مرحله دوم پژوهش فقط ۵۷/۷٪ (۳۰ نفر) آنان مدلاین را می شناختند. از این تعداد ۲۸ نفر در مرحله سوم پژوهش که بصورت آزمون عملی برگزار گردید شرکت نمودند که ۱۸ نفر حداقل نمره (۶۰٪) را کسب و ۱۰ نفر موفق به اخذ حداقل نمره نشدند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج بررسی فوق دو موضوع حائز اهمیت می باشد. اول اینکه خوداظهاری دانشجویان در زمینه توانمندی به تنهایی کافی نبوده و برای ارزیابی این مهارت بایستی برنامه ریزی صحیحی صورت گیرد. این پژوهش بازخورد مناسبی مبنی بر ضرورت برنامه ریزی جهت آموزش دانشجویان در زمینه جستجوی اینترنتی مقالات و EBM را نشان می دهد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۴۷۸

بررسی میزان همخوانی خود ارزیابی نحوه آموزش اساتید مقطع بالینی با دیدگاه دانشجویان دانشکده پزشکی ساری ۱۳۸۴**ارائه‌دهنده: کوروش وحیدشاهی****نویسنده(گان):**

کوروش وحیدشاهی، حمید محمد جعفری، لیلا شهبازنژاد، مهدی آهنگری، حسین جلاهی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارزشیابی از موثرترین شیوه‌ها در بررسی کیفیت آموزش می‌باشد. از متداول‌ترین روشها که تقریباً در تمام دانشگاههای معتبر دنیا انجام می‌شود، ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان بوسیله پرسشنامه است. هدف از این مطالعه بررسی میزان همخوانی ارزیابی نحوه آموزش اساتید مقطع بالینی از دیدگاه دانشجویان و خود اساتاد در دانشکده پزشکی ساری در طول یک ترم می‌باشد. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی اساتید بالینی دانشکده پزشکی با استفاده از پرسشنامه 36 سوالی تدریس بالینی و تئوری خود را مورد ارزیابی قرار دادند. همین پرسشنامه‌ها به ازای هر استاد در اختیار 3 دانشجو بطور تصادفی گذاشته شده و نتایج آن با هم با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و t-test مقایسه گردید. مقادیر $p < 0.05$ معنادار در نظر گرفته شد. یافته‌ها: پرسشنامه در اختیار 37 نفر از اساتید بالینی قرار گرفت که 33 نفر به آن پاسخ دادند (ضریب بازگشت 90%). 105 نفر از دانشجویان نیز در مطالعه شرکت کردند. 95% دانشجویان و 81% اساتید با ارزیابی شیوه تدریس اساتید توسط دانشجویان موافق بودند (94%، $P=0.000$) دانشجویان و 49% اساتید با شیوه فعلی ارزیابی موافق بودند ($P=0.000$) همبستگی میان خود ارزیابی اساتید و ارزیابی آنان توسط دانشجویان در تدریس نظری و بالینی به ترتیب 0/125 و 0/025 بوده است ($P=0.000$) و میانگین نمرات اساتید به خودشان هم تدریس نظری و هم آموزش بالینی بیشتر از میانگین نمرات دانشجویان به آنها بوده است. بین میانگین نظر دانشجویان در دو قسمت تدریس نظری و آموزش بالینی همبستگی دارد ($r = 0/751$) این میزان در بین اساتید 0/825 بوده است. بحث و نتیجه گیری: عدم همبستگی بین نظر اساتید و دانشجویان در مورد شیوه‌های تدریس اساتید لزوم بازنگری در روشهای تدریس و ارزشیابی را نشان می‌دهد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۹۵۴

Comparison of effectiveness of lecture, game and role playing on nutritional knowledge & practice in adolescent student girls.**ارائه‌دهنده: مهدی هزازه ای****نویسنده(گان):**

سید مهدی هزازه ای، محدث تقدیسی

خلاصه مقاله:

Introduction: Nutrition is an important Subject in adolescence age. the Growth of height and Weight is very important in this age 20% of height and 50% of weight growth occur in adolescence age. This study was performed with purpose of determining the most effective teaching method between Lecture, Game and role Playing for educating of nutrition in adolescence.

Material and Methods: this research was an Interventional (field Trial) Study. 174 Intermediate school- girl students in MASHHAD Participated in this study. The students were Randomly divided into three groups lecture (taught Based on lecture), Game (taught based on teaching games) and role playing (taught based on role playing). The data have been Gathered in three periods by a Valid and Reliable Questionnaire and Checklist.

Results: the results of this study Showed a significant increase in the mean score of the knowledge and practice among the students in the Role Playing Group in Comparison with the others Groups.

Discussion and Conclusion: the finding of this study indicate and Confirm Efficiency of Role Playing method rather Lecture and game in Educating of Nutrition in adolescence.

عنوان:**آسیب شناسی درس «بررسی وضعیت سلامت» دوره کارشناسی پرستاری: یک مطالعه کیفی****ارائه دهنده: عباس عبادی****نویسنده (گان):**

عباس عبادی، منیره انوشه، فاطمه الحانی، زهرا فارسی، مجید نجفی کلیانی، زهرا قنبری پاک

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به تحولات روزمره و گسترده، نیاز به تحول در برنامه ریزی های آموزشی ضرورت دارد. آموزش فرایندی است مستمر و پویا که برای نیل به اهداف مورد نظر آن می توان با آسیب شناسی برنامه های آموزشی هر رشته در شناسایی مشکلات، موانع و ارائه راهبردهای عملیاتی استفاده کرد. هدف: در یک مطالعه کیفی با هدف آسیب شناسی درس « بررسی وضعیت سلامت » دوره کارشناسی پیوسته پرستاری در پی ارزشیابی نحوه ارائه و شناسایی مشکلات و موانع اجرای بهینه این درس کلیدی برآمدیم. روش مطالعه: تجارب ۱۴ تن از دانشجویان کارشناسی و ۳ نفر از مربیان پرستاری به دو روش مصاحبه چهره به چهره و بحث گروهی متمرکز جمع آوری گردید و سپس داده ها به روش تجزیه و تحلیل محتوی، آنالیز شد. یافته ها: نتایج نشان می دهد عوامل آسیب رسان در ارائه درس بررسی وضعیت سلامت عبارتند از: ضعف برنامه ریزی درسی و آموزشی، امکانات محدود محیطی (دانشکده و بیمارستان)، کار آمدی ضعیف مربی پرستاری و ارزشیابی غیر اصولی می باشد. همچنین می توان به مشکلات جانبی نظیر عدم بکارگیری توانمندیهای آموزشی کسب شده در محیط های درمانی و ضعف در شرح وظایف پرستاران نیز اشاره کرد. بحث و نتیجه گیری: با توجه به عوامل آسیب رسان، به منظور کاربردی نمودن آموخته های این درس، بایستی بطور همزمان نگاهی جامع به وظایف پرستاران در محیط بالینی داشت و همچنین با تقویت نظام آموزشی فعلی و تداوم آموزش مربیان، پرستاران بالینی و تقویت امکانات مشکلات را به حداقل ممکن رساند.

** ** * * * * * ** ** * * * * *

عنوان:

کد مقاله: ۴۹۲

ICT-Based Medical Texts in English for Medical Purposes**ارائه دهنده: جعفر عسکری آرانی****نویسنده (گان):**

جعفر عسکری آرانی

خلاصه مقاله:

Background: In recent years, the explosion of knowledge and the Internet access seriously challenged traditional language teaching and learning methodologies and materials. Most teachers and experts recognize the need for a kind of teaching method and material using Information & Communication Technology (ICT) facilities. Purpose: The current study has assessed the students' English for Medical Purpose (EMP) learning in the two approaches of traditional text-based and the Internet-based materials. Method: This quasi-experimental study was conducted on 60 second- year students of medicine studying ESP (English for Specific Purposes) courses. They were assigned into two groups based on their average scores: one group attended a class, materials of which were chosen from the latest published medical articles on the Internet and the other one attended a traditional text-based class. Care was taken to select texts with the same level of readability. The students' language proficiency was measured by English Language Battery Test (ELBA Test). Results: With the Internet-medical English articles, the students achieved better results compared to the traditional text-based method. The students were mostly satisfied with the former method (77. 2%), they were willing to continue with this method (72. 3 %), and some 75% of them achieved good scores in final exams. Conclusion: ICT Specialized article-based instruction is more effective than using traditional specialized books in teaching EMP to the students of medicine linguistically and methodologically. So it seems that teaching books materials of which are adopted from ICT will arise better results in universities.

کد مقاله: ۴۳۸

عنوان:

بررسی عوامل موثر در افت تحصیلی دانشجویان رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اهواز از دیدگاه خودشان سال ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: مهري غفوريان بروجردنيا

نویسنده(گان):

مهري غفوريان بروجردنيا، عبدالحسين شكورنيا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پیشرفت تحصیلی مطلوب دانشجویان هدف اصلی برنامه ریزی آموزشی می باشد اما برخی عوامل در دانشگاه و در زندگی دانشجویی زمینه ساز افت تحصیلی و عدم بهره وری کافی از دوران تحصیل و در نهایت موجب هدر رفتن نیروی انسانی و هزینه های صرف شده می شود. هدف: بررسی عوامل موثر در افت تحصیلی می تواند برای دست اندرکاران آموزش تصویری روشن از عملکرد آموزشی دانشجویان ارائه و امکان مداخله مناسب جهت کاهش عوارض افت تحصیلی را فراهم نماید. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی - مقطعی تمامی دانشجویان مقطع علوم پایه رشته پزشکی ورودی ۱۳۸۳ مورد پرسش قرار گرفتند (۶۰ نفر). ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه ای پایا و روا مشتمل بر ۲۱ سؤال بسته و یک سؤال باز بود. پرسشنامه بعد از جلسه امتحان پایان ترم توزیع و جمع آوری شد. داده ها با استفاده از نرم افزارهای آماری به صورت درصد فراوانی و آزمون مجذور کای مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد ۶۶/۷ درصد دانشجویان مونث و بقیه مذکر بودند. در مجموع ۴۴/۹۵ درصد دانشجویان اعلام نموده اند که بعد از ورود به دانشگاه افت تحصیلی داشته اند. دانشجویان مذکر (۴۷/۴) افت بیشتری را نسبت به دانشجویان دختر (۴۲/۵) داشته اند. علل افت تحصیلی از دیدگاه دانشجویان به ترتیب الویت عبارت بود از برنامه ریزی آموزشی نامناسب (۸۵/۱ درصد)، افزایش حجم دروس (۷۲/۳)، دروری از خانواده (۶۳/۸)، شرایط نامناسب خوابگاه، کمبود امکانات رفاهی - تفریحی و هوای گرم خوزستان (۵۷/۴). بحث و نتیجه گیری: نظرات دانشجویان نشاندهنده عدم رضایت آنها از شرایط موجود در سیستم آموزش و دانشجویی دانشگاه می باشد. بنابر این لازم است دست اندرکاران امر آموزش در دانشگاه جهت برنامه ریزی بهتر و اصولی تر در آینده به این نکات توجه بیشتری معطوف دارند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۱۳۹

عنوان:

تأثیر مرکز مهارتهای بالینی بر ارتقاء کیفیت آموزش بالینی دانشجویان مامایی

ارائه‌دهنده: تهمنه فرج خدا

نویسنده(گان):

تهمنه فرج خدا، بهناز انجذاب، مهشید بکایی، اعظم خوشبین

خلاصه مقاله:

زمینه وهدف: آموزش بالینی درعلوم پزشکی ازمهمترین ارکان حیطة آموزش محسوب شده وانجام بسیاری از فرایندهای بالینی در ابتدا بر روی بیماران امکان پذیرنیست، لذا skill lab فرصت مناسب جهت کسب مهارت را به منظور آمادگی دانشجویان برای مواجه با موقعیت واقعی دراختیار آنان قرار میدهد. در رشته مامایی به دلیل حساسیت و ماهیت حرفه ای این رشته دانشجویان نیاز به تمرین پروسه های بالینی درمرکز مهارتهای بالینی را داشته ولذا این مطالعه با هدف تعیین میزان تاثیر skill lab درارتقاء سطح یادگیری انجام معاینه ژنیکولوژی دانشجویان مامایی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد طراحی گردید. روش مطالعه: این مطالعه از نوع نیمه تجربی بوده که در آن دانشجویان مامایی سال سوم به روش سرشماری انتخاب شدند. ابزارگردآوری داده ها پرسشنامه بودکه قبل وبعدازآموزش توسط دانشجویان تکمیل گردید. یافته ها: میانگین نمره دانشجویان قبل از آموزش ۲۵.۱+۶.۸۹۸ وپس از آموزش ۳۹ (p=0. 001) می باشد. بر اساس نتایج skill lab سبب ارتقاء یادگیری مهارتهای مورد نظرشده است که ازنظر آماری نیز معنا دار بود(p=0. 001). همچنین از نظر اهمیت استفاده از kill lab قبل از شروع مهارتها بر بالین بیمار ۸۰ درصد از آنان ضرورت آن را زیاد ارزیابی نمودند. ۶۴درصدنیزاز کمبود مولاژها ناراضی بودند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نقش ویژه وسایل کمک آموزشی درآموزش مدرن و در دانشجویان علوم پزشکی که نیازبه کسب مهارت در حیطة روانی حرکتی در دروس عملی خود دارند پیشنهادمیگرددعلاوه برتجهیزمرکز مهارتهای بالینی بامانکنهای

کامپیوتری و هوشمند که فرصت آزمون و خطا را فراهم آورده و امروزه نیز در آموزش علوم پزشکی بسیاری از کشورهای دنیا مورد استفاده قرار می گیرد، فرصت لازم جهت کسب تجارب یادگیری و دستیابی به کفایت حرفه ای در اختیارشان قرار داده شود

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۱۸

عنوان:

بررسی الگوهای مطالعاتی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

ارائه دهنده: دکتر حسین فرشیدی

نویسنده (گان):

دکتر حسین فرشیدی، سمیره عابدینی، فروزان شکوه، صدیقه عابدینی، دکتر نادره نادری، علی جمعه زاده

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از موضوعات حائز اهمیت در یادگیری، الگو یا شیوه های مطالعه فراگیران می باشد و لازمست برنامه ریزان آموزش از الگوهای مطالعاتی دانشجویان مطلع باشند تا با شناخت نقاط قوت و ضعف این الگوها تغییر برنامه آموزشی را فراهم نمایند. هدف از این پژوهش تعیین الگوهای مطالعاتی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان بود. روش ها: در یک مطالعه توصیفی تحلیلی و با استفاده از روش سرشماری کلیه دانشجویان سه دانشکده (پزشکی - پرستاری، مامایی و پیراپزشکی - بهداشت) مورد پژوهش قرار گرفتند. گردآوری اطلاعات پرسشنامه ای شامل دو بخش، دموگرافیک و الگوهای مطالعاتی بود. داده ها با نرم افزار Spss و با استفاده از آمارهای توصیفی و تحلیلی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج منبع مطالعاتی اکثر دانشجویان (۶۹/۱ درصد) جهت امتحان پایان ترم جزوه های کلاسی و تناوب مطالعه آنها بصورت هفتگی بود. ۶۵/۱ درصد در طول ترم نیز از جزوه های کلاسی استفاده می نمودند و فقط ۵/۴ درصد از کتابخانه برای مطالعه استفاده می نمودند و ۳۲/۶ درصد در هر بار مطالعه حدود دو ساعت زمان صرف مطالعه می نمودند. بحث و نتیجه گیری: الگوهای مطالعاتی دانشجویان کاستی داشته و نیازمند اصلاح، آموزش و فراهم آوردن تسهیلات و امکانات است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۱۳

عنوان:

مسئولیت پذیری و رفتارهای دینی در دانشجویان دانشگاه آزاد شهرستان طبس

ارائه دهنده: محمد علی مروتی شریف آباد

نویسنده (گان):

محمد علی مروتی شریف آباد

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مسئولیت پذیری امری فطری است که در نهاد انسان می باشد و او را موظف به انجام برخی امور و اعمال در طول زندگی اش می کند ولی از آنجاییکه ارثی نیست و باید از طریق تجربه آموخته شود لازم است به فرد مسئولیت داده شود تا بتواند با انتخابهای گوناگون و کسب تجارب مختلف فردی مسئول و شایسته در قبال خود و جامعه باشد در این میان دین با بیداری فطرت انسان و عرضه رفتارهای دینی گوناگون میتواند ایفا کننده نقشی مهم در انجام این امر خطیر باشد روش مطالعه: این مطالعه توصیفی - تحلیلی به روش مقطعی بر روی ۳۰۰ دانشجوی دختر و پسر مقاطع مختلف تحصیلی در دانشگاه آزاد اسلامی شهرستان طبس در سال ۸۵ که بصورت نمونه گیری سهمیه ای در تحقیق وارد شدند، انجام شد. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه خود ایفا تهیه شده توسط محققین بود، که روایی آن با روش روایی محتوا بانظرسنجی از متخصصین و کارشناسان آموزش بهداشت و جامعه شناسی تأیید و اعتبار آن نیز براساس آزمون کرانباخ آلفا مورد تأیید قرار گرفت. یافته ها: براساس نتایج این پژوهش با افزایش سطح رفتارهای دینی میزان مسئولیت پذیری نیز افزایش می یابد. بیشترین رفتار دینی انجام شده گرفتن روزه های واجب و خواندن نمازهای واجب و کمترین رفتار انجام شده رفتن به نماز جماعت و امر به معروف و نهی از منکر می باشد. بیشترین مسئولیت پذیری مربوط به مشکلاتی که برای یکی از اعضای خانواده پیش می آید و کمترین

عنوان:**بررسی مشکلات و نقاط ضعف موجود در منابع مطالعاتی از دیدگاه دانشجویان رشته‌های مختلف دانشکده علوم پزشکی شاهرود در سال ۱۳۸۵****ارائه‌دهنده: حسین ابراهیمی****نویسنده(گان):**

حسین ابراهیمی، ربابه زروج حسینی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کتابخانه نهادی اجتماعی است که با گردآوری، سازماندهی و نگهداری دانش مدون بشر امکان رشد اندیشه، شکوفایی استعداد و باروری ذهن خلاق انسان پویا و جستجوگر را فراهم می‌کند با توجه به گسترش روز افزون علوم و فنون در زمانها و مکانهای مختلف، کتابخانه است که دسترسی آسان به انبوه دانش آدمی را میسر می‌سازد و تبادل افکار را به بار می‌آورد. لذا رابطه متقابل کتابخانه و جامعه و افراد و وابستگی آنها به یکدیگر در گذر تاریخ همواره محسوس و مشهود بوده است و از دوران گذشته تاکنون، کتابخانه بر اساس نیازهای اجتماعی مردم به وجود آمده و منطبق با افزایش جمعیت و پیشرفت جوامع بر نوع کتابخانه‌ها نیز افزوده شده است و از آنجایی که کتابخانه‌های دانشگاهی با هدف حفظ و ارتقاء آرمانهای دانشگاه برای ارائه خدمت به جامعه دانشگاهی می‌باشد پس بررسی وضعیت و تعیین نقاط ضعف و قوت آن و پس خوراند نتایج حاصله به مدیران و مسئولین دارای اهمیت بسزایی می‌باشد. و هدف از این مطالعه بررسی وضعیت و تعیین نقاط ضعف و قوت آن و پس خوراند نتایج حاصله به مدیران و مسئولین می‌باشد. روش مطالعه: مطالعه حاضر یک مطالعه توصیفی و قطعی می‌باشد. نمونه‌های این پژوهش شامل ۳۲۰ نفر از دانشجویان رشته‌های مختلف دانشکده علوم پزشکی شاهرود می‌باشند، ابزار گرد آوری داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون آماری کای مجذور استفاده گردید. یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان دهنده آن که اکثر نمونه‌ها گاهاً از محل کتابخانه برای مطالعه استفاده می‌کنند، اغلب دانشجویان منابع موجود در کتابخانه را پاسخگوی نیازهای مطالعاتی خود نمی‌دانستند، اغلب ساعات کار کتابخانه را مناسب می‌دانستند، اکثریت دانشجویان جهت مطالعه از جزوات کلاسی و کتب ترجمه شده استفاده می‌کردند. اما اکثر آنان از کتب مرجع انگلیسی استفاده نمی‌کردند. اغلب دانشجویان میزان دسترسی به کامپیوتر جهت استفاده از اینترنت را ناکافی دانسته و ۹/۵٪ از مجلات انگلیسی و ۱۶/۲٪ از مجلات فارسی برای مطالعه استفاده می‌کردند. اغلب امکانات تخصصی جهت خوابگاهها را ضروری می‌دانستند. بین رشته تحصیلی با میزان استفاده از کتابخانه، تعداد کامپیوتر مورد نیاز، استفاده از مجلات انگلیسی متناوب، مطالعه موردی، مناسب بودن محل کتابخانه برای دسترسی به منابع، امکانات کتابخانه، تعداد کارکنان کتابخانه و ساعات استفاده از کتابخانه‌ها نیز ارتباط معنی داری مشاهده گردید. بحث و نتیجه گیری: بررسی نظرات دانشجویان رشته‌های مختلف در نحوه استفاده از منابع اطلاعاتی مبین آن بود که عمدتاً در استفاده از کتابخانه دارای مشکل بوده و از کتابهای انگلیسی مرجع استفاده نکرده و به جزوات آموزشی اساتید خود اکتفا می‌نمایند. با توجه به یافته‌های پژوهش و نتایج حاصله در تعیین مشکلات و نقاط ضعف موجود در منابع مطالعاتی دانشکده انتظار می‌رود که مسئولین ذیربط با رفع نقاط ضعف و موانع و مشکلات موجود و ارتقاء وضعیت منابع مطالعاتی جهت استفاده بهینه دانشجویان اقدامات مؤثر را بعمل آورند و اساتید گرامی نیز با آموزش صحیح دانشجویان را در استفاده بیشتر از کتابهای مرجع و انگلیسی و استفاده کمتر از جزوات کلاسی ترغیب نمایند.

* * * * *

عنوان:

کد مقاله: ۶۴۴

ارزیابی شاخص های تدریس اثربخش از دیدگاه دانشجویان دانشکده علوم پزشکی شاهرود طی سال تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴**ارائه‌دهنده: حسین ابراهیمی****نویسنده(گان):**

مریم عباسیان، فریده صادقیان، میترا طاهری، حسین ابراهیمی، حمیدرضا دهقان، فرامرز طاهری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: محققین دریافته اند که تدریس اثربخش عامل موثری در توسعه آموزش و یادگیری دانشجو است و بدون شک اطلاع از نظرات فراگیرندگان بر فعالیت های آموزشی تاثیر انکارناپذیری داشته و یکی از بهترین شاخص های کیفیت آموزشی می باشد. با این حال یکی از مشکلات

عنوان:**امتحان میان ترم شیوه ای مناسب برای ارزشیابی****ارائه‌دهنده: پوراندخت افشاری****نویسنده(گان):**

پوراندخت افشاری، سیمین صادقی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش و ارزشیابی همواره با هم بوده و خواهند بود در نظام آموزشی ما آن چیز که مرسوم است برگزاری حداقل یک امتحان رسمی در میان دوره درسی هر استاد است که بخشی از نمره پایانی آن درس را به خود اختصاص میدهد. در این امتحان علاوه بر سنجش دانشجو، آشنایی دانشجو با شیوه ارزشیابی، ترغیب دانشجو به مطالعه بیشتر و... استاد نیزه شیوه تدریس خود را آزموده و فرصت کافی برای تغییر شیوه خود را دارد. در این تحقیق ما نظر دانشجویان را در خصوص برگزاری امتحان میان ترم و مسائل مرتبط با آن جویا شدیم.

روش مطالعه: مطالعه حاضر پژوهشی توصیفی است که طی آن نظرات ۱۸۰ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، آزاد اسلامی را طی یک پرسشنامه جویا شدیم. Reliability، validity، پرسشنامه با روش content validity و test re test آزمون شده و مورد تأیید قرار گرفته بود. انتخاب دانشجویان تصادفی بوده و دانشجویان پزشکی از سالهای آخر علوم پایه و دانشجویان سایر رشته‌ها از بین دانشجویان بالاتر از ترم ۵ انتخاب شدند. یافته‌ها: ۳۰/۵٪ دانشجویان از دانشکده پزشکی، ۸/۷٪ دندانپزشکی، ۱۰/۶٪ داروسازی، ۳۱/۹٪ پرستاری و مامائی و ۸/۳٪ پیراپزشکی و توان بخشی بودند. معدل دوره دبیرستان ۳۹/۴٪ ایشان مساوی یا بیشتر از ۱۹ بود حال آن که تنها ۸/۹٪ ایشان در دانشگاه دارای معدل بالاتر از ۱۸ بودند. ۸۸/۵٪ دانشجویان با برگزاری امتحان میان ترم موافق بوده و دلایل آن را به ترتیب ایجاد فرصت مناسب یادگیری و خواندن (۴۸/۲٪) راحت تر بودن دانشجو پایان ترم (۲۳٪)، افزایش نمره امتحان (۴/۹٪) عنوان می نمودند. ۱۳/۸٪ مخالف امتحان میان ترم بودند و دلایل خویش را به این شکل بیان نمودند مطالب دوباره خوانده شود (۶/۹٪) احتمال پایین آوردن نمره را افزایش می دهد (۸/۱۵٪) وقت گیر است. (۳/۵۴٪). ۶۸/۲۵٪ افراد زمان برگزاری این امتحان را وقتی که ۵۰٪ مطالب تدریس شد می دانستند. ۲۲/۵٪ امتحان کتبی در شروع جلسه بعدی و ۹/۲۵٪ امتحان شفاهی شروع جلسه بعدی را مناسب می دانستند. در پاسخ به این که میزان نمره میان ترم چه بخشی از نمره نهایی را تشکیل دهد ۲۹/۱٪، ۵۰٪، ۵/۷٪، ۲۵٪ و ۶۵/۲٪ مناسب با حجم تدریس شده را مناسب اعلام کردند. بحث و نتیجه گیری: امتحان میان ترم تنها بخشی از آزمونهای است که باید توسط مدرس برگزار شود و ارزشیابی مرحله ای در فواصل کوتاه ضروری است. با تکیه به نتایج این آزمون نیز می توان چنین استنباط نمود که دانشجویان نیز بر لزوم ارزشیابیهای مرحله ای با فواصل کوتاه اعتقاد داشته و آن را در پیشرفت تحصیلی خود مفید می دانند.

*** * * * * *

عنوان:**بررسی نظرات کارآموزان و کارورزان در ارتباط با تغییر کوریکولوم آموزشی****ارائه‌دهنده: محمد اکراهی****نویسنده(گان):**

محمد اکراهی، سعید خادمی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کوریکولوم آموزشی پزشکی بدلیل نواقص موجود و به روز نبودن محتوی آن نیازمند تغییرات عمده و بازنگری میباشد. بعنوان نمونه در دو دهه اخیر نقش اینترنت و رایانه در بسیاری از مسائل پزشکی مهم و چشم گیر شده است. در حالیکه جایگاه اصلی خود را در برنامه ریزی آموزشی آنچنان که باید پیدا نکرده است. هدف تحقیق: در این تحقیق بر آن شدیم تا نظرات دانشجویان کارآموز و کارورز را در ارتباط با کفایت مواد آموزشی مرتبط با رایانه و اینترنت و IT رابرسی نماییم. روش اجراء: در این مطالعه توصیفی تحلیلی ۳۰ کارورز و ۳۰ کارآموز (نمونه گیری تصادفی) شرکت

داشتن. ابزار جمع آموری داده ها پرسشنامه با ۲۰ سؤال بود که از دانشجویان نظر سنجی شد. اطلاعات با استفاده از SPSS و لیکرت بررسی و مورد تجزیه تحلیل قرار گرفت. یافته ها: ۶۵٪ کارورزان و ۵۶٪ کارآموزان کمیت برنامه آموزشی مرتبط با IT را کافی جهت آموزش پزشک عمومی نمی دانستند. ۷۳٪ دانشجویان خواهان گنجانیدن واحدی تحت عنوان جستجوی علمی پزشکی در اینترنت بودند. ۶۶٪ دانشجویان محتوی آموزشی ارائه شده را ضعیف معرفی کردند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به گسترش روزافزون رایانه و اینترنت در زندگی روزانه و آشنایی اکثر دانشجویان با مقدمات اولیه رایانه، بهتر است برنامه آموزشی دانشجویان از نظر محتوی و کمیت متناسب با نیاز جامعه و همگام با پیشرفت تکنولوژی اطلاع رسانی تنظیم گردد. کلید واژه ها: آموزش، کریکولوم، رایانه، اینترنت، IT

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۷۳۵

بررسی مشکلات آموزشی موجود در بخش های بالینی دانشگاه علوم پزشکی کردستان از دیدگاه دانشجویان پزشکی مقطع بالینی در سال ۱۳۸۵

ارائه دهنده: عذرا الله ویسی

نویسنده (گان):

عذرا الله ویسی، دکتر راز خطیبی، امیر مولانایی، فرزاد عابدی، نادیا عدنانی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: دانشجویان پزشکی در سالهای آخر تحصیل خود به کارآموزی و کارورزی در بخش های بالینی مشغول می شوند این آموزش می تواند همراه با مشکلات متعددی باشد. هدف: هدف ما از انجام این تحقیق شناسایی مشکلات موجود در بخش های بالینی از دیدگاه دانشجویان پزشکی مقطع بالینی در دانشگاه علوم پزشکی کردستان می باشد. روش مطالعه: این مطالعه به صورت کیفی و به روش بحث متمرکز گروهی انجام گرفت. برای انجام این مطالعه ۶۰ نفر از دانشجویان پزشکی بالینی به روش تصادفی سیستماتیک انتخاب گردیدند و در ۶ شش گروه، ۱۰ نفری (شامل ۴ گروه کارآموز و ۲ گروه کارورز) تقسیم شدند. ابزار مورد استفاده در این مطالعه یک پرسشنامه نیمه ساختار یافته بود. یافته ها: در بحث گروهی که با دانشجویان کارآموز انجام گرفت این نتایج حاصل گردید: اکثر آنان اظهار نموده بودند که تعداد اساتید نسبت به دانشجویان کم می باشد. اغلب دانشجویان اظهار نموده بودند که برخورد اساتید با دانشجویان مناسب نیست. تعداد کمی از آنان اظهار نموده بودند که منابع موجود در بیمارستانها (شامل کتاب و اینترنت) به اندازه کافی در دسترس آنها وجود ندارد. در بحث گروهی که با دانشجویان کارآموز انجام شد این نتایج حاصل گردید: اکثریت این دانشجویان از روش ارزشیابی دانشجویان کارورز شکایت داشتند. اغلب این دانشجویان گفته بودند که دانشجویان به بیماران و همراهان آنان توسط اساتید بخش معرفی نمی شوند. تعداد اندکی از آنان نیز اظهار نموده بودند که میزان تطابق آموخته های قبلی با مهارت های مورد نیاز آنان کم می باشد. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده از این مطالعه بهتر است مسئولین آموزشی دانشکده پزشکی برنامه جامع تری برای آموزش بالینی دانشجویان طراحی نمایند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۲۷۱

ارزشیابی کلی سخنرانی های هفتمین همایش کشوری آموزش پزشکی تبریز

ارائه دهنده: دکتر ابوالقاسم امینی

نویسنده (گان):

دکتر ابوالقاسم امینی، دکتر حسن سلامی رنجبران، دکتر شاپور نادر فام

خلاصه مقاله:

هدف: این پژوهش با هدف بررسی کیفیت سخنرانی های همایش از دیدگاه شرکت کنندگان و کارشناسان طراحی است. روش پژوهش: این مطالعه از نوع توصیفی تحلیلی می باشد. و تعداد ۷۶ برگ فرم که بروش لیکرت تدوین شده بود، توسط شرکت کنندگان تکمیل شده و با نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. یافته ها و یافته ها: حدود ۹۴٪ افراد با مشخص شدن مقدمه ها موافق بودند و ۹۱٪ افراد با تناسب بحثها با اهداف

عنوان:

کد مقاله: ۲۰۹

بررسی وضعیت آموزشی و کار عملی کارآموزان گروه اطفال دانشگاه علوم پزشکی شیراز براساس یادداشتهای روزانه**ارائه‌دهنده: دکتر حمید آموزگار****نویسنده(گان):**

دکتر حمید آموزگار، دکتر محمود حقیقت، دکتر محمدرحیم کدیور، مریم غلامی

خلاصه مقاله:

مقدمه. یادداشتهای روزانه وسیله‌ای می باشد که به کمک آن می توان دریافت که آیا برخورد دانشجویان با بیماریهای مورد نظر به میزان کافی است یا خیر. استفاده از یادداشتهای روزانه در بخشهای مختلف پزشکی مثل داخلی، اطفال، جراحی و سایر بخشها کمک زیادی به بررسی وضعیت آموزشی و برنامه ریزی پزشکی می نماید. روش ها. یادداشتهای روزانه بخش کودکان از نوع دست نویس چک لیستی است و برنامه ای جهت وارد کردن این یادداشتهای با کامپیوتر تهیه گردید تا بتوان بطور دوره ای نتایج یادداشتهای روزانه را مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار داد. در این مطالعه مقطعی- توصیفی یادداشتهای روزانه یک دوره کارآموزی اطفال طی سه ماه ۱۳۸۴ که توسط ۴۵ دانشجو تکمیل و ارایه گردیده بود مورد بررسی و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. نتایج. در بخشهای درمانگاه اطفال، اتفاقات نوزادان، اتفاقات اطفال و بخش عمومی اطفال به طور متوسط ۶۰/۷۳٪ بیماریها توسط دانشجویان مشاهده شده بود. مشاهده مستقیم هر یک از بیماریهای مشخص شده در لیست به طور متوسط توسط ۳۰/۷٪ دانشجویان بود، شرکت در کلاسهای صبحگاهی آشنایی دانشجویان با هریک از بیماریها را به ۵۸/۳۷٪ افزایش داده بود. در بخشهای فوق تخصصی موارد فوق به ترتیب ۱۸/۱۶، ۹/۷، ۱۹/۱۹٪ بود. بحث. تفاوت عمده ای بین آشنایی دانشجویان با سرفصلهای آموزشی در بخشهای فوق تخصصی و بخشهای تخصصی و عمومی وجود دارد که شاید بدلیل نادر بودن بعضی از بیماریهای فوق تخصصی، طولانی بودن مدت بستری بیماران در بخشهای فوق تخصصی و عدم امکان گذراندن کلیه بخشهای فوق تخصصی، توسط دانشجویان باشد.

عنوان:

کد مقاله: ۷۱۷

طراحی و اجرای فرایند جدید آموزش واحد کارآموزی بارداری ۳ دانشجویان مامایی دانشکده پرستاری مامایی کاشان**ارائه‌دهنده: اعظم باقری****نویسنده(گان):**

اعظم باقری، فرزانه صابری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش مهارتهای بالینی دانشجویان رشته های مختلف پزشکی از مهم ترین ومشکلترین بخشهای فرایندآموزش درآنان می باشد وگاه داشتن مهارت بالینی از ذخایر تئوریک و عملی فرد مهمتر جلوه می کند ازاینرو تاکنون سیستمهای مختلفی برای آموزش درفیلدهای بالینی و عملی تعریف و ارائه شده است لذا با توجه اهمیت یادگیری مهارت بالینی برای دانشجو، استاد و بیمار، دراین مطالعه سیستم جدیدی برای آموزش وارزشیابی واحد بارداری وزایمان ۳ دانشجویان مامایی کاشان درسال ۸۴-۸۳ تعریف و اجراگردیده است. روش مطالعه: دراین طرح ابتدا مهارتهای مربوط به واحد بارداری وزایمان ۳ دانشجویان مامایی طبق سرفصل مصوب دروس لیست گردید، سپس براساس سیستم TQM و بارش افکاراساتیدگروه مامایی مهارتهایی که دراین واحد بایستی فراگرفته شود برحسب درجه یادگیری، تعداد مورد نیاز برای تکرار، اولویت برای آموزش ونمره مربوط به هر مهارت طبقه بندی ودرادامه گامهای مربوط به هر مهارت به ترتیب وبراساس جدیدترین منابع فهرست شد، بطوریکه انجام مجموع گامها به اجرای صحیح، علمی، کامل وبرحسب اولویت هر مهارت منجر می شد. درنهایت شرح کلیه پروسیجرهای واحد کارآموزی بارداری ۳ مامایی در قالب یک دفترچه تهیه ودرابتدای آموزش این واحد، دراختیار دانشجویان ومربیان مربوطه قرارگرفت وآموزش وارزشیابی نهایی براساس آن انجام شدکه کلیه مراحل مربوط به تهیه این الگوی آموزشی، مراحل TQM مربوطه ونمونه دفترچه آموزشی در متن این مقاله آمده است. بحث و نتیجه گیری: با اجرای این روش امکان آموزش کامل ودقیق باکمک خود آموزی دانشجویان درحیطه بالینی فراهم شد بطوریکه دانشجویان با تکیه برمطالب دفترچه آموزشی خود نسبت به

کد مقاله: ۵۸۳

عنوان:

بررسی نیاز و اولویتهای آموزشی از دیدگاه متخصصین پوست شرکت کننده در برنامه های آموزش مداوم - سال ۸۴

ارائه‌دهنده: نیره بمانی حقیقی

نویسنده(گان):

نیره بمانی حقیقی، دکتر علی پیله ور

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یکی از اساسی ترین مراحل هر برنامه ریزی آموزشی، تعیین نیازهای فراگیران و جامعه برای دستیابی به هدفها و اولویتهای آموزشی است. بر این اساس بررسی نیاز و اولویتهای آموزشی مشمولین شرکت کننده در برنامه ها جهت افزایش کارایی و اثربخشی آموزش مداوم ضروری و سودمند میباشد. این مطالعه به منظور تعیین نیازهای آموزش مداوم متخصصین پوست استان فارس و جهت بهره برداری در برنامه ریزی آموزشی به انجام رسید. روش مطالعه: برای این منظور ابتدا بایدهای یادگیری متخصصین پوست با استفاده از استانداردهای آموزش مداوم در قالب ۴۳ عنوان تعیین گردید و نیازهای متخصصین پوست استان به هر یک از این برنامه ها و نحوه اجرای آنها توسط پرسشنامه کتبی پرسیده شد و اطلاعات بدست آمده از ۲۳ پرسشنامه تکمیل شده با استفاده از نرم افزار SPSS آنالیز گردید. یافته ها: بر اساس نتایج این پژوهش اولویتهای آموزشی متخصصین پوست استان فارس عبارتند از: فتوتراپی و لیزر - اصول جراحیهای پوست - بیماریهای متابولیک - فتودرماتوزها - بیماریهای پوستی دوران حاملگی - ملانوم بدخیم - اگزماها و پاج تست - بیماریهای میکروبی غیر مایکوباکتریایی - مشکلات استفاده از مواد آرایشی - تومورهای بدخیم پوست. در خصوص رئوس برنامه های آموزش مداوم، تازه های علمی پوست - در مورد انگیزه شرکت در برنامه های آموزشی تجدید کردن اطلاعات و در خصوص شکل برگزاری برنامه ها برنامه مدون به شکل حضوری بیشترین درصد انتخاب را به خود اختصاص داده اند. نتیجه: با استفاده از یافته های فوق برنامه ریزی آموزش مداوم متخصصین پوست استان فارس به تناسب انتخاب و نیاز مشمولین در حال انجام است. کلمات کلیدی: آموزش مداوم پزشکی - متخصصین پوست - بایدهای یادگیری - اولویتهای آموزشی - برنامه ریزی آموزشی

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۵۴

عنوان:

بررسی تأثیر مدل همکار آموزش بالینی بر کیفیت آموزش بالینی به دانشجویان پرستاری در بیمارستانهای دانشکده

ارائه‌دهنده: فهیمه بیضائی نژاد

نویسنده(گان):

فهیمه بیضائی نژاد، حمید ممتهن

خلاصه مقاله:

بررسی تأثیر مدل همکار آموزش بالینی (CTA) بر کیفیت آموزش بالینی به دانشجویان پرستاری در بیمارستانهای دانشکده علوم پزشکی جهرم نام و زمینه و هدف: این پژوهش به منظور بررسی تأثیر اجرای مدل همکار آموزش بالینی بر آموزش بالینی دانشجویان پرستاری در بیمارستانهای دانشکده علوم پزشکی جهرم انجام شد که هدف حل مشکلات موجود در روش آموزش سنتی یعنی عدم مشارکت و احساس مسئولیت بخش های بالینی در آموزش دانشجویان پرستاری است. روش مطالعه: این پژوهش یک مطالعه مورد - شاهدی است و جامعه مورد پژوهش دانشجویان پرستاری بودند که به طور تصادفی به دو گروه مورد (گروهی که همکار آموزش بالینی داشتند) و شاهد (گروهی که بدون همکار آموزش بالینی بوده و تنها زیر نظر مربی دانشکده بودند) تقسیم شدند. نمونه گیری به روش نمونه گیری در دسترس و تعداد نمونه ۷۵ نفر بودند. سپس توسط پرسشنامه های جداگانه، نظرات دانشجویان، مربیان دانشکده و همکاران آموزش بالینی پس از ۲ هفته کارآموزی در روش جدید جمع آوری و با روش سنتی مورد مقایسه قرار داده شد. یافته ها: نتایج نشان داد دانشجویان در گروه شاهد که به روش قدیمی آموزش می دیدند با (۵۶/۴٪) کمترین امتیازات (کمتر از ۳۰) را از سؤالات پرسشنامه کسب نموده اند و اکثریت در پاسخ به این سؤال که آیا بخش را محیطی مناسب و مطلوب برای فراگیری تجارب بالینی می دانند، پاسخ هرگز داده اند ولی در گروه مورد حداکثر واحدهای مورد پژوهش (۵۱/۴٪) امتیاز ۵۰ - ۴۰ را کسب نموده اند و محیط بخش را برای فراگیری تجارب

عنوان:**بررسی همبستگی سبک رهبری اثربخش و سبک مشکل گشائی مدیران گروههای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی همدان****ارائه دهندة: مرضیه حسینیان****نویسنده (گان):**

مرضیه حسینیان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: روش رهبری یک مدیر جهت رهبری افراد سازمان، بستگی به سطح آمادگی افرادی دارد که رهبر تلاش می کند بر آنها تاثیر بگذارد. تئوری حل مشکل سازگاران و مبتکرانه کرتون بر این فرض است که افراد روشهای ترجیحی برای ایجاد تغییر، حل مشکل، تصمیم گیری و ایجاد خلاقیت دارند. این تحقیق به منظور بررسی همبستگی بین سبک رهبری اثربخش و سبک مشکل گشائی مدیران گروههای آموزشی در دانشگاه علوم پزشکی همدان بعمل آمد. روش ها: این پژوهش از نوع توصیفی - مقطعی است. کلیه مدیران گروههای آموزشی (۴۶ مدیر) دانشگاه علوم پزشکی همدان بصورت سرشماری مورد بررسی قرار گرفتند. داده های پژوهش از طریق پرسشنامه پایا و روا جمع آوری گردید، پرسشنامه شامل سه قسمت بود قسمت اول مشخصات فردی، قسمت دوم سبک رهبری اثربخش و قسمت سوم سبک مشکل گشائی مدیران گروه را مورد بررسی قرار می داد. در مجموع ۴۱ پرسشنامه برگردانده شد. داده های پژوهش به صورت توزیع فراوانی و ضریب همبستگی پیرسون توسط نرم افزار SPSS مورد بررسی قرار گرفت. یافته ها: میانگین و انحراف معیار سنی مدیران گروه $39/75 \pm 5/48$ سال بود، بیشترین (۵/۵۸) درصد دارای تجربه کم مدیر گروهی و کمترین (۲/۱۲) درصد آنها دارای تجربه زیاد مدیر گروهی بودند. بطور کلی بیشترین میزان (۲/۸۴) درصد واحدهای مورد پژوهش با سبک رهبری غیر اثربخش از سبک مشکل گشائی مبتکرانه استفاده می نمودند. آزمون دقیق فیشر همبستگی معنی داری را بین سبک رهبری و سبک مشکل گشائی مدیران گروههای آموزشی نشان نداد. بحث و نتیجه گیری: طرز تفکر (سبک مشکل گشائی) از محیط و فرهنگ تاثیر نمی پذیرد، به عبارتی سبک مشکل گشائی با سبک رهبری همبستگی ندارد و مستقل از یکدیگر هستند. نقش مدیران فراهم نمودن زمینه مساعد برای بکارگیری ایده های نو و ابتکاری اعضاء هیأت علمی است تا از این طریق تغییرات سریعتر و راحت تر صورت گیرد، تصمیمات موثرتری ساخته شود و مشکلات سازمانی با شیوه های موثر حل گردد.

*** ** * * * * * **

عنوان:**نگرش اعضای هیأت علمی بالینی دانشکده پزشکی ساری درباره لزوم آموزش مهارتهای ارتباطی پزشک با بیمار به د****ارائه دهندة: محمد خادملو****نویسنده (گان):**

محمد خادملو، نیلوفر معتمد

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مهارت ارتباطی پزشک با بیمار، روش ارتباط برقرار کردن و صحبت کردن پزشک با بیمار هنگامیکه از او شرح حال می گیرد را می گویند. ارتباط بین پزشک و بیمار از اهمیت بسیاری برخوردار است و شایستگی بالینی پزشک بیشتر بر اساس مهارت های ارتباطی وی مورد قضاوت قرار میگیرد. آموزش مهارت های ارتباطی پزشک با بیمار یکی از مهمترین مباحث آموزش پزشکی است، در حالیکه آموزش این مهارت ها در برنامه رسمی آموزش پزشکی کشور گنجانده نشده است. نگرش اعضای هیأت علمی بالینی بعنوان معتبرترین رده درگیر در آموزش پزشکی کشور از اهمیت خاصی برخوردار است. هدف از این مطالعه تعیین نگرش اساتید بالینی نسبت به آموزش مهارت های ارتباطی پزشک با بیمار به دانشجویان پزشکی است. مواد و روشها: در یک مطالعه مقطعی cross-sectional، تعداد ۸۴ نفر از اعضای هیأت علمی بالینی دانشکده پزشکی ساری که در ۱۷ گروه بالینی مشغول آموزش بودند، به روش سرشماری انتخاب شدند. اطلاعات از طریق پرسشنامه ای مشتمل بر سه قسمت اطلاعات دموگرافیک، سوالات نگرشی و سوالات باز گردآوری شد. سپس اطلاعات با استفاده از نرم افزار آماری SPSS آنالیز گردید. یافته ها: ۹۵/۲٪ از اعضای هیأت علمی

"مدیریت پزشک خانواده" و حیطه فنی "بسته های خدمتی" در ۲۱ شبکه بهداشت و درمان استان به اجرا درآمد. با توجه به دسترسی داشتن به گروههای هدف، با استفاده از تکنیک "فیش بول" در یک برنامه زمان بندی ۲ هفته ای پرسشنامه ای شامل عناوین اولیه مرتبط به آنها داده شد و خواسته شد با توجه به نیازهای منطقه تحت پوشش خود آنرا بررسی، تعدیل و اصلاح نمایند. ۳۰۴ پرسشنامه شامل بیش از ۱۵۷۸۶ خط اطلاعات از نیازهای آموزشی و روشها، وسایل و راههای مورد نظر اطلاع رسانی آموزشی، پس از گردآوری و دسته بندی به تفکیک منطقه برای برنامه ریزی و اجرای آموزش در اختیار شبکه ها قرار گرفت. روش اجرا و بکارگیری تکنیک ها و الگوهای مختلف نیازسنجی و نتایج بدست آمده در این پژوهش بطور کامل شرح داده شده است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۳۸۴

عنوان:

بررسی ساختار متدولوژیک پایان نامه های دانشگاه علوم پزشکی گلستان از سال ۱۳۷۵ تا پایان ۱۳۸۳

ارائه دهنده: محمد رضا ربیعی

نویسنده (گان):

محمد رضا ربیعی، دکتر افسانه برقی، دکتر سحر استر آبادی، دکتر علی ابطحی

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف نگارش پایان نامه فرصت مناسبی است، تا دانشجو بتواند در طول دوره تحصیل با چگونگی انجام تحقیق آشنا شود. با توجه به اهمیت ساختار صحیح متدولوژی تحقیق در اجرای یک طرح تحقیقاتی و همچنین ایجاد یک رویه یکسان و علمی در نوشتن گزارش طرح های تحقیقاتی و پایان نامه های دانشجویی در سراسر کشور، در سال های اخیر بر این مهم تاکید شده است. این مطالعه به منظور بررسی کیفیت پایان نامه های فارغ التحصیلان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گلستان از نظر ساختار متدولوژی تحقیق از سال ۱۳۷۵ تا پایان اسفند ۱۳۸۳ انجام گرفت. مواد و روش ها مطالعه حاضر از نوع مطالعات توصیفی بوده و حجم نمونه ۲۵۶ پایان نامه دانشکده پزشکی است نسخه اصلی پایان نامه ها مطالعه و امتیاز اجزای تشکیل دهنده هر کدام با استفاده از یک فرم اطلاعاتی از پیش طراحی شده، تعیین گردید. داده ها بعد از جمع آوری با نرم افزار آماری SPSS 13 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد که میانگین امتیاز پایان نامه ها از $78 \pm 9/269$ در سال ۱۳۷۵ به $81/35 \pm 5/33$ در سال ۱۳۸۳ افزایش یافته است. طبق این تحقیق ۷۵/۹ درصد از پایان نامه ها استاد مشاور آماری داشته اند. بین نمره و امتیاز نهایی همبستگی معنی داری وجود داشت. $r = 0/38$; $p < 0/05$ (بحث اگر چه کیفیت پایان نامه ها بطور قابل توجهی افزایش یافته است، اما هنوز تا رسیدن به وضعیت مطلوب فاصله زیادی وجود دارد. به نظر می رسد ضروری است، راهکارهای جدیدی اتخاذ گردد تا دانشجویان به صورتی درگیر تحقیق شوند که محیطی آکنده از خلاقیت و رقابت بوجو آید و تحقیق نهادینه گردد که این امر مستلزم اصلاحات اساسی در برنامه آموزشی دراز مدت می باشد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۲۵۷

عنوان:

ارزشیابی برنامه های حضوری (مدون) آموزش مداوم از دیدگاه پزشکان عمومی، دندانپزشکان و دارو سازان استان گل

ارائه دهنده: مازیار رستمی پول

نویسنده (گان):

مازیار رستمی پول، محمد رضا ربیعی، زهرا خمبه بینی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش مداوم به فعالیتهای پس از فارغ التحصیلی، به منظور افزایش دانش و مهارت حرفه ای اطلاق می شود. جهت انجام این مهم روش های گوناگونی طراحی و به مرحله اجرا در می آورند. یکی از روش های متداول در کشور ما برگزاری برنامه های مدون است که در قالب سخنرانی در راستای موضوعات پزشکی اجرا می گردد. مطالعات گذشته نشان داده است که اشکالات زیادی در این روش وجود دارد. در این تحقیق

کد مقاله: ۸۳۷

عنوان:

بررسی علل افت تحصیلی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان، ۱۳۸۲

ارائه‌دهنده: فرخنده رفیع زاده

نویسنده(گان):

فرخنده رفیع زاده،

خلاصه مقاله:

تاریخ ارسال: یکشنبه ۳ دی ماه ۱۳۸۵ عنوان: بررسی علل افت تحصیلی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۸۲ زمینه مقاله: سایر موضوعات مرتبط با مسائل پزشکی نویسنده: فرخنده رفیع زاده ارائه کننده: فرخنده رفیع زاده پشتیبان: دانشگاه علوم پزشکی کرمان آدرس پشتیبان: کرمان - دانشگاه علوم پزشکی سابقه ارائه: کلمات کلیدی: افت تحصیلی - آموزش پزشکی - دانشجویان پزشکی - موفق و ناموفق چکیده مقاله: مقدمه و هدف: افت تحصیلی دانشجویان پزشکی یک مسأله بسیار مهم در آموزش پزشکی است که در صورت عدم کنترل موجب پایین آمدن سطح علمی پزشکان که ارتباط مستقیم با سلامت بیماران و جامعه در سالهای آینده دارد، می‌شود. این مطالعه با هدف بررسی علل افت تحصیلی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۸۲ انجام گرفته است. مواد و روشها: در این مطالعه که بصورت مقطعی بر روی کلیه دانشجویان ورودی ۷۵ - ۸۲ علوم پایه و بالینی انجام گرفت، دانشجویان بر اساس معدل دانشگاهی و تعداد ترمهای مشروطی به دو گروه موفق (معدل بالای ۱۵ و فاقد ترم مشروطی) و ناموفق (معدل زیر ۱۴ و بیش از یک ترم مشروطی) تقسیم شدند. تعداد کل دانشجویان مورد مطالعه ۶۳۹ نفر بودند که از این تعداد بر اساس معیارهای فوق ۳۳۹ نفر موفق و ۲۱۰ نفر ناموفق شناخته شدند که توسط پرسشنامه مورد مطالعه قرار گرفتند. داده‌ها با نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: معدل دوران متوسطه، میزان علاقه به رشته پزشکی، سطح درآمد خانواده و سطح تحصیلات والدین در دانشجویان موفق از دانشجویان ناموفق بالاتر بود. علاوه فاصله بین اخذ دیپلم و ورود به دانشگاه در بیش از ۶۴٪ از دانشجویان ناموفق بیش از یکسال و در مقابل در حدود ۷۷٪ از دانشجویان موفق بلافاصله یا حداکثر یکسال بوده است. بیش از ۷۷٪ دانشجویان موفق دارای منزل شخصی و ۶۷٪ از دانشجویان ناموفق در خوابگاه زندگی می‌کردند. حدود ۳۲٪ از دانشجویان ناموفق و تنها ۸٪ از دانشجویان موفق دارای شغل اضافی بوده‌اند. ۵۳٪ از دانشجویان ناموفق هیچ برنامه‌ای جهت مطالعه نداشتند، ۴۹٪ دانشجویان ناموفق متأهل بوده‌اند در صورتی که تنها ۱۷٪ از دانشجویان موفق متأهل بودند. رابطه معنی‌داری بین موفقیت و حضور مرتب در کلاس وجود داشت. نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های تحقیق، توجه به عواملی که باعث افت تحصیلی در دانشجویان پزشکی می‌شود، امری ضروری بوده و مستلزم یک برنامه‌ریزی دقیق و جامع و نوین برای آموزش پزشکی دارد، در غیر اینصورت مشکل افت تحصیلی همچنان به قوت خود باقی خواهد ماند و زبان‌های فراوانی بر جامعه تحمیل خواهد کرد.

*** ** * * * * * **

کد مقاله: ۴۷۹

عنوان:

بررسی انگیزه شغلی و عوامل موثر بر آن در اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران ۱۳۸۵

ارائه‌دهنده: منصور رنجبر

نویسنده(گان):

منصور رنجبر، کوروش وحیدشاهی، میترا محمودی، ام کلثوم اسلام نیا

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: نیروی انسانی رکن اساسی توسعه بوده و عوامل انگیزش از مهمترین فاکتورهای تعیین کننده عملکرد بهینه افراد می باشد از مهمترین ارکان سیستم آموزش پزشکی، اعضاء هیئت علمی آن می باشد. از این رو در این مطالعه انگیزش شغلی و عوامل موثر بر آن در اساتید دانشکده پزشکی ساری در سال ۱۳۸۵ مورد بررسی قرار گرفت. روش مطالعه: مطالعه از نوع توصیفی بوده و جامعه مورد مطالعه تمامی اعضاء هیأت علمی (در همه مرتبه ها) دانشکده پزشکی ساری بوده اند. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه ای حاوی اطلاعات زمینه ای و سوالاتی درمورد انگیزش شغلی افراد بود که با

روش لیکرت ۵ گزینه ای تنظیم شده بود. روایی پرسشنامه با روش مشاوره با صاحب نظران و پایایی آن با روش آزمون مجدد با (۰/۹=۲) تایید گردید. یافته ها: در مجموع ۸۰ استاد (ضریب بازگشت ۶۰٪) در مطالعه شرکت کردند که ۷۳/۵٪ استادیار، ۱۸/۴٪ دانشیار بوده، از نظر وضعیت استخدامی ۱۶/۷٪ پیمانی، ۳۵/۴٪ رسمی آزمایشی، ۴۵/۸٪ رسمی قطعی و ۲/۱٪ سایر وضعیتها بودند. ۳۸/۱٪ درمقطع علوم پایه و ۶۱/۲٪ درمقطع بالینی تدریس می کردند. مهمترین عوامل موثر در انگیزش شغلی شامل متناسب بودن حقوق دریافتی با نیازهای زندگی، امنیت شغلی و امکان پیشرفت و همچنین عواملی که کمترین تأثیر را داشته: نحوه سرپرستی و ارتباط با مسئولین، ارتباط بین همکاران و قدردانی توسط دانشجویان و اساتید بود. بطور کلی ارتباط بین عوامل بیان شده با مقطع (علوم پایه و بالینی)، درجه تحصیلی (فوق لیسانس PHD، متخصص و فوق تخصص) و وضعیت استخدامی اساتید متفاوت بوده است. بحث و نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که حقوق و دستمزد امنیت شغلی، شرایط محیط کار، امکان پیشرفت و توسعه دارای بیشترین اهمیت در انگیزش شغلی اساتید بوده و باید در برنامه های بهبود انگیزش مورد توجه جدی قرار گیرد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۴۶۶

عنوان:

ارزیابی عملکرد مربیان کارآموزی از نظر دانشجویان مدارک پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی کاشان در دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال تحصیلی ۸۵-۸۴

ارائه دهنده: فاطمه روزبهانی

نویسنده(گان):

فاطمه روزبهانی، عباس شیخ طاهری، مهرداد فرزندی پور، فاطمه رنگرزجیدی، زهره مبارک قمصری،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف فعالیت‌های آموزشی رشد آگاهی و توانایی‌های بالقوه انسان است. ارزیابی خدمات آموزشی نقش موثری در حصول کیفیت فعالیت‌های آموزشی و افزایش مهارت‌های فراگیران دارد. لذا این پژوهش با هدف ارزیابی عملکرد مربیان کارآموزی از نظر دانشجویان مدارک پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی کاشان در سال تحصیلی ۸۴-۸۵ انجام پذیرفت روش مطالعه: این پژوهش مطالعه ای توصیفی است که بر روی کلیه دانشجویان مقاطع کاردانی و کارشناسی نیمسال دوم ۸۴-۸۵ که شامل ۲۱ دانشجوی کاردانی و ۲۰ دانشجوی کارشناسی ترم آخر بودند، انجام گرفت. در این مطالعه، از پرسشنامه ای مشتمل بر ده سؤال با پاسخهای بسته از خیلی خوب تا ضعیف استفاده شد. در مجموع ۳۲۸ پرسشنامه برای ارزیابی تمام مربیان کارآموزی (۸ نفر) توزیع گردید؛ که از این تعداد ۲۰۵ پرسشنامه عودت داده شد. یافته ها: از نظر دانشجویان بیشترین فراوانی مربوط به کنترل حضور و غیاب دانشجویان در محل کارآموزی (۲۲.۷۱٪) که در حیطه خیلی خوب قرار داشت. رعایت موازین اخلاقی و اسلامی (۶۹.۷۶٪)، حضور بموقع مربی (۶۷.۸۱٪)، پاسخ به سؤالات دانشجویان (۴۹.۶۰٪)، تسلط در انجام مهارت‌های عملی (۶۰٪)، ارائه توضیحات نظری برای مهارت‌های عملی (۵۷.۰۸٪)، توضیح شرح وظایف کارآموز (۵۷.۰۸٪)، دقت در انجام وظایف کارآموز (۵۵.۶۱٪)، پیگیری مشکلات کارآموز (۵۲.۵۲٪)، نظارت بر یادگیری (۵۱.۲۲٪) در مراتب بعدی قرار داشت. بحث و نتیجه گیری: در مجموع دانشجویان عملکرد مربیان کارآموزی را در حد خیلی خوب ارزیابی نمودند. البته، با توجه به یافته های بدست آمده به نظر می رسد که توجه به عواملی مانند پیگیری مشکلات کارآموز، دقت در انجام وظایف و نظارت بر یادگیری او می تواند باعث ارتقاء هر چه بیشتر کیفیت آموزشی شود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:**بررسی نتایج نظرسنجی پزشکان عمومی از خودآموز S. T. I منتشر شده در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مشهد سال ۸۵-۱۳۸۳****ارائه‌دهنده: حسنعلی زاهد مقدم****نویسنده(گان):**

عصمت شیخ سعدآبادی، شکوفه مسعودی، حسنعلی زاهد مقدم، سعیدابراهیم زاده رویافشاریان،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خودآموزی یکی از انواع برنامه های آموزش مداوم میباشد که فرد از راههای غیر از شرکت در انواع برنامه های آموزش مداوم جمعی در جهت ارتقاء علمی و عملی خویش و براساس علاقه اقدام مینماید. در این فرآیند اهداف موضوعات و محتوای یادگیری و شیوه آن برای یادگیرنده روشن میباشد. ارزشیابی این نوع برنامه جهت دستیابی به اهداف آموزش مداوم از اهمیت خاصی برخوردار است. هدف از این پژوهش: ارزیابی نتایج نظرسنجی پزشکان عمومی از نظردستیابی به اهداف آموزش مداوم از خودآموز STI منتشر شده در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مشهد میباشد. این مطالعه از نوع توصیفی بوده و بر روی ۳۳۵ پرسشنامه نظرسنجی پزشکان عمومی در مورد خودآموز S. T. I در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مشهد صورت گرفته است. یافته ها: نتایج حاصل از این پژوهش بیانگر آنست که در تعیین دستیابی به اهداف آموزش مداوم در استفاده از خودآموزها ۷۶/۱۹ متناسب بودن محتوی خودآموز با نیازهای شغلی، ۷۲/۳۶ محتوی کتاب را از نظر مرور اطلاعات قبلی، ۷۶/۹۵ از نظر ارائه مطالب جدید علمی و ۶۹/۶۹ توانایی خودآموز را در ایجاد علاقه به مطالعه تخصصی مفید ارزیابی نموده اند. بحث و نتیجه گیری: نتایج حاصله بیانگر آن بود که خودآموز S. T. I توانسته است از اهداف آموزش مداوم بایستترین درصد تناسب محتوای نیازهای شغلی و با حدود ۷۰٪ اهداف دیگر را پوشش دهد و رضایت مندی جامعه پزشکی را از طریق صرفه جویی در وقت و اختیار در انتخاب موضوع و فضای یادگیری فراهم نماید.

کد مقاله: ۵۸۷

عنوان:**بررسی نظرات پزشکان عمومی در خصوص شیوه های اجرا و ارزیابی برنامه های آموزش مداوم****ارائه‌دهنده: دکتر هنگامه زندی****نویسنده(گان):**

دکتر هنگامه زندی، دکتر حمید رضا منصوریان، دکتر محمد رضا دهستانی، خدیجه مسرت، حمیدرضا اولیا،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به هدف نهایی آموزش مداوم که ایجاد تغییر در رفتار حرفه ای پزشکان می باشد، بر آن شدیم تا نظرات پزشکان عمومی در خصوص روشهای اجرای، انواع برنامه ها و شیوه های مختلف ارزیابی برنامه ها را مورد بررسی قرار داده تا فعالیتهای آموزش مداوم را بنحوی تدوین نمائیم که مورد استفاده کلیه فراگیران واقع شود. روش مطالعه: در این مطالعه توصیفی - مقطعی ۱۲۱ پزشک عمومی استان یزد بطور تصادفی انتخاب شده و پرسشنامه ای شامل سؤالاتی در خصوص مناسبترین روش اجرا، انواع برنامه های مورد ترجیح ایشان و نیز مطلوب ترین روش ارزیابی برنامه ها بعد از تکمیل جمع آوری شده و اطلاعات در محیط نرم افزار SPSS به کامپیوتر داده شد. یافته ها: از ۱۲۱ پزشک عمومی مورد مطالعه ۶۹/۴٪ مرد بوده و ۴۳/۲٪ دارای مطب و ۶۴/۱٪ در شهر یزد فعالیت داشتند. بنظر ۳۶/۲٪ از پزشکان آموزش غیر حضوری مناسب ترین روش اجرا بوده و ۲۸/۴٪ نیز آموزش حضوری از طریق سخنرانی را ترجیح دادند. ۲۶/۱٪ از آنان در میان انواع برنامه های آموزش مداوم، خود آموز و ۲۱/۸٪ نیز کارگاه و برنامه مدون را ترجیح دادند. بنظر ۴۸/۲٪ از پزشکان پر کردن برگه ارزشیابی مطلوب ترین روش ارزیابی برنامه بود. نتیجه: شیوه های اجرای برنامه های آموزش مداوم نیاز به بازنگری داشته و به منظور تعطیل نشدن فیلدهای درمانی روشهای غیر حضوری مانند خودآموز و نیز جهت حل مشکلات حرفه ای برنامه های عملی مانند کارگاه توصیه می شود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

۲/۱۱ میباشد که نتایج آماری بعد از انجام تست pair- t test بعلت دو تائی بودن نتایج نشان میدهد که تفاوت معنی داری در اختلاف میانگینها موجود است. یافته ها: در این پژوهش مشخص گردید که تفاوت معنی داری در میانگین نمره کسب شده توسط شرکت کنندگان در دوره ثبت اطلاعات پزشکی در قبل و بعد دوره وجود دارد و این تفاوت بصورت افزایش آگاهی شرکت کنندگان تبلور می یابد. یعنی برگزاری دوره مفید بوده است که این امر بر اساس نتیجه آزمون تی جفت..... (sig = .000, df = 165, pair-t = 66.234) برای ۱۶۶ پرسشنامه تأیید میگردد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:

کد مقاله: ۹۱۱

بررسی وضعیت مدیریت آموزشی بخش های مختلف علوم پایه و بالینی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان از دیدگاه دانشجویان در سال تحصیلی ۸۵-۱۳۸۴

ارائه دهنده: محمد علی سیف ربیعی

نویسنده(گان):

محمد علی سیف ربیعی، دکتر محمد صادق صبا، دکتر فاطمه زراعتی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مدیریت آموزش یک مبحث کاملاً جدی در آموزش رشته پزشکی است و در صورتیکه به درستی اجرا نشود منجر به افت کمی و کیفی آموزش در این رشته مهم خواهد شد. در مطالعه حاضر برای اولین مرتبه دیدگاه دانشجویان در خصوص مدیریت آموزشی گروه های آموزشی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان منعکس گردیده است.

روش کار: تعداد ۱۸۵ نفر دانشجوی پزشکی از مقاطع مختلف علوم پایه و بالینی وارد مطالعه گردیدند.

ابزار مورد استفاده پرسش نامه سنجش نگرش دانشجویان از مدیریت آموزشی گروه های آموزشی، بر گرفته از دستور العمل استاندارد فدراسیون جهانی آموزش پزشکی در این زمینه بود. پرسش نامه سؤالاتی در زمینه های مختلف مدیریت آموزشی گروه های مورد بررسی بود بر اساس آن تعداد ۲۳ گروه آموزشی در مقاطع مختلف علوم پایه و بالینی مورد سنجش قرار گرفتند.

یافته ها: از بررسی ۱۸۵ دانشجو در ۲۳ گروه آموزشی این نتایج بدست آمد ۷۱٪ دانشجویان از اهداف کلی گروه های آموزشی مطلع بودند ولی آگاهی از اهداف اختصاصی گروه ها تنها در ۵۵٪ وجود داشت. ۴۹٪ دانشجویان بورد آموزشی گروه های مختلف را دیده بودند و ۵۲٪ در بدو ورود به گروه آموزشی باروش های آموزشی گروه آشنا شده بود. همچنین در ۷۷٪ موارد آگاهی از منابع آموزشی گروه مربوطه وجود داشت. حدود ۶۱٪ از دانشجویان با مقررات آموزشی گروه آشنا بودند. ۶۴٪ دانشجویان روش های سنجش و ارزشیابی گروه را می دانستند و ۷۳٪ نیز از زمان برگزاری آزمون گروه حین ورود به گروه آموزشی مطلع بودند. تنها ۵۳٪ دانشجویان معتقد بودند که روش های سنجش اعمال شده میتواند در ارتقاء وضعیت تحصیلی دانشجویان موثر باشد. درگروه های روانپزشکی، پزشکی اجتماعی و زنان بیشترین فراوانی آگاهی از اهداف کلی و اختصاصی گزارش گردید. همچنین گروه های پوست، ایمونولوژی و پزشکی اجتماعی بیشترین آگاهی از روش های آموزشی و منابع آموزشی را به دانشجویان انتقال داده بودند. آگاهی از تدوین و اعلام مقررات آموزشی در گروه های زنان، پوست، روانپزشکی و ENT بیشتر از بقیه گروه ها بود. گروه های ایمونولوژی، آناتومی و پزشکی اجتماعی گروه های برتر از نظر آگاهی دانشجویان از روشهای آموزشی و زمان برگزاری آزمون بودند و نهایتاً درگروه های آناتومی و ایمونولوژی بیشترین نگرش مثبت به شیوه های سنجش بکار گرفته شده وجود داشت

بحث و نتیجه گیری: نتایج تحقیق نشان می دهد گروه های آموزشی دانشکده پزشکی رویه واحدی را در مدیریت آموزشی ندارند و گاهی برخوردهای سلیقه ای با مضامین مهمی مثل اعلام اهداف آموزشی در بورد آموزشی و یا شیوه های سنجش دانشجویان و... باعث نگرش نامطلوب دانشجویان به مدیریت آموزشی در اکثر گروه های آموزشی شده است.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۶۶

عنوان:

بررسی نتایج نظرسنجی پزشکان عمومی از خودآموز ترک اعتیاد موفق منتشر شده در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مشهد در سال ۱۳۸۳-۸۴

ارائه‌دهنده: عصمت شیخ سعدآبادی

نویسنده(گان):

عصمت شیخ سعدآبادی، شکوفه مسعودی، حسنعلی زاهد مقدم

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یادگیری دائمی و به روز کردن اطلاعات و مهارتها در مسائل بهداشتی اهمیت داشته و ارائه تازه های رشته های مختلف همراه با در نظر گرفتن محدودیت زمانی و مکانی امکان یادگیری بهتر را فراهم می کند. ارزشیابی در خودآموزی قضاوت درباره وضعیت آموزش از راه دور و نحوه اثربخشی این نوع آموزش در جامعه پزشکی می باشد. هدف از این تحقیق ارزیابی نتایج نظرسنجی پزشکان عمومی از نظر دستیابی به اهداف آموزش مداوم از خودآموز ترک اعتیاد موفق منتشر شده در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی می باشد. روش مطالعه: این مطالعه از نوع تحلیلی بوده که بر روی ۳۵۰ پرسشنامه نظرسنجی از پزشکان عمومی در مورد خودآموز ترک اعتیاد موفق در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مشهد صورت گرفته است. این پرسشنامه شامل مشخصات دموگرافیک نمونه های مورد پژوهش، اهداف آموزش مداوم در زمینه استفاده از خودآموز و میزان امتیاز تعلق یافته به مجموعه بوده است. یافته ها: نتایج حاصل از این پژوهش بیانگر آنست که ۹۲٪ افراد پاسخ دهنده سابقه خدمت کمتر از ۱۵ سال داشته، ۵۷٪ از افراد در دوره سنی ۳۰-۴۰ سال قرار داشته و ۷۳٪ از افراد مرد بوده اند. در تعیین دستیابی به اهداف آموزش مداوم در استفاده از خودآموزها (۷۵٪) متناسب بودن محتوای خودآموز با نیازهای شغلی، ۷۳٪ محتوی کتاب را از نظر یادآوری اطلاعات قبلی، ۷۲٪ از نظر ارائه مطالب جدید علمی موثر دانسته و ۶۹٪ توانایی خودآموز را در ایجاد علاقه به مطالعه تخصصی مفید ارزیابی نموده و میانگین امتیاز تخصیص یافته به خودآموز ۵۰٪ می باشد. بحث و نتیجه گیری: نتایج حاصله بیانگر آن بود که خودآموز ترک اعتیاد موفق توانسته است اهداف آموزش مداوم پزشکان عمومی را با میانگین کل ۷۲٪ پوشش داده و رضایت مندی جامعه پزشکی را از طریق مقرون به صرفه بودن هزینه ها، اختیار و آزادی در انتخاب موضوع، زمان و فضای یادگیری فراهم نماید. در تدوین این نوع برنامه هماهنگی مطالب با پیشرفت دانش، ارائه مطالب جدید و کاربردی و تناسب آن با نیازهای شغلی دارای اهمیت بوده و باید به این امر توجه خاص گردد. واژه‌های کلیدی: برنامه های آموزش مداوم - جامعه پزشکی - خودآموز

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۷۱۰

عنوان:

بررسی نظر کارآموزان داخلی درباره تکمیل logbook در دانشگاه علوم پزشکی شیراز

ارائه‌دهنده: دکتر محبوبه صابر

نویسنده(گان):

دکتر محبوبه صابر، علیرضا صالحی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی و کیفیت آن در تربیت پزشکانی که شایستگی لازم برای طبابت داشته باشند بسیار مهم است. logbook ابزاری است که امکان بررسی تجربیات آموزشی کارآموزان، تصحیح کاستی ها و مشکلات را ممکن می سازد. تکمیل آن توسط کارآموزان داخلی زمان زیادی را از آنها می گیرد. چنانچه تکمیل logbook با علاقه و دقت از طرف دانشجو صورت نگیرد تأثیر آموزش آن و حتی آنالیز اطلاعات آن نیز کمکی به ارتقاء و بهبود آموزش بالینی نمی کند. این طرح با هدف بررسی نظر کارآموزان در مورد تکمیل logbook طراحی شده است. روش مطالعه: این مطالعه از نوع مقطعی (Cross Sectional) است جامعه مورد مطالعه ۵۲ نفر از کارآموزان داخلی دانشگاه علوم پزشکی شیراز بودند که در برنامه آموزش داخلی آن logbook وجود داشت. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه ای ترجمه شده از منابع خارجی بوده است که روایی آن بر اساس نظر متخصصین تأیید گردید. این پرسشنامه متشکل از ۵ سؤال بسته و یک سؤال باز بود. یافته ها: نتایج مطالعه حاضر بیانگر آن بود که ۶۱٪ کارآموزان داخلی دانشگاه علوم

کد مقاله: ۵۳۰

عنوان:

ارزیابی وضعیت تولید اطلاعات علمی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

ارائه‌دهنده: سمیره عابدینی

نویسنده(گان):

سمیره عابدینی، صدیقه عابدینی، دکتر شهرام زارع، علی جمعه زاده، دکتر نادر نادری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: دانشگاهها به عنوان یکی از مراکز عمده تولید اطلاعات علمی، نقش مهمی در توسعه هر کشوریفا می کنند و لازم است که فعالیتهای پژوهشی آنها مورد مطالعه قرار گیرد. هدف از این مطالعه تعیین وضعیت تولید اطلاعات علمی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان در طی سالهای ۸۲-۸۵ است. مواد و روش مطالعه: در این بررسی توصیفی، تحلیلی که بصورت مقطعی در سال ۸۵ انجام گرفت، کلیه اعضای هیأت علمی دانشگاه بصورت سر شماری مورد بررسی قرار گرفتند. برای گرد آوری اطلاعات از پرسشنامه خود ایفا که حاوی دو قسمت، اطلاعات دموگرافیک و تولیدات علمی بود استفاده شد و اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون آمار توصیفی و آمار استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که بیشترین تولید اطلاعات علمی واحد های مورد پژوهش (۷۱/۶) چاپ مقالات در داخل کشور و کمترین آن مربوط به اختراعات بود و دانشکده بهداشت با میانگین ۸/۱۱ مورد بیشترین تولید و دانشکده پرستاری، مامایی و پیرا پزشکی با میانگین ۳/۹۲ کمترین تولید را داشت. همچنین بین درجه تحصیلات با تالیف کتاب ($p=0/01$)، هدایت پایان نامه ($p=0/000$)، چاپ مقالات خارجی ($p=0/01$) و شرکت در همایشهای خارجی با مقاله ($p=0/003$) بر اساس آزمون کای دو ارتباط آماری معنا داری وجود داشت. بحث و نتیجه گیری: امروزه معیار تعیین جایگاه و اقتدار جهانی کشورها بر اساس توسعه همه جانبه آنها و میزان تولید دانش و دستاوردهای پژوهشی است. پس در جهت تولید هر چه بیشتر اطلاعات علمی و فعالیتهای پژوهشی باید سیستم های مدیریتی به گونه ای موثر اعضا را به فعالیت های تحقیقاتی ترغیب نمایند.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۵۹۳

عنوان:

مشکلات آموزش بالینی کار آموزی در عرصه از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (۱۳۸۵)

ارائه‌دهنده: صدیقه عابدینی

نویسنده(گان):

صدیقه عابدینی، سمیره عابدینی، علی جمعه زاده، فاطمه گل خواجه

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مشکلات مختلفی باعث کاهش کار آیی کار آموزی در عرصه می شود و شناسایی مشکلات اولین گام برای کاهش آنها به شمار می رود. مطالعه ای با هدف تعیین مشکلات کار آموزی در عرصه از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان انجام شد. روش مطالعه: این مطالعه توصیفی - مقطعی به صورت سر شماری بر روی ۵۹ نفر از دانشجویان سال آخر رشته مامایی (کارشناسی ناپیوسته روزانه) و پرستاری (کارشناسی پیوسته در دو دوره روزانه و شبانه) انجام شد. ابزار گرد آوری اطلاعات پرسشنامه ای شامل سه بخش، مشخصات فردی، سؤالاتی در رابطه با مشکلات آموزش بالینی کار آموزی در عرصه، با مقیاس زمانی (همیشه، اغلب موارد، گاهی و هرگز) و در بخش سوم سؤالی باز در رابطه با نظرات دانشجویان در زمینه مشکلات آموزش بالینی بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمونهای آماری توصیفی و تی مستقل استفاده گردید و $p > 0/05$ معنادار در نظر گرفته شد. یافته ها: مهمترین مشکلات آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان مورد بررسی، کمبود امکانات رفاهی برای دانشجویان ۷۱/۲٪، کمبود فضای آموزشی مناسب جهت کار آموزی ۳۹٪، عدم استفاده از وسایل کمک آموزشی در محیط بالینی ۳۷/۳٪، ناکافی بودن امکانات و تسهیلات مراکز آموزشی ۳۵/۶٪ و کمبود مربیان با تجربه برای آموزش در محیط های آموزش بالینی ۳۵/۶٪ بود. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج، وضعیت آموزش بالینی دانشجویان در این دانشگاه نیاز به تامین امکانات و تجهیزات محیط بالینی دارد. همچنین جذب مربیان با تجربه می تواند در بهبود وضعیت آموزش بالینی مفید واقع شود.

مختلف از دیدگاه دانشجویان میباشد. روش مطالعه: این پژوهش یک مطالعه توصیفی است که بر روی ۵۰۰ نفر از دانشجویان پزشکی در سال ۱۳۸۴ انجام گردید. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه‌های با ۱۰ سؤال و با استفاده از مقیاس لیکرت (خیلی زیاد= ۵، نسبتاً زیاد= ۴، نسبتاً کم= ۳، کم= ۲، خیلی کم= ۱) بود. نتایج با نرمافزار SPSS به صورت میانگین و انحراف معیار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که اساتید در مورد برخورد مناسب و احترام آمیز با دانشجویان $92/10 \pm 12/99$ ، حضور بموقع و صرف وقت $87/02 \pm 18/33$ ، اهمیت دادن نسبت به حضور و یادگیری $87/80 \pm 16/89$ ، اداره مطلوب کلاس درس و جلسات آموزشی $87/75 \pm 15/85$ ، برقراری ارتباط مناسب با شرکت کنندگان $88/92 \pm 15/92$ ، استفاده موثر از روشها و ابزار آموزشی متناسب با اهداف و عرصه‌های یادگیری $87/68 \pm 16/25$ ، رعایت تناسب مطالب آموزشی تئوری و عملی در کلاس $87/64 \pm 15/69$ ، ارائه خلاصه و نتیجه‌گیری در پایان کارگاه $84/93 \pm 58/23$ ، توانایی و تسلط علمی در رشته تخصصی خود $89/36 \pm 15/39$ ، بیان شیوا و روان $87/74 \pm 17/31$ دریافت کرده اند و متوسط نمره اساتید از نظر دانشجویان از نمره ۲۰، $18/66 \pm 1/51$ بود. بحث و نتیجه گیری: استفاده از نظرات دانشجویان در برنامه‌ریزی آموزش، برقراری امکانات و استفاده از وسایل کمک آموزشی در آموزش مهارت‌های بالینی مسائلی هستند که میتوانند در ارتقاء کیفیت آموزش بالینی موثر واقع شوند.

*** ** * * * * * **

کد مقاله: ۹۳۱

عنوان:

بررسی عوامل موثر در ارتقاء کیفیت آموزش مداوم و مشکلات عمده آن از دیدگاه مشمولین طرح آموزش مداوم در دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

ارائه‌دهنده: احمد فخری

نویسنده(گان):

احمد فخری، حسین کمیلی ثانی، نادر ستایش فر، علیرضا ملایری، سید علی دیانت

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: علیرغم گذر بیش از ۱۵ سال از فعالیت آموزش مداوم پزشکی (CME) در کشور امروزه شاهد تحقق بخش کوچکی از اهداف آن می باشیم. با توجه به اینکه آموزش پزشکی روزانه در حال تحول و پیشرفت می باشد و نظر به پدیده گذر جمعیت شناختی و تغییرات گسترده در بافت جمعیت و بیماری‌های آن که خود متأثر از عوامل بسیاری از جمله ارتقاء سطح بهداشت اجتماعی و افزایش امید به زندگی، تسهیل و افزایش مهاجرت های انسانی، تغییرات زیست محیطی از یک طرف و پیشرفت های علمی و تکنولوژی های آموزشی و درمانی از سوی دیگر و بروز مشکلات حرفه ای و صنفی در جامعه پزشکی، چنین می نماید CME مسئولیت خطیری در جهت همپایی دانش آموختگان حرفه پزشکی با نیازهای روز و توانمندسازی آنان جهت رویارویی با مسائل و مشکلات روزآمد بعهد گرفته است.

همانگونه که می دانیم برای آموزش و تربیت هر نفر در حرفه پزشکی و در یک دوره محدود، ضمن وجود ساختارهای منسجم و گسترده، سرمایه گذاری های بسیار نیز وجود دارد، ولی برای حفظ و ارتقاء دانش آموختگان پزشکی طی ۴۰ الی ۵۰ سال متوسط دوره فعالیت کاری، هرگز ساختار در خور و مناسبی طراحی نگردیده و همچنان مسئولیت این امر خطیر بر دوش سامانه آموزشی دانشگاهها تحمیل گردیده است.

از آنجا که هر گونه برنامه ریزی و طراحی نیازمند شناخت مناسب از عوامل مؤثر بر آن می باشد. پژوهشگران در این مطالعه توصیفی تحلیلی سعی داشته اند به بررسی عوامل مؤثر در اجرای آموزش مداوم پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز بپردازند و از این رهگذر به پاسخ برخی از مشکلات موجود نایل آیند.

یافته‌ها: هر چند ۷۰ درصد از شرکت کنندگان، برگزاری برنامه های CME را با شرایط فعلی مفید می دانستند و همچنین محتوی برنامه ها را با نیاز شغلی شرکت کنندگان متناسب می دانستند با اینحال در ارتباط با افزایش کیفیت دوره های CME به ترتیب عواملی همچون استفاده بیشتر از وسایل کمک آموزشی، استفاده از مدرسین مجرب و مطرح، ارائه خلاصه مطالب در برنامه به صورت CD و کاهش طول دوره بازآموزی را مؤثر می دانستند. از دیدگاه شرکت کنندگان طولانی بودن طول دوره برگزاری برنامه ها و عدم وجود انگیزه مناسب در شرکت کنندگان به عنوان مشکلات عمده برگزاری دوره های CME بیان شدند. همچنین ۶۷٪ آنان برخوردار نبودن مدرسین از انگیزه کافی جهت شرکت در برنامه ها را یکی از مشکلات برگزاری دوره ها می دانستند. در نهایت ۴۳ درصد شرکت کنندگان با حضور و غیاب در طول برنامه مخالف بودند.

عنوان:**بهبود روند آموزش بالینی دانشجویان پزشکی در بیمارستانهای وابسته به دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان****ارائه‌دهنده: دکتر حسین فرشیدی****نویسنده(گان):**

دکتر حسین فرشیدی، سمیره عابدینی، نسرین اصغری

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: آموزش بالینی از مقاطع حساس آموزش پزشکی است که در ایجاد توانمندیهای حرفه ای فراگیرها نقش عمده ای دارد. ارتقاء کیفیت آموزش بالینی مستلزم بررسی مستمر وضعیت موجود، شناخت نقاط قوت و اصلاح نقاط ضعف است. مواد و روشها: این مطالعه توصیفی در سال ۸۵ در دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان انجام شد. اطلاعات از طریق پرسشنامه و با حضور در بخش ها و مصاحبه رو در رو طی دو بازدید جداگانه جمع آوری گردید. بصورت سرشماری کلیه دانشجویان پزشکی (کارآموز- کارورز) در مطالعه شرکت نمودند. یافته ها: در بازدید اول، ۳۳/۳ درصد شرح حال پرونده ها کامل، ۲۵٪ سیر بیمار کامل، ۳۳/۳ درصد گزارش صبحگاهی منظم و ۴۱/۶ درصد در بدو ورود بصورت مکتوب دانشجویان را به بخش آشنا می نمودند اما در بازدید دوم نتایج بدین صورت تغییر یافت: ۴۱/۶ درصد شرح حال پرونده ها کامل، ۱۶/۶ درصد سیر بیماری کامل، ۵۸/۳ درصد گزارش صبحگاهی منظم و در خصوص آشنا نمودن دانشجویان به بخش تغییری مشاهده نگردید. بحث و نتیجه گیری: با توجه به تغییرات در طی دو بازدید پیشنهاد می گردد برنامه ای منظم و بازدیدهای هدفمند جهت ارزیابی و ارزشیابی بخش ها بالینی در نظر گرفته شود.

** ** * * * * * ** ** * * * * *

کد مقاله: ۱۸۸

عنوان:**مهارتها و نیازهای آموزشی اساتید در مورد روشهای تدریس بالینی****ارائه‌دهنده: فریبا فرهادیان****نویسنده(گان):**

فریبا فرهادیان، مینا توتونچی، دکتر طاهره چنگیز، دکتر فریبا حقانی، دکتر شهرام اویس قرن

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: شناسایی نیازهای آموزشی و سطح مهارت اساتید در امر تدریس، برنامه ریزی رشد و تعالی هیأت علمی را بهبود می بخشد. این مطالعه با هدف تعیین سطح مهارت و نیاز آموزشی اساتید در مورد روشهای تدریس بالینی انجام گردید. روش ها: در یک مطالعه توصیفی، ۱۰۵ نفر اساتید هیأت علمی بالینی در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، پرسشنامه ای روا و پایا در برگرفته ۱۸ گزینه در زمینه سطح مهارت خود و نیاز آموزشی موضوعات مربوط به روشهای تدریس بالینی را بطور خود ایفا تکمیل نمودند. داده ها به صورت میانگین، انحراف معیار ارائه و ارتباط متغیرهای دموگرافیک و آموزشی با سطح مهارت و نیاز آموزشی، با انجام رگرسیون خطی در نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: اساتید سطح مهارت خود را در زمینه تفسیر و تحلیل سؤالات آزمون، استفاده از نتایج ارزشیابی برای رفع اشکالات تدریس، ضبط ویدیویی و تهیه فیلم آموزشی پایین دانستند و در مورد کلیه ۱۸ موضوع مورد بررسی احساس نیاز آموزشی داشتند. اولویت های نیاز آموزشی شامل: منابع اطلاع رسانی و مجلات الکترونیکی، روشهای ارزشیابی مهارتهای بالینی، قواعد طراحی سؤالات آزمون بود. رابطه معنی داری بین سطح مهارت و نیاز آموزشی اساتید با مشخصات دموگرافیک وجود نداشت. بحث و نتیجه گیری: با توجه به نیازهای آموزشی و مهارت اعلام شده اساتید بنظر می رسد که کارگاه های روش تدریس و ارزیابی دانشجویان نیاز به اصلاح و بازنگری دارد و مباحث کارگاه باید متناسب با نیاز آموزشی اساتید طراحی گردد و از روشهای مختلف آموزشی استفاده شود.

** ** * * * * * ** ** * * * * *

عنوان:**کاربرد، وضعیت جهانی و وضعیت کشور در اهدای جوایز آموزشی و آشنایی با سیستم جامع اهدای جوایز آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران****ارائه‌دهنده: دکتر آیین محمدی****نویسنده(گان):**

دکتر آیین محمدی، دکتر ریتم مجتهدزاده، دکتر حسین کشاورز، دکتر سید حسن امامی رضوی، دکتر امیرحسین امامی، دکتر عظیم میرزازاده

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: عوامل مختلفی باعث شده تا از انگیزه های آموزشی اعضای هیأت علمی کاسته شود و نقش آموزش به عنوان مهم ترین رسالت دانشگاه کم رنگ گردد. در علم مدیریت، یکی از عوامل انگیزشی اهدای جوایز است. در دانشگاه های سراسر جهان از جوایز آموزشی برای ارج نهادن و تشویق اعضای هیأت علمی برای فعالیت های آموزشی استفاده می شود. در این طرح برای اولین بار در کشور نظام جامع اهدای جوایز آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران طراحی شده و استقرار یافت. روش مطالعه: با بررسی سیستم های اهدای جایزه در دانشگاه های معتبر جهان و با توجه به وضعیت آموزشی در دانشگاه علوم پزشکی تهران و با هدف شناسایی جنبه های مختلف آموزش، جوایز آموزشی و دستورالعمل اجرایی و آیین نامه آنها تدوین و در جلساتی با رؤسای دانشکده ها و سایر صاحب نظران بررسی و نهایی شد. کمیته اجرایی نظام جامع اهدای جوایز آموزشی دانشگاه تشکیل شد. اطلاع رسانی گسترده به اعضای هیأت علمی و فراخوان نامزدها برای هر جایزه صورت گرفت. یافته ها: در مجموع ۸ نوع جایزه آموزشی شامل "کشوری ابن سینا"، "تعالی آموزش"، "آموزش پزشکی"، "برگزیده دانشجویان"، "اخلاق پزشکی"، "ممتاز دانشگاه" و "دستیار برتر" همراه با آیین نامه مربوطه طراحی و در شورای دانشگاه به تصویب رسید. بحث و نتیجه گیری: با انجام این طرح یکی از راه کارهای بازخورد فعالیت های آموزشی اعضای هیأت علمی به ایشان استقرار یافت و به دلیل توجه به تمام جنبه های آموزش، تفکیک دانشکده ها و رتبه ها، شفاف بودن معیارهای انتخاب و محرمانه بودن نامزدها مورد اقبال مسؤولین و هیأت علمی قرار گرفت. ادامه و توسعه این روند می تواند به تعالی آموزش دانشگاه کمک کند

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

عنوان:**بررسی اثربخشی کارگاه دوروزه ارزیابی منتقدانه شواهد بر دانش، مهارت و نگرش دستیاران داخلی بیمارستان شریعتی در سال ۱۳۸۴****ارائه‌دهنده: سارا مرتاض هجری****نویسنده(گان):**

سارا مرتاض هجری، دکتر اکبر سلطانی، دکتر رضا یوسفی نورایی، بابک مصطفی زاده دوانی، مهتاب ربانی اناری، احمد رضا جنیدی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پزشکی مبتنی بر شواهد یک روش صریح، روشمند و منطقی برای استفاده از بهترین شواهد در تصمیم‌گیری پزشک برای بیمار است. یک کارآزمایی تصادفی کنترل‌شده به صورت cross over طراحی شد تا اثرات کوتاه‌مدت و بلندمدت کارگاه ارزیابی منتقدانه شواهد (Critical Appraisal) بر روی دانش، مهارت و نگرش شرکت‌کنندگان بررسی گردد. روش مطالعه: ۲۹ دستیار داخلی بیمارستان دکتر شریعتی به صورت رندوم به دو گروه (A 14 نفر) و (B 15 نفر) تقسیم شده و تمامی آنان در پیش‌آزمون شرکت نمودند. کارگاه آموزشی دوروزه Critical Appraisal برای گروه A برگزار گردید. شرکت‌کنندگان بلافاصله پس از کارگاه و دو ماه بعد از آن مورد آزمون قرار گرفتند. برای گروه B به‌عنوان گروه کنترل تا دو ماه مداخله‌ای صورت نگرفت. بعد از دو ماه، آزمون دوم و سپس کارگاهی مشابه کارگاه قبلی و سپس آزمون سوم برگزار گردید. قبل از انجام مطالعه اصلی و در یک طرح pilot، سه آزمون هم‌ارز جهت سنجش مهارت و نگرش دستیاران طراحی شد و اعتبار، پایایی و میزان هم‌ارزی آزمون‌ها مورد سنجش قرار گرفت. یافته‌ها: مهارت ارزیابی شواهد، بلافاصله بعد از اتمام کارگاه به‌طور معناداری نسبت به مقادیر پایه و نسبت به گروه کنترل افزایش نشان داد. میانگین اختلاف ۱/۹ نمره (CI 95% = 1-3) و همچنین اثر کارگاه، بعد از دو ماه همچنان باقی ماند. میانگین اختلاف ۱/۲۶ نمره (CI 95% = 0). 35-2. 17) بحث و نتیجه گیری: یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که مداخله ما توانسته‌است مهارت ارزیابی شواهد دستیاران را به گونه‌ای معنادار ارتقاء بخشد و همچنین اثربخشی آن تا دو ماه بعد از کارگاه پایدار بوده‌است.

** ** ** **

کد مقاله: ۹۴۷

عنوان:

انگیزه ورود به رشته دندان پزشکی در دانشجویان دانشکده دندان پزشکی کرمان

ارائه‌دهنده: حمید رضا مظفری

نویسنده(گان):

حمید رضا مظفری،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: انتخاب شغل یکی از مهم ترین تصمیمات هر فرد در طول زندگی اش مطرح بوده است. انتخاب رشته دندانپزشکی باید با دقت و تأمل بیشتری صورت پذیرد، زیرا معمولاً تغییر حرفه در رشته دندانپزشکی به ندرت امکان پذیر می باشد. این مطالعه با هدف تعیین عوامل موثر در انتخاب این رشته در میان دانشجویان دندانپزشکی سال اول و دوم کرمان در سال ۱۳۸۴ انجام شد. روش ها: کلیه دانشجویان سال اول و دوم دانشکده دندانپزشکی کرمان (۵۲ نفر) در این مطالعه توصیفی شرکت داده شدند. پرسشنامه ای پایا و روا شامل اطلاعات فردی و سؤالاتی در مورد انگیزه های ورود به رشته دندانپزشکی به صورت جمع ایفا و در اختیار دانشجویان قرار گرفت و داده ها با آمار توصیفی و استفاده از آزمون من وینتی و برنامه SPSS-11.5 تحلیل شدند. یافته ها: ارتباط با مردم، مهم ترین انگیزه انتخاب دندانپزشکی بود، اگر چه امکان کار با دست کمترین تاثیر را در انتخاب رشته دندانپزشکی داشت. مقایسه میان دو جنس نشان داد که دانشجویان پسر بیش از دانشجویان دختر به عامل درآمد و دختران بیش از پسران توصیه های خانواده را در انتخاب رشته دخالت داده اند. بحث و نتیجه گیری: عواملی که سبب انتخاب رشته دندانپزشکی در کرمان شده بود متفاوت از سایر نقاط دنیا نمی باشد و بسیاری از مطالعات انجام شده در سطح جهانی مطابقت دارد.

** ** ****

کد مقاله: ۱۸۱

عنوان:

مقایسه خصوصیات دموگرافیک دانشجویان موفق و ناموفق دانشکده پیراپزشکی کاشان

ارائه‌دهنده: دکتر رضوان منیری

نویسنده(گان):

دکتر رضوان منیری، هاشمیه قالب تراش، سید غلامعباس موسوی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: باتوجه به اهمیت موفقیت تحصیلی و فقدان اطلاعات مستند در مورد علل عدم موفقیت دانشجویان رشته های پیراپزشکی و به منظور تعیین میزان افت تحصیلی و مقایسه خصوصیات دموگرافیک دانشجویان موفق و ناموفق، این مطالعه انجام پذیرفت. روش مطالعه: این مطالعه به صورت مقطعی بر روی ۲۴۲ نفر از دانشجویان ورودی سال های ۸۳-۱۳۸۲ رشته های پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان انجام پذیرفت. اطلاعات در پرسشنامه ای حاوی اطلاعات دموگرافیک جمع آوری گردید. دانشجویان دارای معدل ۱۶ به بالا بدون مشروطی در گروه موفق، دانشجویان دارای معدل ۱۶-۱۲ در گروه متوسط و دانشجویان دارای معدل پایین تر از ۱۲ و یا معدل ۱۶-۱۲ و حداقل دارای یک ترم مشروطی در گروه دانشجویان ناموفق قرار گرفتند. اطلاعات با استفاده از آزمون های آماری کای دو و فیشر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: به طور کلی میزان عدم موفقیت ۱/۶ درصد (۴ نفر از ۱۶۶ مورد) تعیین گردید. از ۲۴۲ دانشجویی مورد مطالعه ۹۴ نفر (۳۸/۸ درصد) موفق و ۱۴۸ نفر (۶۱/۲ درصد) متوسط و ناموفق بودند. تفاوت معنی داری در دانشجویان موفق و گروه متوسط و ناموفق از نظر معدل دیپلم ۱۶ به بالا ($p=0.02$) دقت و تمرکز زیاد در کلاس ($P=0.0008$)، انجام مطالعه با برنامه ریزی قبلی ($P=0.0002$) میزان مطالعه بیشتر از ۲ ساعت در روز ($P=0.062$) فاصله کمتر از یکسال بین اخذ دیپلم و ورود به دانشگاه ($P=0.0018$) و بومی بودن ($P=0.0058$) مشاهده گردید. تفاوت معنی داری در دانشجویان موفق و گروه

متوسط و ناموفق از نظر وضعیت تاهل، جنس، علاقه به رشته، سهمیه قبولی در کنکور، وضعیت اقتصادی خانواده و میزان تحصیلات والدین مشاهده نگردید. بحث و نتیجه گیری: توجه به عواملی که باعث عدم موفقیت در دانشجویان پیراپزشکی می شود حائز اهمیت بوده و نحوه پذیرش دانشجو بر اساس معدل دیپلم، بهبود کیفیت آموزش، بهبود امکانات رفاهی، استفاده از مشاوره تحصیلی و ارایه کارگاه های آموزشی جهت مطالعه توصیه می گردد.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۶۴۸

عنوان:

آموزش پاتولوژی پستان با استفاده میکروسکوپی مجازی و نرم افزار آموزشی Moodle

ارائه دهنده: دکتر سید مسعود میراسکندری

نویسنده(گان):

سید مسعود میراسکندری، توماس شرادر

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کمبود منابع آموزشی برای آموزش دستیاران پاتولوژی بخصوص در موارد کمتر شایع، آموزش عملی آنها را با مشکل مواجه ساخته است. هدف: این پروژه به منظور پر کردن قسمتی از خلا کمبود نمونه های آموزشی برای آموزش دستیاران پاتولوژی انجام شده است. روش مطالعه: با استفاده از اسلایدهای مجازی ۵ بیمار مبتلا به بیماریهای پستان یک مدول آموزشی الکترونیک در محیط Moodle تهیه گردیده است. آموزش گیرندگان در یک روند مشارکت فعالانه ضمن دریافت آموزشهای لازم در مورد بیمار ارائه شده، مورد ارزیابی نیز قرار می گیرند. یافته ها: این سیستم در حال حاضر از طریق آدرس <http://vhcc.charite.de/moodle> قابل دسترسی است و امکان گسترش آن به شکل نامحدود برای موارد بیماری و استفاده کنندگان بیشتر وجود دارد. بحث و نتیجه گیری: اغلب مراکز آموزشی پاتولوژی در ایران از کمبود نمونه های آموزشی مناسب رنج می برند. از طرف دیگر تخصصی شدن پاتولوژی در زمینه های مختلف نیاز به نظارت افراد با صلاحیت را در زمینه های مختلف آموزش پاتولوژی بیشتر کرده است. این سیستم این قابلیت را دارد تا ضمن ارائه بیمار جالب در نزدیکترین شکل به مشاهده اسلایدها از طریق میکروسکوپ، امکان نظارت و آموزش متخصصین پاتولوژی را از سراسر دنیا فراهم می سازد. چارچوب ارائه شده در این سیستم براحی برای ارائه دوره های آموزشی در سایر زمینه های پاتولوژی نیز قابل استفاده است. همچنین این سیستم یک مدل مناسب برای آموزشهای مداوم متخصصین پاتولوژی نیز خواهد بود.

*** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** ** **

کد مقاله: ۹۲۴

عنوان:

ارزیابی مقایسه بعضی از شاخص های آموزش و پژوهش در دانشکده های پزشکی دولتی و آزاد اسلامی اردبیل، ۱۳۵۸

ارائه دهنده: پروانه واثقی

نویسنده(گان):

پروانه واثقی پروانه نفتچی اردبیلی، محمد ضعیفی زاده، افروز مردی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: از آنجاکه مطالعه دیدگاه و نظرات دانشجویان نقش مهمی در شناخت وضعیت موجود، ارزیابی مشکلات و موانع آموزش دارد بنابراین پژوهش حاضر به منظور ارزیابی کیفیت آموزش در دانشکده پزشکی اردبیل از دیدگاه دانشجویان انجام شد. روش مطالعه: این پژوهش در سال ۱۳۵۸ در دانشکده پزشکی اردبیل بر روی اطلاعات جمع آوری شده از کل دانشجویان رشته پزشکی مقاطع علوم پایه و بالینی با ابراز پرسشنامه محقق ساخته انجام شد پرسشنامه علاوه بر مشخصات دموگرافیک شامل ۳۴ سؤال در زمینه وضعیت آموزش، امکانات و تجهیزات آموزشی آزمایشگاهی و فضای آموزشی بود. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۱ مورد تجزیه آماری قرار گرفت: از آمار توصیفی برای برآورد فراوانی متغیرها و از آمار استنباطی برای تحلیل و آزمون سؤال ها استفاده شد. همچنین درصد میانگین پاسخ خای رتبه بندی شده در پرسشنامه با ۸۰٪ وضع مطلوب ارزیابی شده از طرف وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی مقایسه شدند.

عنوان:**قصه گویی، روشی مؤثر در آموزش مفاهیم پیچیده علم پزشکی****ارائه‌دهنده: آناهیتا والی****نویسنده(گان):**

آناهیتا والی،

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: قصه گویی از دیر باز به عنوان یک روش آموزشی به کار رفته است. قصه ها می توانند مجموعه ای از مفاهیم پیچیده علمی را به مخاطب منتقل کنند بدون اینکه سن مخاطب، موضوع آموزشی یا سطح یادگیری کاربرد آنها را محدود سازد. هدف از این مطالعه ارزیابی نقش قصه گویی در انتقال مفاهیم پیچیده علم پزشکی می باشد. روشها: این مطالعه به شکل کارآزمایی آینده نگر مورد - شاهدی انجام شد. دو گروه ۴۳ نفری از دانشجویان پزشکی در مقطع کارآموزی بالینی وارد مطالعه شدند و به هر گروه سه مفهوم یکسان از علم پزشکی با روش قصه گویی یا سخنرانی ساده آموزش داده شد. سپس از هر دو گروه آزمون بعمل آمد و نتایج کسب شده با آزمون آماری T مستقل مورد مقایسه قرار گرفت. یافته ها: میانگین نمره کسب شده در گروه آموزش دیده با روش سخنرانی ساده ۴/۳۶ ۸/۹۴ و در گروه آموزش دیده با روش سخنرانی ساده ۳/۴۷ ۱۴/۸۴ بود. تفاوت بین دو گروه از نظر آماری معنا دار بود. ($P < 0.001$) بحث و نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که قصه گویی، روشی مفید و مؤثر در انتقال مفاهیم پیچیده علم پزشکی می باشد.

** ** ** **

کد مقاله: ۸۳

عنوان:**ارزیابی کیفیت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان مامایی کارآموز و کارورز در سال تحصیلی ۸۵-۸۴****ارائه‌دهنده: طاهره یعقوبی****نویسنده(گان):**

طاهره یعقوبی، فاطمه سالمه، فرحناز گل محمدی، فرخنده وزیری، محبوبه یعقوبیان

خلاصه مقاله:

آموزش بالینی بخش عظیمی از آموزش حرفه مامایی را تشکیل می دهد و جزء لاینفک آموزش مامایی محسوب می گردد. در آموزش بالینی، مهارت ها شکل می گیرد و توان تصمیم گیری، قضاوت و احساس مسئولیت و توان تطابق فرد با محیط افزایش می یابد. آموزش بالینی کاری به مراتب سخت تر از آموزش تئوری است برای ارتقاء کیفیت آموزش بالینی، ارزیابی وضعیت موجود و بکارگیری راهکارهای مناسب امری ضروری است ارتقاء کیفی آموزش بالینی موجب خواهد شد که فرد آموزش گیرنده بتواند مطالب را به صورت عملی بر بالین بیمار به عمل تبدیل کند. مواد و روش ها: مطالعه به صورت توصیفی و مقطعی با هدف ارزیابی کیفیت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان مامایی کارورز و کارآموز انجام گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه بوده است داده های جمع آوری شده با آمار توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد که اکثریت دانشجویان مامایی کارآموز (۳۵٪) و کارورز (۴۵٪) ارائه اهداف آموزشی در ابتدای دوره را خوب ارزیابی نمودند. در حیطه تسلط علمی اساتید بالینی اکثریت دانشجویان مامایی کارآموز (۳۵/۱۸٪) و کارورز (۷۵٪) متوسط ارزیابی کردند. در حیطه مدیریت آموزش اساتید اکثریت دانشجویان مامایی کارآموز (۳۴/۲۵٪) و کارورز (۵۰٪) را متوسط ارزیابی نمودند. در حیطه ارتباط و مشاوره اساتید اکثریت دانشجویان مامایی کارآموز (۳۵٪) و کارورز (۵۰٪) را متوسط ارزیابی نمودند. بحث و نتیجه گیری: یافته ها ی این تحقیق نشانگر وجود مشکلات در آموزش بالینی مامایی می باشد و مستلزم برنامه ریزی های دقیق می باشد که سبب افزایش کیفیت آموزش بالینی گردد.

** ** **~

ایندکس الفبایی نام نویسندگان

۱۱۲ ----- اسدی کرم، عصمت
 ۱۴۳ ----- اسدی لاری، مقداد
 ۱۴۳ ----- اسدی لاری، میثم
 ۱۸۶ ----- اسدی، عطاءالله
 ۲۲۲ ----- اسلام نیا، ام کلثوم
 ۱۴۸ ----- اسلامی نژاد، طاهره
 ۲۲۳، ۱۹۴، ۳۶ ----- اسلامی، شهین
 ۱۲۴، ۷۳، ۷۰ ----- اسماعیلی، آتوسا
 ۴۰، ۳۹ ----- اسماعیلی، آرین
 ۲۰۷ ----- اسماعیلی، مریم
 ۱۵۷، ۱۴۹، ۱۲۷ ----- اشراقیان، محمدرضا
 ۵۵ ----- اشرف گنجوی، زهره
 ۲۳۶، ۱۳۵، ۵۵ ----- اصغری، نسرين
 ۱۶۴، ۵۱ ----- اصلان آبادی، ناصر
 ۴۲ ----- اطهری زاده، محمود
 ۱۴۵ ----- افشاری، اختر
 ۲۰۸ ----- افشاری، پوراندخت
 ۵۷ ----- افیونی، امیر
 ۱۶۶ ----- اقوامی، مژگان
 ۲۰۵ ----- اکبرزاده، مهرداد
 ۱۰۷، ۵۴ ----- اکبری، حسین
 ۵۶ ----- اکبری، حمید
 ۲۱۰، ۲۰۸، ۱۹۲، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۵، ۹۶ ----- اکراهی، محمد
 ۲۰۲ ----- الحانی، فاطمه
 ۲۰۹، ۱۷۵، ۸۱، ۵۶ ----- الله ویسی، عذرا
 ۱۶۵ ----- الهام پور، حسین
 ۱۸۲ ----- امامزاده قاسمی، حرمت السادات
 ۱۴۵ ----- امامی آل آقا، منیژه
 ۲۴۰، ۱۶۵، ۱۵۷، ۱۳۴، ۸۷ ----- امامی رضوی، سید حسن
 ۲۴۰ ----- امامی، امیرحسین
 ۷۱ ----- امامی، محمد حسن
 ۵۷ ----- امانت، سیامک
 ۲۱۳، ۳۷ ----- امجدی، زهرا
 ۱۸۰، ۱۷۹ ----- امدادی، شهره
 ۹۷ ----- املائی، خاور
 ۱۰۲، ۳۷ ----- امیدوار، شبنم
 ۹۸ ----- امیدواری،
 ۴۲ ----- امیدی، عبدالله
 ۱۷۲ ----- امیر حکیمی، انیس
 ۱۹۹، ۱۴۳ ----- امیری، سهیلا
 ۱۹۴ ----- امیریان، هنگامه
 ۳۶ ----- امین الرعایایی یمینی، عفت
 ۶۴ ----- امین زاده، ملیحه

ت

۱۰۰ ----- آذربزین، مهرداد
 ۱۶۵، ۱۱۲ ----- آذرپیرا، آپامه
 ۷۸ ----- آذروشنگ، پروین
 ۱۸۶ ----- آرامی، مریم
 ۱۵۴ ----- آرش، حیدر
 ۵۰ ----- آرمات، محمدرضا
 ۲۱۱، ۵۸ ----- آصف زاده، سعید
 ۴۱ ----- آقادوست، داود
 ۱۰۱ ----- آقاملایی، تیمور
 ۵۸ ----- آگاه، مهوش
 ۲۱۲ ----- آموزگار، حمید
 ۱۷۱، ۱۶۹، ۱۲۴، ۱۲۲، ۸۵، ۷۳، ۷۱، ۴۵ ----- آویژگان، مریم
 ۲۰۰، ۱۳۵، ۵۹ ----- آهنگری، مهدی
 ۱۴۳ ----- آیت الله زاده، سارا

ا

۸۱ ----- ابتهاج، مهدی
 ۱۵۶ ----- ابراهیمی نژاد، علی
 ۱۲۲، ۹۲، ۶۹، ۵۷، ۴۵ ----- ابراهیمی، امرالله
 ۲۰۶ ----- ابراهیمی، حسین
 ۲۲۰ ----- ابطحی، علی
 ۱۸۸، ۱۶۶، ۸۹ ----- احرام پوش، محمد حسن
 ۵۷ ----- احمدوند، افشین
 ۷۰ ----- احمدی نژاد، زهرا
 ۲۳۳ ----- احمدی، فریدون
 ۸۲ ----- احمدی، کاوه
 ۵۶ ----- احمدی، معروف
 ۳۶ ----- احمدیه، محمدحسین
 ۸۷ ----- اخترجمالی،
 ۹۳ ----- اخکندی، بیان
 ۴۶ ----- ادراکی، میترا
 ۱۴۸، ۹۴ ----- ادهمی، اشرف
 ۱۹۳، ۹۵، ۳۶، ۳۵ ----- ادیب حاج باقری، محسن
 ۵۴، ۴۲ ----- اربایی، محسن
 ۲۱۳، ۳۷ ----- ارسلان، احسان
 ۹۶ ----- ارشاد سراپی، رقیه
 ۲۲۰ ----- استر آبادی، سحر
 ۶۹ ----- اسحاقی، سید رضا

۱۷۴	بهنام فر، فریبا
۱۹۸	بیابانگردی، زینب
۲۱۵، ۱۰۲	بیضائی نژاد، فهیمه
۴۶	بیگلرخانی، مهدی
۱۶۷	بیگی، احمد
۱۰۳، ۶۳، ۳۸	بیان، نعمت

پ

۱۷۰، ۱۵۴، ۱۰۴	پاداش، لیلا
۱۵۷، ۶۷	پاک آیین، جمیله
۸۲	پاکروان، مسعود
۱۹۳	پرنیا، رفیع
۱۱۴، ۱۱۳	پروانه، منیره
۱۰۹، ۱۰۸	پناغی، لیلی
۵۶	پناهی، رضا
۱۶۷	پورحیدر، بهروز
۹۷	پورعباس، رضا
۱۵۹	پورمحمودی، عزیزالله
۱۱۱	پوشنه، کامبیز
۱۷۵، ۱۴۱، ۱۰۵، ۹۴، ۸۱، ۶۲، ۶۱، ۵۱	پولادی، آرش
۲۱۵	پیله ور، علی

ت

۱۰۵	تابش، سایه
۲۱۶	تابعی، سید حسام‌الدین
۲۱۶، ۲۱۴	تابعی، سیدضیاءالدین
۲۴۵	تابنده، افسانه
۱۶۶، ۸۰	ترابی، زهره
۲۳۵، ۱۲۰، ۶۰	ترابی، فریدون
۱۰۶، ۶۳	ترابیان، سعادت
۷۹	ترابیان، سیما
۱۰۶، ۴۲، ۴۱	تقدسی، محسن
۲۰۰	تقدیسی، محدث
۱۴۵	تقدیسی، محمدحسین
۱۰۸، ۱۰۷	تقریبی، زهرا
۱۰۹، ۱۰۸	تقواء، ارسیا
۶۳	تقی خرسندی، محمد
۲۳۶، ۹۰	توتونچی، مینا
۱۳۲	توکلی، مریم

ث

۲۱۰، ۲۰۹، ۱۶۸، ۱۳۰، ۱۲۹، ۹۷	امینی، ابوالقاسم
۱۸۲، ۱۶۸	امینی، راضیه
۲۱۶، ۱۶۸، ۱۰۵، ۹۸	امینی، میترا
۱۹۳	انتظار، مینا
۲۰۳	انجذاب، بهناز
۱۹۳	انشائی، علی
۲۱۹	انصاری پور، صدیقه
۴۶	انصاری، حمیده
۲۱۰، ۹۶	انوار، مرجان
۴۷	انوری، حسین
۲۰۲	انوشه، منیره
۲۲۴	اولیا، حمیدرضا
۲۳۶	اویس قرن، شهرام
۹۱	ایران فر، شیرین
۱۷۴، ۵۷	ایرانشاهی، لیلا
۱۹۶	ایرانمنش، الهام
۹۹	ایرج پور، علیرضا

ب

۶۰	باغبانی، معصومه
۲۱۲، ۱۰۹	باقری، اعظم
۱۰۹	باقری، محمد جواد
۱۰۲، ۳۷	باکویی، فاطمه
۲۳۷، ۲۱۳، ۱۳۳، ۳۷	بخشی، حمید
۱۲۰، ۶۰	بخشیان، فریبا
۲۱۴	بذر افکن، لیلا
۱۹۸	برادران عطار مقدم، حمید رضا
۱۶۷	برجیان، سیف‌اله
۶۳	برزگر، محمد
۲۲۰، ۱۳۲	برقعی، افسانه
۶۳	برقعی، هبت‌الدین
۵۷	برکتین، مجید
۲۱۷	برهانی، فریبا
۷۹	بزازی، نوشین
۲۳۷، ۱۵۱	بشیریان، سعید
۲۰۳	بکایی، مهشید
۱۸۵، ۱۱۵	بلوردی، اکبر
۲۱۵	بمانی حقیقی، نیره
۱۲۸، ۱۲۷	بنی آدم، علی
۱۰۸	بوالهبری، جعفر
۶۱	بهار، محمدرضا
۱۴۱، ۱۰۵، ۹۴، ۶۲، ۶۱، ۵۱	بهرام‌رضایی، مژده
۱۷۴	بهرشی، میترا
۶۹	بهرزادی، فرهاد

۱۴۶	حدادگر، آرش
۱۵۴	حسام، مسلم
۱۲۲	حسن زاده، اکبر
۲۳۳، ۱۴۴، ۷۲	حسنزاده سلماسی، سوسن
۳۸	حسینی، ولی ا...
۲۱۸	حسینیان، مرضیه
۳۹	حسین اسماعیلی، حمیدرضا
۹۱	حسین پور، مهرداد
۱۱۵	حسین زاده، مسعود
۵۲	حسین کاوه، محمد
۲۰۵	حسینی ابریشمی، مریم
۱۸۸	حسینی زاده، جمال
۱۵۷، ۱۲۷	حسینی شکوه، سیدمرتضی
۱۱۶	حسینی نژاد، زهرا
۱۳۲	حسینی، ابراهیم
۹۷	حسینی، الهام
۱۸۵، ۱۱۶، ۱۱۵	حسینی، سید جلیل
۳۶	حسینی، محمدحسین
۴۵	حسینیان، عدالت
۲۲۵	حسینیان، معصومه
۱۴۲	حق بین، سعیده
۲۳۶، ۱۸۲	حقانی، فریبا
۲۴۳، ۲۳۰، ۱۷۲، ۱۶۳، ۱۶۰، ۱۴۷، ۱۱۲، ۴۰، ۳۹	حقدوست، علی اکبر
۲۱۲، ۱۶۶	حقیقت، محمود
۲۱۹	حمامی، رسول
۴۵	حمیدزاده، یوسف
۴۱	حمیدی، انسیه
۱۲۴	حیدری، حسین
۱۵۷، ۱۳۴، ۱۲۷	حیدری، سمانه
۱۱۷	حیدری، غلامحسین

خ

۱۷۵، ۸۱، ۶۶	خادم عرفان، محمد باقر
۲۱۸، ۱۱۸	خادملو، محمد
۲۰۸، ۱۹۲، ۱۱۹، ۱۱۸، ۹۶	خادمی، سعید
۱۵۳، ۳۹	خاکساری حداد، محمد
۱۴۹، ۱۳۴	خانجانی، حمید
۹۱	خداپی، علیرضا
۲۱۹، ۷۸، ۶۶	خدایوزاده، طلعت
۵۶	خرامانی، آرام
۴۴	خسروی، آذر
۲۰۹، ۱۱۹، ۸۲، ۶۶، ۵۶	خطیبی، راز
۱۵۲	خلخال، حمیدرضا
۸۶	خلدی، ناهید

۲۱۶	ثاقب، محمد مهدی
۱۱۳	ثاقبی، روشنک
۸۹	ثروت، فرخ لقا

ج

۱۳۱	جامه بزرگ، زهرا
۱۵۱	جانقربانی، محبوبه
۱۲۱، ۳۸	جاویدان، فاطمه
۱۶۸، ۱۴۴	جبار نژاد، عباس
۱۰۹	جدیدی، رحمت الله
۷۷	جزایری، صدف
۱۵۸، ۴۹	جعفرزاده، شیرین
۱۳۳	جعفری نوه، حمیدرضا
۱۳۸	جعفری، ایراندخت
۱۱۰، ۶۹	جعفری، فرشاد
۸۶، ۶۴	جعفری، فرهاد
۱۱۱	جلالی، شیدا
۲۰۰	جلاهی، حسین
۱۷۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۹۴	جلیلی، زهرا
۱۱۲	جلیلی، محمد
۹۱	جلیلیان، ناهید
۲۱۴	جمشیدی، حمیدرضا
۲۳۱، ۲۰۴	جمعه زاده، علی
۱۵۱	جنیدی جعفری، احمد
۲۴۰	جنیدی، احمدرضا
۲۱۷، ۴۶	جوادی، مصطفی
۱۱۴	جوادیان، یحیی
۱۱۴، ۱۱۳	جهانپان، ایمان

چ

۱۱۴	چمنی، گلی
۲۳۶، ۱۹۰، ۱۷۹، ۱۶۹، ۱۴۲	چنگیز، طاهره

ح

۶۴	حاتمی پور، ابراهیم
۱۳۶	حاجی ابایی، محمدرضا
۹۵	حاجی باقری، علی
۱۵۲	حاجی زاده، ابراهیم
۱۸۵، ۱۱۵	حاجی فتحعلی، عباس
۶۵	حامدی، سودابه
۲۰۱، ۸۱	حبیبی، مرتضی

۸۲	رحمانی، خسرو
۱۸۸	رحیمی فرد، منصور
۱۰۵	رحیمی نژاد، مسعود
۱۸۳	رخشانی، فاطمه
۱۲۳	رزاقی، مسعود
۲۲۰، ۶۷	رستمی پول، مازیار
۱۲۴	رستمی، مجتبی
۸۳	رستمی، مهتاب
۱۷۴، ۱۰۸، ۱۰۷، ۶۸، ۵۴، ۴۲	رسولی نژاد، سید اصغر
۱۰۸	رسولیان، مریم
۲۲۱	رشادمنش، ناصر
۸۳	رضائی، منصور
۲۲۵	رضائیان، محسن
۱۷۸	رضایی، عذرا
۴۶	رضوی، زهره السادات
۲۱۱، ۵۸	رفعتی، مریم
۲۲۲	رفیع زاده، فرخنده
۳۵	رفیعی، محمدرضا
۱۸۴، ۱۸۱، ۱۲۴	رمضانی بدر، فرهاد
۲۲۲، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۷، ۱۸۳، ۱۶۳، ۵۹	رنجبر، منصور
۲۲۳	رنگرزجیدی، فاطمه
۲۰۷	روانگرد، زینت
۲۱۹	روحانی، محسن
۶۱	روحی عزیزی، مریم
۶۱	روحی عزیزی، مهتاب
۱۲۵	رودباری، مسعود
۲۲۳	روزبهانی، فاطمه
۱۱۹	روستایی، حسن
۱۵۶، ۵۶	ریحانی، حامد

ز

۱۴۴	زادباقری، قادر
۱۴۸، ۱۲۵	زادگان، علیرضا
۱۴۸، ۱۲۵	زادگان، نادره
۲۲۱	زارع زاده، یدالله
۲۳۱، ۱۳۵، ۱۰۱، ۵۵	زارع، شهرام
۴۴	زارعی، علی
۲۲۹، ۲۲۴، ۲۰۵	زاهدمقدم، حسنعلی
۲۲۸	زراعتی، فاطمه
۲۰۶	زروج حسینی، ربابه
۲۰۷	زغفری زاده، مریم
۴۳	زکی زاده، منیژه
۲۳۱، ۲۲۹، ۶۹	زمانی، احمد رضا
۲۲۵، ۱۹۳	زندى، میترا

۱۹۸	خلیفه زاده، اصغر
۱۲۰، ۶۰	خلیلی، احمد علی
۲۲۰، ۶۷	خمبه بینی، زهرا
۴۵	خوئی زاده، علیرضا
۴۲، ۴۱	خورشیدی، احمد
۱۲۸، ۱۲۷	خوش کلام، معصومه
۱۸۶	خوشرنگ، حسین
۱۰۲، ۳۷	خیرخواه، فرزانه
۲۱۹	خیرمند، مریم

د

۱۴۶، ۱۲۱، ۱۱۰	دادگسترنا، محمد
۹۷	دارابی، فاطمه
۹۷	دارستانی، کبری
۱۹۹	دباغ منش، محمدحسین
۱۵۴	دبیران، سهیلا
۱۶۹	دبیری، شهریار
۱۵۵	درخشان، اکبر
۴۶	درگاهی، حسین
۱۰۹	دره، فاطمه
۱۵۷، ۸۴، ۶۷	دری پور، فاطمه
۱۷۰	دستجردی، رضا
۱۱۱	دوایی، مهدی
۱۰۴	دوستی، الهام
۲۲۴	دهستانی، محمد رضا
۲۰۶، ۱۲۱	دهقان، حمیدرضا
۱۲۱، ۳۸	دهقان، محمد صادق
۱۳۰	دهقانپور، محمد حسن
۳۶	دهقانی تفتی، محمدحسین
۴۷	دهقانی فیروزآبادی، عباسعلی
۱۵۶، ۱۲۲	دهقانی، محمودرضا
۱۲۲	دهقانی، مصطفی
۲۲۵، ۱۹۳	دیانتی، منصور

ر

۱۸۳	رئیس، احمد
۱۶۴، ۵۶	رامین، نبی
۲۴۰	ربانی اناری، مهتاب
۶۳	ربیعی هاشمی، سمیه
۲۲۰، ۱۳۲، ۶۷	ربیعی، محمد رضا
۱۵۲	ربیعیان، مصطفی
۱۲۲	رجبی، محمد علی
۱۰۴	رجبی، نصیبه

۱۴۶	شاه کرمی، سید محمد امیر
۱۳۵، ۶۹	شاهی، فرهاد
۱۲۴	شبان، مرضیه
۲۴۲	شرادر، توماس
۴۴	شریعتی، عبدالعلی
۱۳۳	شریعتی، مهدی
۱۳۴	شریف زاده، محمد
۲۲۵، ۹۳، ۳۹	شریفی، علی
۱۷۵	شریفی، فرانک
۱۳۴	شریفیان،
۴۶	شریفیان، رویا
۱۵۷، ۱۳۴، ۱۲۷	شریفیان، سکینه
۲۰۷	شفیغان، هاجر
۱۳۴	شفیعی، علی
۸۵	شفیعی، فاطمه
۲۲۷	شکرآبی، ربابه
۲۰۳، ۱۶۵، ۱۵۹، ۴۴	شکورنیا، عبدالحسین
۲۰۴، ۱۳۵، ۵۵	شکوه، فروزان
۱۸۷، ۱۳۵	شکوهی، لیلا
۱۳۶	شکیبی، محمود
۱۹۵	شمس، بهزاد
۸۸	شمس، هدایت الله
۱۵۱	شمسایی، فرشید
۱۵۳	شمسی میمندی، منظومه
۱۳۸	شمسی،
۱۷۷	شمشیری، مهری
۷۰	شوخی، احمد
۱۳۷	شوقی شفق آریا، فرنگیس
۲۰۰، ۱۹۶، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۶۳، ۱۶۲	شهبازنژاد، لیلا
۱۳۰	شهبازی، لیلی
۱۷۵	شهسواری، سیروس
۱۵۱	شهشهان، زهرا
۲۲۹، ۲۲۴	شیخ سعدآبادی، عصمت
۲۲۳	شیخ طاهری، عباس
۱۲۸، ۱۲۷	شیخی، ناصر

ص

۲۲۹	صابر، محبوبه
۲۱۲، ۱۳۷	صابری، فرزانه
۲۲۸	صادق صبا، محمد
۲۰۸	صادقی، سیمین
۱۰۹	صادقی، مجید
۱۰۹، ۶۳	صادقی، محمد
۲۰۶	صادقیان، فریده

۲۲۴	زندى، هنگامه
۱۲۶	زهرايى، نظام
۱۴۹، ۱۲۸، ۱۲۷	زینالو، علی اکبر

س

۱۳۹، ۱۳۷، ۸۷	سادات، زهره
۱۱۹، ۶۶	ساعد پناه، مجتبی
۹۷	سالاری، نادر
۱۲۸، ۱۲۷	سالم صافی، رضا
۲۲۵	سالم، زینت
۲۴۴، ۱۷۸، ۴۳	سالمة، فاطمه
۲۲۷	سبزوارى، سکینه
۵۷	سپهر منش، زهرا
۲۳۸	ستایش فر، نادر
۲۳۳، ۱۴۴، ۷۲	سربازوطن، حوریه
۱۲۸	سرچمی، رامین
۲۳۹	سعادت، آزاد
۲۲۷، ۲۰۹، ۱۳۰، ۱۲۹، ۱۲۰	سلامی رنجبران، حسن
۶۰	سلامی،
۲۲۷، ۱۹۸، ۱۵۰	سلطانی عربشاهی، سید کامران
۲۴۰	سلطانی، اکبر
۸۹	سلطانی، طاهره
۱۹۴	سلمانی، نیره
۱۰۲، ۳۷	سلملیان، هاجر
۸۵	سلیمانی، اقلیما
۶۸	سلیمانی، علیرضا
۱۳۰	سلیمی، طاهره
۱۳۱	سلیمی، محمد
۵۱	سوادى اسکوئى، داریوش
۱۳۲	سهرابی، آیت اله
۴۳	سهرابی، زهره
۱۱۶	سهرابی، محمدرضا
۲۱۰، ۹۶	سهم الدینی، محمد علی
۵۰	سهیل ارشدی، فرخ
۱۷۴، ۶۸، ۴۲	سیاح، منصور
۱۳۰	سید حسنی، سید حسین
۱۰۵، ۶۱	سیدالشهدایی، نسرین
۲۲۸	سیف ربیعی، محمد علی
۱۳۲	سیفی، اختر
۲۳۷	سیفی، فاطمه

ش

۱۹۶، ۵۹	شاکری، سپیده
---------	--------------

طبسی، زهره ----- ۱۷۴، ۶۸
 طغیانی فر، نفیسه ----- ۷۳، ۷۱، ۴۵

ظ

ظریفی، عبدالواحد ----- ۱۶۸، ۱۴۴

ع

عابدزاده، معصومه ----- ۱۳۷
 عابدی، حیدر علی ----- ۷۵
 عابدی، فرزاد ----- ۲۰۹، ۱۴۱، ۱۰۵، ۹۴، ۶۲، ۶۱، ۵۱
 عابدینی، سمیره ----- ۲۳۶، ۲۳۱، ۲۰۴
 عابدینی، صدیقه ----- ۲۳۱، ۲۰۴، ۱۰۱
 عاملی، حسین ----- ۱۰۷
 عبادی، عباس ----- ۲۰۲
 عباس آبادی، سکینه ----- ۹۱
 عباس زاده، عباس ----- ۲۱۷
 عباسی شوازی، معصومه ----- ۱۶۶، ۳۶
 عباسی، عبدالله ----- ۱۵۴
 عباسی، علی ----- ۱۷۰، ۱۶۱، ۱۴۲
 عباسی، کریم ----- ۲۱۶
 عباسیان، مریم ----- ۲۰۶
 عبدالله زاده، فرحناز ----- ۲۳۲
 عبداللهی، مهدی ----- ۱۲۶
 عبدلی، روح اله ----- ۲۱۷، ۴۶
 عبیدی، حسن ----- ۱۴۴، ۶۴
 عجمی، آرزیتا ----- ۴۳
 عدنانی، نادیا ----- ۲۰۹
 عزت شوکتی، عباس ----- ۱۹۷
 عزیز، فتنانه ----- ۹۷
 عسکری آرانی، جعفر ----- ۲۰۲
 عسکری، سیدضیاء ----- ۱۵۴
 عسگری، فریبا ----- ۷۴
 عسگری، هدایت الله ----- ۲۱۹
 عشرتی، بابک ----- ۹۲
 عشوریون، وحید ----- ۱۴۲، ۱۱۰
 عصاره زادگان، مؤده ----- ۹۷
 عصاریان، فاطمه ----- ۵۷
 عظیمیان، محمد حسین ----- ۴۸
 عکاشه، گودرز ----- ۵۷
 علمداری میلانی، هاجر ----- ۹۷
 علوی، موسی ----- ۷۵
 علی زاده، مانده ----- ۲۳۲، ۹۳
 علیخانی، فاتح ----- ۹۷

صادقیه اهری، سعید ----- ۱۳۸، ۴۵
 صافی زاده، حسین ----- ۲۳۹، ۲۳۰، ۱۹۶، ۱۶۹، ۱۶۳، ۱۵۸، ۱۴۹، ۱۳۸، ۴۹
 صالح، نرگس ----- ۷۰
 صالحی، شایسته ----- ۱۹۸
 صالحی، علیرضا ----- ۲۲۹
 صالحی، مهرداد ----- ۱۶۹، ۹۲، ۷۰، ۵۷
 صانعی، حمید ----- ۹۲
 صباحی بیدگلی، محمد ----- ۱۳۹
 صبری، محمد رضا ----- ۱۴۲، ۷۱، ۴۵
 صبوری کاشانی، احمد ----- ۱۵۲
 صبوری کاشانی، مریم ----- ۱۷۴، ۶۸، ۵۷
 صبوری، مسیح ----- ۸۵، ۴۵
 صداقت سباهکل، مجتبی ----- ۱۰۶
 صداقت، کامران ----- ۹۳
 صدر، سید فخرالدین ----- ۴۲
 صدیقی گیلانی، محمدعلی ----- ۱۴۹، ۱۲۷
 صدیقی گیلانی، محمدعلی ----- ۱۳۴
 صرافعی نژاد، افشین ----- ۲۳۰، ۷۱
 صفا، عبدالحمید ----- ۱۳۵، ۵۵
 صفایی، اکبر ----- ۲۱۶
 صفایی، منصور ----- ۹۱
 صفایی، ناصر ----- ۷۲
 صفدری، رضا ----- ۴۶
 صفری، آناهید ----- ۱۷۲
 صفری، مژگان ----- ۱۴۹، ۱۳۴
 صفری، یحیی ----- ۹۷
 صفوی، سیده آزاده ----- ۱۴۰
 صلصالی، مهوش ----- ۱۵۲، ۱۴۰
 صمیمی، منصوره ----- ۱۷۴
 صنعی، فاطمه ----- ۱۶۸، ۱۴۴، ۶۴
 سیادی، مهناز ----- ۱۷۵، ۹۳

ض

ضرغامی، مهران ----- ۱۰۸
 ضعیفی زاده، محمد ----- ۲۴۲

ط

طالبی پور، بهمن ----- ۱۷۵
 طاهری، فرامرز ----- ۲۰۶
 طاهری، ماهدخت ----- ۲۰۱
 طاهری، میترا ----- ۲۰۶
 طباطبایی چهر، محبوبه ----- ۷۳، ۵۰، ۴۹
 طباطبایی، سید حمید رضا ----- ۸۶

۲۲۳	فرزندی پور، مهرداد
۱۵۷، ۱۴۹، ۱۳۴، ۱۲۷، ۴۶	فرزبان پور، فرشته
۲۳۶، ۲۰۴	فرشیدی، حسین
۱۸۶	فرقانپرست، کامبیز
۶۹	فروتن، حسین
۱۷۴	فروزانفرد، فاطمه
۲۳۶	فرهادیان، فریبا
۱۰۵	فرهمند جو، فاطمه
۷۸، ۶۶	فریبرز، الهام
۱۵۰، ۹۴	فصیحی هرندی، طیبه
۷۹	فضلیان، محمد مهدی
۷۹	فلاح زاده، محمد حسین
۱۲۸	فلاح عابد، پرویز
۱۵۱	فلاح، محمد
۷۹	فلاحی نیا، غلامحسین
۲۳۷	فلاحی، زهرا
۲۳۷	فلاحی، سمیه
۱۶۶، ۸۰	فلک الافلاکی، بهناز
۵۲	فهری، آرزو
۱۱۹، ۱۱۸	فیروزی، مریم

ق

۸۱	قاسمی، بهزاد
۸۱	قاسمی، زهرا
۱۵۱	قاسمی، مؤده
۴۶	قاضی سعیدی، مرجان
۲۴۱	قالب تراش، هاشمیه
۷۶	قدردوست نخچی، الهام
۴۲	قره باغ، شجاع
۸۲	قره گزلو، بهناز
۱۵۲، ۱۳۹	قریب، میترا
۵۷	قریشی، فاطمه سادات
۸۲	قصری، هومن
۱۵۳	قضاوی، زهره
۱۵۳	قضاوی، محمد
۱۵۳	قطبی، پیام
۱۰۹	قلعه بندی، میرفرهاد
۱۴۸، ۱۲۵	قمی، حبیبالله
۲۰۲	قنبری پاک، زهرا
۱۵۴، ۱۰۴	قنبری، محمد رضا
۹۸	قنوانی پور،
۱۶۴، ۵۱	قوجازاده، مرتضی

ک

۱۹۹، ۱۷۲، ۱۴۳	علیزاده نائینی، مهوش
۲۰۱	علیزاده، علی
۲۳۲	علیزاده، مانده
۷۵	علیزاده، مهستی
۲۳۳	عمادزاده، علی
۲۰۷	عمرانی، مریم
۱۸۹، ۸۹، ۷۷، ۷۶	عین اللهی، بهرام
۴۶	عین اللهی، ناهید

غ

۸۲	غروی، محمد جواد
۱۲۸	غفارزاده، شمسی
۱۸۹، ۷۷	غفاری، حسین
۲۳۳، ۲۱۰، ۱۴۴	غفاری، رضا
۷۶	غفاری، حسین
۱۶۸، ۱۴۴، ۶۴	غفاریان شیرازی، حمید رضا
۲۰۳	غفوریان بروجردنیا، مهری
۷۸	غلامزاده، سکینه
۲۱۲، ۷۹	غلامی، مریم
۱۴۵	غلامی، میترا
۱۴۶، ۱۲۱	غلامی، وجیهه
۷۵	غنی افشرد، حامد

ف

۱۴۶	فاتحی، فرزاد
۱۹۶	فارسی نژاد، علیرضا
۲۰۲	فارسی، زهرا
۱۴۹	فاریابی، جواد
۴۷	فتاحی بافتقی، علی
۱۴۸، ۱۴۷، ۹۴	فتاحی، زهرا
۶۴	فتحی پور، پروانه
۲۳۷، ۱۷۷	فتحی، یدالله
۲۱۰، ۱۴۸، ۴۸	فخاری، علی
۱۷۴، ۱۰۸، ۱۰۷، ۶۸، ۴۲	فخاریان، اسماعیل
۲۳۴، ۱۲۸، ۱۲۷	فخری، پرویز
۴۸	فراهانی، فرهاد
۲۰۳	فرج خدا، تهمینه
۱۵۷	فرجی، یدا
۱۳۸، ۴۵	فرخی، سوسن
۲۳۵	فردی اذر، زهرا
۱۴۹	فرزاد، مریم
۱۴۵	فرزادکیا، مهدی
۱۷۱، ۹۲	فرزانفر، الهه

ج

- لباف قاسمی، رضا ----- ۱۳۷
 لطفی، فروغ ----- ۱۷۰، ۱۶۱
 لطیفی، سید محمود ----- ۱۵۹

ب

- مؤمن نسب، مرضیه ----- ۵۲
 مؤمن هروی، منصوره ----- ۶۸، ۶۰
 مؤمنی نژاد، محسن ----- ۱۵۹
 مؤمنی نژاد، مسعود ----- ۱۵۹
 مائده، فتح ----- ۹۳، ۶۴
 مانی کاشانی، خسرو ----- ۴۸
 مبارک قمصری، زهره ----- ۲۲۳
 متصدی، مریم ----- ۱۶۰
 متصدی، مسعود ----- ۶۳
 مجتهدزاده، ریتا ----- ۲۴۰، ۱۶۱
 محامد، فریبا ----- ۱۷۰، ۱۶۱
 محبوبی، عبدالعلی ----- ۱۳۵، ۵۵
 محبی، سیامک ----- ۸۸
 محجوب مودب، هاجر ----- ۷۴
 محرابی، سمراد ----- ۱۱۹، ۶۶
 محسنی، مهشید ----- ۶۴
 محمد بیگی، ابوالفضل ----- ۸۶
 محمد جعفری، حمید ----- ۲۰۰، ۱۶۲
 محمد زاده، اکبر ----- ۵۲
 محمد صالحی، نرگس ----- ۸۶
 محمد علیزاده، سکینه ----- ۹۴
 محمدپور، آمنه ----- ۱۴۴، ۷۲
 محمدپور، علی ----- ۸۸
 محمدزاده بیانچولی، اکبر ----- ۱۸۴، ۱۸۱
 محمدی پورنجیب، طاهره ----- ۲۰۷
 محمدی، آیین ----- ۲۴۰، ۱۶۱
 محمدی، عظیم ----- ۹۳
 محمدی، فریما ----- ۸۳
 محمدی، مژگان ----- ۱۶۳
 محمدیان، علی ----- ۱۳۸
 محمدیان، سکینه ----- ۱۰۴
 محمودی، میترا ----- ۲۲۲، ۱۹۶، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۷، ۱۶۳، ۱۶۲، ۱۳۵
 مخبرالصفاء، لادن ----- ۸۷
 مخدومی، خدیجه ----- ۱۲۷
 مدیری، مهرزاد ----- ۲۳۸
 مرتاض هجری، سارا ----- ۲۴۰
 مرتضوی، حامد ----- ۷۳، ۵۰، ۴۹

- کارآموزیان، سعید ----- ۱۵۶
 کاربخش، مژگان ----- ۱۵۴
 کارگر، سیامک ----- ۱۳۸
 کاظم نژاد، کاظم ----- ۲۴۵
 کاظمی، علیرضا ----- ۲۳۷
 کامکار، علی ----- ۱۴۲
 کبریایی، علی ----- ۱۳۹
 کدیور، محمدرحیم ----- ۲۱۲
 کرباسی، نجمه ----- ۶۶
 کربلایی، علیرضا ----- ۶۹
 کریمی متین، بهزاد ----- ۸۳
 کریم فر، محمد حسن ----- ۱۵۵
 کریمی موفقی، حسین ----- ۱۵۵
 کریمی، ابراهیم ----- ۸۳
 کریمی، ایرج ----- ۱۲۴
 کریمی، حسین ----- ۱۸۸، ۴۷
 کریمی، زهره ----- ۱۶۸، ۱۴۴، ۶۴
 کریمی، شهناز ----- ۱۵۷، ۸۴، ۶۷
 کریمی، فتانه ----- ۲۳۲
 کریمی، فریبا ----- ۶۵
 کریمی، محبوبه ----- ۲۳۸
 کریمی، مرجانه ----- ۱۷۵
 کشاورز، حسین ----- ۲۴۰، ۱۵۷، ۱۳۴
 کمیلی ثانی، حسین ----- ۲۳۸
 کوزه کار، رضا ----- ۴۸
 کوه بومی، زاله ----- ۸۳
 کوهپایه زاده اصفهانی، جلیل ----- ۲۲۷، ۱۹۸، ۴۳
 کهبازی، منیژه ----- ۱۰۹، ۹۲
 کهن، سیمین ----- ۲۴۳، ۱۷۲
 کیانی مهر، گیلدا ----- ۱۴۶

ک

- گرشکی، علیرضا ----- ۱۱۱
 گرک یراقی، محمد ----- ۱۷۱، ۱۶۹، ۹۱، ۸۵، ۷۳، ۷۱، ۷۰
 گرمز نژاد، سکینه ----- ۱۶۸
 گروسی، بهشید ----- ۲۳۹، ۱۵۸، ۴۹
 گل خواجه، فاطمه ----- ۲۳۱
 گل محمدی، فرحناز ----- ۲۴۴، ۱۷۸
 گلغمبر، پریسا ----- ۲۳۳، ۱۴۴، ۷۲
 گنجی، فروزان ----- ۸۵
 گنجی، نجمه ----- ۸۵
 گوشه گیر، سید اشرف الدین ----- ۸۶، ۶۴

۲۱۴	موسوی نسب، مسعود	۱۵۵	مرتضوی، فتیحه
۱۷۲	موسوی نسب، مهسا	۱۳۲	مرجانی، عبدالجلال
۱۸۶	موسوی، ساقی	۲۴۲	مردی، افروز
۲۴۱، ۴۱	موسوی، سید غلامعباس	۲۰۴	مروتی شریف آباد، محمد علی
۱۷۰، ۱۶۱	موسوی، عبد محمد	۲۲۴	مسرت، خدیجه
۱۴۷، ۱۱۶، ۵۵	موسی پور، نعمت الله	۱۴۴	مسرور، پیمان
۲۰۹، ۱۴۱، ۱۰۵، ۹۴، ۶۲، ۶۱، ۵۱	مولانایی، امیر	۲۲۹، ۲۲۴، ۲۰۵	مسعودی، شکوفه
۲۰۱	مومن زاده، سید اکبر	۱۷۴، ۶۸	مسیبی، زیبا
۶۳	مهدی زاده، جلال	۸۷	مشکانی، زهرا سادات
۱۵۳	مهرابی، طیبه	۱۱۵، ۹۶	مشکی باف، محمدحسن
۱۵۵	مهرام، منوچهر	۲۱۰	مشکی باف، محمدعلی
۲۴۲	میراسکندری، سید مسعود	۱۷۴	مصدقی نیا، الهه
۸۹، ۷۶	میرایی، منیرسادات	۱۶۴، ۵۱	مصری، رامین
۱۰۸، ۱۰۷	میرحسینی، فخرالسادات	۱۷۱	مصطفوی زاده، سید کامیار
۲۴۰، ۱۶۵، ۱۱۲، ۸۷، ۷۰، ۶۹، ۶۳	میرزازاده، عظیم	۲۴۰	مصطفی زاده دوانی، بابک
۹۰	میرشاهزاده، ناهیدالسادات	۱۱۴، ۱۱۳	مصطفی زاده، امراله
۱۷۰	میری، محمد رضا	۱۶۵	مصلحی، همایون

ن

۲۳۸، ۲۳۴، ۱۷۶، ۱۶۴	نادر، فروز	۱۶۹، ۱۲۴، ۷۳، ۷۱، ۷۰	مظاهری، مهشید
۲۲۷، ۲۰۹، ۱۳۰، ۱۲۹	نادرفام، شاپور	۱۶۶، ۸۹	مظلومی محمودآباد، سید سعید
۲۳۱، ۲۰۴	نادری، نادره	۲۱۸، ۱۱۸	معتمد، نیلوفر
۹۱	ناصری پور، طاهره	۱۶۶، ۸۰	معزی، فرزانه
۱۹۸	ناصری، نیره	۱۶۷، ۶۵	معزی، معصومه
۳۹	ناظر، محمد	۱۴۵	مقتدری، اعظم
۱۲۲، ۹۱	ناظم، مسعود	۱۶۸	مقدمی، محسن
۱۲۸، ۱۲۷	نبی لو، بهرام	۱۶۸	مقیمی، مسعود
۸۴	نجفی پور، سهراب	۱۷۵	مقیمی، مینوش
۱۰۵	نجفی پور، صدیقه	۲۲۵	مکاریان، هادی
۸۹، ۷۶	نجفی زاده، سید رضا	۱۶۹	ملک پور، رضا
۲۰۲	نجفی کلیانی، مجید	۱۵۹	ملک زاده، جانمحمد
۵۲	نجفی، سید سعید	۱۸۹، ۷۶	ملکان راد، الهه
۱۷۱، ۹۲	نجفی، محمد رضا	۱۴۰	ملکی، جواد
۱۲۸	نجفی، میترا	۱۵۵	ملکی، عطاءالله
۸۷	نجومی، مرضیه	۱۸۹، ۷۶	ممتازمنش، نادر
۱۴۸، ۱۱۱	نخعی، نوذر	۲۱۵	ممتن، حمید
۱۰۸	نصر اصفهانی، مهدی	۱۴۸، ۱۲۵	ممقانی، اقدس
۹۲	نصری، خدیجه	۱۶۹	منتظری، کامران
۷۵	نصیری پرتوی، کمال	۲۳۷	منجمی، فرشید
۲۴۳، ۱۷۲	نظری، رقیه	۷۸	منصوری، پریسا
۱۷۵	نظریان، مرتضی	۲۲۴	منصوریان، حمید رضا
۱۰۳، ۵۰	نعمت، رحیم	۲۴۱، ۱۷۴، ۶۸	منیری، رضوان
۱۸۶، ۷۴	نعمتی، مینو	۱۰۶	موحدیان، امیر حسین
۲۴۲	نفتچی اردبیلی، پروانه	۶۶	موسوی جم، سید علی
		۱۹۷، ۱۵۵، ۵۲	موسوی نسب، سید نورالدین

هوشمند، بهزاد ----- ۱۵۱، ۷۹

ک

یاوری، مهتری ----- ۲۳۳
 یزدانپناه، کامبیز ----- ۱۴۱، ۱۱۹، ۹۴، ۹۳
 یعقوبی، طاهره ----- ۲۴۴، ۱۷۸، ۴۳
 یعقوبیان، محبوبه ----- ۲۴۴، ۱۷۸
 یمانی، نیکو ----- ۱۹۰، ۱۷۹، ۱۳۲
 یوسفی مشعوف، رسول ----- ۱۸۰، ۱۷۹
 یوسفی نورایی، رضا ----- ۲۴۰
 یوسفی، علیرضا ----- ۱۹۸، ۱۹۰، ۱۷۹
 یوسفی، قاسم ----- ۷۹
 یوسفی، محمدرضا ----- ۲۴۵، ۱۵۴

B

Hugh .Barr ----- ۹۹

K

M .Karimfar ----- ۱۱۷
 A .Karimi ----- ۲۱۹
 R .Keramati ----- ۱۱۷

M

.Moslemi ----- ۱۱۷

N

Ian .Norman ----- ۹۹

نکوهی، محمد ----- ۱۷۰
 نکویی، آزاده ----- ۱۲۲
 نگهبان، الهه ----- ۱۱۵، ۵۸
 نوابی، فرشته سادات ----- ۱۳۹
 نوبخت، ملیحه ----- ۸۲
 نوحی، عصمت ----- ۲۴۳، ۱۷۳، ۱۷۲، ۱۶۰، ۱۴۸، ۴۱
 نوروزی، مهرداد ----- ۱۲۳، ۱۰۹
 نوری اصل، حمیده ----- ۲۳۳
 نوری، محمد ----- ۱۸۵، ۱۱۵، ۵۸
 نوریان، عباسعلی ----- ۱۹۷، ۱۶۸، ۸۰، ۵۲
 نیایی، امیر مازیار ----- ۱۸۵، ۱۱۵، ۷۶
 نیک بخش، نوین ----- ۱۱۴، ۱۱۳
 نیکنام، فریده ----- ۲۳۲، ۹۳

9

وائقی، پروانه ----- ۲۴۲
 وائقی، نرگس ----- ۱۹۹، ۱۷۲
 والی، آناهیتا ----- ۲۴۴
 وثوق مقدم، عباس ----- ۱۰۶
 وحیدشاهی، کوروش ----- ۲۲۲، ۲۰۰، ۱۹۶، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۷، ۱۶۳، ۱۶۲، ۵۹
 وزیری، فرخنده ----- ۲۴۴، ۱۷۸
 وکیلی، زریچهر ----- ۱۷۴، ۶۸، ۵۷
 ولایی، ناصر ----- ۱۵۵
 ولی زاده، مجید ----- ۱۷۵
 ونکی، زهره ----- ۱۸۲
 وهابی، احمد ----- ۱۷۵، ۱۱۹، ۹۳، ۸۲، ۸۱
 ویسی، زهرا ----- ۸۲

ه

هادی، نگین ----- ۱۷۶
 هزاوه ای، سیدمحمد مهدی ----- ۲۰۰، ۱۷۷
 هژیر، محمد صالح ----- ۲۲۱

گزیده‌ای از سخنان زنده‌یاد مهندس علیرضا افضلی پور، بنیانگذار دانشگاه کرمان

به نظر من بعد از ۵۰ سال مطالعه، درد جامعه ما معلوم است، کم دانشی؛ پس باید دانش کسب کنیم، درد معلوم و دوی آن هم معلوم است و کسب دانش جز با تأسیس دانشگاه‌های خوب هیچ راه دیگری ندارد. هر کس می‌تواند، باید امروز مدرسه و دانشگاه برای آموزش بنا کند که فردا دیر است، همه باید کمک کنند؛ حتماً، این کار لازم است، برای اینکه داریم از دنیا عقب می‌افتیم، من ترجیح می‌دهم که از بیماری تلف شوم تا اینکه یک پزشک بنگلادشی به بالینم بیاید.

من ترجیح می‌دهم که از گرسنگی بمیرم تا اینکه برنج خارجی بخورم، برنج مملکتی که اسمش را هم نشنیده‌ام. ما ۲۵ سال پیش برنج صادر می‌کردیم، چرا باید برنج از خارج بیاریم، چرا باید دکتر از بنگلادش بیاریم. این ملت شریف که ۷۰۰۰ سال هنر دارد و هنر ۵۰۰۰ سال پیشش را که در لرستان پیدا می‌کنند دنیا را به تعجب انداخته چرا باید دستش را پیش ناکس‌ها، ناکس‌های دنیا برای احتیاجات اولیه‌اش دراز کند. این برای من غیر قابل تحمل است.

من در عمرم تأسف نمی‌خورم، عمل می‌کنم، ولی یک تأسف دارم، ای کاش، ای کاش پول داشتم و یک دانشگاه دیگر می‌ساختم. هر چه دانشگاه بسازید کم است. در ژاپن ۵۰٪ مردم تحصیلات دانشگاهی دارند، مگر می‌شود بجز با دانش خودکفا بود، خودکفایی فقط با دانش است. دانش و دانش و دانش. پیغمبر اکرم فرمودند اگر یک اسیر جنگی ۱۰ نفر را باسواد کند آزادش کنید. ببینید چقدر علم ارزش دارد. علم در اسلام خیلی بیش از آنچه فکر می‌کنیم ارزش دارد و ما به فکرش نبودیم. بیدار شویم. دانشگاه بسازیم. استاد تربیت کنیم. باید اساتید ایرانی ساکن خارج را به میهنشان برگردانیم. به هر زبانی که شده، خواهش، تمنا بگوییم: **مملکت، وطنت به تو احتیاج دارد، بیا.**

من هیچ راه دیگری برای نجات مملکت، برای خودکفایی، برای اینکه دست تکذبی پیش کس و ناکس دراز نکنیم، به جز کسب دانش سراغ ندارم. اگر کسی سراغ دارد بگوید. من این نظر را دارم و به آن عمل کردم.